

சீவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதத்
தோத்திரக்கோவை,

—:0:—

இஃது,

சென்னை சீவனடியார் திருக்கூட்டத்தோருநம்
பூர்ஜீஸ் டிராபிக் ஒவர்கியருமாகிய
பெரியமெட்டு

மோசூர் - முனிசாமிமுதலியாரால்
இயற்றப்பட்டு,

மேற்படி திருக்கூட்டத்தோருநம்
புதுவை - புதுப்பாக்கம்

சுந்தர பெரியசாமிமுதலியாரவர்கள் புத்திரருமாகிய
சு - பெ - பொன்னுசாமி முதலியாரால்

சென்னை :

வெ. நா. ஜூபிஸ் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சார்வரி (ஸ்ரீ) ஆவணிமீ.

1900.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூ ன் மு க ம்.

—•—•—

அருந்தமிழ்நிந்த அன்பர்காள்! அடியேன் சென்று
தரிசித்த தலங்கள் பலவற்றுள் தோண்டைநாட்டுத்
தலங்கள் முப்பத்திரண்டிற்கும் ஒவ்வொரு நுதியி
ருத்தல்வேண்டுமெனப் பேரவா பிடர்பிடித்துந்தலால்
அவை பொவ்வொன்றிற்கும் தோத்திரப் பாமாலை
யியற்றிச் சிலவற்றை யச்சிடுவித்தேன். அவற்றைக்
கண்ணுற்ற அன்பர் பலர் அச்சிடுவித்தவைகளையும்
அச்சிடாது எஞ்சினின்றவைகளையும் ஒருங்குசேர்த்து
முறையே ஒருநூலாக்கிப் பலர்க்கும் உபகரிக்கிற
பேருதவியாமென வேண்டியபடி திருக்கச்சியேசம்ப
முதலாகத் திருஇரும்பைமாகாளம் ஈறாக அச்சிடுவித்த
துடன்,

“உலகெ லாமுனை வழுத்துக வழிபடா தொழியிற்
சலிகொள் வேதிய ரும்பரா யினுமவர் கரும
நிலமி சைப்பய னெய்துறா தழிகநின் னிணைத்தான்
஁லர்வ முத்தினோர் பெரும்பய னெய்துக மாதோ.”

என்றபடி யாதொரு இடையூறும் எடுத்தகாரியத்திற
றேன்றாவண்ணம் விக்கினைசுவரர் தோத்திரமுர்,
முறைய கப்பிரமணியர், சமயாசாரியர்கள் தோத்திரங்
களும் இயற்றிச்சேர்த்து, அவை பலவினப்பாவாகவிருப்
பிற் செவிக் கினிமைதோன்றிப் பத்திவிளைதற்கோ

ஹேமவாகுமென்றெண்ணி ஆங்காங்கு ஆசிரியவிருத்தம்,
 வேண்பா, கலித்தாழிசை, கலிநிலைத்துறை, கலிவிருத்தம்,
 சுட்டளைக்கலித்துறை, கோச்சகக்கலிப்பா, ஆசிரியப்பா,
 சுட்டளைக்கலிப்பா, சந்தக் கலிவிருத்தம், சந்தவிருத்தம்,
 ான்னும் பாவினங்கடோன்ற நீரோட்டகம், இரட்டை
 மணிமாலை, ஒருபாஒருபஃது, நவமணிமாலை, பதிற்றுப்
 பத்தந்தாதி, சோடசப்பாமாலை, கலித்துறையந்தாதி, மும்
 மணிமாலை, நான்மணிமாலை, வேண்பாவந்தாதி, பஞ்ச
 ரத்தினம் என்னும் பிரபந்தங்களாக வமைத்துத் தோண்
 டைநாட்டுத் திருப்பதித் தோத்திரச்சோவை எனத் திரு
 நாமமுஞ் சூட்டினன். அன்றி, அவ்வத்தல சுவாமி
 தேவியார் திருநாமங்கள், தீர்த்தங்கள், விருட்சங்கள்,
 பூசித்துப் பேறடைந்தவர்பெயர்க ளாதியனவற்றையுஞ்
 சுருக்கி யறிந்தவளவிற் காட்டியுள்ளேன். அவற்றைக்
 கண்ணுறும் உன்பர்யாவரும் “நஞ்சமமுதமாமங்கலம்
 புகினை” என்றபடி சொன்னயம் பொருணயம் அமை
 யாச்சொற்க ளடங்கியவையாயினும் இறைவனையே
 எழில்பெறத்துதித்த செய்யுட்களாதலால் செய்யுட்
 குறைகளை யெடுத்துநோக்காது எம்பெருமான்றுதி
 யெனக்கொண்டு களிப்பரென்று சருணாநிதியின்றிரு
 வருளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்

தாழ்மையுள்ள

மோசூர் - முனிசாமி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தஞ்சாவூர் பிரமஸ்ரீ - சதாவதானம்,
சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் இயற்றிய
அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
சீர்பூத்த வளத்தொண்டை நன்னாட்டிற் தமிழ்வேத
நிகழ்த்துஞ் சென்னி
யார்பூத்த வறமூர்த்தி யமரந்தருளு மவ்வறக்கெண்
ணந்த லங்கட்
கேர்பூத்த புகழ்த்தோத்தி ரக்கோவை யெனுமேர்நூ
லிசைத்தான் மோசூர்ச்
சீர்பூத்து நனிசாமி நிறைபவறு முனிசாமிச்
செவ்வி யோனே.

சென்னைக்

கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிசர்
பிரமஸ்ரீ-வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாரவர்கள் பி. ஏ.

சோல்லிய,

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கற்றவர் கல்லா ராதியர் படித்துக்
களிக்கிய தோமற வொளிப்பு
தெற்றெனு நூலாத் தொண்டைநன் னாட்டித்
திருப்பதித் தோத்திரக் கோவை
நற்றவச் சைவ னம்முனி சாமி
நனிபுனைந் திடனுமே தச்சி
னுற்றிவ னுலவ வயர்பொன்னு சாமி
யுவந்தினி துதவினன் மாதோ.

ம-நா-நா-மு வீத்வான்.

திருமயிலை - சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசைவேண்பா.

சீர்த்தொண்டை நாட்டுச் சிவத்தலக்குப் பேரார்ந்த
தோத்திரக் கோவைபெனச் சொல்லினான் - கார்த்திரன்சேர்
பூம்பொழில்சூழ் மோசூர் முனிசாமி வேள்புலமை
மேம்படுவோ னின்று விழைந்து.

அறுசீர்க்குழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அபன்னாடு காவுடைத்துப் பொன்னிநா டனமுடைத்துப்
போந்தை சூடி
நன்னாடு மால்யானைத் திரளுடைத்திங் குமையளிப்ப
நம்ப னுண்ட
சென்னாடு முத்துடைத்தத் தீர்த்தனுமை கைத்தொண்டே
செய்ய நாடு
மின்னாடு தொண்டைநா டென்பரிக் காரணத்தியாதே
சிறந்த தம்மா.

நன்னாட் டினிற்கிலயுட் சிவகலையு மாமனுவு
னெழுத்தோ ரஞ்சம்
மன்னுதருக் களிந்கற்ப தருவுமான் வருக்கத்தின்
மாச வன்பாற்
நன்னுகர பியுமறையிற் சாமமுமா மெனயாருஞ்
சொல்லா நின்ற
பொன்னியலு மணிமாடப் புரிசைமோ சூரென்றும்
பொலியு மாலோ.

அப்பதியி லன்றரன்ற னடியார்தம் பத்திமையே
யன்பாய்ப் பாடும்
பொற்புறுசே வையரதிபன் வருகுலத்திற் றேன்றியோன்
பூவை பாகன்
சொற்பதுமச் சிவம்புறுசே வடிக்கென்றுந் தமிழ்பாடித்
தொலைவில் சீர்த்தி
யிப்புவியிற் பெற்றதன்றி யெனையாண்ட மூல்லைவன
நீசன் றேத்து.

மேசஞ்சத் திரமுதல வமைத்தவன்பேர் முனிசாமி
 யெனவே மேலோர்
 போதவுரைத் திடுண்ப னையனுமை தொண்டிசெயப்
 புரியும் பொற்பான்
 ஒதுறுபாத் தொண்டிசெயக் கருதியிந்நாட் டெப்பதிக்கு
 மியைய நாடித்
 சீதகலுந் தோத்திரக்கோ வையப்பயரி னொருநூலைச்
 செறிததான் மன்றே.

உன்னநூல் பல்லோரும் படித்திரும்பே றிங்குறுவா
 னிசயத் தெண்ணி
 ஷன்னமா டுறுதடஞ்சூழ் வதுவையராப் புதுவைநக
 ரமர்ந்த மாண்பான்
 என்னிருகண மணிபனையான் பொன்னுசா மிக்குரிசி
 லென்றுந் தன்பேர்
 பன்னவெழு தாவெழுததிட் டுவதற்கென் கைம்மாறு
 வகுப்ப தம்மர்.

சிதம்பரம் நசானியமடம்

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகள் மாணக்கருள் ஒருவரான
 க வ. திருவேங்கட நாயடவர்கள் இயற்றிய
 எழுதின்குழநெடிலடியாசிரியவிரூத்தம்.

வெண்ணிலாக் கதிர்கள் விழுதுவிட் டிலங்கும்
 வேணிபோன் கடுக்கைவேயந் திடுவோன்
 பண்ணினார் மொழியாள் பங்கனும் பரமன்
 பரிவுட னமர்ந்திடுந் தலங்க
 எண்ணின லெண்ணான் கென்பர்க டொண்டை
 நாட்டினி லிசைமருஉ வவற்றைக்
 கண்ணினுற் கண்டே யுடல்பெறும் பேற்றைக்
 கவருவா எண்ணினன் கருத்தால்.

நிச்சலா நீற்றைக் கண்டிகை புனையு
 நேயத்தான் கற்றுணர் வோரை
 வைச்சபொக் கிசமாக் கருதியே போற்று
 மாண்பினன் மதிப்பருங் குணான்
 கச்சப முதுகிற் கடனிய விரும்பைப்
 கருக்கிடம் பள்ளர்கள் பரவு
 முச்சமா மோசூர் வருமுனி சாமி
 யுத்தம் னுணர்வுடைப் புலவன்.

மேயசீர்த் தலங்கண் முன்னுரைத் தவற்றை
 மேவிய வன்புயின் னுந்த
 காயமும் வாக்குங் கருத்துமே யொன்றக்
 சுண்டசே வித்துநா வாரப்
 பாயசீர்ப் புனந்த பனுவன்மா லையினைப்
 பரம்பரன் பதுமத்தாள் பரிக்கத்
 னாபதா டுணிந்தா னதுதொண்டை நாட்டுத்
 திருப்பதித் தோத்திரக் கோவை.

வாயினைப் படைத்தார் வம்பளந் திட்டு
 மறுமைக்குஞ் சிறுமையே டெய்து
 நோயினைப் பெருக்கிப் பேயெனப் பறந்து
 நொய்யாய்ப் போகுதல் புன்மை
 தானெனக் கருணை தரும்பரம் பரனைத்
 தம்மினா லாயவா நேனும்
 போய்ப்பழிச் சிடுமி னெனத்தெரித் திட்டான்
 புரியங்கைம் மாறெவ னவற்கே.

சென்னைக்

கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 ஈக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியா ரவர்களியற்றிய
 எழுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதியணி சடிலத் திறைவனும் புனிதன்
 மன்னுயிர்த் தொகைகளுக் கருள்வான்
 வதிதருபதிக னெண்ணில வவற்றுள்
 வளமிரு தொண்டைநாட் டிலகு

பதிகளெண் ணான்கும் பரவியே பரமன்
பைங்கழ றுதிபுரி பனுவல்
விதியுளி பிரபந் தங்களா யியற்றி
விளக்கினான் மேதக விரித்தே.

அன்னவ னெம்மூன் றம்பகன் டவுலீ
யமர்திரி பதகையின் டரபும்
கன்னவி றேளுங் குவளைசேர் மார்புங்
கவினலப் பதாகையு முடையோன்
தன்னையே சார்ந்தோர் பொன்னையே யடையத்
தபையுரி கருணையோர் வடிவன்
என்னிரு கண்க ணேர்முனி சாமி
யெனும்பெயர்ப் புலவர்நா யகனே.

கருப்பதிற் புகாது கண்டவர் துதிக்கக்
கவினுறு கவிகளாப் புனைந்து
விருப்புடன் சான்றோர் குழாமிடைந் தெங்கும்
விளங்குறு தொண்டைநாட் டமருந்
திருப்பதிக் கோவை யென்றொரு டெயர்
றிகழ்தர வளித்தன னவற்கு
அருப்பமில் கைம்மா றறிஞர்க ளியற்றற்
காவதொன் றுள்ளதோ வறையின்.

அஷ்டாவதானம்,

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவாச்சளியற்றிய

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

இண்டையஞ்ச டைப்பெருமா னினிதுவீற் றிருந்தருளு
மெழிலை வாய்ந்த
தொண்டைமண்ட லத்தளிநா லெட்டினுக்குந் தனித்தனிலே
தோத்தி ரங்கள்
கண்டைநற் கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கயப்பிக்கக்
கனிந்து சொற்றான்
பண்டையசெந் தமிழ்ப்புலமை நிறைமோசூர் முனிசாமிப்
பாவ லோனே.

சைவசித்தாந்த சஞ்சீவினி சபைப் பிரசாரகரும்
மாயாவாத தும்ஸ கோளரியுமாகிய
யாழ்ப்பாணத்து மேலேப்புலோலி,
வித்வான் - நா - கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களியற்றியன.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

திருமேவுங் கரும்புயலு மொருமலரின் மறையனமுந்
தேட வேர்பு
சருமேவு முயற்கூட்டுச் சடைக்காட்டைப் பதமலரைத்
தாநா டாது
மருண்மேவு மலத்தொடக்கி னிலைமாறிக் கீழிடந்து
வான்மேற் போகி
யிருண்மேவி யறிபொணு வொளிவடிவப் பரம்பொருளன்
ரோராட் டெண்ணி.

உலகுயிரி னிடர்குமைத்துத் திருவடிக்கீழ்ப் பெரியசுசு
முறுப்பான் கொண்ட
வலகிறிரு வருளுருவா நிலவுலகத் தமர்ந்தருணற்
றலங்கள் கோடி
யிலகுமவற் றதற்கதுவே நிகரான தொண்டைநாட்
டெங்க ளம்மை
தலமுயவே வளர்த்தனமுப் பானிரண்டென் றறிகுறிக்கூச்
சான்ற வாகி.

பெருமைபெறீஇ யுனுமளவி னிமைமறுமைப் பேறளிக்கும
பெட்பார் முப்பா
னிருமையுறு மலர்தலங்க ளவையரீஇச் சேவையினி
தியற்றுங் காலே
யருமையுறு மலர்மாண்சொன் மாலையகை சாத்தியரு
ளுற்றக் காக
வொருமையினர் கோவையாத் தருகவெனத் தந்தனா
லொருவன் மாடோ.

அன்னவன்யா ரெனின்வேட மாலயத்தை யரெனென்றே
வழிபா டாற்று
மன்னவனம் வரந்தியின் மரபினு னம்மரபின்
மாட்சி நூலிற்
பன்னுவா னத்துவித சித்தாந்த வுண்மைநிலைப்
படிமை யாள
னன்னயமா விலக்கியமைந் திலக்கணமே முதற்கலைக
ணன்காய்க் கற்றோன்.

சொல்வளமும் பொருள்வளமும் வளர்ந்திலகப் பாமழையைச்
சொரியு மேகம்
பல்வளமும் படைத்தமோ சூர்ப்பதியின் புகழ்ப்ரவி
ராம சாமிச்
செல்வனொரு பெருந்தவத்து வருகுமரன் குமரனடி
சென்னி சூடுந்
தல்வளவன் முனிச மிப் புலவனைனப் பெயரியநற்
சொல்லோ னன்றே.

மறநாவித்வான் பென்னலூர்நாராயணசாமிநாயுடவர்கள் புத்திரர்
ம-நா-ந-ஸ்ரீ வித்வான். நாதமுனிநாயுடவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழந்நேடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

பண்டைநாட்டுப் புற்றதமிழ் மணங்கமழு நால்வர்களாற்
பதிகம் பெற்ற [னச்
தொண்டைநாட்டுத் திருத்தலத்தோத் திரக்கோவை யமிழ்தமெ
சொற்றான் டாதர்
கொண்டைநாட்டுக் கடிமலரினறுபதங்கண் முரன்மோசூர்
கோமான் சீர்த்த
தொண்டைநாட்டுப் புலமையுறு முனிசாமி யெனும்பெயர்கொ
யேன் மன்னே.

நேரிகை வேண்பா.

பனியா மிருவினைக்குப் பானுவென மோசூர்
முனிசாமி வள்ளன் மொழிந்தான் - வனசக்
குருத்தலத்தின் கூர்றுதியாற் கூறுபடுந் தொண்டைத்
திருத்தலத்தின் றோத்திரநற் சீர்.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வித்வான்,

பிராயங்குப்பம் - முத்துலிங்கப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னனத்தான் மணிசேடன் சிரமசைக்கக் கண்மலர்ந்தான்

பொதிகைச் சாமி

யென்னனத்தான் செங்கமலை முகம்பார்த்துக் களிப்புற்று

னிமையா நாடர்

[பதித்

சொன்னயத்தான் பொருணபத்தா னெனமதித்தார் சொண்டை

தோத்தி ரப்பா

பன்னநத்தா ரியார்மோசூர் முனிசாமி வணந்ததமிழ்

பார்ந்தம் மம்மா.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத் தொருவராகிய

கயப்பாக்கம் - சதாசிவசேட்டியார் பி. ஏ. அவர்களியற்றிய

அ ந வ ல் ப ா .

உலகொருமூன்றுமில்லுறவளந்த

திருமறுமார்பத்தொருதனித்தேவன்

நாணுறவோங்கிச்சேணுயர்குழுமி

நந்தியம்பொருப்பினெந்தையெம்மீசன்

செஞ்சடைக்கூத்தன்நஞ்சடைக்கண்டன்

செம்மலர்நோன்றான்மெய்ம்மனத்திருத்தும்

தீதடையப்பெரு அமாதவவசிட்டன்

தெய்வச்சுரபிமுன்பெய்தெழுதிம்பால்

பெருகியபாலிப்பெருவளஞ்சுரக்கும்

தொண்டையெனுஞ்சீர்மண்டலமதனின்

மாகூரப்பெரு அமோசூரென்னும்

நல்லாரகத்துத்தொல்குடிப்பிறந்தோன்

இம்பர்ஞாலத்தெம்பெருமாற்கு

நென்முளைவாரியின்னமுதருத்தியும்

எண்டிசையும்குசுழ்தொண்டைத்தொகைதரச்

சீரணிமெய்ம்மைக்காரணமாயும்
மணமகளென்னும்குணம்பாராது
கூந்தலரிந்தெளிதேந்தில்கியும்
சாலிமாவடிவாலமுண்டார்க்கு
அரும்புமெய்யன்புடன்விரும்பியுதவியும்
மருணாதங்கடந்தவருணதப்பனுவல்
நாடியமனத்திற்பாடிப்பற்பல
அற்புதச்செய்கைபொற்புறவியற்றியும்
இறைவன் றுதைப்பொருதுளம்வருந்தியும்
நிந்தைசெய்நானவரைந்திடக்கொய்தும்
“பூக்கொளுமாதர்மூக்கினையரிந்தும்”
வாய்த்தவண்மைச்சீர்த்தியாளர்முன்
தோன்றியதொல்சீர்சான்றகுலத்தான்
ராமசாமியெனும்நாமஞ்சிறந்தோன்
தவத்தினின்வந்துபவத்திறங்கடிவோன்
யாவர்யாதொருதேவரையுன்னினும்
மாதொருபாகத்தாதிதேவனே
அவ்வத்தெய்வத்தவ்வவர்க்கங்கு
அருள்செயுமன்றிமருள்செயுந்தெய்வம்
பிறக்கும்வினைசெயுமிறக்குமென்னும்
புரையிலாதநல்லுரையுளங்கொண்டோன்
மூர்த்தியுந்தலமுந்தீர்த்தமுந்தொடங்க
அனுவருள்செயும்ஞானசாரியன்
கிட்டிவெனன்னுங்கட்டிரைகொண்டி
புண்ணியத்தலந்தொறும்நண்ணிவழிபடும்
பவங்கடிவேட்கைச்சிவனடியாரது
கூட்டஞ்சேரும்நாட்டமுடையோன்
விதிவழுவாதுதுதிபெறுதொண்டை
மண்டலஞ்சேருமெண்டகுநாவெண்
பதிவருமெம்பகபதியைப்பாடும்
வழிபாடாற்றிமொழிபெறுபற்பல
தோத்திரஞ்சேர்த்தசாத்திரமீங்கு
இதயத்தெண்ணியுதவினனாமால்
மதராசார்பர்சதுராராபீஸ்
பியர்தன்னோவார்சியராமெங்கள்
கனிவாசகஞ்சேர்முனிசாமிப்பேர்
பாவல்லோனெனும்நாவல்லோனே.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கரும்
பெரியமெட்டு. சின்னமுருகப்பசெட்டியார் குமாரருமாகிய
பெ. மு. சிவஞானசெட்டியாராலியற்றிய
பன்னிருதீர்க்குந்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

சீர்பூத்த கடலாடை யுடுத்தசக தலமதனிற்
சீர்த்திசெறி சான்றோர்களைத்
திருத்தமொடு கொண்டநா டெனுந்தொண்டை நாட்டி லகு
திருப்பதிமூப் பானிரண்டு
வர்பூத்த பாங்கினொடு வமரவப் பதிகளுந்
கிணையில்தோத் திரக்கோவையை
யின்னலற வியற்றமிழி னாலிசைத் தனனரிய
வின்பவா ரியின்மூழ்கவே
பார்பூத்த சென்னையர னடியவரி லொருவனும்
பன்னும்வே ளாண்மரபினைப்
பகர்ந்தவன் மதராசு பியர்மீராபிக் கோவார்சீர்
பகருமா யுன்பண்டிதன்
கார்பூத்த வெனதுவெம் பிறவிக்கட னீந்துநற்
கல்விநல மீந்திட்டவன்
கங்கைகுல மோங்கவரு மோசூர்வாழ் முனிசாமி
கவிவாண னன்றின்றரோ.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய
பொ. சுப்பாராவ் அவர்களாலியற்றிய
நேரிசை வேண்பா.

முப்பழமுஞ் சர்க்கரையு மோசூர் முனிசாமி
கைப்பவள மாகக் கழறியதால் - ஒப்புக்
பாத்திரக்கோ வைத்தான் பராவுந் திருத்தலத்துத்
தோத்திரக்கோ வைக்குண்டோ சொல்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளின்

எண்.	அட்டவணை.	பதி.நம்.
—	விநாயகக்கடவுள் ...	க
க	திருக்கச்சி ஏகம்பம்...	கக
உ	திருக்கச்சி மேற்றளி ...	ககஉ
கக	திருக்கச்சி ஒண்காந்தன்றளி ...	ககஅ
ச	திருக்கச்சி அநேகதங்காவதம் ...	உ௦
ரு	திருக்கச்சி நெறிக்காரைக்காடு ...	உஉ
கக	திருக்குரங்கணின்முட்டம் ...	உச
எ	திருமாகறல் ...	உரு
அ	திருஒத்தூர் ...	உஎ
கக	திருப்பனங்காட்டூர் ...	உக
க௦	திருவல்லம் ...	கக
கக	திருமாற்பேறு ...	ககக
கஉ	திருஆறல் ...	சஅ
கக	திரு இலைம்பையங்கோட்டூர் ...	ரு௦
கச	திருவிற்கோலம், கூவம் ...	ருஉ
கரு	திருவாலங்காடு ...	ருச
கக	திருப்பாச்சூர் ...	ருஎ
கஎ	திருவுளம்பூதூர், வெண்பாக்கம் ...	ருக
கஅ	திருக்கள்ளில் ...	ககஎ
கக	திருக்காளத்தி, சீகாளத்தி ...	ககக
உ௦	திருவொற்றியூர் ...	எரு
உக	திருவலிதாயம், பாடி ...	அரு
உஉ	வடதிருமுல்லைவாயில் ...	க௦க
உக	திருவேற்காடு ...	ககஅ
உச	திருமயிலை ...	கஉக
உரு	திருவான்மியூர் ...	ககரு
உக	திருக்கச்சூர் ...	கசக
உஎ	திரு இடைச்சரம் ...	கசக
உஅ	திருக்கழுக்குன்றம் ...	கசக
உக	திரு அச்சிறுப்பாக்கம் ...	கருரு
க௦	திருவக்கரை ...	கருஅ
கக	திருவரசிலி ...	கக௦
கஉ	திரு இரும்பைமராளம் ...	ககச
—	திருப்போளூர் ...	ககஅ
—	திருத்தணிகை ...	கஅ௦
—	ஆளுடையபிள்ளையார் ...	கஅக
—	ஆளுடையவரசு ...	ககஉ
—	ஆளுடையநம்பி ...	ககஎ
—	ஆளுடையவடிகள் ...	ககக

உ

கணபதி துணை.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதித்

தோத்திரக்கோவை.

விநாயகக்கடவுள்.

பன்னிருசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பெற்ற வுலகெலா மிருணீங்கி யொளிபெறச்

செய்யுநற் நிருவாளனே!

திவ்யதே ஜோன்மய சொரூபா சகானந்த

சிற்சுகோ தயவிலாசா!

ஏர்பெற்ற மாலய னிந்திர னகத்திய

னிணையிலாப் புருசுண்டரும்

இன்பமொடு நானரயூர் நம்பியாண் டார்நம்பி

யிசைந்தமெய் கண்டசிவமும்

பேர்பெற்ற வெளவைசந் திராதித்த ராதியர்

பெருமைபெறு பூசனைசெய்ய

பெறவரிய பேரின்ப வாழ்வினை யளித்திட்ட

பேசரிய வந்ததுண்டா!

நேர்பெற்ற திருவடியி னீறைவுற்ற வன்பிடுகு

நிதமருச் சிக்கவருளாய்

நித்திய வகண்டபரி சுத்தசிவ சத்தியருள்

சுத்தகண பதிநாதனே.

விநாயகர் தோத்திரம்.

தேரீசைவேண்பா.

சீருஞ் சிறப்புந் தெருளொடு மேல்லீடுஞ்
சேருமன மேமுதியோர் சிந்தையினுற் - நேருமெழில்
ஐந்துகரத் தானேரித மந்தியொடு சந்திவலம்
வந்துகரத் தான்மலர்தூய் வாழ்த்து. (க)

பேரின்ப வீட்டைப் பெறவேண்டின் மாமனமே
தாரின் மலர்தொடுத்துச் சாத்தியே - காரின்
வணத்தந்தி யானனத்தான் வண்புகழ்சேர் நல்ல
குணத்தந்தி யானமுறக் கூடு. (உ)

மெய்யடியார் தங்குமுவின் மேவவைத்து நாயேனை
வெய்ய வினையகற்றி வீடுபெறச் - செய்வான்
பண்பதிவா யாயிரத்தாற் பாடுமெழிற் சீர்த்திக்
கண்பதிநல் லோர்பாற் கலந்து. (க)

கரிமுகத்தி ராக்கதனைக் காய்ந்துதலை நாளில்
பரிவுடனவ் வானவரைப் பண்பாற் - புரிந்த
விநாயகனே பேரின்ப வீட்டரசை யன்பால்
தநாதிபனே சன்சுதனே தா. (ச)

ஈண்டினே னன்பர்களை யேத்தே னுனதருளைப்
பூண்டியான் சன்மப் பொருகடலைத் - தாண்டினேன்
காமனனா கத்தனெனக் கண்டான் முதற்சுதனும்
வாமனனாற் றீவினையை மாய்த்து. (ரு)

லிடைக்கொடியா னென்னும் விரிசடையா னுந்தந்
திடைக்கொடியா மம்பிகையுஞ் சீராய் - எடுத்துரிதங்
கொஞ்சரத்த வண்ணத்துக் கோமானே யோர்கோட்டிக்
குஞ்சரத்தைச் சேர்ந்தாற் குணம். (ஈ)

தூயவருக் கெட்டுவான் துட்டவினை செய்துழலுந்
தீயவருக் கெட்டான் றிரிநயனன் - தூயமணத்
தாமரைநேர் தாளத்தன் தந்தா வளமுகத்தான்
சாமரைபோற் கன்னத்தான் ருன். (எ)

போதங் கொடுத்தளிக்கும் புண்ணியனும் வல்லபையி
னாதன் மலமறுத்தோர் நண்ணுறுபொற் - பாதன்
அறுகுமருக் கொன்றைபுனை யத்தனரு ளாலே
பெறுகுவென னின்றபெரும் பேறு. (௮)

எங்கு மலைந்துழலு மென்னெஞ்சே யைங்கரீனக்
கங்குல்பக லுங்கரைந்து கண்களாற் - பொங்குஞ்
சலம்பெருக மெய்ப்புளகஞ் சாரத் துதித்தால்
சலம்பெருக வாரான் சமன். (௯)

அறவினைக னுளு மகலா தியற்றுந்
துறவிகளுள் னத்திலுறுந் தோன்றல் - பிறவி
சரணவற்பு தப்புவைச் சார்ந்தவெனக் குண்டோ
பிரணவத்து மெய்ப்பொருளே பேசு. (௧௦)

எழுதீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீரொடு மலரிட் டருச்சினை புரியேன்
நின்றிருத் தாடொழ வறியேன்
சீரொடு தமிழ்ப்பா வோதவு மறியேன்
சிறந்தநன் னெறிகளு மறியேன்
பாரொடு விண்ணோர் பரவுமெய்ப் பொருளே
படிநனைன் பவந்துடைத் தருளாய்
சூரொடு கிளைகண் மாய்ந்திடச் செய்த
சுந்தர விநாயக மணியே. (௧)

வந்தனை செயவெல் லாத்துய ரொழித்து
வழங்குதி செவ்வமென் றறிஞர்
முந்திய மறையு மொழிவதை யுன்னி
முதல்வனே திருமுன ரடுத்தேன்
பந்தனைப் பிறப்பி வழுத்தினு முனது
பங்கயத் தாளினை மறவேன்
சொந்தமென் றிசைந்தேன் வந்தெனைக் காவாய்
சுந்தர விநாயக மணியே. (௨)

விநாயகர் தோத்திரம்.

துட்டரோ நிறவு செய்திடும் பொல்லேன்
 துகளறு கல்வியுங் கல்லேன்
 மட்டிலாப் பாவந் தனைப்புரிந் திட்டேன்
 மலரடிக் கண்பிலா மனத்தேன்
 எட்டிபோ லீகை யிலாதபுன் னாயே
 னென்செய்கே னினியுன தருளே
 சுட்டவெண் ணீறு துலங்குமெய் யழகோய்
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(க).

பெரியரை யிகந்த பாவமோ வன்றிப்
 பிறர்மனை நயந்தபுன் செயலோ
 குருமொழி மறுத்த குற்றமோ வறியேன்
 கொடியவெங் கலியினான் மெலிவேன்
 திருவரு ளாலென் றீவினை யகற்றிச்
 செல்வமுங் கல்வியுந் தருவாய்
 சுருண்மலி குழலி திரிபுரை பயந்த
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(ச)

இந்திரன் முதலா வெண்டிசை யதிப
 ரிமையவ ரரியய னருக்கன்
 சந்திரன் கபிலன் கீரன்பார்க் கவனும்
 சரணடைந் தவரவர் விரும்பும்
 விந்தையாம் பதங்கள் பெற்றன ரெந்தாப்
 விரும்பிடா திருந்தன னின்றே
 சுந்தரி யின்ற மைந்தவெற் களிப்பாய்
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(ரு)

வைகறைத் துயினீத் தடியிணை யுன்னி
 மணமலி பன்மலர் பறித்து
 மெய்யுறு பூசை புரிகிலா துழலும்
 வீணனேற் கருடர லென்றோ
 வையக முற்று மனுசன்ருழந் தோடி
 வருமுனர் கொடியினிற் றந்தை
 தாய்மே னியினை வலம்வரும் பரமே
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(சு)

உ. வே. சாமிநாதையா நூல நுலையம்

அடைபாறு, சேன்னை-20.

விநாயகர் தோத்திரம்.

௯

மனமெனு மதத்த யானையை யறிவாம்
வலியதோ ரங்குசங் கொண்டு
தினந்தின மடக்கி யுனதுதொண் டாற்றத்
திருத்தியாட் கொள்ளுநா னெதுவோ
அனையுமன் னுயிர்க்குத் தாதையு மாகி
யனைத்துவ கும்புரந் திடுவோய்
துனிவறுத் தொலிக்கு நான்மறை யறியாச்
சந்தர விநாயக மணியே.

(அ)

திருவுரு வத்தை மனத்தினி னினைக்கச்
செப்பவன் சீர்த்தியை வாயின்
மருமலர்க் கழலைச் சிரத்தினில் வணங்க
மருளனேற் கருடர வென்றோ
இருநிதிக் கிழவன் மகிழ்ந்திடு நேய
னீன்றமூ டிகப்பரி யோனே
துரிசறு சேடண் சொலற்கரும் புகழோய்
சந்தர விநாயக மணியே.

(ஆ)

ஆர்கலி புடைசூழ் கவிடத் தென்று
மருகிடாச் செல்வமு மண்பாற்
பார்புகழ் கல்வி யுந்தெளி யறிவும்
பருவர லாலிரப் பவர்க்கீண்
டார்வமொ டளிக்கு மீகையு மெளியேற்
கருள்புரி வாயமர் புரிந்த
குர்தடிந் தவற்கு முன்னுதித் தவனே
சந்தர விநாயக மணியே.

(க)

பலபல வமர ரிந்திர ரொருசார்
பரிவுள முனிவர ரொருசார்
தலைமிசைக் கரங்கள் கூட்புநின் னவையிற்
சார்தரத் தமிழனேற் கருள்வாய்
கலியினிற் கருணைக் கடவுணீ யன்றிக்
காண்கிலேன் றினந்தின மடுத்துச்
கலவுமெய் யடியா ரகங்குடி கொண்ட
சந்தர விநாயக மணியே.

(கஉ)

க லி தீ த ர ழி கை.

சீர்கொண்டுவாழ் தருசெல்வமுஞ் சிதறிப்பவர் புறம்
போந்திட, ஊர்கெட்டுநல் பேர்கெட்டவ ருடவ்கெட்டுமா
திசைகெட்டுப்போய், நார்கட்டுமா தர்கள்விட்டுநோய் நலி
வார்கள்வாழ் வதுநாடிவேன், கார்பெற்றொளிர் கருணாகரா
கணநாயகா கணநாயகா, (௧)

பணமேபெரும் பதமென்றெணிப் பதடிகளைப் பலபாடி
னென், மணமேதருங் குழன்மாதரான் மதராசனான் மிகவாடி
னென், குணமேதுமில் லாதேனிடங் குடிக்கொண்டுகாத் தரு
ளாவிடின், கணமேனுமுன் றிணநான்விடேன் கணநாயகா
கணநாயகா. (௨)

தாயற்றதோர் மகவேயெனத் தவிக்கின்றவெந் துயர்நீக்
கியே, நோயற்றவாழ் வதுதந்துதுண் ணெறியிற்பயில் கலமீகு
வாய், வாயற்றபூச் சியனென்றெனை வருந்தவிட வதுநீதியோ,
காயற்றமா முனிவோர்பணி கணநாயகா கணநாயகா. (௩)

சமனார்விடும் படர்பாசமூந் தடியும்பிடித் தெதிர்மேவியே,
குமையாமுன மெளியேனையான் குமரேசனார் மகிழ்முன்ன
வா, அமராபதிக் கிறையோடரா வணமாயனார் முனிவோர்
மணக், கமலாசனன் புகழ்ச்சோதியே கணநாயகா கணநாயகா. (4)

வஞ்சப்பிறப் பதுவேண்டிலேன் வண்டார்குழன் மட
மாதரார், நஞ்சம்புரை மயல்வேண்டிலேன் நாடும்பல பொருள்
வேண்டிலேன், தஞ்சம்மென வடைந்தார்தமைத் தனைநீக்கி
நல் லருளீந்திடுங், கஞ்சம்மலர்ப் பதம்வேண்டினேன் கணநா
யகா கணநாயகா. (5)

விரகந்தருங் குயமாதர்கண் வேலாற்புணு கியநெஞ்சினே
ன், நரகம்பெறு வகையாதரி ஞானக்குறு முனிகைக்கொளுங்,
கரகங்கவிழ்த் தொருகாவிரி கவின்மாநதி தருமையவைங், கர
கங்கைவே ணியனார்தருங் கணநாயகா கணநாயகா. (6)

கல்லாதவ னாமென்றனைக் கருணைசெயா விடிலார்துணை
பொல்லாதபிள் ளைகளாயினும் பொறுப்பார்களின் றவர்காலவே
பல்லார்களசொல் பழிக்கஞ்சியே பதறித்திரு வடியண்டினேன்
கல்லாயநெஞ் சுருகவருள் கணநாயகா கணநாயகா. (௭)

சிந்தாமணி முதலைந்தருத் திருவேண்டிலேன். சனைத்தினால்
சிந்தாகுலங் கொண்டேங்குமிச் சிறியேனையிந் நொடியேயருள்
மந்தாகினிச் சடையானருண் மைந்தாபெருங் கும்போதரா
கந்தார்கரி வதனம்பெறுங் கணநாயகா கணநாயகா. (௮)

கொடையென்பதெவ் வணமோவெனக் குறியாதவெங்
கொலைபாதக, நடையேறியா னிரவாமலே நளினப்பத மது
நல்குவாய், விடையேறிதூ மதிசூடிய விமலனரு வியபாலனே,
கடையேனையாட் கொளவேண்டினேன் கணநாயகா கண
நாயகா. (௯)

விண்ணேத்தவும் விரைமாமலர் வீசிக்குழா மொசெந்தத
மண்ணேத்தவும் நின்றபென மகிழ்வற்றின யடுத்தேனினி
ளண்ணென்பல பலதேவரை யின்பாகுகந் கண்டேயிரு
கண்ணையுயிர்க் குயிராயுறங் கணநாயகா கணநாயகா. (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

மணியாரரவப்பாய்கொண்டமரும்மணி வண்ணன்
அணியார்கழலையிறைஞ்சிடவட்டமளித்தோனே
சணியாத் துயராற்றா ளினைபாடுந்தமியேனைத்
திணியாயாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௧)

மானைப்பொருவிழிமானைக்குகனெடுமருவிக்க
வானையுருக்கொடுசென்றிடுமெங்களம்மாநே
சேனைவருக்கத்தொடுமாழகனைச்செற்றோனே
தேனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௨)

குன்றலன்றுமாரிதடுத்தகோமானே
நன்றாவிருமாவெனவேகொண்டருணம்பாவோ
சென்றேவிடயத்துறுவேன்போதத்திருவமுதைத்
தின்றேயாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௩)

வண்டார்முழுலுடைவணிகையர்சித்திபுத்திமகிழ்
தண்டாரணிந்திடுந்தந்திமுகத்தெந்தற்பரமே
தண்டாமரைமலர்தாளிணையேத்தித்தீவினையை
விண்டேனாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௪)

பருமாமலைமேற்பாரதந்தீட்டியபண்ணவனே
திருமாலரவுருவினைநீத்தருளுந்திருவாளா
கருமாலுற்றேற்கருள்வாய்விரைவாய்க்கணநாதா
திருவேயாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௫)

தாரணிகூழ்ந்தேயுடையெனவோங்குந்தகைமிக்க
வாரணமுண்டிடுமாமுனிக்கருடருமன்னவனே
காரணிகண்டத்தப்பினமாங்கனிக்காவலஞ்செய்
தீரனேயாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௬)

பாவிரைந்தோதிப்பணிபுரிந்தேத்தும்பகரெனவை
தாவிடக்கைலையில்வைத்திடுமைங்கரத்தற்பரனே
பாவிபடுந்துயர்தீர்த்திலையென்னோபல்லுயிர்க்குச்
சீவனேயாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௭)

மண்ணோர்வாடோர்வந்துவணங்கவரமருளுங்
கண்ணைகண்ணிற்கருமணியேநினைக்கசிற்துருகி
யெண்ணாதிருந்தேனென்செயவல்லேனெம்மானே
விண்ணையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௮)

எத்திறத்தவருமெய்திடற்கரியவெம்மரசே
முத்தனையாய்செம்மணியினையெம்முன்னவனே
அத்தனையென்றுனையேத்திடுகம்பிக்கருள்புரியுஞ்
சித்தனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௯)

சாந்த்நெருநற்றிக்கண்ணனேதற்பரசாம்பலிதன்
பூந்தனக்கோடுடோரீருலவைபொருத்திடுவோய்
ஏந்தனனிந்திரனேத்திடவாழ்த்திடுமெந்தாயே
வேந்தனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௧௦)

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

க.—திருக்கச்சி ஏகம்பம்.

இரட்டைமணிமாலை.

காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

அன்னவயல்கூழ்கச்சியத்தனடிமலர்மேன்
மன்னுமிரட்டைமணிமாலை - பன்ன
மழையிவருமேனிமணிமார்பனேத்தும்
புழையிவருங்கையாணப்போற்று.

ந டே ச ர்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படங்காட்டுமரவசைத்த பரம்பரனைப்படர்சடையிற் படி
யுங்கங்கைத், தடங்காட்டுந்சுழற்கணிச்சிப்படையாணத்திரும்
டற்றிற்றகைமையோடு, விடங்காட்டும்பெருமானவியாக்கிர
மும்பாப்பரசம்வியக்கத்திலை, நடங்காட்டுநம்பரனைநலததரு
பேரருட்டிற்றத்தாளுடிவாழ்வாம்.

சிவகாமித்தாயார்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிடியமருகடையாணப்பிண்டிகர்ப்பதத்தானைப்பேணுமன்பர்
மிடியகலவனித்தானையிளர்கமலமுசுத்தானையினவேண்டும்
படியருவமெடுத்தானைப்படிற்றெனைக்காத்தானைப்பரிவினனைக்
கடிகமுருங்குழலனைச்சிவகாட்சுந்தரியைக்கருதிவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியர்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

சதிகாட்டுஞ்ஞரத்தைப்பிளந்தமரர்தமைக்காததகைமை யானே, விதிகாட்டுநான்மறையும்விள்ளரியற்பொருளேவியக்க வேணி, நதிகாட்டுமரன்னைக்குநலத்தகுடிலையினுரையைநயப் பித்தானேக், கதிகாட்டுங்கழலிணையைக்கனவகத்துமறவாதுகரு திவாழ்வாம்

திருநந்திதேவர்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

கொன்பூத்தகொன்றைபுனை யிறையருளாற்சடைமுடியுங் கோலமார்ந்த, மின்பூத்த துசல்விழியும்புபநான்கும் மழுமானும் விளங்குஞ்செங்கை, பொன்பூத்த நற்பிரம்பும் படைத்தரிய சிவ ஞானபோதநூலைத், தென்பூத்த வருளாலே.தெரித்தநந்தியீசர் பதஞ்சென்னிசேர்ப்பாம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

மானேறுகண்ணுமையாளமுதருத்தவண்டருளமன்னுஞ்சீர் த்திக், கூனேறுமதிமுடித்தகுழகனைச்செந்தமிழ்மறையாற்குழை யப்பாட, மீனேறுகொடியவன்றன்சுரமகற்றவமண்சமயம்விளி யவாட்ட, வானேறுபுகழ்ப்பிரமபுரிவந்தபுண்ணியன்றான்வண ங்கிவாழ்வாம்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

விண்ணார்தபுகழ்த்திலகவதியராலமண்சமயம்விலக்கவன் பாற், நண்ணார்த கருங்கடலைக் கற்புணையாற்கடந்தருளத்தா வில்சீர்த்திப், பண்ணாரந்த வாழ்சில் வைதிகைச் வந்தனழப்பப் பண்பாய்த்தோன்றிக், கண்ணார்தவதிகைவருச்செந்தமிழ்நாவுக் கரையர்கழல்கள்போற்றி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்தந்தகமலமலரயனெடுமாலாரணமுநேடிக்காணாக்
கார்தந்தமிடற்றூனைக்கங்குவினிற்றாதுவிடுங்கைத்தொண்டா
யேர்தந்தமுதலையொருமகவுதரச்செய்தாயினையெந்தாயாணைச் சீனை
சீர்தந்தசெந்தமிழினின்றித்தாயினைச்சந்தரனைச்சிந்தைசெய்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாதாரந்தருந்தினிழற்கண்ணுதலோனருள்பெற்றுத்தர
ணியெல்லாந், தீதாரந்தபிறவியெனும்வெப்பொழிந்துதிருவரு
ளிறினைத்துவாழ, வேதாந்தத்துட்பொருளைவிளக்குதிருவாசக
மாய்விரும்பித்தந்தநாதாந்தப்பேரொளியிலொளிவானநாதனடி
நவிறிவாழ்வாம்.

ச ண் டே ட சு ர ர்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாதுசெறிமணமலருந்தகைமைசெறியருங்கனியுந்தான்
கைக்கொண்டு, மாதுபங்கன்றிருவுருவமணலினுலமைத்தருளி
மகிழ்வோடாட்டத், தீதுசெறியாக்கறவைப்பானிறைத்தகடங்
கொல்லாஞ்செம்மையாயாத், தாதையிடறிடத்தடிந்தசண்டேசர்
பதத்துணையைத்தலைமேற்கொள்வாம்.

நூ ல்.

நேரிகை வேண்பா.

பொன்னுநங்கச்சிவளர்புண்ணியன்றன் பூங்கழலைப்
பன்னாளுமேத்திப்பணிவார்கள் - எந்நாளு
மெக்கர்ப்பிறவியிரிந்தோடவிற்பமுடன்
கைக்கொள்வர்காணுக்கதி. (க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கதியேகதிவழிகாட்டுங்கண்ணேகச்சிக்காவலனே
மதியேப்சடையுடைமாணிக்கமேமணிமன்றிலுறை
நிதியேகருணைக்கடலமுதேநாளுகீக்கமறத்
துதியேபுரிந்திலுண்டருயேமறைப்பொருளே. (உ)

நேரிகை வேண்பா.

பொருள்சேருமெய்ஞ்ஞானப்போதமுதவும்பொல்லா
மருடருயர்கச்சிமன்ன - அருமனமே
பூங்கணையிணைப்பொடியாக்கும்புண்ணியின
யாங்கணைந்தேபூசித்தறி. (ங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறிவுடையந்தணராரழல்வேட்டிமையர்தினஞ்
செறிவொடுசென்றுபணிந்திடுங்கச்சித்திருப்பதியைக்
குறியொடுபோற்றிக்குழைந்திலைபாடிலைகுற்றமுறும்
பொறிவழிச்சென்றனைநன்மொழிதேரரப்புலைமனனே. (ச)

நேரிகை வேண்பா.

மனனையீரங்கொல்லிமாமரபில்வந்தே
கனவாடையன்றொலித்தான்காண - முனமேயுங்
கச்சித்திருப்பதியான்கஞ்சமலர்ச்சேவடியை
யிச்சித்திருப்பதியாமென்று. (ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்றுவணங்குவதுன்மலர்த்தாளிணையேவிரும்பி
மன்றுண்டம்புரிமாமணியேமறைவாசியனே
பொன்றுமரும்பொருளேதிருமாலயனுன்னித்தினஞ்
சென்றுவணங்கொளியேயருள்வாய்கச்சிச்சேவகனே. (சு)

திருக்கச்சி ஏகம்பம்.

கந

நேரிசை வெண்பா.

சேவகத்தையட்டவத்தேசெலுத்துஞ்சீரரார்
மாவகத்தைக்கொண்டவடுவாளன்—பூவலஞ்செல்
ஐயடிகள் காடவர்கோனன்புபுரிகச்சீநகர்
பொய்யடிமையின்றியவன்போ.!

(எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதார்பிரமன்றலெகொய்தவாமடப்பூங்குயிலா
மாதாரிடமுடைமன்னவனேகச்சிவாழ்த்துகிற்கு
மாதாரமிந்தவடியேற்கருளினல்லம்புயப்பொற்
பாதாரவிந்தம்பணியும்பணியைப்பணித்தருளே.

(அ)

நேரிசை வெண்பா.

அருளாருந்தேவாரமன்பிடுவெடுசாததந்
தெருளாருமுவர்புகழ்தேவைக்—கருளாரு
மும்மலத்தைநீக்கிடவேழுதறிவோர்போற்றுமொரு
செம்மல்கச்சிமன்னையேசேர்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேராப்பழவினைசெல்வஞ்சுரக்குஞ்சிறப்புடனே
வாராச்சிவபோகம்வாய்த்திடும்வல்லமகவுதருந்
தீராப்பிணியுந்தொலைந்திடுங்கல்விததிறனுதவுங்
காரார்பொழிலுடைக்கச்சிக்கடிநகர்கண்டவர்க்கே.

(க0)

நேரிசை வெண்பா.

கண்டடைந்தவன்புரெலாங்காணும்பரசுகத்தைத்
தொண்டனெனக்காரருள்வார்தோன்றலே-பண்டைமறை
தேடுகைக்குமெட்டாததேசிகனேகச்சிவளர்
ஈட்டையாய்நின்னவிடவிங்கு.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இங்குலைச்செந்தீவணமுடைமேனியிறையவனே
பொங்கலைதங்கும்புரிசடையாய்வினேபாக்கியருள்
செங்கலைப்பொன்னுப்புரிந்திடுவோன்றுதிசேர்நகராங்
கொங்கலர்பூம்பொழில்குழந்திடுங்கச்சியிற்கொற்றவனே, (கஉ)

நேரிசை வேண்பா.

கொற்றவனேநின்றன்குரைகழலைப்போற்றாத
குற்றம்பொறுத்தடிமைகொண்டருளாய்—பற்றவே
பொன்னொடர்வந்திறைஞ்சிப்போதமுறுங்கச்சிவளர்
மன்றைகப்பூணுடையவா. (க௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாசக்கமலந்தலைமேல்வலியவைத்தாண்டருள்வாய்
ஆசைக்கடலினகப்பட்டருளற்றவந்தகன்கைப்
பாசத்திலல்லற்படவிருந்தேனைமெய்ப்பத்தியுறும்
நேசத்தைத்தந்திகரற்றகச்சியினின்மலனை. (க௮)

நேரிசை வேண்பா.

மலமாயாகன்மமயக்கதனிற்சிங்கிப்
பலமழியாதோங்கிப்பலகால்—சலமறவே
பற்றரியகச்சிப்பரமனுட்காளாவார்சீர்
பொற்பாதமென்றலைமேற்பூ. (க௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூத்தநற்கொக்கின்புடையமர்கச்சிப்புராதனனே
நாத்தங்குபுன்மொழியேறியவாயரைநாடியொரு
மாத்திரைப்போதுமலரடியெண்ணிமகிழ்ச்சியொடு
தோத்திரஞ்செய்கிலனென்னுடல்பெற்றிங்குத்தோன்றினனே.

நேரிசை வேண்பா.

தோன்றாத்துணையாகத்தோன்றுமுயர்கச்சி
மானோலுடையான்மலரடியை—ஆன்றோர்முன்
பூசித்தடையும்புகழ்ப்பயினையென்னெஞ்சே
நேசித்தடைவதென்றுநீ. (க௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீங்காதமாயைப்பெருங்கடல்வீழ்ந்துநினைமறந்து
நீங்காம்பிறப்பிலலைவேனைக்காக்குந்திறம்புகலாய்
ஓங்காரத்துட்பொருளானவனையன்பருள்ளிருக்கு
மாங்காரவேர்களைந்தாளுந்திருக்கச்சியாண்டவனே. (க௮)

நேரிசை வேண்பா.

ஆண்டவனையெங்குவளராரமுதைத்தில்லைவளர்
தாண்டவனேவேதத்தனிப்பொருளை—மாண்டிடவே
காலன்றினையுதைத்தகண்ணுதலைக்கச்சியினிற்
காலப்பணிந்திடுவேன்சார்ந்து. (௧௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சார்ந்திடுஞானியர்வாழ்ந்திடுங்கச்சியிற்சங்கரனை
நேர்ந்தவியையாமிருணீத்தெளியினீயளிப்பாய்
ஒர்த்தசனகாதியர்க்கருமாதவமோதிடுவான்
ஆர்ந்திடுகல்லாலமர்சிவமேயொளிராணிப்பொன்னே. (௨௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிதிருநாமம்:—ஏகாம்பரநாதர். அம்பிகைதிருநாமம்:—
காமாட்சியம்மை. கம்பாநதிதீர்த்தமுதலிய பலதீர்த்தங்களுள்.
இக்காஞ்சிபுரமானது தொண்டைநாட்டுள், முதன்மைப்பெற்
றது. அது வெகுகாலம் பிரபலமான இராஜதானியாயிருந்தது.
உமாதேவியார் ஏகாம்பரநாதரை மிருத்திகையாற்றாபித்துப்
பூசிக்க அவரது அன்பு சோதிப்பான் எம்பெருமான் கம்பா
நதியைப் பெருகவிடுக்கவும், அவ்வம்மையார் அன்புமேலீட்டி
ஞற் றழுவிக்கொள்ளச் சிவபெருமான் மனமுருகி அவரது
முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் பெற்றனர். இவ்வாலையத்
துள் நல்லகம்பம் வெள்ளகம்பம் கள்ளகம்பம் திருமயானம்
வாலீச்சுரமென்னும்பஞ்சீபிரதானதலங்கள் சிறந்திருக்கின்றன.
அவற்றுள், வெள்ளகம்பம்பிரமன்பூசித்தது. கள்ளகம்பம் வீஷ்
ணுபூசித்தது. நல்லகம்பம் உருத்திரன்பூசித்தது. திருமயானம்
பண்டாசுரன்பூசித்தது. வாலீச்சுரம் வாலிபூசித்து எதிர்த்த
வர்களைவலியிற் பாதிதானடைய வரம்பெற்றது. இவைகளே
யன்றிக் கச்சபாலையம், காரோணம், பனாநீச்சுரம், சுரகரீச்சுரம்,
பராசரீச்சுரம், வீரட்டகாசம், மணீச்சுரம், உருத்திரகோடி,
மாசாத்தன்றளி இவைகளும் திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காடு,
திருவேகம்பம், திருக்கச்சிமேற்றளி, திருவநேகதங்காவதம்,

திருவோணகார்தன்றளி முதலியனவும்; பிறவும் திருவே
கம்பத்திற் சேர்ந்தவைகள். இவைகளுள் ஈற்றிற்குறித்த ஐந்து
தலங்கட்குந் தனித்திருப்பதிகங்களிருக்கின்றன. இது உமா
தேவியார் இருநாழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டறமும் வளர்
த்தருளியதலம். அங்கு அம்மையாருக்குக் காமக்கோட்டமென்
னும் ஆலயமும். குமரக்கடவுளுக்குக் குமரக்கோட்ட மென்
னும் ஆலயமும், பிறதேவர்களுக்குப் பல ஆலயமுமுண்டு. இது
கரச. சிவாலயமுள்ளதலம். முத்தித்தலங்கள் ஏழினிலொன்று.
வேதங்களே மாவிருட்சமாக கம்பாநதிக்கரையி லிருக்கப்பெற்
றது. பன்னிரு திருநாமமுள்ளது. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்
“ஆலந்தானுகந்தமுதுசெய்தானே” என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி
ஒரு கண்பெற்றதலம். இத்தலத்தில் அதிசயத்தையும் வினோ
தத்தையும் உண்டாக்கும் விஷயங்கள் அனேகம் உண்டு. திருக்
குறிப்புத்தொண்டநாயனார் திருவவதாரம், ஐயடிகள் காடவர்
கோன்னாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளி க்ஷேத்திரவெண்பா
பாடியருளியது. சமயாசாரியர் மூவராலும் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.—திருக்கச்சி மேற்றளி.

—:0:—

எழுச்சிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

சடையார்கதிர்மதி யுடையாய்மாசறு தன்னேரிலருட் கட
லோனே, அடையார்புரமவைபொடியாய்விழமுனமுலார்குறுந
கைபுரிவோனே, உடையானேயினுரிவிடைமாலெனக்கொளும்
விமலாதுதல்வியியெந்தாயே, கடையேனுன திருகழலேத்திட
வருள்கடியார்திருமேற்றளியோனே. (க)

பெருமாமறைமுடியுறைவாய்புகலரும்புகழோய்முழுமுதல
ரசேதாய், மருவார்பொழிலுறைமதுரைப்பதிவளர்மன்னுமனம
கிழந்தாளாயேந், கருவாதனையினிற்கடைபட்டழிவதுகடனாய்
முடியுமென்றறியாயோ, பெருமாவுரிகொளுந்திருநாயகவுயர்
பிரமபணிமேற்றளியோனே. (உ)

கனிவாயினமுலை மடவார்மயல்கொடு காலங்கழித்திடுங்
கடையேனை, இனிப்பாயினு நின்திருதாமரையடி யினிதேபணி
செயவருள்வாயே, பணிவாழ்வரைமகள் தழுவுந்திருவருப் பவ
னேவிடைமிசைப்பொலிவோனே, தனிநாயகமுகிலினம்வந்
தெழின்மதிறவழுந்திருமேற்றளியோனே. (௧)

விடையார்கொடியுடையிறைவாவின்னவரிதைஞ்சும்விம
லாவெனவோதி, அடைவாயடிமலர் நறுமாமலர்கொடுமடியா
ரொடுதினமணுசாமல், நடைவாய்ப்பிணமெனத் திரிவேனையு
நனிநடுவன்றொடரிலென்செய்வேன்கொல், மடைவாய்மிடை
கயலுகளும்புனல்வளமல்குந்திருமேற்றளியோனே. (௨)

வதியார்கணக்கினி லெழுதாவகையேனை விடுவித்தலைசெ
ய்தாண்டருள்வாய், மதியாதவனெரி விழியானுலகியல் வகையா
னிறவியதகையானே, நதியார்கவின்முடி யுடையாய்நினைவிட
நலமேவியதுணைநாடகிலேன், துதியாரயிலமர்கரனே பழமறை
துவலுந்திருமேற்றளியோனே. (௩)

சதுமா முகவனைச்சிரமேதடிந்திடுஞ் சதுரார்கததியுடை
யானே, மதுவானிறைகுழன்மடவாள் பரவையின்பணிவாய்லைய
டையொருதுதா, முதுமாமறைபுகழ்முதல்வாசிகரியின்முதிரந்
தவழ்முதுகிரியானே, பதுமாசனமடவரலாரிருவர்கன்பணியுந்
திருமேற்றளியோனே. (௪)

அடியார்நகைதர நடியாத்திரிதரு வவலனாயினுங்கடையே
னைச், செடியார்வினையற்புடையாய்விமலனைசெய்யாளுறைத
ருமருநூரில், குடியாயுறைதரு குருவேகுரைகழல் குறியாவ
ணங்குவதெந்நாளோ, கடியார்பொழில்வளர்காசிக்கிணையெனு
ங்கவினூந்திருமேற்றளியோனே. (௫)

படமாசனவணியரையாயடனமன்படர்காலொருமொழி
யுரையாயே, விடமாரமுதெனமிசைவாய் விபுதர்கள்விரும்பும்வி
ண்ணவர்தங்கோவே, கடமாமதகர்யுரியாயிருவருங்காணாதலம
ருமெரியாய்நீள், வடமாமரவடியுறைவாய்தெளிதமிழ்வளனூந்
திருமேற்றளியோனே. (௬)

கன
திருக்கச்சி ஒண்காந்தன்றளி.

சயமார்க்கஞ்சடைக்கண்ணுதலைகறைக்கண்டனேகவின்
பெறுமறைநான்கின், பயனேபடங்கொளும்பாம்பரைசேர்த்தி
டம்பரமாபகரரும்பரஞ்சோதி, அயனோடன்றியறியாவடிமூடி
யடியேன்காணவந்தாண்டருள்வாய், நயமாரன்பர்களுடித்தொ
ழுதிடுநலமார்திருமேற்றளியோனே. (க)

அடியார்கொடுவின்கெடுமாறருள்புரி யரசேயண்ணலேய
ருண்மேனி, வடியாரயில்வழியுடையார்தமையுனிமடியாவரம
ருள்வாய்வரசா, துடியார்கரதவ துரியாதிதலை துலங்குந்துரி
சுறுபெருமனே, மடையாந்நிடுமனங்கயலரந் துலவிட மகி
ழுந்திருமேற்றளியோனே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கச்சியப்பேச்சுரச், காமாட்சியம்மை, புரசலிருட்சம், மகா
வீஷ்ணு சிவசாரூபம் பெறும்பொருட்டுத்தவஞ்செய்து சிவாஞ்
சைரூப்படி திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் சிவசாரூபம்பெற்ற
தலம். சமயாசாரியர் மூவராலும் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந.—திருக்கச்சி

ஒண்காந்தன்றளி.

ஒருபாவொருபஃது.

—:0:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருக்கச்சியோண்காந்தன்றளியென்றுதிகழ்தலத்திற்
பெருக்கச்சிவானந்தபாகம்பழுத்தப்பிறங்கவளர்
வருக்கச்சிதேந்திரியர்க்காளாய்வாழ்குவர்மாயையினாற்
கருக்கச்சிலேயகப்பட்டுலாரென்றுகாண்மின்கனே. (க)

காமாட்சிநாயகனோண்காந்தேசனற்காண்கண்டன்
ஓமாட்சிமந்திரத்துட்டங்குகாரணனெண்பதத்திற்
பாமாட்சியாற்புனைந்தன்பர்களீட்டம்பரவரிதம்
நாமாட்சிஞழிகையாற்றிடினெஞ்சேநமனஞ்சுமே. (உ)

அஞ்சுகநாண்மிறுற்றுமொழியாமலர்ந்தொனிசெய்
கிஞ்சுகநாண்மலர்போலிதழாராற்றிடைக்குமின்பம் [மின்
விஞ்சுகனாப்பொருளென்றெண்ணித்தொண்டிவினைந்துசெயம்
மஞ்சுகனாசலக்கொங்கைகாமாட்சிமகிழ்நனுக்கே. (ங)

காமாதியாறையுநீத்துப்பேரின்பத்தைக்கண்டனர்காண்
மாமாதிடங்கொண்டவோண்காந்தேசன்மகிழ்தலத்திற்
பூமாதியுயகன்பேராற்றிகழும்புணல்படிந்து
நேமாதியாவையுங்கொண்டவரென் னுநிகழ்த்துவரே. (ச)

நிகரிலாணந்தத்தினாலோண்காந்தநிருதரும்பர்
புகரிலாநெஞ்சத்தினற்பூசைசெய்துபுகழ்தலமா
நகரிலாமான்மியந்தன்னையெஞ்ஞான்றிவனாவினிக்கப்
பகரிலாகாச்சுகமுண்டோவிரைவிற்பரசுமினே. (ந)

பரசுகமேபெறப்பாமாலுருட்டிப்பணிந்துநிதம்
பரசுகவீசர்கள்போற்றிநொவுற்பனவர்பிரான்
வரசுகழற்கணியோண்காந்தேசனைவாழ்த்திலர்கள்
அரசுகவிகைசிலிகைபெற்றென்பயனாய்ந்திடினே. (சு)

என்புபெறுதலிழிபிறப்பெற்குனியெய்திடினாற்
தென்புலக்கோமான்கைக்கவுதைத்ததிருவடிக்கண்
அன்புபெறக்கடைக்கண்பார்த்தருளோண்காந்தன்றளி
மன்புகழ்மேவுதலத்தினிலோங்கியமன்னவனே. (ஊ)

மன்னவரும்பற்றலராலரசியன்மாறிவசை
துன்னவரும்பொருடோற்றனர்செல்வத்தொகுதியினால்
என்னவருந்திருவோண்காந்தேசரினையடியை
உன்னவரும்பருங்காணாதவீட்டையுதவவரே. (ஐ)

வீட்டுக்குவேண்டுமூய்நீயைச்செய்யவிரைமின்கடு
காட்டுக்குப்போருமுன்னையுலகோங்கிடக்காளியுடன்
ஆட்டுக்குவந்தவராளுடைநம்பியறைந்தவிசைப்
பாட்டுக்குளாசைகொள்ளோண்காந்தேசர்பதிபுகுந்தே. (ஈ)

பதிபுருந்தன்பர்களீட்டங்கலந்திடப்பண்ணுங்கொலோ
சதிபுரிந்தாழ்நரகக்குழிவீழ்ந்திடத்தள்ளுங்கொலோ
எதுபுரியுங்கொலெனவறியேன்வந்திரந்தவரைத்
திதிபுரிந்தாளோணகார்தன்றறியான்றிருவுளமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒணகாந்தேசர், காமாட்சியம்மை, விஷ்ணுதீர்த்தம்,
தேவர்களும், ஒணன் கார்தனென்னு மசுரர்களும் பூசித்ததலம்.
சந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குப் பொற்காசளித்ததலம். மேற்படி
சுவாமிகளால் பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச.—திருக்கச்சி

அநேகதங்காவதம்.

நவமணிமாலே.

—:0:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

பார்வனமோங்கிபவாயிரத்தெட்டென்பதிகளுக்குட்
சீர்வனமார்ந்தவநேகதங்காவதத்தென்பதிக்கண்
ஆர்வமொடுற்றவரும்பெறன்மாணிக்கமாடலைபைச்
சேர்வரெனிற்பிழைப்பார்கணிரயத்துச்செல்பவரே. (௧)

பல்லுதிர்வுற்றுப்பழுவெலும்போங்கிப்பணித்துடலம்
வில்லுநீர்க்கவளைந்திடுங்காறுமவ்வேற்கணல்லார்
புல்லருவத்தினப்பாடிப்புலம்புப்புலமனனே
நல்லுறவாமென்றுகாவதநாதனைநாடுதியே. (௨)

கஞ்சனுங்கஞ்சனைக்காய்ந்தானுமேத்துங்கணபதியாம்
மஞ்சனுமஞ்சளவாசிக்குபேரனும்வாழ்த்தெடுப்ப
அஞ்சனமஞ்செனுங்கோதைகாமாட்சியரிவையொடுங்
கொஞ்சவமைஞ்சவக்காவதநாதனைக்கூடுமினே. (௩)

மாமறையோ துமநேகதங்காவதவண்பதியிற்
 ருமரைபூத்தொளிர்காமிதாயத்தண்டடம்படிந்தால்
 வேமரைமொனாடிப்போதினிற்றீயவினெனெனக்
 காமரைவென்றமுதியோர்கண்முன்புகழறினரே. (ச)

கடைக்கனெருப்புகச்சீறிக்கடாவைக்கடாவுநமன்
 படைக்கலமோச்சியழித்தலுஞ்செங்செழப்பதுமத்தண்ணல்
 படைக்கலுமாகுங்கடலைக்கடந்திடப்பண்ணுமென்பர்
 அடைக்கலம்புக்கார்க்குக்காவதநாதனடிமலரே. (சு)

பூப்பவனும்பலவண்டப்பரப்பையும்பூரணமாக்
 காப்பவனுங்கடைக்காலத்திற்சீறிக்கனல்வழியாற்
 றீப்பவனுமவளர்காமாட்சியென்னுமோர்தேவியைநீங்
 காப்பவனாகுமநேகதங்காவதக்கண்மணியே. (சு)

சேலுமசுணமுந்தந்தியுமவிட்டிலுந்தேனுநிகர்
 நாலுமொன்றாமிந்தியத்தாலழியுமஞ்ஞானியரே
 தூலுங்குழலுமெனவினையால்வருநோய்களினி
 மேலுமுருவணங்காவதநாதனைவேண்டுமினே. (எ)

வேருணிரைப்புனலாலேதழைக்கும்விருக்கமென
 ஊருணியார்த்தவநேகதங்காவதவொண்டலத்துக்
 காருணியற்குப்புரியுரிவேதனக்காரணத்தாற்
 பாருணிரைந்தசராசரமோங்கிப்பலிக்கின்றவே. (அ)

சம்பந்தனோதியபாட்டுக்குகந்தான்தரையயின்ற
 அம்பந்தமுப்புரமீதேவினானுளைப்புரிவான்
 நம்பந்தநீங்கவநேகதங்காவதநாதனடிச்
 சம்பந்தமுற்றுமலர்தூய்மகிழ்ந்தின்றுசார்குவமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநேகபேசர், காமாட்சியம்மை, காமிதாயதீர்த்தம்.
 கணபதியும் குபேரனும் பூசுத்ததலம். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக
 ளாற் பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௫.—திருக்கச்சி

நெறிக்காரைக்காடு.

நிரோட்டகம்.

—:0:—

கிடனைக்கலித்துறை.

காரைக்காட்டிற்றென்னளகக்கனிபத்தன்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டிற்றங்கரன்கஞ்சநேர்ச்சீர்க்கழலைநினைக்காரைக்காட்டிக்காலனாடியாதிரார்கண்டத்தினிற்காரைக்காட்டித்திதிசெய்யிற்றிச்சிற்றிக்கதித்திலரே. (க)

கரியானனநந்தைகாரைக்காட்டிசன்களாக்கனினேர்கரியானனத்தனாற்றாணீர்சடைச்சென்னிகண்டறிதற்கரியானனத்தங்கனீர்க்கியாளீசன்கிலர்க்கெல்லாங்கரியானனங்கனைச்செற்றாணெனதகக்கண்ணினனே. (உ)

தஞ்சந்தனந்தானென்றேறிநீர்தீட்டிநற்றையலர்க்கத்தஞ்சந்தனந்தாங்கெழினகிறீசஞ்சலத்தையரித்தஞ்சந்தனந்தானெறிக்காரைக்காட்டிலரனைநீனந்தஞ்சந்தனந்தாண்டைக்கன்னியாளடியண்டிலரே. (ங)

சஞ்சலஞ்சேகரித்தேன்கடைத்தேறச்சலத்தையழிச்சஞ்சலஞ்சேலென்றைநெறிக்காரைக்காட்டாயனிச்சஞ்சஞ்சலஞ்சேர்கஞ்சநேர்தானவிந்தியந்தங்கியதேசஞ்சலஞ்சேரழிந்தாகந்தளரத்ததியகத்தே. (ச)

கங்காதரானெறிக்காரைக்காட்டத்தநற்கஞ்சத்தினுன்கங்காதரானாயினெனின்சலசக்கழலிலடக்கங்காதராதலந்தந்தானீயதிகாரியெனக்கங்காதராற்கதித்தானீயன்றியாரெனக்கே. (ஈ)

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சேன்னை-20.

திருக்கச்சி நெறிக்காரைக்காடு.

உக

தினகரன் றந்தங்களைத்தட்டினுனைத்திகழெழிற்செந்
தினகரன் றந்தையைச்சத்தியநாதனைச்செந்தழலேந்
தினகரன் றன்னைநெறிக்காரைக்காட்டானைத்தீயெயிற்சார்
தினகரன் றன்னைச்செரியார்சங்கத்தினிற்சேர்ந்திலனே. (சு)

கத்தலையார்சாகரத்தானையெய்ந்தநற்காசினியேற்
கத்தலையாலிரந்தாய்காரைக்காட்டரசகாத்திநெஞ்ச
கத்தலையாசையினீக்கியென்றன்னைக்கடிதினிற்ச
கத்தலையார்நின்னையல்லாற்கதிதரக்கத்தர்களை. (எ)

கண்ணினையாத்தியலரார்சடைச்சங்கராசகத்தர்க்
கண்ணினையாதரித்தாயரக்கர்ச்செற்றகாங்கெயனுக்
கண்ணினையாதித்தனையெனத்தந்தகத்தனெயென்
கண்ணினையாயெனையாளாயெனிற்கதியாதிங்ஙனே. (அ)

காட்டானைக்கண்டிலர்க்குக்கதிகாரைகலந்ததடக
காட்டானைச்சத்தியநாதனையிட்டியிற்கண்டகர்கள்
காட்டானையீர்த்தசெங்காட்டானைச்செந்தீக்கரத்தனையாற்
காட்டானையெண்ணிறன்னெஞ்சேகடக்கச்செய்காலனையே. (இ)

கஞ்சிதரிக்காரைசாற்றினைச்சேர்த்தகழனி்கடண்
கஞ்சிதரிக்காரைக்கீண்டியுய்ச்செய்கதலிகனீள்
* கஞ்சிதரிகாரைக்காட்டானையேத்திடிற்சாலன்றனக்
* கஞ்சிதரிக்காரைந்தத்தியினுலதீயாழ்நரகே. (ஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியவரதநாதேசர், காரார்குழலியம்மை. சத்திய
தீர்த்தம். இந்திரன்பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். காரைவன
மிருத்தலினால் இன்றுங் காரைக்காடெனப் பெயர்வழங்குகின்
றது. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கா.—திருக்குரங்கணின்முட்டம்.

—:0:—

கோச்சகக்கலிப்பா.

சீராரும்வானவர்கள்செழித்திடப்பாற்கடலெழுந்த
காராருநஞ்சினையேகந்தம்வைத்தாயென்பர்
நாராருமனமுடையநாயேன்பாவில்லைகொலோ
சுடாராருமயில்கரங்கொள்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௭)

எத்தனையோவிம்மையிலேயெடுத்தவுடலினியெடுப்ப
தத்தையுமுடற்சுமையென்றறியாமேயவைபொருளாய்க்
கத்தியவைக்கழிவுவிற்கலுழந்துதுபர்க்கடற்குளித்த
குத்திரன்வந்தேனருளாய்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௮)

மறைநாலுமலரவனுமணிவண்ணநெடுமாலும்
நிறைவானவன்பர்களுந்நின்றநினைந்துள்ளருகி
யிறைவாவென்றேறாதவருளிந்தபாஞ்சோதியனே
குறையாறவந்தருளாய்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௯)

நத்திமனங்கரையகிலைடைகிலன்பாடகிலேன்
பத்தியொடுபூதிமணிபணிபகிலேனணிபகிலேன்
மத்தனையுமாட்கொண்டமாட்சிமைக்குமாறுளதோ
கொத்தலர்பூம்பொழிற்சோலைக்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (10)

பாடிப்பணிந்துபழவ்னையின்பறறையறுத்
தாடியலறிக்கணிந்தேயானந்தமேவிட்டுத்
தேடிப்பிடித்தருளேத்தேக்கறவுண்டார்குழுவிற்
கூடியிருப்பதென்றேறகுரங்கணின்முட்டத்தரசே. (11)

பழியிலென்றாழ்காணாதபங்கயமுநீள்வானம்
பொழிமழைகாணப்பயிரும்போலுமுளம்வாடுகின்றேன்
தழைவுறுதங்கொழுநரையேதலைமைபெறுதெய்வமெனுங்
குழன்மொழியாருறைதருநற்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (12)

தந்தைதாய்பெண்டமரிற்றாவிப்பயில்கிற்கும்
புந்தியிலுன்செங்கமலப்பூம்பதத்தையுட்பதித்து
வந்தனையுஞ்சிந்தனையும்வரப்பெறுவதெந்நாளோ
குந்தமரம்விண்டடவுங்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (எ)

பணமாடப்பதஞ்சலியும்பரிந்தாடநுங்கொன்றைத்
துணராடச்சடையாடத்தும்புருநாரதராட
வூணங்காடவணிதில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
குணங்கூறிப்பாடவருள்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (அ)

பரையார்ந்தபாகமுடைப்பண்ணவனேபழமறையின்
உரையார்ந்தவொருமுதலேயுள்ளிருக்குமாசறுப்பாய்
விரையார்ந்தமலர்கொடுநின்வியனடியர்தம்மொடுநான்
குரையார்ந்தகழல்பணியேன்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (க)

ஆழ்த்தகொடும்பிறவியெனுமருங்கோடையால்வெதும்பிக்
கீழ்த்துறையைநாடியவங்கிடக்கின்றநாயேற்குப்
பாழ்த்தபிறப்பறுததருளைப்பாலிப்பதுன்கடனாங்
கூழ்த்துறையைநீத்தவர்வாழ்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாலீசர், இறையார்வளையம்மை. வாலிதீர்த்தம். வாலி,
அணில், காக்கை, பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருஞான
சம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

குரங்கு - வாலி, அணில் - அணிப்பிள்ளை, முட்டம் - காக்கை.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

எ.—திருமாகறல்.

—:0:—

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

கவளயானைமுகத்தனோடியர்கார்த்திகையினத்தந்தவாதியே,
பவமிகுஞ்சிறுவிதிசெய்வேள்வியைப் பயனிலாததாய்ச் செய்த
வாபுரி, பவளவார்சடைப்பரமனையெனைப்பரிபவந்துடைத்தா
ளுவாய்திரு, வுண்கேதன னாடியே நிதமுன்னு மாகறலுற்ற
சோதியே. (க)

முதல்வனேமறைமோலிமேவியமூன்றுகண்ணுடைமோன
ஞானமே, முதலேவாயினின்மதலையைத்தருமூர்த்திபோற்றிடு
மிறைவனோபகர், குதலேமென்மொழிமாதுபங்கனேகோதிவாத
வானந்தவாரியே, இதயமேவியென்னிருளகற்றுவாயினையின்
மாகறலுற்றசோதியே. (௨)

சமரமாபுரி சண்முகத்தனைத் தந்துகூரற வாட்டுநாதனே,
அமரர்மாதவர் முனிவர்போற்றிடு மன்பின்னிலையிற் றெனச்
சொலித், தமரநூபுரமோலிடுந்திருத் தாளையென்றலைச் சூட்டி
யேயிடர், குமையலிங்குமையோடுவந்தருள் குலவுமாகறலுற்ற
சோதியே. (௩)

இமைப்பிலாவிழிகொண்டதேவர்களேத்தியேசிரமேற்றுந்
தாளனே, உமைக்கொர்பாகமற்றரிக்கொர்பாகமுமுவந்தளித்தி
டுமுரகமார்பனே, அமைத்தனன்னெறிப்பத்திசெய்திடுமன்பின
த்தினமாளுவாய்கவின், சமைத்துயர்ந்திடுசிகரிசூழ்தருதக்கமாக
றலுற்றசோதியே. (௪)

வந்திபிட்டினையுண்டுகொட்டின வளர்நெடுங்கரம்வைத்த
வேதிய, கொந்துசேர்வனமாலிபோற்றிடுங் கொற்றவாகுனா
கழலிலேதினம், புந்தினைந்துரைந்துருகுமாறருள்புனம்யாவை
யுந்தந்தவாதியே, ஐந்தடக்கியசிந்தைமாதவ ரமருமாகறலுற்ற
சோதியே. (௫)

விமலநாரணன்விரிஞ்சனாதியர்மிளிருநின்பதங்காணவல்ல
ரோ, இமயமால்வரைக் குமரிகாதல வென்னையாளுடைப்பரம
னையுயர், சமயமென்னுமோர் சைவம்வாழ்வுறத் தக்கமேலவர்
தான்மகிழ்வுற, 'இமயரேத்திடுங்காழிவேந்தராலேத்துமாகறலுற்
றசோதியே. (௬)

ஆதிமூர்த்தியென்றேத்துமாலினுக்காழிவாரணமீந்தவள்ள
லே, நீதிசேர்முனி மார்க்கண்டற்கரு ணித்தநின்னடி நேயமீந்
தெனே, வாதியாவகைவஞ்சவல்லினவாட்டங்கொண்டிடனோ
டச்செய்குவாய், ஒதும்வேதியர்வேள்வியாற்றிடு மொப்பின்மா
கறலுற்றசோதியே. (௭)

ஒகையோடிபமனியனின்புறவொழுபுறக்கடலீந்தநாயகா,
வாகைமாலிகைவீனையுமன்மதன் வன்புரத்தினில்வன்னிவைத்த
வா, ஏகநாதேனெயெல்லையில்லதோரின்பமென்றனக்கொல்லி
யேவருள், ஈகைநற்குண மெய்துவோருறைந் திலகுமாகறலுற்
றசோதியே. (அ)

கருவையம்பதிக்களவீனீழலிற் கருதியேயுறைகண்ணுதா
னறை, குரவுசெஞ்சடைமீ தில்வைத்திடுங்குழகவுழுவையினுரி
யைப்போர்வைகொண், டரவுகுடிபவத்தனெயெனையாளுவாய்
வினைமாயவேகுறை, பரவைகுழநிலமன்பதைபுகழ்ப்பழுதின்மாக
றலுற்றசோதியே. (க)

அண்டகோளமுமகிலலோகமு மண்டிசெந்தழல்வடிவனே
யெனை, நண்புகொண்டிட மோனஞானமே நவிலுவாய் நகை
கொண்டிமுப்புரம், பண்டெரித்திடும்பனிநிலாமுடிப்பண்ணவா
பரமேட்டிவம்பலர், செண்பகம்வளர்வாலிசூழ்ந்திடுஞ்சீர்கொண்
மாகறலுற்றசோதியே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலநாதேசர், புவனநாயகியம்மை. அடைக்கல
தீர்த்தம். கடகனென்னும் அசுரன்போர்க்காற்றாது இந்திரன்
பூசிப்ப, ஞண்டிவனையினின்றும் பிரசன்னராகி யதுக்கிரகித்த
தும். உடம்பு ஒன்று சுவாமியைத் தழுவிக்கொண்டதுபோன்ற
வடிவும் சிவலிங்கத்திற் றோன்றுகின்றது. திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ. — திருவோத்தூர்.

—:0:—

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

பொன்னூர்செஞ்சடைமேற்றி கழம்புலிவைத்தவனே
வன்னேன்பொற்புமிசூமலைவல்லிமனோகரனே
கன்னேந்நெஞ்செனன்றையிவண்கைவிடிலார் துணை காண்
ஒன்னூரடையகிலத்திருவோத்தூருறைவோனே. (க)

அள்ளியவன்னமையொருவந்தணன்வாய்சிந்தும்
புள்ளருள்பெற்றுயநல்லருள்புரியும்புண்ணியனே
கள்ளமனமுடையேனெனைக்காப்பதுமுன்கடனே
ஒள்ளியவேலுடையோய்திருவோத்தூருறைவோனே. (௨)

சீதமதிமுடித்தோய்சிந்தைநொந்துனைவந்தடைந்தேன்
போதனறியவொண்ணுப்பதப்போதெனக்கென்றருள்வாய்
வேதமொழிப்பயனைமுனிவேந்தர்களுட்டெளிய
ஒதியருள்புரியுந்திருவோத்தூருறைவோனே. (௩)

வானமுலகேத்துந்துருவாசர்பசியாறப்
போனகந்தந்தருளுமுமைபூரித்திடப்பயிலும்
ஞானநடமதனைச்சிறுநாயேற்கென்றருள்வாய்
ஊனமற்றேரூர்பணியுந்திருவோத்தூருறைவோனே. (௪)

ஆண்பனைபெண்பனையாய்ச்செயுமாளுடைப்பிள்ளையருள்
காண்டகுபோதமதைத்தருகவியினுக்கருள்புரிவோய்
மாண்டுபிறந்துழலாவகைவந்தெனையாதரிப்பாய்
ஊண்டெறுமாதவத்தோர்பணியோத்தூருறைவோனே. (௫)

புண்டரீகபுரமாம்புலியூரமர்புண்ணியனே
தொண்டைமான்னுக்கருளந்திருத்தொண்டர்தொழும்பெரியே
பண்டைவினைபாறப்பதம்பாடிப்பரசிடுவேன்
உண்டிடுமாலகண்டமுடையோத்தூருறைவோனே. (௬)

ஆங்காரக்காடதனிநிலையைம்புலக்கள்ளர்கையில்
வாங்காதடியேனிதம்பெவாதனைத்தீர்த்தருளாய்
தூங்காதவின்பசுகம்பெறுந்துயவர்நாடித்தொழும்
ஒங்காரமான்வெனதிருவோத்தூருறைவோனே. (௭)

குரவங்கமழ்குழளாளொருகூறுடைக்கொற்றவனே
அரவம்புலிபணியும்பதமளித்தெனையாண்டருளாய்
பீரம்புரித்தவத்தால்வருபுண்ணியனல்லிசையால்
உரவர்துதித்திறைஞ்சுந்திருவோத்தூருறைவோனே. (௮)

நிலநீர்நெருப்புவுளரிவான்மதியிரீண்டவுயிர்
குலமானவெட்டுருவாமுன்றிருவுருக்கூறுவனோ
புலம்பாநீனவணங்குங்குண பூடணபாண்டியனாக்
குலவாக்கியியளித்தோய்திருவோத்தூருறைவோனே. (க)

மத்தமதம்பொழியுங்கொடுவாரணநல்லுரியோய்
முத்தனேழுமவர்கொழுமுழுமுதற்பொருளானநினைப்
பத்தியாய்நாயேனிதம்பகம்போற்றிடவந்தருள்வாய்
உத்தமனானவனேதிருவோத்தூருறைவோனே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநாதேசர், இளமுலையம்மை, வேததீர்த்தம். ஓர்
காலத்து வேதப்பொருளுணராது மயங்கும் முனிவருக்கும் தே
வர்களுக்கும் சிவபெருமான் பொருள்விரித்தருளியதும்; சூரி
யன் பூசித்துரதசத்தமிதினம் ஒருசக்கரமுள்ள ரதம்பெற்றதும்;
குமாரசுவாமி பூசித்துத் தரையில் கீறினால் ஜலமுண்டாக்கும்
வேலாயுதம் பெற்றதும்; விஷ்ணுபூசித்துப் பிருகுமகாரிஷியி
னாலுண்டான சாபம் போக்குபதும்; கல்லியாண மகாமுனி
சாபத்தால் இலட்சுமிக்ருண்டான பெண்மானுருவம் போக்குப
தும்; சிவனடியாரிலொருவராலுண்டிபண்ணும் பணிகளியா
வும் ஆண்பணையாயிருக்கக்கண்ட சமணமதஸ்தர்கள் அவ்வடியா
வரைக் கொடிநுகூறுவதைக்குறித்து, அக்காலத்தெழுந்தருளிய
திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளோடு முறையிட, அவர் திருப்புகி
கம்பாடி அவ்வாண்பணைகளைப் பெண்பணைகளாகச்செய்த அதி
சயத்தைப்பார்த்த அப்புறசமயிகள், சைவசமயம் புக்குப்பேறு
பெற்றதுமானதலம். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளால் பதிகம்
பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ.—திருப்பனங்காட்டுர்.

—:0:—

சுந்த விருத்தம்.

கங்கையாருஞ்சடையாய்வானோர்கழல்பணியக்கருணசெயு
மங்கையாள்கண்காணநடமன்றிலாடுமாமணியே
பங்கயன்மால்காணவொண்ணப்பரமவெனையானவேண்டுஞ்
செங்கைகுலங்கொண்டநாதாதிருப்பனங்காட்டுருளீரே. (க)

வாதனைகமரநின்றன்வார்கழலைத்தஞ்சமென்றேன்
ஆதனேனையாண்டுகொள்ளாயருமருந்தேயமரரேறே
வேதனோடுவெள்ளைமேனிவித்தகியும்விண்ணவருஞ்
சீதனோடுமாலும்போற்றுந்திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௨)

பாதகஞ்செய்துர்ச்சகனும்பண்டிற்சுக்கக்கண்டுகதி
போதவுவந்திட்டருளும்பொற்புமிதும்புலியூரானே
மாதரார் கண்மாயவலைமாழ்கிநிற்குந்தமியனென்றன்
மீதகற்றியானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௩)

பார்ப்பதிதன்மனுவையோதும்பார்ப்பனிகண்காணவன்று
பார்ப்புகழக்கிழவனாகிப்பகரநூற்குமரனுமாய்
சீர்ப்பெறவேருழவிபாருஞ்செய்யமேனிச்செல்வவெந்நோய்த்
தீர்த்தருடந்தானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௪)

வீரனையேநல்கித்தக்கனவியன்மகத்தையுறுசெய்த
வாரணியுநாரிபங்காவருனையதிருங்கழலாய்
காரணியுங்கண்டமுடைக்கண்ஊதலேகடையனேனைத்
தீரமுடனானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௫)

அணிதிகழுமாடமல்குமாலவாயிற்சித்தராதி
மணிதிகழ்பூவணத்திற்சென்றுமாதுபொன்னினையாள்செய்யும்
பணிதனக்கேயாணிப்பொன்னைப்பரிந்தவித்தபரம்பரனே
திணிபெறவேயானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௬)

தடமதில்குழொற்றியூரிற்சநிதியிற்றீபமேற்றி
மிடரறுத்தகலியனாரைவிரைந்துகரம்பிடித்தருளும்
படர்புகழ்சேர்பண்ணவனேபவவீனையின்வேரறுக்குந்
திடமருளியானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௭)

கருத்துவந்துகண்ணுவன்முன்கருநிறஞ்சேர்பனங்கனியை
நிருத்தநிற்கேதந்திடத்தானீன்கருணைசெய்தவனே
பருத்திபடும்பாடுபடும்பாதகனேனிற்பணியத்
நிருத்தியுடனானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௮)

ஆமையரவணிபரமவற்புதனேதற்பரனே
வாமனன்றன்வலியடக்கும்வள்ளானின்னைப்போற்றிடாது
காமுகனாய்க்காரிகையார்கண்வலையிற்பட்டழிந்தேன்
சேமமுறவானவேண்டிதிருப்பனங்காட்டீருளீரே. (க)

சடைபொருந்தத்திங்களுக்குஞ்சங்கரனேசாமகீத
படமுடியாத்துன்பங்கொண்பரதவிக்குமேழைநாயேன்
கடனுனக்கேகாத்தலெனக்கமுலடியைப்பற்றிநின்றேன்
திடமதளித்தானவேண்டிதிருப்பனங்காட்டீருளீரே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனங்காட்டேசர், அமிர்தவல்லியம்மை. அமிர்ததீர்த்
தம், சம்பந்ததீர்த்தம், அப்பர்தீர்த்தம், சுந்தரதீர்த்தங்களிருக்
கின்றன. கண்ணுவமகாருஷி நிவேதிக்கப் பொருளின்றி கை
யிற்கிடைத்த பனங்கனியை நிவேதிக்கச் சிவபெருமான் முன்
தோன்றி யறுக்கிரகித்தமைப்பற்றி, இக்காலத்தும் பனங்கனி
நிவேதிக்கப்படுதலும். சந்தியில் இரண்டுபனைவிருட்சங்களி
ருக்கின்றன. இதற்குத்தெற்கு ஒரு மைலில் வன்பாக்கமெனும்
ஊர் இருக்கின்றது. இதில் (சுவாமி இராமசாமீசர், அம்
மை பஞ்சின் மெல்லடியம்மை) அம்மார்க்கத்திற் சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிகள் எழுந்தருளிவந்தபோது சிவபெருமான் பிராமண
வேடம் பூண்டுவந்து கொடுத்த கட்டமுதைப்புசித்தவுடன்
பிராமணரைநோக்கி எந்தவுரென்று கேட்க, வன்பாக்கத்துக்
கும் பனங்காட்டீருக்குமாக இருப்போமென்று சொல்லி மறைந்
தருளினார். உடனே இதுவுஞ் சிவபெருமானுடலெனத்தோந்து
திருப்பதிகம்பாடியருளினார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாற் பதி
கப்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க௦.—திருவல்லம்.

—:0:—

எழுசீர்க்கழநேடி லடியா சிரியவிருத்தம்.

திங்கள் குடியசெக்கர்வான்சடைச்செல்வனே சிவலோகனே
பங்கமில்லிழிமுன்றுமுச்சுடராக்கொளும்பரிபூரண
சங்கையற்றவாச்சார்ந்திடுசிவசங்கராசரணண்டருள்
வங்கநற்கிரிமேவநாதனே வல்லமேவியவள்ளலே. (க)

அள்ளிவெண்டிருநீறுபூசியணிந்திலேன்றிருக்கண்மணி
தெள்ளநற்றமிழ்வாணர்தம்மைத்தெரிந்திலேன்றிருமந்திரம்
உள்ளினின்னடிபோற்றிலேனினியுய்யுநல்வழியோதுவாய்
வள்ளிநாதனையின்றவாதிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௨)

காளகண்டனகாதலாயுனைக்கருதிபூசனையாற்றுவல்
லாளனைத்திடுமண்ணலெவல்லாம்பிகையிடத்தப்பன
நீளநற்கிரகங்கள்போற்றிடுகின்மலாசிவனைதிரு
வாளவாதனைதீரவந்தருள்வல்லமேவியவள்ளலே. (௩)

நேயநன்மனைவிழைவொறுத்திடுநீலகண்டனிறைஞ்சிடுந்
தூயவாதுரியங்கடந்ததுணைவனைதுணைத்தாளினை
மேயவாவுடன்போற்றிலாக்கொடுவிழுவனெனைவருத்திடு
மாயவல்லிருணைக்கியாடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௪)

கல்லையேசிலையாகவேந்திடுந்தனைகமுகாசலா
தில்லையின்னடமாடியசிவசம்புவேசியையாதுறுந் [ன்
தொல்லையான்மறைபோற்றநின்றிடுந் தோன்றலேசிறுநாயினே
வல்லையேயறவந்தருடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௫)

நாட்டமுன்றுடைநாயகாநினைநாடிநாளும்பணிந்திடேன்
வாட்டடங்கணிலவாட்டிமாதர்மயக்கினிற்படவெம்படர்
சுட்டம்வந்தெனைக்குறுகுநாளையிற்சுறுநாமமறிந்திலேன்
வாட்டமுற்றிடாமுன்னமேயருள்வல்லமேவியவள்ளலே. (௬)

ஆதியேயறவாணனெநினையன்றிவேறிலையாதம்
நீதியாகவேயேத்தவந்தருணித்தனேயுமையம்மையோர்
பாதியேபரமேட்டியேபரப்பிரமமேபழமலவினை
வாதியாதெனையாண்டருடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௭)

பஞ்சநற்கரவானையைத்தரும்பரமனேபவநாசனே
கஞ்சமாமலர்வொண்டிறைஞ்சிடக்கருதியேகருணையா
தஞ்சமென்றுனைவந்தடைந்தனன்றற்பராதையகூர்ந்திவண்
வஞ்சநெஞ்சனையாண்டருடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௮)

வாசமார்ந்திடுமலரவன்சிரம்வாங்கியமறையோகியே
மாசிலாதபுலிக்குநல்லரவுக்குமாநடந்தன்னையே
பூசமாந்தினங்காட்டியாண்டருள்புனிதனையடியேன்வினை
மாசறுத்திடுமன்னவாதிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௯)

தஞ்சம்வேறிலையென்றுநின்னருட்டாளினைத்தனிலேவண்டியே
கஞ்சனாதியர்போற்றிடக்கருணைசொரிந்தகடைக்கண்ணா
அஞ்சுவெனெமனூதர்பற்றியிலைப்பரென்றுமயங்குநாள்
வஞ்சியாமுமையோடுவந்தருள்வல்லமேவியவள்ளலே, (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வல்லாதேசர், வல்லாம்பிகையம்மை. சிவகங்கைதீர்த்
தம். கவுரிதீர்த்தம். நவக்கிரகங்களும் வல்லாளனென்னுமரசு
னும் பூசித்ததலம். சீதாபிராட்டியார் தந்தையாராகிய ஜனக
மகாராஜன், கவுரிதீர்த்தத்திலுமூழ்கி கரையேறுங்காலத்தில்,
உண்ணவந்த கஞ்சனென்னுமரக்கனை நந்திதேவராட்சங்காரஞ்
செய்வித்து ஷை மகாராஜனுக்குக் காட்சிகொடுத்ததலம். திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக.—திருமாற்பேறு.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—:0:—

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்வணங்குலாவுசங்குதாங்குதிருமாற்பேற்றிற்பரசுவார்
கண், போல்வணங்குலக்கருணைநாயகியாண்மன்னனுக்குப்புகழ்
ந்துசீர்சால்,மால்வணங்குபரமனுக்குப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிவனை
வதற்கு, நால்வணங்குறுங்கைமதகரிமுகவன்மலர்ப்பதத்தைநாடு
வோமே.

கலிவிருத்தம்.

வாரிசங்கத்தொனியொவொர்செறி
பேரிசங்கத்தொலிகொண்மாற்பேற்றினில்
நாரிசங்கரிநாதனைநண்ணுமின்
ஆரிசங்கரனன்றியாறில்லையே.

(க)

ஆறுசெய்யசடிவத்தணிந்துவெண்
ணீறுசெய்யவுடல்புனைந்தன்றேன்
சேறுசெய்யமருந்திருச்செங்கண்மாற்
பேறுசெய்யருளாகமம்பேசுமே.

(உ)

பேசிப்பேசிமாற்பேற்றினன்வண்புகழ்
வீசிவீசிவிரைமலர்சந்தனம்
பூசிப்பூசிநற்பூசனைசெய்திலேன்
சீசிசீசியென்சென்மமென்சென்மமே.

(ஈ)

சென்னகம்படிமாற்பேற்றிற்சேர்த்தனன்
என்னகத்திவிருந்தருள்செய்ருவாய்
பன்னகத்தன்பரவியவெண்பொரு
நன்னகத்தினினண்ணியநாதனை.

(ச)

நாதநீதவிந்நாயேற்கருண்மலர்ப்
பாதபீதவுடையான்பணிபுரி
தாததீதறுசத்தியனேபிர
மாதமீதலமாதாறுபங்கனே.

(நி)

மாதிருந்துமகிழ்வான்புரியினோர்
போதிருந்துபுராதனன்சீர்சொலித்
தீதிரிந்துசெழும்பரஞ்சோதிபா
லாதிரந்தகனாச்சமில்லையே

(ஈ)

அச்சதன்முன்புள்பெற்றமர்தலங்
கச்சதங்குமுலைக்கருணாகரி
மெச்சதன்மகுணத்தினன்மேவினன்
நச்சதன்மிகநன்றென்றனஞ்சமே.

(எ)

தெஞ்சமஞ்சனநேர்ந்திடுமண்ணலை
அஞ்சமஞ்சநடைதருமன்னையைக்
கஞ்சமஞ்சனவன்பேறுகாண்பதி
தஞ்சமஞ்சயருனெந்தக்காலமே.

(அ)

காலனூர்கொள்கதந்தவிரவீராளி
காலமாற்பேற்றின்கண்கண்ணனுக்கருள்
காலமுன்றுங்கடந்தவன்றாமரைக்
காலலர்த்தலைக்கையலர்தூமினே.

(க)

தூவியன்னமுந்தோற்குநடையினள்
காவியங்கட்கருணைகரிக்குமன்
கூவிநற்பணிகொண்டருளானெனின்
ஆவிக்கெங்கணுமாதரவில்லையே.

(க௦)

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுத்தம்.

ஆதாரமென்றுதிருமால்வணங்குமரனாளுத்தின்வழியே
திதானளிக்கும்வெப்பஞ்சிறந்ததேதசைக்கொடுக்குமிரவி
மாதாரைமேகமுதவுஞ்சலிக்கும்வாதந்தரிக்கும்கல்வான்
திதானதின்றிச்சித்தென்றசித்துந்திகழுற்றுநாளுவவுமே. (க௧)

உன்னப்படாததிருமால்வணங்குமுவன்யாவென்றுமுயல்வீர்
முன்னப்படாதவயிராந்தகாமமுதலாறுகுற்றமொருவி
மன்னப்பரந்தவயிரில்விரோதமனமின்றிநிட்டைமருவி
மின்னப்பரந்தவெயில்குழுமாற்பேறவன்றாட்பணிந்துறுமினே.

பணிகுடிமாயன்பணிபூதநாதனிபரிமாணமற்றபெருமான்,
திணிதூலகுக்குமங்கட்குணின்று திகழ்வண்ணமொன்றுமில்லா
ன், பிணிமூப்புமின்றியொருதன்மைபெற்றபெரியோன்பதத்தி
ன்மலரை, யணிவாரடிக்கணடைவார்செருப்பெனணிசென்னி
தங்குமணியே. (க௩)

தங்கந்தரங்கருவாகியன்றுதனிவாதவூரர்முன்னர், அங்கந்தபா
தமருண்மால்வணங்குமரனைத்திகழ்த்தபரனைத், தங்கந்திகழ்ந்த
கழலானையன்புதலையாட்கமைந்தவனைநற், சங்கம்புகழ்ந்தவிடை
யானமேவுசதிசெய்யலெழைமதியே. (க௪)

மதிகான்றவெள்ளமுதசீதவாரிவளமேயசெஞ்சடிவமும், கதிநா
லுநாலுவகையோனிசீவர்கதியேறவோங்குமடியும், விதியேறு
சென்னிமிளிர்பாணியோடுவிதியேறவைத்தகரமும், பதியேற
வென்முனருள்மால்பதிக்கண்பதிவேவொறுத்தன்முறையே. ()

வேதம்புகழ்ந்தகழலான்மெயன்பர்மிளிர்நோக்கினின்றுகழலான்
குதம்பொருந்தாகிலான்மிடைந்ததுயர் நீக்குமுண்கண்மலையின்
மாதங்கன்வாழுமால்பேற்றினுளும்வதிவாரைநன்குமதியார்
சாதங்கள்கோடிபலவாய்ந்தயர்ந்துசவியாமிகத்துயர்வரே. (க௬)

துயர்நெஞ்சக்கலுருகிப்புழந்தசுடர்மேயநின்னடியினில்
அயர்வற்றதொண்டுதினமுஞ்செயச்செயருணையகக்குமுதல்வா
தயிருண்டமாயன்கும்பர்க்கிசைந்துததிசுக்குடைந்துதோற்ற
மயர்வற்றவாழிமீண்டுங்கொடுத்தவள்ளற்பெருஞ்செல்வமே. ()

செல்வஞ்செறிந்தபுரமுன்றெரித்ததிருமாறிருப்பதியனே [இ
வில்வங்கடுக்கைவெறிதும்பையாத்திவெண்ணெஞ்சிபாதியவணீ
நல்வந்தனத்தோடுன்றாட்கியைந்தநசையார்குழாத்துண்மேவி
அல்வந்தசிற்தையெளியேன்பிழைக்குமநாளறிந்ததிலனே. ()

நானைக்கெளுதுபின்னைக்கெளுதுநாட்பூச்சரங்கடொட்ட
வேளைக்கடுத்தவிழியாயென்முன்னிவ்வேளைக்கடுத்தருள்புரி [ய்
வானைக்குளத்துவனசத்தின்மொய்த்துவண்டாடுமால்பேற்றிலா
கானைக்கடுத்தவெரினேறுமீசகடவுட்குழாத்துமணியே. (க௭)

மணியாரனேத்துமலைமங்கைபங்கன்மணியார்தமைந்ததுத்திப்
பணியாரன்மாசிலடிபோற்றிநைந்துபணியாரைமேவநஞர்
துணியாதிரார்முமலவேரைநன்குதுணியாவலங்கலடியி
லணியாநினைந்துவருமன்பினுரையணையானெனப்பகர்வரே. ()

கோச்சகங்கலிப்பா.

பகருமிடத்துன்னடியார்ப்பார்த்தனித்தனன்றன்றே
நிகரில்பவத்தென்றனையுநீபுரத்தனல்லிசையே
ஒகரநடமிபொழில்சுழுயர்திருமாற்பேற்றரசே
புகர்முகத்தானையினுரியைப்போர்த்தொளிருங்கற்பகமே. (௨௧)

கற்புடையாருக்கணியாங்கருணைநாயகிபதிபால்
அற்புடையராகிநிலையறியாதாரார்த்ததவும்
கற்பமெலாம்புரிந்துறுங்கனலிலவிசொரிந்திடினும்
அற்பமதாயழிந்திடுமென்றூன்றோர்களைறந்தனரே. (௨௨)

அறைபுகழ்சேர்திருமாற்பேற்றமலனருள்பெரும்பொருள்சேர்
மறையினொழுக்கினினடவாமடமையினோரீனர்களே
ருறைவகலவரைத்தவற்றின்குறிப்பறிந்தோரெவரேனும்
நிறைபுகழ்செல்வத்தினரானீனெனிகொளர்தணரே. (௨௩)

அந்தணனே திருமாற்பேற்றறக்கொழுந்தேகைப்பாலிற்
செந்தழிலைந்தினகரனேசெறிக்கொன்றைமலர்ச்சடையாய்
மந்தமதியேனையுன்றன்மலரடிக்காளாக்கினையால்
இந்தவுதவிக்கென்னேவிபற்றுவுதுகைம்மாறே. (௨௪)

கைம்மாவினுரிபோர்த்தகண்ணுதலேதிருமாற்பேற்
றெம்மானேகொற்றேனையிருநிதியெய்ந்துரையே
அம்மாதவன்மலரோனறியாதவடிமுடியாய்
இம்மாநிலத்தென்னையினிப்பிறவாதாட்கொள்ளே. (௨௫)

கொள்ளாமுடைப்புமுக்குரம்பையெடுத்தெய்த்தேன்
உள்ளார்விடாயொழியவூன்றாளினூறும்
தெள்ளாரமுதைத்தெளித்தாள்பொழிலெங்குங்
கள்ளார்மாற்பேற்றுட்கண்ணார்ந்தசெங்கரும்பே. (௨௬)

சுரும்பிரதச்சேற்றாற்கழனிசெந்நெல்வினையும்
பெருந்திருசேர்திருமாற்பேற்றுச்சுடர்விளக்கே
சுரும்புசெறிமலரடியாந்துய்க்காந்தமென்னெஞ்சாம்
இரும்பையிழுத்துய்யுமாறிதுதருணந்தயைபுரியே. (௨௭)

தருணமார்கருணையாடனத்தணியுமுத்தமே
கிரணமலர்வாவினளர்திருமாற்பேற்றையா
கரணங்கள்நான்குங்கடக்குஞ்சரமத்திற்
சரணவிணைப்புணையாற்றமியேனைத்தாங்குவையே. (௨௮)

தாங்கமுடியாத்தரித்திரத்தையுற்றிடினும்
நீங்கலிலாச்செல்வநிறைந்திடினுநீமறவேல்
ஒங்குபரம்பரையெய்யொண்மாற்பேற்றண்ணலைத்
தீங்குதுடைத்தாளுந்தேசிகளையென்மனமே. (௨௧)

மனம்போனபாக்கேபோய்மதியழிந்தபுன்மையேன்
சினந்தோய்ந்தநெஞ்சத்தாற்றீமைபலசெய்தேன்
தினந்தோறுநின்னைத்தியாணித்துயச்செய்வாய்
அனம்பரவுமாற்பேற்றிலார்தொவிருந்தெள்ளமுதே. (௩௦)

கலிநிலைத்துறை.

ஆர்வமூன்றையுமறுத்திடும்மலரையாள்வான்
கார்விராவியகூந்தனங்கருணையன்னையுடன்
நார்வழாமலேநண்ணுமாற்பேறெனும்தியின்
சீர்பராவவத்திசைமுகனன்றியார்வலரே. (௩௧)

முகமன்கூறியென்முன்னொருவெள்விடையேறி
அகமலர்ந்தினியஞ்சலென்றருடரவேண்டும்
சுகமளந்தமாற்பேற்றில்வாழ்சுகளநிட்களனே
பகடிவார்த்துதென்றிசைநம்பகைத்தெழுஞான்தே. (௩௨)

ஞாலஞாலவிடைக்கணநிற்புலியதளின்
சேலசேலனசீர்நயக்கருணைநாயகமேல்
மாலமால்பன்வழுத்தியபுகழ்மலிரீற்றுப்
பாலபாலனைப்பாலனைபாலுணாதருளே. (௩௩)

அருளுமல்கியகல்வியுமறிவொடுபுகழும்
பொருளும்புயப்பொன்னடிபரவினர்க்குதவி
மருளுமாற்றியமால்வணங்கீசவிக்காயம்
உருளுமுன்னெனதொளிக்கெதிர்வந்தருளாயே. (௩௪)

வந்தனம்புரிமாசினல்லடியவரெனவே
சிந்தைநைந்திலென்கிறியவன்றீமையிற்கிறந்தேன்
பந்தமுந்திரின்பாலுறப்பற்றுவதென்றோ
நந்தநந்தனைண்ணுமாற்பேற்றினுக்கரசே. (௩௫)

அரசிருந்தவரையமேற்றுண்டனரதனாற்
கரவமைந்திடுங்காசினப்பொருளெனமதியேல்
வரசிதம்பரத்தையினமால்வணங்கரனை
பரசிவாமுதிபாழ்மதியேயிதுததியே. (௩௬)

ததியருந்தியசக்கரமால்வணங்கீசன்
முதியநான்மறைமுறையிடும்பெரும்புகழ்படைத்தோன்
புதியபொன்னடிபோற்றிடும்புண்ணியமுடையோர்
விதிநமன்கையில்விடுதலையாகியுய்வாரே. (௩௭)

வார்விசித்தபூண்வணர்முலைக்கருணைநாயகியைச்
சேர்விசித்திரன்றிகழ்த்திசிப்பெயர்த்தவத்தோன்
ஊர்வசிப்பதியும்பரும்பராவமாற்பேறும்
ஊர்வசிப்பவர்க்குறுமிசையெவருரைப்பவரே. (௩௮)

உரைக்குமுள்ளத்தினுக்குமெட்டாப்பரனெருவன்
தரைக்குணல்வளனெங்குமாற்பேற்றினிற்றங்கும்
இரைக்குமங்கையர்தனத்திற்குமிச்சைகொண்டேங்கிப்
பரக்குநெஞ்சமேசோம்பலைவிடுத்தின்றுபரசே. (௩௯)

பரசுமன்பருட்டுலங்கியபரஞ்சடர்மாற்பேற்
றரசுமால்வணங்கீசனெள்ளரவணிமூர்த்தி
வரசரோருகத்தாளெனும்வங்கத்தினிவார்து
கரைசெயாப்பிறப்பெனுங்கடல்கடக்குதிநெஞ்சே. (௪௦)

வேறு.

நெஞ்சந்தங்கிநிச்சலுநோய்செய்நெறியில்லா
வஞ்சங்கொய்துன்மஞ்சளசீதவாரிவண்டார்
கஞ்சம்பொங்குந்தாளிணையேத்தக்கடையேனைக்
கொஞ்சங்கண்பார்காருணியத்தாய்கோமானே. (௪௧)

கோமானையெழிற்றிருமாற்பேற்றிற்குடிகொள்ளும்
சீமானேதேனேகோனையிச்சிறியேன்முன்
பூமானேபாமானும்பொறியும்புகழ்தாயோ
டேமானேந்திவந்தருள்செய்குவதெந்நாளே. (௪௨)

எந்நாளுன்றம்புயரேர்தாளெளியேன்றன்
இன்னொருஞ்சத்துண்ணிறுவித்திண்ணெமனாலும்
அந்நான்முகனாலும்படுதுன்பமறவுய்வேன்
பன்னாகப்பாய்மால்பணிந்தேத்தும்பழையோனே. (சு௩)

பழையோனெமெய்ப்புடையடியார்பயிரோங்க
மழைபோலநீளுற்றும்பெருமானேமாற்பேற்றின்
உழையாய்நான்மறையுச்சியினிற்குமொளியோனே
பிழையோட்டிச்சிறியேன்சனனப்பிணிபெயராமே. (சு௪)

பினியோய்ந்தெவ்வாறுய்குவர்கொன்றைப்பிரசங்கொள்
கணியாராலப்பணியார்சடையார்சருணைக்கோ
ரணியாமன்னைப்பதியார்விதியாரணிசென்னித்
துணியானின்றார்பொன்னடிநாளுந்துதியாரே. (சு௫)

துதியேனுன்றன்றுயமலர்த்தாடுனிரீங்க
மதியேன்மாயக்கொடுமையினுலிம்மயர்வுற்றேன்
கதியேதுங்காணென்மாற்பேற்றின்கண்வதியும்
பதியேயெளியேனின்னுழிவாமும்படிசெய்யே. (சு௬)

செய்யிற்செங்காலன்னமுலாவுந்திருமாற்பேற்
றய்யற்காம்பணிநிச்சலுமாற்றினகமேயாம்
உய்யற்காமென்றெத்துணையாகவுரைசெய்தும்
மய்யற்காளாய்மாய்ந்திடலாமோவகையற்றே. (சு௭)

அற்றிருபற்றும்மாவிருந்தாதன்பாற்றிப்
பொற்றிரெற்றானேத்தவளித்தல்பொருளாமோ
சிற்றறிவுற்றுத்தீமைபயிற்றுஞ்சிறியேனை
நற்றவரேத்துந்திருமாற்பேற்றாகரோனே. (சு௮)

நகமகமகிழத்தந்திடுகருணாநாயகிதன்
அகமகிழ்கோமானம்புயரேர்தாட்கண்புள்ளர்க்
கிககமும்பரசுகமுந்தந்திடுமெம்பெருமான்
புகர்முகமாவிரியானெனையாளும்புண்ணியனே. (சு௯)

புண்களுடற்றும்புன்சடலத்தைப் போற்றிநிதம்
பண்கண்மிழற்றிப்பத்திகொண்முத்தின்பற்காட்டும்
பெண்களிடத்தன்புற்றுழல்வேளைப்பிழைதீர்ங்ங்
தண்கழல்வைத்தாள்மாற்பேற்றினில்வாழ்தனியானே. ()

1 நீதக்கலிவிருத்தம்.

சனித்தனியாய்வருசன்மராசியென்னும்
பணிக்குலமாவேவார்பாணுபோன்றவையா
மனக்கணினோக்கியமால்வணங்குமீசா
எனக்குனதாளினிலின்புகாட்டலென்றே (,க)

காட்டமதிற்பேய்க்கணங்களோடுகூடி
நாட்டியமாடினாதமால்வணங்கும்
தாட்டுணையன்புதரித்தமாசிலன்பர்
நாட்டநிறுத்தியெனைப்புரந்திடாயே. (ருஉ)

புரந்தரன்போலப்புழைக்கையானேயேறி
ந்ரந்தரஞ்சீர்மைநிறைந்தவாழ்வெனஞ்ச
வரந்தருமாலோன்வணங்குமீசனாப
பரிந்திடுமன்பாற்பராவன்மிக்கநன்றே. (ருங)

மிக்கவலிச்சமன்மேவியாவினொள்ள
உக்கிரமாகவுறுத்தவரும்வேளைத்
சக்கநலன்பொடுதாங்கியாள்வையென்றே
இக்கணமால்வணங்கீசநாடினேனே. (ருச)

நாடியசிற்பரநற்பரசின்மயமாய்க்
கூடியதற்பரகோதறுசத்தியஞ்சார்
நாடறுநான்மறையேத்திமால்வணங்குங்
தேடருமற்புத்தினேனையானே. (ருரு)

நீனர்களாகித்திகைத்திருந்தநால்வர்க்
கானிழன்மேவியரும்பெரும்பதஞ்சொல்
ஞானகுணகரம்பமால்வணங்குஞ்
சானவிமன்னதமிழனையாட்டுகொள்ளே. (ருசு)

தமிழவனாளுஞ்சரண்டுதிக்ககில்லேன்
முமலவளற்றினின்பூழ்கிமிக்கரைந்தேன்
உமையெனுங்கருணையொண்டொழிக்குமன்ன
சமயமீதுனடிதந்துதாங்குவாயே. (௫௭)

தந்தருளாய்நின்தாமரைப்பொற்பாதம்
வந்தனைபாற்றிடமன்னுணர்வெனக்கே
முந்திவிளங்கியமூன்றுகட்கரும்பே
கந்தமலர்க்குமுற்கருணைவல்லிகோவே. (௫௮)

அல்லீனத்தொடர்பின்மாட்டிவாட்டியென்னை
அல்லலெனுங்கடலாழ்த்திடாமலாள்வாய்
செல்வமலிந்தமால்சேர்ந்துபூசைசெய்யும்
வில்லமலிந்துவிளங்கும்வேணியானே. (௫௯)

வேணிகாதனெனவேதனைத்துசார்ங்க
பாணியால்பரவும்பாவைபங்கன்சீர்த்தி
எணியாங்கதியிலேற்றதற்காமென்பர்
காணியாப்பெறுவர்கயிலையென்னும்வீடே. (௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கயிலைமலையிலுறுகடவுளடிக்கமலமலரிலரிவையர்கலசக்,
குபவினேகளினனிபுயமிசையக்கொளுநசையினிலொருகடுகள
வே, நயமுடையவர்கதிபெறுவரெனவிலுவர்முதியவர்கருணை
மிகுங், கழல்விழிபதியடிமருவிலரக்கடியசுடுநரகுபடுவர்களு. ()

சுடுவினேதருசன்னக்கடலிற்றுயரெனுமலையினிலியானெ
னதென், படுமுதலையினிடைதெருமரலாற்பலபலவதையுறுமெ
னையருள்வாய், சுடுவுறுகளதிருமாற்பேற்றுக்கருணைவலிமருவுரு
ணநிதியே, நடுவனுரமதிரவுதைவிடுமொண்ணறவொடுகமழ்மல
ரடியினனே. (௬௨)

மலமறநலமுறமனமசையாவதையுனதிருவடிமருவவருள்
பலகலைதெரிசம்பந்தனருட்பனுவலையமலகமலவடியில்
நிலைபெறவனைபரமானந்தநிலையபராபரநித்தியபொற்
கலசமுலைக்கருணம்பிகைதன்காதலதிருமாற்பேற்றரசே. (௬௩)

திருவடிமருமலரிச்சிறியேன்சித்தமமர்த்தினையாயிரமாய்
மருவுபெயர்களுரைசெய்துதிருமாற்பேற்றரசேயென்றமுதம்
பருகுமவர்களெனவானந்தப்பரவசமாயகமுருகவருந்
பெரியசகமுறவளித்தனையிப்பிரியமொருவனென்புகலுவதே.()

புகலருமறைபுகழ்மாதவனப்புனிதமலரிஹுகிழவனெனத்,
திகழ்தருதிருமாற்பேற்றிலுந் தினையாநிதிதுணையடியின், தரு
மிசையினையடிக்கடியினிதிற் சாற்றுபுவதிமுதுநாவலர்கள், மி
கைசெறிநற்கநிழன்மேவும்வெறுக்கையொருசிறிதும்வேண்டி
லரே. (சுரு)

இலகிடஞானங்களிகூரவிறையநிலைத்திடநானெனதாம்
புலையறவின்புறமாற்பேற்றென்புரிபதிநின்பெயர்நாணுநம்
நிலையுறவென்னுத்தழும்பேற்றநிரபடவுரைசெயவானந்தச்
சலதியின்மூழ்கிடவோர்வரமே தருதிவருதித்தியென்னெதிரே.

வருகலைதெரியெரியோர்வாழ்த்தும் மாற்பேற்றிறைவன்ம
லர்த்தானைக், கருமலமறப்படித்தேனடிக்கனிவொடுகுடிக்கருதி.
நிதம், மருவுமிலவடியார்சுழுவின்மன்னியுரியதொழும்பானே
ன்முன், செருமலியவொரடிபேர்த்தினிமேற்செறிகுவனென்கொ
டுமந்தகனே. (சுரு)

கொடியனபுரியைங்கருவிநிலைகுலையவறிவுதொழிடவாய்,
விடுமமுதுவழியவடிசுளிரவிரவுசமதசைநாளினினின், கடிம
லரடியுளமுள்குவென்கருதுவெனாவதனவின்னே, கொடிய
மொழியருளுநின்னமனைந்தேன்மாற்பேற்றொளிர்மணியே.()

நினைவேண்டுவதொன்றுளதெளியேனி ரயவனற்கண்வீழ்ந்திடி
நனையார்கற்பகநிழலிமையாநாட்டத்தரிவையர்புடைசூழ [னும்
தனிநாயகனையவாழிநுநின்றட்டாமரையின்பாலன்பாம்
கனமாநிதிமாற்பேற்றிறையுங்கண்ணென்பொன்னையொருயிரே.()

கண்ணுஞ்செவியுந்தாலுமலர்க்கையுந்தலையுமுனையகலா, வ
ண்ணங்காணக்கேட்கவிசைவாழ்த்தக்குவிக்கத்தாழநலம், நண்
ணிப்பிழைத்தேன்மாற்பேற்றநாயகமணியேசெம்பவள, வண்
ணப்பொருப்பேவெண்டலையின்மலைகுலாவியமேனியனே. ()

கலிவிருத்தம்.

மாலையோட்டுமெந்தெழுத்தெனும்புணையின்வன்பவ
வேலையின் கீரைக்கண்மேவலிங்குமாசைகொண்டனென்
காலையோதுமன்பர்காண்விம்மையம்மைதன்
புலவிற்பநல்குமால்பராவிறின்றவள்ளலே. (எக)

வள்ளலென்னையாள்பவன்மதிக்குண்மன்னுமாமணி
தெள்ளுகண்டமிழ்க்குநத்தேவதேவன்மான்மனத்
துள்ளியேத்தவாழியிந்தவத்தமன்பராபரன்
கள்ளொருக்கமாலையண்ணல்கத்தென்றுகாண்மினே. (எஉ)

நத்தனத்தன்மால்வணங்குகாலகாலன்கான்மலர்
முத்திவித்துஞானநெஞ்சமுளரிபானுவட்டமா
சித்திமூலமாதவத்தந்தெள்ளுதேறலென்பரால்
பத்திகொண்டபுத்தகம்பராவிறோக்குமுன்பரே. (எங)

•கொண்டல்வண்ணமால்வணங்குகோமளப்பத்தினிற்
றொண்டுகொண்டெனைப்புரந்துதுயளுக்கலென்றுகாண்
வண்டுகிண்டுகொன்றைதுன்றுவாரச்டாதராபரா
கண்டிமண்டுதிஞ்சொன்மேயகருணைவல்லிகொண்கனே. (எச)

கருணையாகுமமுதுபில்குகாமதேனுவையரும்
பொருணிறைந்தவேதமேபுகமுமாற்பேற்றண்ணலே
காணநீங்குபோகேனைக்கழற்றுணைப்புணைக்கொடே
இருண்மலிந்தபிறவியாழியேற்றியாதரித்திடே. (எட)

ஆழிவண்ணமாலின்பேற்றிலார்த்தநின்பதம்பணிந்
துழிவந்ததுதோன்றுதுன்பவுச்சிவேறுத்துயத்
தாமுமன்பரன்பரன்பர்தாளடைந்துநாயினென்
வாமுமாறுவந்துவந்துவந்தளித்திழுன்பனே. (எஃ)

முன்புபின்பிலாதுமுன்றுமூர்த்தியாகிமுத்தொழில்
அன்பினற்றுவானெவன்னனைத்துயிர்க்குமுற்றற
மன்பரன்னெவன்னவன்னனைப்புரக்கவல்லனல்
இன்புகொண்டமாலின்பேற்றென்திருத்தலத்தினே. (எஎ)

தலத்தின்வாதையிற்படிந்துசஞ்சலங்கொணஞ்சமும்
மலத்தினற்குலாலழிமானுமிப்பிறப்பினால்
உலத்தலுற்றுமாய்வுறுமலுன்மலர்ப்பதத்தினிற்
கலத்தலென்றுபால்வணக்கவின்கொண்மாலின்பேற்றனே. (1)

பால்வணத்தனூபுரப்பதத்தனாழிவேண்டியம்
மால்வணக்குமாண்பினன்மணங்கொளம்புயத்தபன்
சூல்வளர்த்மேகநாதன்சூழமும்பர்தம்பிரான்
மால்வருக்கநீக்கியாளவாழ்த்துகின்றிறெஞ்சமே. (எக)

வாழுமாவுவஞ்சநெஞ்சவன்கலைக்காத்தெனைச்
சூழுமாவூதியரைத்தொலைத்துனாதுபொன்னடி
தாழுமாறளித்தியாதவன்சயந்தமீர்த்துபோம்
ஏழுமாவிறங்குசோலையெய்துமாற்பேறையனே (அ1)

கோச்சுநக்கலிப்பா.

பேரானந்தம்பவம்போம்பேரானந்தம்பலிக்கும்
பேரானந்தம்படைத்தபெம்மான்மாற்பேற்றிறைவன்
காரர்கள்த்தனிநுகன்மலரைக்கைதொழுது
வாராருமுலையர்நசைமாசொழித்துமாமனமே. (அக)

மாசுணம்புலிச்சடைபாய்மாசுணம்பொலிபணியாய்
மாசுணம்புலக்கடைபார்மாற்பேற்றுமாமணியே
தேசுதருநின்னிரண்டுசெந்தாமரைபதங்கள்
பாசமறவென்னுளத்திற்பதித்தருளற்கென்குறையே. (அஉ)

பதிகம்பெற்றன்வாணிபதிகம்பெற்றனெவர்க்கும்
பதிகம்பெற்றன்றலைசம்பந்தனாதுயர்புகழும்
கதியுதவமாற்பேற்றறிர்காத்திருப்பக்கைவிட்டு
விதுறுதலார்மாமயலில்வீணைகழித்தேனே. (அ3)

கழித்தேனெந்ருணத்தைக்கழித்தேனெல்லினத்தைக்
கழித்தேனவாணைக்கம்புகுழைமாற்பேற்றாய்
செழித்தார்ந்ததண்டலைசூழ்தில்லையின்மகாளியொடு
தழைத்தாடுநடராசதற்பரதயாபரனே. (அச)

நடலையார்புன்பிறப்பினடலையாளுற்றகிலென்
 நடலையாவுந்தொலைத்துஞானக்கணயந்தருளாய்
 சுடலையாடிம்பரனே தூய்மைசெறிமாற்பேற்றாய்
 விடலையாமார்க்கண்டவேதியினையாண்டானே. (அரு)

மார்க்கண்டன்போன்றகுருமார்க்கண்டன்புற்றுவிட
 மார்க்கண்டன்மாற்பேற்றான்மாணடியைப்போற்றுதலால்
 நீர்க்கொண்டகொண்முவைநேர்நோக்கும்பைங்கூழ்போற்
 சீர்க்கண்டவடியவரைச்சேர்ந்துநசைசீர்த்தன்றே. (அக)

சீமூதனெவெள்ளிச்சீமூதனெப்பாழிலிற்
 சீமூதநெரொலிக்குந்திருமாற்பேற்றையாவே
 தாமோதரன்பிரமன்றாண்டியைக்காண்பரியார்
 ஆமோவென்னுன்னீரளந்தெடுத்துக்கழறற்கே. (அஎ)

கந்தரத்தனெகரளக்கந்தரத்தனெப்பாழிலிற்
 கந்தரத்தரங்குமுறிக்கண்வளருமாற்பேற்றாய்
 ஆந்தரத்தராய்மலர்தூயர்ச்சிக்குந்தாணிழலாற்
 பந்தமுறும்வெம்பிறவிபறந்தேழையுயலென்றே. (அஅ)

பறந்தலையும்பாழ்மனமேபறந்தலைக்குப்போமுனடட்
 பறந்தலைவைத்துக்கொடியவைம்புலனைச்சுட்டெரித்து
 துறந்தவர்க்குந்துறவாததூயவர்க்குங்கருணைமடை
 திறந்துற்றுமாற்பேற்றான்கேவடியைச்சேராயே. (அசு)

சேமஞ்செறிந்துபரசேமஞ்செழுத்தைபர
 சேமஞ்செழிற்கிகரிசேர்மாற்பேற்றற்புதனே
 வாமந்தனிற்பெண்ணைவைத்தவனெப்பாற்கடுக்கைத்
 தாமந்தழைத்தவருட்டாண்மலர்க்கன்பார்வதென்றே. (க௦)

க லி வீ ரு தீ த ம்.

தாமங்கொன்றைச்சடைமாற்பேற்றாய்
 நாமம்போற்றிஞானச்செல்வ
 நேமந்தருவாய்நிமலாபோற்றி
 ஆமன்பெனைக்கருணன்னெறியே. (கக)

செறியேதுமிலேனீசக்கடையேன்
குறியேனுனைநற்குணனேபோற்றி
சிறியேனையருட்டிருமாற்பேற்றிற்
செறிமூவிலேவேற்றிநிநேத்திரனே.

(௬௨)

திரியும்மனைத்தினமும்முனதாட்
பிரியங்கொளவும்பிரியாதடிமை
புரியும்படியும்புரிமாற்பேற்றாய்
திரியம்பகபோற்றிசெழுந்தனனே.

(௬௩)

தனமேபோற்றிதனிமாற்போற்றும்
பனுவலணிந்தபரனேபோற்றி
கனியேகருணைக்கடலையழியாத்
தனிநாட்டின்பந்தருநாயகனே.

(௬௪)

நாயேற்குதவுநாதாபோற்றி
பேயேற்கருண்மாற்பேற்றாய்போற்றி
சேயேன்பரவுஞ்செல்வாபோற்றி
நீயேகதிரின்மலரித்தியனே.

(௬௫)

நித்தாபோற்றிநிமலாபோற்றி
கத்தாபோற்றிகதியேபோற்றி
அத்தாமாந்தேற்றன்காபோற்றி
முத்தாவென்றும்மூவாதவனே.

(௬௬)

முத்தியளித்தருண்முதலேபோற்றி
அத்தியுரித்திடுமழகாபோற்றி
சித்தர்பராவியதிருமாற்பேற்றாய்
பித்ததிகம்பரபிரமப்பொருளே.

(௬௭)

மன்னியவிற்பவாழ்வேபோற்றி
துன்னியபுகழ்சேர்நூயாபோற்றி
வன்னிநூதற்றிருமாந்தேற்றினின்வாழ்
பின்னுசடைத்தவர்பேணுங்கதியே.

(௬௮)

கதியேதுமிலாக்கயவன்றனையாள்
மதியார்சடையாம்பேற்றரசே
முதியோர்பரவும்முகிலேபோற்றி
பதியேபோற்றிபடர்வேணியனே. (கக)

பனிமாமதியம்படியஞ்சடையாய்
கனியார்சோலைக்கவின்மாற்பேற்றாய்
தனியாய்போற்றிதமிழேற்கருளாய்
இனிதாகியதாளிணைவாரிசமே. (க௦௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மால்வணங்கீசர், கருணைநாயகியம்மை. விஷ்ணுதீர்த்தம்
கும்பனென்னுமரசன்பொருட்டித் ததீசிமுனிவரோடு பொருது
சக்கரமிழந்த திருமால், வேறு சக்கரம் பெறும்பொருட்டுப்
பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉ.—திருவூறல்.

—:0:—

எழுகீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாவிலங்குமாதரார்மயக்ககன்றுன்வர்க்கழல்
காவின்மாமலர்கொடுக்கனிந்துபூசையாற்றிலேன்
நாவினாவினாதுநாமநாடுவாரைநாடிடா
தோவியம்போனின்றனனூற்றன்மேவுமெந்தையே. (க)

புண்ணியம்புரிந்திலாதபுன்மயேன்புகழ்ந்துனை
நண்ணிலென்பிறந்தைநீங்கநல்லநின்னருளினாற்
பண்ணயந்தபாவினாற்பராவிற்கப்பணிகொளாய்
உண்ணயந்தோரேத்தெதிக்குமுறன்மேவுமெந்தையே. (உ)

வன்னியோடிவிங்கங்குவம்வயங்குஞ்சாக்ஷியாகவே
கன்னியைமணஞ்செய்வித்தகாளைகாழியம்பரன்
பன்னியேத்தும்பாமனேபரிந்துநிங்கழற்பதம்
உன்னியோங்கவேண்டுவேணூற்றன்மேவுமெந்தையே. (ங)

தந்தைதாளினைச்செகுத்தசண்டியாவின்பாவினால்
அந்தமாதியற்றநிற்கையன்புகொண்டிங்காட்டிடச்
சின்றைகோயிலாவெழுந்துசீரலங்கடந்தவா
என்றனையுமாளவேண்டுமுறன்மேவுமெந்தையே.

(ச)

வாதனைசெய்தொல்வினைபைவன்பிணியைநீக்கியே
நீதமோடுநேடியாளீன்கருணைசெய்திபால்
கோதிலாதவென்குணங்கொள்ளுகோளராப்பரித்தவா
ஓதரும்புகழ்சொடோங்குமுறன்மேவுமெந்தையே.

(சு)

பன்றியாக்வந்துதித்தபாலர்பாலருந்தவே
நன்றியேடுகொல்லிமனிநன்றடைந்தநாயகா
சென்றொரைம்புலன்வழிசெருக்கடைந்தநாயினேன்
ஒன்றிபேத்தநல்லருள்செய்யுறன்மேவுமெந்தையே.

(சு)

கந்தமாமலர்கொடுக்கழல்வினைபணிந்திடக்
சுந்தமோலியேநினாசுந்திதியைச்சார்ந்துலென்
நந்தியெம்பெருந்தகையின்றிறுவாய்நின்றநீர்
உந்திபோலுதிக்குநல்லவூறன்மேவுமெந்தையே.

(எ)

கடலயின்மாமமுனிகனிந்துபாற்றுமாண்டவா
விடநிறைந்தகண்டினவிரைந்துசெய்வதோர்கிலேன்
படநிறைத்தபாம்பணிந்திடும்பரமபத்திமை
யுடையனேனையாள்வையோவூறன்மேவுமெந்தையே.

(அ)

சோதியானவோரிடந்துலங்கக்காட்டியென்றனை
நீதியானநின்னிலையினிற்கச்செய்யவேண்டுமால்
போதமுண்டபின்னோநாளும்பொற்றிசெய்யநின்றவா
ஊதியமருள்வையோங்குமுறன்மேவுமெந்தையே.

(ஈ)

அப்பனையெனம்மையெருள்வழிந்தகண்ணனே
இப்புவிதனிலெடுக்குஞ்சென்மநீங்கியுய்யவே
தெப்பமீதென்றறிகிலென்றெளியுமாறருள்வையோ
ஒப்புயர்விலா துநின்றவூறன்மேவுமெந்தையே.

(ஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசர், உமையம்மை. பார்வதிதீர்த்தம் உமாதேவி பூசித்ததலம், இத்தலத்தில் திருநந்திதேவரது வாயினின்றும் நீருறிக்கொண்டிருக்கும் மகிமையா லப்பேர்பெற்றதலம். திரு ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங. - திருஇலம்பயங்கோட்டீர்.

—:0:—

வருநீ கீதழநெடி ஸாதிரியவிரிநீகம்.

பொன்னுடன்மண்ணும்பெண்ணும்போகமுய்விழைந்துனார்
கொன்னுறுபாசநண்டங்குடங்கையிலேந்திநக்கு தேன்
மின்னுமமிருள்போற்கூற்றம்பிடர்பிடித்தீர்க்குங்காலை
என்னினிச்செய்யவல்லேனிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௧)

ருடமெனப்பணைத்தகொங்கைகோட்டுமாலாம்பலங்குற்
படங்களுக்கிலக்காத்தொல்லப்பாழ்வினையீர்க்கப்பாழ்த்தேன்
நடம்பயினாதேவதாயகநாயேனுய்
மிடங்கொடுத்தருளவேண்டுகிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௨)

எனதலதொன்றைக்கண்டேயெனதெனமயங்குகின்றேன்
உனதடிபவர்தாளேத்தியறுபொருளுணரதில்லேன்
மனமொன்றுமாறுசெய்யும்வகையொன்றுங்கண்டிலேனான்
இனமணிகொழிசுகும்பாலியிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௩)

வழுவழுப்பின்றிநெஞ்சில்வஞ்சகமின்றிநாளு
மழுதழுதலறியெங்கியகங்குழைந்துருகிறெக்குத்
தொழுதெழுமடிபாருள்ளந்தொறுந்தொறுங்காயில்கொண்டே
இழுதெனவருளளிப்பாயிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௪)

பனிமலர்கொய்துருட்டேன்பதமலர்கருதமாட்டேன்
சுனிமொழிமடவார்நட்டேன்கலந்துறவாகிப்பட்டேன்
சுனிமுதற்பொருளேவிட்டேன் தாமதித்தறிவுகெட்டேன்
இனிபொருதுணையுங்காட்டாயிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௫)

நீறுபூத்தலார்தமெய்யுநெறிகுழலிமயவல்லி
கூறுமாயிருந்தகோலங்குறியுமேகாட்டியென்று
மாறிலாஞானவாரிவாரியுண்டுள்ளந்தேக்க
நறிலாதளிக்கவேண்டுமில்ம்பயங்கோட்டேரந்தாய். (௬)

மன்னுமோர் ணைப்போதேனுமதித்திடற்கரியபாச்சை
யென்னதென்றெண்ணியேங்கியினியிலாக்களவுதாமம்
முன்னிப்பொய்யுரைத்துப்போந்துமுழுதுமேயவலமானேன்
எந்தெறிபடைந்துய்வேனானிலம்பயங்கோட்டேரந்தாய். (௭)

புல்லறியாளர்பாற்போய்ப்புகழ்த் துபுன்மொழிகள் கூறிப்
பல்லினைக்காட்டிக்கெஞ்சிடரிந்துபல்கரந்துவாழ்த்தேன்
கல்லினுங்கடியநெஞ்சன்காமுருக்காமன்சொல்லா
எல்லையில்கொடுமைசெய்தேனிலம்பயங்கோட்டேரந்தாய் (௮)

மன்னியருருதியென்புமச்சையுமயிருந்தோலுந்
துன்னியமலமிறைச்சித்துருத்திபைச்சகமென்றெண்ணிப்
பன்னெடுங்காலம்போக்கிப்பதைப்புறுதிருந்தேனாயேன்
என்னெனக்கேட்பர்யாரோவிலம்பயங்கோட்டேரந்தாய். (௯)

பண்ணிஞற்பூவால்நாவால்பழிச்சுநின்னடியரோதுங்
கண்ணிபந்தொடையல்குழுங்கணைகழல்கமலப்போதை
நண்ணிவீற்றிருக்கும்பேறுநானடைந்துய்யுமாறு
எண்ணிநன்றுருகச்செய்வாயிலம்பயங்கோட்டேரந்தாய். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்திற்சேகரேசர் - காடேந்து முலையம்மை. சந்திர
தீர்த்தம் - சந்திரன்பூசுததலம். திருஞானசம்பந்த சுலாமிக
ளாற்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூவம் எனவழங்குந்

கச.—திருவிற் கோலம்.

சோடசப்பாமலை.

—:0:—

அறுதீர்க்கழிநெடிலடி லாசிரியவிருத்தம்.

அமுதத்தடங்கட் புராந்தகிக்கோரரைமேனியிற்பங்களித்
தோனே, குமுதத்தவனை யறுமுகத்திற் கொழிக்கும்பொறியிற்
கொடுத்தோனே, சமுகப் பூதநாயகனே தமிழேன் சுரணாகதி
யென்றேன், குமுதத் தடஞ்சூழ் கூவத்தாய் கூவியென யாட்
கொள்ளாயே. (க)

கூவத்தின்வளையும்வளையும்சுவளையும்வளையும்வளமார்
கூவத்தின்வதியும்பெருமான்கோகனகப்பூங்கழலிணைக்கே
ஆவத்தின்வந்தபயமெனவெத்தார்தொன்றுதொட்டுவரும்
பாவத்தின்சிறைநீங்கியரும்பரமானந்தம்படிவாரே. (உ)

படியிற்காமக்கனலினகம்பதைத்துநீராய்வெந்தலையும்
கொடியேனினதுபொன்னடியைக்குறிப்பின்வழுத்தநினைவளித்
நொடியும்பிரியாரேயத்தானுவலும்படிநல்வரமீந்தாய் [து
கொடியுஞ்செடியும்பூமணக்குங்கூவத்தமைந்தகுணக்குன்றே.]

குணமெண்வகைகொண்டறல்வெளிதீகூகால்கரணமோர்
நான்காய், கணமாமுடலுக்குயிருணர்வாய்க்கலந்தவளங்குமற்
புதனே, பணமாரரவாபரணத்தாய்பரவுந்திருவிற் கோலத்தாய்,
துணைவாரிசத்தாற் பிறவிதுயர்துடைத்தென்றினையாட்கொண்
டருளே. (ச)

கொண்டல்வணத்துக்கோமானுங்கோகனகத்துப்பூமானும்
அண்டர்பிரானுமமரர்களுமடுத்துத்தினமூந்துதிபுரியத் [ல்
தொண்டரேத்தத்திரிபுரத்தைத்துடைத்துத்திருவிற் கோலத்தி
அண்டம்பரமாசனணப்பேராழிக்கரையினெனையேற்றே. (ஊ)

கரைகாண்பரியகாதலினற்கண்ணீர் துளித்துக்கூவத்திற்
கொருநாயகனொண்புரந்தகியாமொகரச்சாயலாள் கொழுநன்
விரைமாமலர்த்தாளுள் ஒருமவர்வெறுக்கைமக்கண்மனையொக்கல்
பெருவாழ்விவற்றைப்பொருளென்னப்பேதுற்றவமந்தழுவாரே

அலமரலில்லாமாதவரோடமர்த்திரண்டுநித்தியமுங்
குலமறையோதித்துதிபுரியுங்குரைகழலேத்தத்தமியேற்கு
நலமருள் செய்தான்விற்கோலநகருறையெம்மாள்சிவசத்தி
பலமலர்துவிப்பூசைபுரிபசுபதியென்னுந்தெள்ளியனே. (௭)

தெள்ளிப்பரவுபுரந்தகிசேர்திருவிற் கோலத்துக்காசன்
கள்ளவிழ்கொன்றைக் கண்ணிபுனை கண்ணுதலம்போருகவடி
கள்ளமரும்பும்காழ்வினையுங்கனகத்தினையும்தித்துழலா யைக்
துள்ளிடுமாறென்னெஞ்சுநத்தையுவப்புறநாளுவ்வணங்குவனே

வணங்கரியானுநான் முகனும்வன்புலன்வென்றிடுமாதவர்தங்
கணங்களுமோதற்கரியபுகழ்க்பவரினத்தினிணங்கத்தால்
குணங்கரியென்சொலவசமாமோகூய்த்திற்கொருகாவலேன
சுணங்குமுலைப்பார்ப்பதிருன்னுந்தேசைககளித்திடும்புகனே

அம்புதிசூழுவவனிமிசையசரசரங்கனொலுந்திறவி
வெம்புலலைக்கணகப்பட்டுவீணிவழன்றனனின் நளவும்
பம்புபடைக்கலமோச்சிநமன்படர்கள்வெருட்டிஞ்சரமத்தில்
நம்புமெனக்காவிற்கோலநகரத்துறையும்பெருமானே. (௧௦)

பெருகுகளிப்பாற்புணையனம்பிவற்றக்கல்லேயனையவுளம்
உருகிக்குழறநாவில்மியுலிந்துளகமிகவரும்பி
மருவுசம்போய்ப்பரவசமாய்வளமானந்தமாந்தேனைப்
பருகப்பிரிந்தான்விற்கோலப்பதியான்சடைவாழ்மதியானே. (11)

மதியாச்சீயுஞ்செந்நீருமலியுந்தசையுநம்பென்பும்
பதியுமுடலைச்சுமந்தெய்த்தேன்பாழாம்பிறப்புமிறப்புமிவை
விதியாற்சமனானமேவாமல்வீட்டையளித்தாள்வித்தகனே
முதியார்பணிவிற்கோலத்தின்முனைத்தேவளர்முக்கட்கரும்பே.

கரும்பெந்திரத்துட்படுமாபோற்கடுகினனவுமிடையின்றி
அரும்பெருங்கிலிருவினையிலகப்பட்டையுந்தொழின்மாற்றி
சுரும்பேய்த் தூதாளினத்தாட்டுணைத்தருணற்றாமரையின்
அரும்பேய்கொங்கைபுராந்தகியினகத்துக்கொத்த மணமகனே.

மணமார்கொன்றையறுகாத்திமலியுஞ் சடையான்றோலு
டையான், குணமேகோயில்கொண்ட திரிபுரசந்தரன்விற்கோ
லத்தில், வணவா ரிசக்கண்ணன்னநிறை மன்னுங்கூவ தீர்த்தத்
தின், நணியாடுறுவோர்துன்புறுமாழ்நரகினின்றும்மீண்டாரே (1)

மீண்டார்சனைச்சிறைநின்றமேதக்கோர்கள்விற்கோலத்
தீண்டாத்திருமேனிப்பெருமான்செய்யவடியினெஞ்சகம்வைத்
தாண்டாநடிமையாய்நிற்குமன்னான்புகழையென்மனமே
வேண்டாமுடைநாறுடலத்தைவெறுக்குமுன்னரோதாயே. (1)

சூதக்கடனஞ்சுண்டமரநுய்யச்செய்தான்சம்பந்த
ஞேதப்பனுவலைக்கொண்டானுவப்பாலன்றுசிவசத்தி
போதைச்சொரிந்துபூசைநிதம்புரியும்புரசங்காரனிசை
காதற்பிறவித்தீயின்வினையளை மாற்றுவதற்கமுதாமே. (கசு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபுரசந்தரேசர், தீண்டாத்திருமேனி, புராந்தகியம்
மை, கூவதீர்த்தம். இச்சிவலிங்கப்பெருமானாகுத் தீர்க்கசடா
நிர்த்தன், சர்த்தாருணன், நிவாரதன், தேவநாயகன், நீலகண்
டன், கோதண்டா அலங்கிருதேசர், அசேஷபுவனேசர்,
கூவரேசர், இாட்சகர், தியாகராஜர், கிளானிக்னர், ஜகத்
பிரபு, எனப் பண்ணிரண்டு திருநாமங்களுண்டு. திரிபுரதகனஞ்
செய்ததின்மேல் தேவர்கள்யாவரு மொருங்குகூடிப் பூசித்
தது: சிவசத்திபூசித்தது. இத்தலத்தின் வடக்கு ஒருமைலில்
விருத்தகக்ஷிராதி உத்தரவாகினியாக வருமிடத்தில் ஒருதிடரில்
உத்தேசம் அரைக்காணிரிலம் மணலாக இருக்கின்றது அதி
லாற்றுண்டாக்கி நான்குகாலத்திலும் திருமஞ்சனங் கொண்டு
வந்து புனிதத்துடன் சிவலிங்கப்பெருமானாருக்கு அபிஷேகஞ்
செய்கின்றனர். இத்தீர்த்தத்தை அகசியாக நெருங்கினவரை
இக்காலத்தும் அரவஞ்சிறி வருகின்றது. திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

௧௫.—திருவாலங்காடு.

—:—

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவாருங்கொன்றைபுகழாயணிந்தபொடியாடுமேனிபுனிதா
நாவாரவேத்திநவிலாதபாவிநாடுந்திறத்தைநவிலாய்
சேவாருமெங்கள்சிவனேநிஞதுசெனிவார்கிறந்ததமிழாந் [யே.
தேவாரமோது மொருமூவர்போற்றுந் திருவாலங்காட்டுமணியே.]

இரும்பாதகக்குழிசியாறுபொய்யரினமேதிரிந்தேனிகைசவாய்
அரும்பாதகத்தையடைவேபுரிந்தவாகாதமுடனறிவேர்ப் [த்
பெருப்பாதமென்றுமபுகழாதவஞ்சன்பிறவாதபேற்றையடைய
திரும்பாதபாவிதீனயாளவேண்டுந்திருவாலங்காட்டுமணியே.]

பண்டாரணத்தின்முடிமீதிருக்கும் பண்பாபரிந்துனருள்
சேர், தொண்டாற்றுந்தூயவடியார்கள்காணதோமற்றவேற்றுக
ந்து, வண்டாருங்கூத்தலுமையம்மையோடுவருமோனஞானமு
தல்வா, திண்டாடுமென்னைததிகையாதருள்வைத்திருவாலங்கா
ட்டுமணியே. (௩)

எத்திக்குமேத்தமிறைவாவனைந்தவிளமாமதிச்செஞ்சடையாய்
அத்திக்குநல்லவரமேயளித்தவமலாவணங்கோர்பாகா
பத்திக்குகர்சபரனேநிஞதுபதமன்றுபாடவறியேன்
தித்திக்குஞானதிகழ்கன்னனேருந்திருவாலங்காட்டுமணியே.

வரமாதரிக்கும்வானோர்கள் போற்றுவள்ளால்விளங்குமலரேய்
கரமாதரிக்குங்கலையாயோர்கங்கைகதிர்வேணிகுடுமணியே
கருமாலகற்றிக்கடையேனையாளகருதாய்கனற்கணரசே
சிரமாலேநண்ணியணிதேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௪)

புகழாருநின்றனடியாரிழைத்தபுன்மைசவிர்க்கும்புனிதா [ய்
மகிழாருமொற்றிப்பதிமேவியன்றுமகிழ்துதுசென்றமறையோ
இகழ்வாரும்வேறுசமயம்புகுந்தேயிடராழ்ந்திடாதருளுவோய்
திகழ்பாதம்போற்றவருள்தேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே.

ஒருகாளிதன்னையுந் தாடிவெல்லவொருதாளெடுத்தவரவேய்
முருகார்த்ததும்பைமுடிசூடுநாதமுதலந்தமற்றமுடிவே
வருகாலன் தன்னையன்றேறுததைத்தமலர்ப்பாதமன்றிமதிடேன்
திருவாளமுக்கணுறுசேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௭)

அடலாருமூவர்புரமூன்றறித்தவனகாவனாதிமுதல்வா
கடவாரணத்தினுரியாய்கனிந்துமடவார்க்கணைசமுழலா
சடவாதனைக்குள்புகுதா துநல்லுலகம்வணங்கவருளாய்
திடகாழிமன்னன்புகழ்தேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௮)

ஒருவாதுநாளுமினிதேத்துவாசவூரானையாள்வரவாய். குரு
வானகோலமதுகொண்டஞானக்குழகாவெனப்பரட்டேன், பெ
ருமாலுமன்றுமனைந்துகெட்ட பேதைப்பரிந்தன். அடியைத்
திருவாளநாடியடைந்தேனையாள்வைதிருவாலங்காட்டுமணியே

மருநீலம்போன்றவிழிவள்ளிதெய்வமங்கைக்குந் துமகிழ்வாய்
பெருநீலகண்டந்தனிலேறியாடுபெம்மாணைத்தந்தவமுத்த
ருநீளம்போகிக்கடையேனையாளகமூலன்றியில்லைதியே
திருநீலகண்டமுறுதேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பவம்.

ஊர்த்தாண்டவேசர். இரத்தினசபை - வண்டார்முழ
வியப்மை, முக்தித்தீர்த்தம். பலாவிருகும்.

தேவந்திரம், ஆதிசேடன், சுனந்தர் முதலியேர் பூசித்
தது. காவியுடன் நிருத்தவாசஞ்செய்த சிவபெருமான் ஊர்த்த
தாண்டவத்தால் வென்றருளியதலம். காரைக்காலம்மையார்
என்றும் பிரியாது திருநடனந்தரிசிக்குந் தலம். இத்தலத்தில்
நிர்மாலிய தோஷமில்லை. வேளாளர்கள் செட்டிபழிக்காகத்
தீப்பாபந்து புகழ்பெற்ற தலம். சமயாசாரியர் மூவராலும் பதி
கம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ககா.—திருப்பாசூர்.

—:0:—

க லி வி நு த் த ம்.

திருமாலொடுந்திசைமாமுகன்றிகழ்நான்மறையுணர்ப்
பெருமானெனப்புகலிக்கிறபேசுந்தமிழ்முறையை
மருமாலெனக்கொண்டருள்மருந்தேகுணக்குன்றே
பருமாமலைவளைத்தோயருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே.

(க)

மல்லார்திணிதோளாமழுமானேறியகையாய்
எல்லாமுடையிறைவாவுளையேத்தாதவர்மனத்திற்
பெல்லாதிறலோனையருட்சிவஞானம்திலங்கும்
பல்லார்புகழ்பாதாருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே.

(உ)

மூலாகுணசீலாமறைமேலாவுமைமேலாலா
ஆலாகழற்காலாநினையன்பர்க்கணுகடலா
நூலாவிதிமாலோர்ந்திடாதுளையேத்துநோன்மையர்தம்
பாலாவரம்வந்தேயருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே.

(ஈ)

கந்தங்கமழ்வாணிதிருகஞ்சன்சகிநாதன்
சுந்தைசெயவந்தாதரிசிவமேயருட்குருவே
உன்றன்பதம்புகழ்ந்தேத்திநானுய்யுட்டிக்கருளிப்
பந்தமறுத்தெனையாளுவைபாசூர்ப்பரம்பரனே.

(ச)

கங்கைச்சடையானமுடைகங்கையுடையானே
சங்கைப்பிடிமாலேத்திடுந்தாளாமழுவாளா
மங்கையுமையாளார்ந்திடுமார்பாபிறப்பென்னும்
பங்கையறக்கியருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே.

(ந)

சனகாதியர்க்கன்றாலின்கீழிருந்தேதவமுரைத்த
அனகாதவரதிபாநினையடைந்தோர்தமைக்காக்குந்
தனிகாநகுதலையாய்சன்மச்சிறைசார்ந்திடாதருளிப்
பனகாபரவெனையாண்டருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே.

(ஊ)

பானவ்விழியுமையாள் பசுபதிநாயகிமகிழ
ஞானநடம்புரிந்தோய்கழைநாடியுறைநின்னைக்
கோனேருருநாதாவெனக்கொண்டாடிப்பசோழன்
பானேரரவாட்டிவரும்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (௭)

காசொன்றியகுழலார்கொடுகாமவிலைப்பட்டே
ஈசாவெனயேததாமலேயிருந்தேயலமந்தேன்
வாசங்கமழ்மலர்குடியவரதாவெனையாளாய்
பாசந்தவிர்திர்த்தமுளபாசூர்ப்பரம்பரனே. (௮)

தோடார்செவியுடையாயுனையன்றிப்பிறதெய்வம்
நாடப்பணியாற்றுந்திருநாவுக்கரசெம்மான்
கூடாவருள்கொண்டேத்திபகோலேயெனநாளு
பாடாவனசெய்பாதருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (௯)

சிவமாமறைமுடிமீதுறைநிருவேசெழுங்கனியே
தவமாதவர்தொழும்பிகைதழுவுந்திருப்புபனே
கவலேதுமிலாதேயுனைக்கருதும்பரிசுளாய்
பவரீத்திடுவியாதன்பணிபாசூர்ப்பரம்பரனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாசூர்நாதேசர், பசுபதிநாயகியம்மை, சோழதீர்த்தம்.
வியாசரிஷிபூசித்தது மூங்கிலடியில் முனைத்தருளிய சிவலிங்கப்
பெருமானத்தொழுத சோழராசனுக்காகச் சிவபெருமான் பாம்
பாட்டி சொருபமாகவந்து தரிசனங்கொடுத்தது. சந்திரனும்
அங்காரகனுப்பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமி என்ற பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுளம்பூதூர் என்னும்

௧௭.—திருவெண்பாக்கம்.

மு ம் ம ணி ம ா லே.

கா ப் பு.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்சான்ற வண்டழிமோர் சிந்திக்கும் வெண்பாக்கப்
பேர்சான்ற வுர்சிவனம் பெம்மான்மேல்—நார்சான்ற
மும்மணிமாலை ஒரு மூடிகமூ ரைங்கரனே
யெம்மனத்திற் குண்டள யிரு.

நேரிசை வெண்பா.

சீரார் செழுங்கடுக்கைச் செஞ்சுடையாழைச் சிவலைக்
காரார் களம்படைத்த கண்ணுடலைப்—பேரரா
திருவுளம் பூதூரிற் சேவிப்பா சேரரா
கருவுளம் பூசலத்திற் காண்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காண்டவந்திக்குத்தருகுந்தியினிடைக்கான்முலோபாம்
பாண்டவன்வில்லாலொருவன்கல்லான்முற்பதைத்தடிக்க
வாண்டவன்வெண்பாக்கத்தாண்டவன்றேனலர்தூ பச்சொரிந்
நீண்டவன்பாற்றுதிப்பாரையாட்கொள்ளாமனீக்கிலனே. [து

ஆ சி ரி ய ப் பா.

நீக்கமில்லாமனிறைந்தெவ்வுயிரையுங்
காக்கவளிக்கவழிக்கக்கருணையிற்
கனிவாய்மொழியொடுகலந்துநிச்சலுங்
கனிவாய்வெண்பாக்கத்தமர்கின்றனன்
கருமமும்பிறவியுங்களைந்துசந்தத
நிருமலப்பேற்றினேநீர்பெறவேண்டின்

கருதியதருமவன்கமலத்தாளினை
ஒருநொடியேனுமோயாவன்புட
ளிருகரங்களைக் துவித்தெண்ணுதிர்
பொருதிறைக்கடல்குழ்புவியிலுளீரே. (௩)

நேரிசை வெண்பா:

உளமிரங்கிச் சுந்தரனுக் கூன்று கோலீந்த
வளமலிந்தநெஞ்சத் தெம்மானைக்— களவினையேன்
நன்னடங்கை யில்லே நேயாயினும் போற்றினேன்
டொன்னடிக் கீழ்வைக்கப் புரந்து. (௪)

காட்டினகிலிந்துறை.

புரந்தரந்தைப்பிறந்தைத்தள்ளியன்பரைப்போகத்தினில்
நிரந்தரம்வைக்குந்திருவுளம்பூதூரைநேர்தவர்க்குத்
கரந்தையுந் தும்பையுஞ்சூடியசெஞ்சடைக்கண்ணுதலோன்
தரந்தரமாகவரந்தரத்தங்குந்தலங்காண்மினே. (௫)

ஆதிரியப்பா.

அலத்தினிலெங்குந்தவித்துச் செல்வர்பாற்
பாப்பலப்பெசிப்பல்லினைக்காட்டித்
தனத்தினையீட்டித்தையவர்வடமார்
தனத்தினிற்கீந்துதாழ்வடையாமல்
இனத்தொடுவயல்களெங்குஞ்சங்கினை
அனப்பெடைதஞ்சினையாமெனவெண்ணிச்
சேர்த்தடைகிடக்குந்திருவுளம்பூதூர்ப்
பேர்த்தலமதனிற் பேரழகார்ந்த
கனிவாய்மொழிமகிழ்கணவன்
பனித்தாட்கபயம்பரிவுடனென்மினே. (௬)

நேரிசை வெண்பா.

என்பணிந்த வெண்பாக்கத் தீசனார் சந்நிதியின்
முன்பணிந்து நின்று முறையிட்டே—அன்பணிந்த
நெஞ்சகத்த னாகி நிறையிந் தியங்கள்புரி
வஞ்சகத்தை மறற்றுவெனான் மன். (௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மன்னியநான்மறைவாக்கியத்தின்படிவாழந்நீனை
உன்னியநாயினேன்றனைக்காவாமொழிந்திடவோ
அன்னியராகுமைவர்க்கிரையாக்கினையாடகத்திற்
றுன்னியமாடத்திருவுளம்பூதூரிந்நூயவனே.

ஆசிரியப்பா.

தூய்த்திருவுளம்பூதூரினிற்கனி
வாய்மகிழ்நாதமல்கியவுலகை
ஒவியன்சித்திரமுள்ளகத்தடக்கி
மாவியல்பெறநலிவகுக்குமாறே
அலகிலவாகவுள்ளமைக்கவுங்காட்டவும்
வலவனீயுனக்குமாலயனாதியர்
பொன்னையிருந்தைபொருந்தினும்பருந்தைச்
சின்னென 'துருசேரினுமினையென
மின்மினியிரவிசேர்மேவினுங் கூவும்
மன்னியகடலினமானினுநாள்வர்கள்
சந்திரனுக்குநேர்தங்கினும்
எந்தவகையினுமேற்றமாடாரே.

(௬)

நேரிசைவேண்பா.

ஏற்றமென மாதர்மொழிக் கீரமுதையுங்கருப்பஞ்
சாற்றினையு மக்காரந் தன்னையுஞ்—சாற்றிவருந்
தொண்டிர் திருவுளம்பூ தூவரக் கதிவேண்டின்
அண்ட ரருநெறியை யாய்ந்து.

(௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆயுந்திறவறத்தார்திருவுள்ளமம்முயத்திற்
ரோயுங்கமலத்தாளண்ணுக்குவிக்கறொடங்குவலி
யோயுந்தருணத்திலெற்குள்வாய்வடவோதிமத்தை
யேயுந்தனிகடைவாய்கனிவாய்மொழியின்பதியே.

(௬)

ஆசிரியப்பா.

இன்பமுந் துன்பமுமிரவும்பகலும்
வன்பகையுடனேமாற்றருழறவும்
விடமுமமுதமும்வெப்பமுஞ்சீதமும்
இடம்படுபெருமையுமிழிதருசிவமையுஞ்
சமமென்றெண்ணுந் தந்ததுவந்தெரிந்து
தமகுணமவித்தசதானந்தர்க்கருள்
பரமன்றிருவெண்பாக்கத்திறைவன்
சரமசரங்களைச் சமைத்தும்புரந்துஞ்
சங்கரிக்குந்தனித்தானுவென்றறிந்துந்
றங்கட்குப்பரஞ்சாற்றிச்சில்லோர்
உலகத்துள்ளோருளத்தைச்
சலிக்கப்புரிந்துசரிக்கின்றனரே.

(௬௨)

நேரிசைவேண்பா.

சரியை கிரியை தனியோக ஞானந்
தெரியுமவ ரீட்டமே சேரும்—பெரியதிரு
வெண்பாக்கத் தீசனையே மேவுமின் மேதினியிர்
கண்பார்த் தருள்வான் கலந்து.

(௬௩)

கட்டளைக்கலிநீதுறை.

கலந்தந்தகன்றமர்பாசத்தைவீசமக்காலத்திலே
அலந்தந்தசேற்றினந் தூரும்வெண்பாக்கத்தமலனெழில்
நலந்தந்தநாமம்புகலுதற்கேலாநவின்றிவிவர்
மலந்தந்தநெஞ்சத்துவஞ்சனையாவையுமாற்றியின்றே.

(௬௪)

ஆசிரியப்பா.

மாற்றருந்தொழும்பாய்வானவரேத்து
ந்ற்றுதுதற்கணன்றீரசத்தடஞ்சூழ்
வெண்பாக்கத்தின்விளங்கிபவிமலன்
திண்பார்பரவுந்திரிபுண்டரதரன்
சூலபாணிசூர்ப்பகைதாதை
காலகாலன்கபாலபாணி
பாண்டரங்கன்பசுபதிபரமன்
காண்டசூரந்தரக்கனிவாய்மொழிபதி

அரிபையன் றன்னையங்கமாவுடையோன்
சிராசுடற்பிறந்ததீயவிடத்தினை
அரும்பெறலமுதெனவாந்திபகடவுள்
இரும்பனநெஞ்சினேனியற்றியகவியையுந்
கொள்ளுவனென்றேறகுறித்துத்
தெள்ளிதினுணர்ந்துசெப்பினனின்றே.

(௧௮)

நேரிசைவெண்பா.

செள்ளுபகந் தேனோத் திருவுளம்பூ தூரான
உள்ளுபா ருள்ளத் தொளிர்மணியைக்—கள்ளவி
அய்வரான் மாயா சடுத்தப் பழிச்சுமவர்
உய்வராற் றீமை யொழிந்து.

(௧௯)

கூட்டோந்நலிந்துறை.

தீமையினாலிந்தவங்கமலைந்துதிசைகப்பதற்கோ
ஆமையெனும்பதநாரியைநின்றையடுத்தலறக்
காமையின்மேல்வினையாடியுலாவங்கடம்பணிரத
வாமயில்வீரனயின்றவெண்பாக்கத்தரும்பரனே

(௨௦)

ஆசிரியப்பா.

அருத்தினை மாத்திரையற்பகுகந்தரும்
பெருந்தனசதுடனனப்பெடைபொருநடையுங்
கெண்டையங்கண்களுங்கெளிநனவிரல்களுந்
தொண்டையதரமுந்தோகையின்சாயலுங்
கண்ணடியிகலியகன்னமிரண்டும்
விண்ணிடைபொலிதருவிதுபோன்முகமுங்
கட்செவிபடநேர்கடிதடமுந்திகழ்
கட்செவிமலரணிகார்க்குமுலும்பெறு
பாவையர்கலவியும்பரதநூல்வண்ணமுங்
கோகைநடமிடுகோலமும்பாடலும்
விரும்பித்தவிக்கும்விழுவரைநீங்கி
பெரும்பதமதனைப்பெறுதற்பொருட்டே
ஊன்றுகொற்கந்தரற்குதவுந்
தோன்றலையடுத்தனன் தூய்ப்பூதூர்க்கேண.

(௨௧)

நேசைவேண்பா.

அடுத்துப்பொய்ந்நூலெல்லாமாய்ந்துமுத்தி
கொடுக்குமுதலேத்தேடுங்கொள்கை—விடுத்தினிரீர்
வேதம்பரமெனச்சொல்வெண்பாக்கத்துக்கடவுள்
பாதம்பரவுதலேபண்பு. (௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பண்பாடிவண்டர்தம்பார்ப்புடன்குழம்படப்பைசெறி
வெண்பாக்கத்துற்றகனியாய்மொழிமகிழ்வேந்தனருட்
கண்பார்த்திவ்வேழையைப்பாதுகாவாதினிக்கைவிடுமேன்
மண்பாலெடுக்கும்பிறவிக்குவான்மீன்வரம்பெஞ்சமே. (௨௦)

ஆசிரியப்பா.

எஞ்சலிலுடைக்குமின்னுணவுக்கும்
அஞ்சனவிழியாராசையினுக்கும்
அனுதினந்திரிந்தேயலமந்துழல்வீர்
இனிரீரெடுக்குமின்னமுடையுடற்
கென்செயமனங்கொண்டேமாப்புற்றீர்
நன்செய்கருப்பநறுஞ்சாற்றாலே
வினோந்தோங்குந்திருவெண்பாக்கத்துறை
களங்கறுத்தெழிலேகாட்டியகடவுள்
பொன்னடிக்கன்புரியுமவர்க்குத்
தன்னைக்கொடுத்துளந்தண்ணெனச்செய்து
கருத்திறுசையைக்கணத்தின்முடிப்பவர்
மருத்தண்டாமரைமலர்புரைதிருவடி
போற்றித்திருப்புநழ்புகன்று
கூற்றுவற்கேகவிடைகொடுத்திடுமின்னே. (௨௧)

நேசைவேண்பா.

மின்னலைநிகர்த்தலிடைமெல்லியலெனுங்கனியாய்
நன்னலதுகர்த்துவருநாயகனா—துன்னுங்
கருமஞ்சனமினிக்காட்டாமலாள்வார்
இருமஞ்சரண்மதியேயேத்து. (௨௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மதித்துத்தன்மத்தகாமம்பெருமோக்கவழிபட்டன்பிற்
மதித்துத்தாவென்பவர்க்குத்தாவென்றேதுவர்க்கனிவாபச்
சநிசுரு ப்புத்தரத்தங்கிடமென்பாச்சங்கரனார்
குறித்துச்சேலார்தடவெண்பாக்கமென்னுங்குலத்தலவே. (௨௩)

உச்சிரியப்பா.

தலத்துள்வெண்பாக்கந்தரன்பெரிதென்றென
நலத்தினங்குறையுநாபகர்வாய்மை
கருத்தறியாமுனங்கருதுபுணணிபத்தாந்
பொருத்தியவுலகிற்புகழ்பெறவாழினும்
இருண்டவீட்டினுள்ளிருப்பவரைப்பேல்
மருண்டலைகின்றனர்மாசிலப்பரமன்
நன்மையாயொளிருமிஞ்ஞாலமனைதநிலும்
தான்மையினிறைந்தகுட்சியுடிர்தேர்
உச்சர்பெருரென்றைறவர்
நச்சபாண்ணுனெறிவின்றவரே. (௨௪)

நேரிசைவெண்பா.

நெறிபிறழாமுத்தோர்நினைவெனுந்தண்கஞ்சஞ்
செறிதிருவளம்பூதார்தேவே—யறிஞர்புனை
நூலின்வழிமாறாதுநேற்றபுண்ணியப்பகுதி
பாலிம்முடிவானபலன். (௨௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனனமைந்துடவெண்பாக்கத்தீசனையன்னையெனும்
மானனநோக்கிககனிவாய்மொழியொடுவாழ்த்தப்பெற்ற
ஞானநலச்செல்வமேசெல்வமற்றவைஞாலத்திலே
ஊனநலந்தருஞ்செல்வமென்றேதுவருத்தமரே. (௨௬)

உச்சிரியப்பா.

உத்தமன்சீர்த்திருவளம்பூதாரரன்
சத்தர்களேத்தியசதாசிவமூர்த்தி
பிடிப்பொடுமுப்புப்பிணிசாக்காடு
மறப்புமில்லாதமங்கையோர்பாகன்

பயமற்றவன்பரன்பரமான்மாவரன்
 சுயம்பிரகாசன்சுத்திரன்சயம்பு
 நித்தியனின்மலனீரணிசடையன்
 சத்தியனருளைச்சந்ததம்போற்றி
 மலிபவைம்புலமயக்குகரவடம்
 மலியவீநில்லாநாட்டினின்மேவ
 நவிலுவெனென்றனுவிற்
 றவிர்தலிலாதவன்றனிநாமங்களை.

(௨௭)

நேரிசைவெண்பா.

நாமர்தவெண்பாக்கநண்ணிப்பழிச்சுவாம்
 பூமண்டலத்திற்புணையின்றி—மேமச்
 சுருதித்தொகையனைத்துஞ்சொன்னபடிநெஞ்சிற்
 சுருதித்திருப்பரனைக்கண்டு.

(௨௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சண்டங்களாயகண்டப்பரப்பாரிக்கலந்தபல
 வண்டங்களுக்குமாதாரமாயாதவற்றவனாத்
 தண்டந்தடலைசெறிவெண்பாக்கமேயவன்றங்குகின்றான்
 கண்டங்கழலினையப்பணிவாயென்றன்கன்னெஞ்சமே.

ஆசிரியப்பா.

நெஞ்செனும்பஞ்சிங்கிமைப்பொழுதேனும்
 எஞ்சலிலாசையாமிருங்காற்றாலே
 அபமராதுன்றனம்புயத்தாளில்
 நிலையுறப்புரிசுவைநீயெனத்துதித்தனன்
 கதலியுங்கரும்புங்கமுகமுந்தெங்கும்
 மதுரவருக்கையுமறவுட்புன்னையும்
 கதைபொழிலெங்குந்தழைத்துச்சலாவுறாஉம்
 புதுமைசேர்திருவுளம்பூதூர்த்தலத்தில்
 சேர்ந்தொளியெய்மகாதேவனின்
 ஆர்ந்தபுகழ்கொள்ளரும்பெருஞ்சீரே.

(௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெண்பாக்கநாதர், கனிவாய்மொழியம்மை வெண்பாக்
கத்தீர்த்தம். சதானந்தரூபிபூசித்ததலம். சுந்தரமூர்த்திகவாமி
கள் சங்கிலிராச்சியாருக்குத் திருவாக்கருளியது, தப்பினமை
யால், கண்களிழக்கப்பெற்று வருந்தியிங்குற்றுத்திருப்பதிகம்
பாடச் சிவபெருமான் சிறிதிரங்கி ஊன்றுகோல்கொடுத்தரு
ளியதலம். இத்தலத்தை திருவுளம்பூதார் எனவழங்குவர். சுந்
தரமூர்த்திகவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருநீர்ப்பலம்.

ச அ.---திருக்கள்ளில்.

—:0:—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிந்நதப்.

பாருரன்பரவம்பரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றூப்
ஆரூரரசேயரவப்பணிகொளயங்காட்டியமறையாய்
சீருர்கமலச்சேவடிபாடுஞ்சீர்த்தியைத்தந்தருள்வாய்
காரூர்ப்பாங்கர்புடைகுழந்தோங்குங்களிலுடையானே. (௧)

ஊனூயிராயுடலாயுலகாயுறையுமிறையோனே
தேனூக்குழலாருமையாடமுவுந்திண்டோளம்மானே
வானூர்போற்றுமடியைப்பணியும்வண்மையைநீந்தருள்வாய்
காரூரகயிலைமலையைப்பொருவுங்கள்ளிலுடையானே. (௨)

பொன்னூர்புயனூர்புகழும்புனிதாபுலியின்னதருடையாய்
ஒன்னூர்குலங்கண்முழுதுமழிசுகுமொள்ளியவேலுடையாய்
மின்னூர்புறவப்பதியான்பரவுமிளிர்சேர்தாருடையாய்
கன்னேர்நெஞ்சக்கயவனெனையாங்கள்ளிலுடையானே. (௩)

கண்ணூர்துதலோய்நணிச்சிப்படையாய்கதிர்மாமதிசூடி
அண்ணாமலைவாழரசேயடிபேனருவெந்துயரகல
எண்ணுவருவாயென்றோருமெழிலைத்துதித்துருகிக்
கண்ணாமலையத்தோளீர்கலுழுவேன்கள்ளிலுடையானே. (௪)

எண்பார்மதுரைவணிகச்சிறுவனெழிலார்நின்கோயில்
நண்பாய்வேண்டிப்பணியவழக்கைநலம்பெறவேசெயிர்க்கப்
பண்பாய்செட்டிப்படிவங்கொண்டபரனெயெனையாளக்
கண்பாரரசேகடிவளர்பொழில்குழ்கள்ளிலுடையானே. (ந)

பொருளுங்குலமும்புலியும்புகழும்பொருவில்வீடதுவம்
அருளுமழுகுமறிவுமளிக்குமாண்டகைநீடுயனவே
தெருளுமடியார்திருவுளமுறைவோய்திவினைசெய்பவாரங்
கருளுமகற்றிக்கடையனையாவைகளிலுடையானே. (சு)

விடைமேல்வருவாய்விதிமாலறியாய்விண்ணவர்தின்காடி
அடைவாய்ப்பணியவருள்வாயரசேயல்லற்பிறவிப்பெணுந்
கடல்வாய்பட்டிக்கதறுங்கடையேன்காசினிமேலினிபென்
கடவேனுரையாய்கர்மாவுரியாய்கள்ளிலுடையானே. (சு)

விரைமாமலர்சேர்குழலார்விடநேர்விழியான்மிகவாடி
தரைமேலடியார்தமைநாடகிலாத்தமியேன்றையின்றி
பரைபானவள்வாழ்பங்காவடியேன்பதபங்கயம்போற்றத்
கரையாமனநீகரையக்கண்பார்களிலுடையானே. (அ)

மன்னியவிரவின்மின்னலைநீகரும்வாழ்வைச்சதமென்று
பன்னருநினதுபதமலர்ப்போற்றப்பதகனையாண்டருள்வாய்
அன்னத்தொகுதியடைவாயுறையுமாஞ்செறிபழனங்
கன்னற்பொங்குபுடைகுழந்திலங்குங்கள்ளிலுடையானே. (க)

அருளார் கவிதையரையுமடியாரணுதினமேதுதிக்க
இருளார் கலியைத்தவிர்த்தேயருளையின்புறவேபொழிந்த
தெருளார் ஞானத்துருவேகருவைத்தென்களவினிலுறைவோய்
கருளார்பிறவிதனைத்தருள்வாய்கள்ளிலுடையானே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவநந்தேச்சுரர், ஆநந்தவல்லியம்மை, திருநந்திதீர்த்தம்.
பிருகுருஷிபூசிக்கத் தக்ஷணமூர்த்தி சொருபமாகத் தரிசனந்தத்
தருளியதலம். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிசம்பெற்
முள்ளது.

பாலமுதமீந்துபலகலையுந்தாமே

பாடவருடந்துபாற்கடலையந்தச்

சீலவுபமன்னியருக்களித்துகந்த

சீகாளத்திசனையேசேர்ந்துவாழ்வாம்.

(க)

சென்னமொடுமரணமெனுந்தளையுட்பட்டுச்

செங்கமலன்மறலிவசஞ்சிக்குப்பட்டுச்

கனமழிந்துகளைப்பட்டுக்கலங்கிறெஞ்சங்

கசிந்துருகுமடியாரைக்காக்கும்வண்ணம்

கனகநிறஞானப்பூங்கோதையோடு

கந்தன்ஊணபதிந்திகணங்களார்ப்பத்

துனியரவமணிந்தாடுஞ்சீகாளத்திச்

சுரத்தமர்ந்தபெருமானைத்துதித்துவாழ்வாம். (உ)

பல்வீழ்ந்துநாத்தளார்ந்துமெய்யும்வாடிப்

பசினோயாலலையுற்றுப்பாவைமார்கள்

செல்வீழ்ந்தாவெனச்சுற்றிக்கதற்கூற்றுச்

செருக்கழிக்கச்செயலற்றுப்போகாமுன்னம்

நல்வாழ்வார்ஞானப்பூங்கோதையோடு

நயந்துசீகாளத்தியமர்நாதஞர்க்குச்

சொல்லமலிமாலிகைகூட்டித்தொண்டர்த்தொண்டாய்த்

தொண்டிசெய்து தொல்வினையைத் துடைத்துவாழ்

நன்றியொன்றுமில்லாதேன்புலாலருந்து [வாம.

நாயினேனாரியர்களுட்டமாட்ட

மன்றிலேவெறொன்றறியேனந்தோவுய்த

லகத்திலேனடிமைநானலையாவண்ணம்

மன்றிலேநடமிடுமாமணியேயெங்கண்

மாதரசிஞானப்பூங்கோதையோடு

துன்றுமடியார்கள்வினைதொலைக்குஞ்சீர்த்திச்

சுரர்தொழுஞ்சீகாளத்தியனைத்துதித்துவாழ்வாம். (ஃ)

தையலார்மோகமெனுந்தழலிலாழ்ந்து

தயங்கிமெய்ம்மறந்துமூலந்தமியனேனைப்

பையவேபேமன்கைப்பாசங்கொண்டு

பாழ்நரகிலடைத்திடரிற்படுத்தாமுன்னே

அப்பன்மால்பிரமனடிமுடியுங்காணு
வண்ணலார்ஞானப்பூங்கோதையோடு
துய்யவடியார்கணிதஞ்சூழ்காள்த்திச்
சுரத்தமர்ந்தபெருமானைத்துதித்துவாழ்வாம். (ஈ)

வல்வினையைத்தீர்ப்பதற்குவள்ளாலுன்கை
வசமிருக்கநன்மருந்தைவழங்கித்தீய
தொல்வினையாற்சுழலுகின்றநாயேன்றுன்பர்
தொலைத்தருளித்தொண்டரொடுங்கூடுதற்கு
நல்வினையவ்வேழைக்குநல்கிடாமை
ஞாயமோஞானப்பூங்கோதையோடு
கல்வினையேசர்மாளிகைவான்கலர்நிலங்குங்
கள்ளத்திபமர்ந்தாசக்கருதிவாழ்வாம். (ஊ)

நதைதாய்மன்பெண்டர்தமர்களுன்னுந்
தனைப்பட்டுத்தனந்தேடிக்களைப்பட்டந்தோ
வொத்தவுடற்போலுருகிமெலிந்தேனுன்னை
யிழையுடவகையறியாதுமிழற்றுவேனைச்
சிந்தையலகற்றிச்சிந்தாதவாழ்வில்
சேர்ப்பதற்கேஞானப்பூங்கோதையோடு
சந்ததங்காளத்தியினிற்றழைச்சுமெங்கள்
சங்கரனற்சரணமலர்சார்ந்துவாழ்வாம். (எ)

நாப்பரிகள்பேப்பசுழுகுநாடித்தின்னு
நாறுமுடனமதென்றுநலங்கொண்டாடித்
தீயவழிப்டொருடேடித்தினமுழுனைத்
நின்றுகொழுத்திறுமார்ந்துதிரிந்தேனந்தோ
மாயவுடற்பிணமாகிமறையாழுன்னே
மாதரசிஞானப்பூங்கோதையோடு
வாய்ந்தநலம்விளங்குகாளத்திமல்கும்
வானவர்சங்கோனடியைவணங்கிவாழ்வாம். (அ)

கருவழித்துக்கற்பழித்துக்கையிற்றந்த
கனகமிலையெனமுத்துக்கடுமையாம்பொய்க்
கரியரைத்துவழிபறித்துக்காணுதொன்றைக்
கண்டதுமுண்டெனத்தித்துக்கடுஞ்சொலோச்சிப்

மெரியவரையிகழ்ந்துதிரிந்தலைந்தபுன்மைப்
பிறவியேன்கொடுநரகப்பீழைசேர்முன்
திரிபுரையாள்ஞான்பூங்கோதையோடு
சேர்ந்திகொளத்தியனைச்சேர்ந்துவாழ்வாம். (க)

பத்தியொடுமலர்பறித்திட்டுண்ணுப்பாவி
பரமனரைநெழுத்தைப்பசுராப்பாவி
முத்தினெறிகாட்டுமணிமுடியாப்பாவி
முழுதுடிவர்தொண்டிமுனையாப்பாவி
சத்திதருவெண்ணீறுசாத்தாப்பாவி
சங்கடப்பட்டந்தகன்கைச்சாருமுன்னே
நத்தியமாம்ஞான்பூங்கோதையோடு
நின்றசீகாளத்தியினைந்துவாழ்வாம். (க௧)

நெரிசைவென்பா.

மொன்னாற்றுகிலாற்புனைந்திடினுமீவ்வுடல
மென்னாகுமற்றிதைநீயெண்ணிலையே—வன்னெஞ்சே
காலன்புடைக்குமுனையொளத்திநாயகன்றாள்
மேலன்புலவத்தவரைவேண்டி. (1)

பாசவினைக்குட்படுத்துறும்பாவையார்மே
லாசையுனக்கெவ்வாறடைந்ததுவே—நேசமொடு
சேனாடரேத்துந்திருக்காளத்திச்சுரனைக்
காணாதென்னேகழறு. (2)

தொல்லைவினையாற்றொடக்குற்றுத்தேதாற்றாமே
அல்லலுற்றுநாளுமுந்தினாய்—வல்ல
இலங்கைக்கோனைத்தாட்கீழிட்டகாளத்தி
நலங்கைக்கொணஞ்சேயிந்நாள் (க)

சென்றுசென்றேயனுவாய்த்தேயுமேதீவினைகள்
நின்றிடாதொன்றுநினைகண்டாய்—குன்றிலுறை
வாகானகாளத்திவாழ்வானடிமலரைச்
சாகாமுன்கைதொழுதுசார். (ச)

ஆக்குவானெல்லாமழிப்பானடர்ந்தவினை
போக்கிக்கருணைபொழிந்திடுவான்—தீக்கனலு
நாட்டத்தான்காளத்திநாதனையேத்தும்பெரியார்
கூட்டத்திலென்னகமேகூடு.

(நி)

வஞ்சியேகாளத்திவாழ்வானருகிருக்க
வஞ்சுகின்றதென்னேவறைகுவாய்—மிஞ்சிநமன்
வந்தாலுதையுண்டமாண்புசொலிக்காட்டியினி
முந்தாதேயென்றுமுடிக்கு.

(நி)

காணங்கைபங்கன்கறைக்கண்டன்றாளிணையைக்
காணங்கையாற்றொழாக்கன்னெஞ்சே—காணம்
வருந்திக்காளத்தியுறைவள்ளறனைவிட்டாய்
பொருந்துமொநிற்கேபொருள்

(எ)

வாரிதியினஞ்சையுண்டிவானவருக்காரமுதந்
கோரினவண்ணங்கொடுத்தபரன்—வீரமொடி
வீற்றிருக்குங்காளத்திவேந்தன்விருப்டமுதச்
சாற்றிமலர்நூவிடமுன்சார்.

(அ)

கட்டியிணைத்துக்கனகமுலையமுந்தக்
கிட்டிமுதநந்தந்தெனதுகேதமறச்—சட்டமுடன்
வாராடேனாகாளத்திவாழ்வானருளமுதந்
தாராடேனொபொன்னடியைத்தான்.

(க)

வந்தவரவைமறந்தனையோவன்னெஞ்சே
நந்தவீலாக்காளத்திநாதனை—பந்தமற
எண்ணாப்புரமொரித்தவேந்தலெயென்றுதுதி
பண்ணுணண்டாகும்பதம்.

(கௌ)

வாழி.

க லி வி ரு த் த ம்.

வாழியானைமுகன்முருகையனும்
வாழிந்நுமணியைந்தெழுத்துமே
வாழிகாளத்திநாதன்பூங்காதையும்
வாழிகண்ணப்பன்மாணடிவாழியே. *
திருச்சிற்றம்பலம்.

காளத்தீசர், ஞானப்பூங்கோதையம்மை. பொன்முகரி தீர்த்தம். சீ. காளம். அத்தி என்ற மூன்றுபதச்சேர்க்கையால் சீகாளத்தி என்றாயிற்று. அவற்றுள் சீ-என்பது சிலந்தி. காளம்-என்பது பாம்பு. அத்தி-யென்பதுயானை இம்மூன்றும் பூசித்து முத்திபெற்றன. ஸ்ரீ கைவாயகிரியில் சிவானந்தமென்கிற சிகரத்தில் சுபாவமாக வெண்ணிறத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சிவலிங்கத்தை வாயுபகவான் சகல சீவர்களுக்கும் தான் ஆதாரமாக விருக்கப் பூசித்து அப்பேறடைந்தனன். ஆனதாலிதற்கு வாயுவிலிங்கமெனப் பேராயினது. பிறகு பிரமன் சிவானந்த நிலையமென்னுஞ் சிகரத்தை பூமியிற் கொணர்ந்து இவிடத்திற் றுபித்ததனாலு இதற்கு கயிலாயமெனப்பேராயது. இது வாயுவி லிங்கமெனபதற் கட்டயாளமாக இச்சந்நிதானத்திலிருக்கும் திருவிளக்கு எக்காலத்திலும் எந்தவேளையிலும் சதா அகசந்துக் கொண்டேயிருக்கின்றது. சகலவேத ஆகம புராண இதிகாச சாஸ்திர மந்திர இரகசியங்களையும் ஒரு பர்வதருபமாங்கி யதன் மேல் ஸ்ரீசுப்பிரமணியர்வீற்றிருக்கும் ஓர் மலையுமுண்டு. தூர்க் காமலையுமுண்டு. அகத்திபமுனிவர் பிரமணேநேட்கித் தபஞ் செய்துகொணர்ந்த பாதாளகங்கையே, பொன்முகரி சுவர்ன முகிமுதலிய இருபத்தைந்து திருநாமங்களோடு விளங்குகின்றது. இத்தலத்தில் பாதாளவிக்கிணைச்சுரர் முதலிய பல மூர்த் தங்களும் பலராலும் வழிபட்ட பலசிவலிங்கங்களும் பலதீர்த் தங்களுமுள. வேடுவகுலத்திற்பிறந்த திண்ணனொரென்னும் கண்ணப்பநாயனார் ஆறுநாளேக்குள்ளாக ஆறு உட்பகைகளையும் சிவார்ப்பணஞ்செய்து ஆராதாரநிலையேறி கண்ணிடந்தப்பிச் சிவபெருமானால் “நில்லுகண்ணப்ப நில்லுகண்ணப்ப - என் னன்புடைத்தோன்ற நில்லுகண்ணப்ப” என்றழைக்கப்பட்டு தைமாத மிருகசீரிடத்தில் முத்திபெற்றனர். கடைச்சங்கத்து வித்வசிரோமணியாகிய நக்கீரதேவரும் கைலைபாதி காளத்தி பாதியென திருவந்தாதிபாடி முத்திப்பெற்றனர். சிவகோசரி யாரென்னும் இத்தலவர்ச்சகரும் சிவனடிப்பெற்றனர். இரண்டு தாசிப்பெண்களும் பெருமானைத்தரிசித்து சோதியி லிரண்டறக்கலந்தனர். இன்னும் பலரும்பூசித்து முத்திபெற்றிருக்கின்றனர். பலவத்சியங்களுமுள்ள தலம். சமயாச்சுரியர் மூவராலும் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௦.—திருவொற்றியூர்.

—) —(—

காப்பு.

பிழ்முதவேண்பா.

அத்தி முகனே யடிபார்க் கருள்பரனே
யெத்திசையும் போற்று மிறைவனே—முத்தர்புரத்
சத்தியருள புத்ரநின் துத்தமம லர்ச்சரண
நிததமுரி னைக்கவரந் தா.

ந டே ச ி.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புரமெரித்த தனிமுதலே போற்றி காமன்
டொடியவழல் விழிதிறந்தாய் போற்றி பூமன்
சுரமறுத்த நகதுதியாய் போற்றி யேமன்
செருக்கழிக்குந் திருவடியாய் போற்றி போற்றி
யுரஞ்செறிந்த சலதரன்வா யுதிரஞ் சிந்த
வொருவிரலா லாழிவகுத் தொறுத்தாய் போற்றி
யருமறைக ளொலிசிலம்போ டெவையு மாட
வனவரத நடம்புரிசெஞ் சரணம் போற்றி.

சிவகாமிபம்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மைவளருந் திருமிடற்று னழல்செறிந்த திருக்கரத்தான்
மதிவெண் ணீற்றுன்
பையரவப் பணியுடையான் பாகமது பிரியாத
பண்பு மிக்காள்
சைவமெனும் பயிர்தழைக்கச் சோழி மறைச்சிறுவர்க்
கமுத மீந்த
டொய்வனச மலர்நிறத்தான் மெய்ம்மறைகா னூப்பதத்தான்
குறித்து வாழ்வாம்.

திராகேசர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

மறைதேடும் பதத்தானை மாசற்ற மணியானை

மாலேற் றானைக்

கறையாடு மிடற்றானைக் கங்கைமுடிக் கணிந்தானைக்

காத லாய்ச்சிற்

பறையோடு நடித்தானைப் பரவையிற்க ணடநதானைப்

பணிப்பூ ணனை

முறையோங்குந் திருவொற்றி யூரானைக் கருதுநெஞ்சே

முத்தி யுண்டே.

சுப்பிரமணியர்.

• அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

வண்டமிழ் வாணர்க் கன்று வந்தரு டந்து ஞானம்

விண்டமிழ் வேலோ யாதி வீரம யூர நானு

மண்டர்கள் பணியு மொற்றி யண்ணலா ரடியைப் பாடுந்

தொண்டெனக் கருள்வைசோதித் துணையடி போற்றிபோற்றி.

திருநந்திதேவர்.

கலநிலைநீதுறை.

மன்னுமாலய னிந்திரன் வானவ ரசுரர்

மின்னு மாமணி முடியடி பொருந்தவக் கைலை

துன்னு மாதவன் சிலாதர முனிவனற் றவப்பே

றென்னு மாப்பெரு நந்தியா னிணையடி தொழுவாம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

கனல்புனலி லேடேறக் கனக மாகக்

கதித்தபுத்தர் தலையிடறக் கருதுவேத

வனமதனிற் கதவடைக்க வெந்த வென்பு

வங்கமடைந் தெழுவந்த வலிய நாகச்

சினந்தவிர்த்தாண் பணையப்பெண் பினய தாக்கிச்
சிறைக்கூளை மாற்றி முயலகளை நீக்கி
மனமுவந்து மணவறைக் கென்றழைத்து முத்தி
மடைதிறந்த புகவிசெல்வர் மலர்த்தாள் போற்றி.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

நஞ்சுருந்தி நீராடி நால்வாய் மதங்கடிந்து
துஞ்சினின்ற பிள்ளையினைத் தோற்றுவித்து—விஞ்சுபெருங்
சன்மிதக்கக் காட்டிற் கதவு திறக்கவருள்
சொன்மிகுவா கீசரடி சூடு.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

அராவுண்ட சேயழைக்கு மன்றாற்றி லிட்ட
வராப்பொன்னை மீளவரு விக்கும்—பராபரனை
மாதுபாற் றாதுவிடும் மாவேறும் வன்றொண்டர்
பாதமலர் நெஞ்சே பணி.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசீரியவிருந்தம்.

வாதுபுரி புத்தர்வலு வடக்கிவைகையழைத்துநரிப்
பரிய தாக்கி
மாதுபங்கன் மண்சுமக்க மன்னவனா லடிபடுத்தி
மருவு மூகைக்
கோதிலரு ளெடுத்தோதக் குழகன்மகிழ்ந் தெழுந்திருக்
கோவை பாடுந்
தாதலிமூந் திருவாத வூரர்திருத் தாளிணையைத்
தலைமேற் கொள்வாம்.

சண்டேசரர்.

கலிவிருத்தம்.

தாதை தானைத் தடிந்துபி ரான்றிருப்
பாத தாமரைப் பூசனை செய்துபூங்
கோதை மாலை புனைந்திடுஞ் சேய்ஞ்ஞார்
நாத னூரடி நம்முடி மேற்கொள்வாம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

விருத்தம்.

மட்டி லாரிதி படைத்துயர் மனையற்றஞ் செலுத்தி
பட்ட மூர்த்தியோ ராரிய னாகிவந் தருள
வொட்டு பற்றின்றி யுலகினைத் துறந்தமெய்ச் செல்வப்
பட்டினத்தரைப் பரவிநம் பழவினை தெறுப்பாம்.

நாயன்மார்கள்.

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்பிடுங்கிக் கழுத்தரிந்து வயிற்றைக் குத்திக்
கதித்தபொரு டனைக்கொடுத்துக் கணிக்கொப் பான
பெண்ணளித்துப் பெற்றபிள்ளை யறுத்து நீரிற்
பிறங்குநெல்லைச் சமைத்திட்டுப் பெறல ருஞ்சீர்
வண்மைமிரு சிவவேடத் தஞ்சி வாளா
வாலியுடல் பொருளுடன்மற் றெவையு மையன்
றிண்மைசெறி மலரடிக்கே தந்து ஞானத்
தீரரா நாயன்மார் திருத்தான் பேர்ற்றி.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருநேரிசைச்சந்தம்.

அருளொடு நிறைநின் பாத மடைந்தவ ரன்பி னோடு
மருவரு மலரைக் கொண்டு மாணடி பணிந்தார் சான்றோ
ருருவிரந் தயரும் வாழ்க்கை யுண்மைமென் றுழைத்த நாயே
னிரும்பவ மகற்று மொற்றி யென்னையா னுடைய கோலே.(௬)

வேங்கையைக் கண்டு நெஞ்சம் வெதும்பிய மேடம் போலுந்
தீங்குறு மாத ரானுந் தீப்பசிப் பிணியி னாலும்
பாங்கறி யாம லிந்தப் பாழினி லுழன்றே னிப்பா
லேங்கிடா வழிசெ யொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே.()

தாய்தனைப் பிரிந்த சேய்போற் றரணியி லுன்னைத் தேடிப்
பெயெனத் திரிந்தே னிந்தப் பேதையை யாள்வ தின்றேல்
ஞாயமோ வன்ப ரும்மை நகைமொழி யுரைத்தி டாரோ
வேயமா தவர்கு மொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே. (௬)

கள்ளநெஞ் சுடையா னீ மோகக் கானலின் மூழ்கி நாளு
முள்ளமு நெக்கு நெக்கா யுருகினே னெப்பி கந்த
தெள்ளுறு முனது பாசத் திருநிழ றனில்வைத் தன்பா
லெள்ள வுள்ளசெய் யொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே.

மெய்யெனப் பொய்யைச் சொல்வி மேதிலி தன்னி லிந்நாட்
பெயெனத் திரிந்தே னிந்தப் பாவியை யாள்வ தென்றோ
வுய்யவே றுண்டோ வுன்ற னுபயாற் சரண மல்லா
லெப்திட வழியே தொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே. ()

உன்னிரு பதத்தைப் போற்ற வுளவறி யாத யானுங்
கன்னியர் வலையிற் சிக்கிக் கனமழி வேனை யாள்வாய்
நன்னய முடைய தேவர் நான்மறை போற்றும் பாதா
வென்னிரு வினைதீ ரொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே.()

கஞ்சனைச் சிறையி லிட்ட காணையை யளித்தாய் போற்றி
வஞ்சனை யகற்ற யானும் வாய்மையொன் றறியே னிந்தப்
பஞ்சனை யாள வேண்டும் பரமவம் பரந்தோய் நெற்றி
இஞ்சிசூழ்ந் திலங்கு மொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே.()

தந்தைதாய் பெண்டிர் தெய்வஞ் சற்குரு மாமன் சுற்ற
மந்தமாம் பொருளும் யானு மகிலமு நீயே யென்று
பந்தவா ணவந்த விர்த்துன் பதத்தினுக் கடிமை யாக
நெந்தைநின் னருள்பா ரொற்றி யென்னை யா ளுடைய கோவே.

பரவையி னலையிற் பட்ட துரும்பெனப் பாவை நல்லார்
பெருமித மோகத் தாழ்ந்து பிறப்பதற் காளாய் நைந்தே
னரவினிற் றுயிலு மாலு மலருறை யயனுங் காணு
வொருவனே யாளா யொற்றி யென்னையா ளுடைய கோவே.
சிறியதோர் மகவு தீமை செய்யினாய் பொறுக்கு மாப்போ
லறிவிலா வுணர்வி னாலே யரியவுன் புசழி யற்றப்
பெறும்பிழை யதனை நீக்கிப் பேரரு டந்தாட் கொண்முக
குறும்பினை யகற்று மொற்றி யென்னையா ளுடைய கோவே.()

போற்றிக் கவி.

போற்றி யென்பணி போத சதாசிவ
போற்றி வெண்பிறை கொன்றைச் சடாதர
போற்றி நந்தி மிசையூர் பவபர
போற்றி யேழுட னேழ்சங் கரவர
போற்றி நால்வர்க் கந்தத்துறை தந்தவ
போற்றி யன்பர்க்கன் பாணென நின்றவ
போற்றி பிரம சொருப சதானந்த
போற்றி யொற்றி யுறைதிரு வாளனே.

வடிவுடையம்மை

தியானபஞ்சகம்.

விநாயகர்.

பிழிழிது வெண்பா.

மங்களஞ் சேரொற்றி மாதாம் பிகையடிக்குச்
சங்கையிலாப் பஞ்சகத்தைச் சாத்தவே—துங்கமிரு
தந்திமுகந் தொந்திவயி றிந்துபிறை தந்தமுடை
யைந்துகரத் தெந்தைதுணை யாம்.

பன்னிருதீர்க்கழ்நெடிலடியாசியவிருத்தம்.

காரொத்த குழலழகு மதியொத்த வதனமுங்
கனியொத்த செவ்வதரமுங்
கருணையே வழியுமிரு விழியினழ குஞ்சீர்
கதித்தகுமிழ் நாசியழகு
மேரொத்த திருமிடறு மிணையின்ம டக்கிள்ளை
யேந்திய கரத்தினழகு
மிகமெலாம் பெற்றுப் புரக்கின்ற திருவயிற்
றிசைந்தபொன் னுடையழகுஞ்
சீரெலாங் கொண்டே திரண்டெழுந் தென்னச்
சிலம்பசை பதத்தினழகுஞ்
சிறற்றிவி னுலெடுத் தோதவச மாகுமோ
செகமகிழு மொற்றிற்கர்வாழ்
தாரணியெ லாமுண் மிழ்ந்தவன், றங்கையே
சமியேன் றொழப்பெறுவனே
தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
பஞ்சாக்ஷரீ கௌரியே.

(க)

சேலொத்த விழியினூர் பாலொத்த மொழியினூர்
தேனெடுத்த மெல்லிதழினூர்
செண்டொத்த முலையினூர் வண்டொத்த குழலினூர்
தேசுற்ற தேகத்தினூர்
வாலுற்ற விடவரவி னல்குற் றடத்தினூர்
வன்மைசெறி நெஞ்சத்தினூர்
மன்னுமணி கலையணியு மினனலன விடையினூர்
மடவன்ன வொயில்நடையினூர்
மாலுற் றனங்கன்விடு மலர்வாளி யாலுயிர்
மயங்கிமன தலையநாளும்
வஞ்சகக் காளாய் வரைந்தமுறி வாங்கவொரு
கோடிவந்தன மம்மணீ
தாலத்தை யோரடி யளந்தவன் றங்கையே
தமியினேற் கருளுகண்டாய்
தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
பஞ்சாக்ஷரீ கௌரியே.

(உ)

ஆதரவ தாகுநின் பாதமலர் தலைகொண்
 டடைந்தவடி யார்நலனெல்லாம்
 அநியாய மாகப்பொய் வினையினிற் சிக்கியே
 யதிவிரக பூசலெய்திப்
 போதவுடல் பிணிகொண்டு நரைதிரைப் பொறைபுண்டு
 பொங்கியெழு மறலிகையிற்
 புடையுண்டு நரகத் தடைந்துநனி யலையுண்டு
 புந்திமிக வாடாமலே
 வேதன் முதலாகச் சராசர மனைத்தையும்
 விளங்கிட வளித்தவனையே
 விரைமலர்ச் சேவடிக டரல்வேண்டு மிதுசமய
 மெய்யொற்றி யம்பதியில்வாழ்
 தாதவிழு துளபமணி மாயவன் றங்கையே
 தமிழனேற் கருளுகண்டாய்
 தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
 பஞ்சாக்ஷீ கௌரியே.

(க)

முநீர் ருடித்தபுவி முழுதாள வேண்டிலேன்
 முடிவிலாப் பொருள்வேண்டிலேன்
 முத்தனைய நகையார்க ளுறவையும் வேண்டிலேன்
 முனிவர்துதி பரவவாழும்
 பொன்னாடு வேண்டிலே னளகையது வேண்டிலேன்
 பொற்பமைந் திடுகமலனார்
 தன்னாடு வேண்டிலேன் தண்டிளப மாலையான்
 றன்னகரும் வேண்டிலேன்யா
 னின்னாத ரம்பெருகி நின்மல வடியிணையை
 நித்தலும் பூசைசெய்து
 நெஞ்சினி னினைக்கின்ற வன்பருக் கன்பனாப்
 நின்றுபணி செய்வனொன்று
 தன்னையே வேண்டிமிஃ தென்னெண்ண மம்மணீ
 தமிழனேற் கருளுகண்டாய்
 தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
 பஞ்சாக்ஷீ கௌரியே.

(ச)

ஒருகாலுன் கோயில்வலம் வரவேண்டு மென்னவே
யுன்னினோ ருலகாளுவா
ருண்மையுடன் வந்துனைக் கண்டுதுதி செய்தவர்க
ளும்பர்பதிக் காளாகுவார்
மருவறா மலர்கொண் டருச்சித்த பேர்களம்
மாலயன் பதவிபெறுவார்
மாறாத நின்புகழை வாயார வேத்துவோர்
மகேச்சுர பரமெய்துவா
ரருகாத வன்பருக் கன்பனா பெந்நாளு
மகலாது தொண்டுசெய்தே
மந்தமுள நினதடியை முடிவைத்த பேர்களை
யண்டாது பிறவியென்றுந்
தருவாய்ந்த வாதிபுரி தலமேய வம்மைபே
தமியனேற் கருளுகண்டாய்
தஞ்சமெனு மன்பருறு தஞ்சலந் துஞ்சவரு
பஞ்சாக்ஷர் கௌரியே.

(10)

வாழி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

வெள்ள வேணி மலைக்கொடி வேதியன்
வீறு வெண்கம லாசனி பாற்கடற்
பள்ளி செங்கம லாசனி யும்பர்கள்
பத்தி செய்யடி பார்களு மக்கமுந்
தெள்ள நற்றமிழ் நீறு பஞ்சாக்கரந்
தெய்வ வேதிய ரொற்றியெ னும்பதி
வள்ள வாய்மலர் வண்டுறா மாலையும்
வாழி கேட்டுளங் கொண்டவர் வாழியே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

படம்பக்கநாதர், மாணிக்கத்தியாகேசர். வடிவுடையம்மை.
கிருபாதீர்த்தம், அலைவாய்ச்சீர்த்தம். அத்திவிருட்சம், மகிழ்விரு
ட்சம். ஆதிசேடனால் பூசிக்கப்பட்டது. பிரமன், கங்கை, பார்
வதிமுதலியோர் பூசித்துத் திருநடன தரிசனம்பெற்றனர். கந்

தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலி நாச்சியாரைத் திருமணஞ் செய்
 விக்கும்பொருட்டு வேண்ட, சிவபெருமா னிரவிற் சங்கிலிநாச்
 சியாருக் கறிவித்து அவரனுமதியாற் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை
 மகிழடியிற் பிரமாணஞ் செய்வீத்தபின்னர் மணப்பித்தருளி
 னர். கலியநாயனார் உணிகர்குலத்தில் வைகாசிமாசம் அசுவனி
 யிற் நிருவவதாரஞ் செய்தருளித் திருவிளக்குப் பணிபுரிந்து
 வருபவர், இறுதியிற் பொருளின்மையாற் றடைப்படுவதறிந்து
 மனவியை விலைகூறியுங் கொள்வாரின்மையால் தாந்தொடுத்த
 பணிமுட்டுறாவண்ணம் உதிரத்தை வார்த்தாவது தீபமேற்றக்
 கருதி, தமதுகண்டத்தைச் சேதித்தபத்தியைச் சிவபெருமான்
 வியந்து ஆடிமாதங் கேட்டடைநாளிற் றமது சாயுச்சிய பதவி
 யருளினர். காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே வேளாள குலத்திற்
 சாமுசித்தரா யவதரித்தருளிய திருவெண்காடரென்னும் பட்
 டினத்துப்பிள்ளையார் பலதலங்களுந்தரிசித்து இங்கடைந்து
 ஒருபாவொருபஃது முதலிய பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்
 ளும் அருளிச்செப்து, பேய்க்கரும்பு தித்திக்கும் படியான
 முத்தித் தலமெனத் தெரிந்து, கடற்கரையிற் சிறுவராற்செய்
 யப்பட்ட மணற்சேணியில் இலிங்கமாய் விளங்கியருளினர்.
 இச்சிவாலயமத்தியில் பிலத்துவார மொன்றிருக்கின்றது. அதில
 வட்டப்பாறைநாச்சியாரென்று சொல்லப்படும் ஒருடராசத்தி
 யிருக்கின்றனள். ஐயடிகள் காடவர்கோன்நாயனார் டேஷத்திர
 வெண்பா பாடியருளியதலம். திலீபமகாராஜனுக்கு நடன
 தரிசனங் கொடுத்து அவன்பாவம் நாசமாகும்படி செய்தமை
 யால் அசையுந்தியாகரென நாமமுண்டாயிற்று. மாந்தாதாவெ
 ன்னு மரசனனுப்பிய திருமுகத்தில் வரிபிளந்தெழுதியகாரணத்
 தால் எழுத்தறியும் பெருமானெனத் திருநாமம் பெற்றனர்.
 ஆதிபுரீசுவரனவுந் திருநாமமுண்டு. பலதேவர்களாலும் முனிவர்
 களாலும் பூசித்த இலிங்கங்கள் பலவுள. இன்றுங்காணலாம். சம
 டாசாரியர் மூவராலும் திருட்பதிகும் பெற்றுள்ளது.

திருவலிதாயம்.

அடு

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடியெனவழங்கீந்

உக.—திருவலிதாயம்.

—:0:—

கலித்துறையந்தாதி.

காப்பு.

கூட்டளைந்நலித்துறை.

சூரணத் தைச்செய்த வாநியைச் சோதியை யண்டத்துக்குந்
காரணத் தைத்திரு வாழ்வுலி தாபத்துக் கண்ணுதலைப்
பூரணத் தைக்கவி னந்தாதி யாற்றொழிப் பூட்கைமத
வாரணத் தைச்செய்ப மாமலர்த் தாளில் வணங்குதுமே.

ச ம ய ர ச ரி க ள்.

கூட்டளைந்நலித்துறை.

அங்கத்தை யூலமபைப் பாப்புண்ட மைந்தனை யாலயத்தின்
செங்கல்லை நாதன் திரவிட வேதத் திறமையினுற்
பங்கமி ஸாம லுருவாங்கிப் பேசிப் பரிந்தெழுப்பித்
தங்கம் தாக்குநந தேசிகர் பொற்றா டலைக்கணியே.

நூ ல்.

தாமரைப்பூந்தடந்தண்வலிதாயத்திலுற்றதையல்
வாமரைப்பூதத்துநாதரை க்குண்டலிமன்னுடரந்
தாமரைப்பூப்படைத்தாரையங்கத்திற்றரித்தவரைக்
காமரைப்பூதிசெய்தாரையெஞ்ஞான்றினுங்கைதொழுமே. (க)

தொழும்பாகுவோருகருன்புரியண்ணறுடியிடைநற்
செழும்பாகுபோன்மொழித்தாயம்மைகூறுடைச்சேவகனைன்
றெழும்பாகுவாமெய்யன்பாற்பரசுவதென்கொலோ
வியும்பாகுமெய்கொண்டிழன்றிடுவேன்வியன்பூவகத்தே. (உ)

துதியரைமத்திரையேனும்புரிபவர் தூய்ப்பாடியாம்
பதியரையன்னவர் ஷேந்தாமரை த்தாள்பணிந்துவரு
முதியரைநாளும்பிறப்பிறப்புத்தொழின்முற்றிவரும்
வீதியரைக்கார்நிறப்பாசுவெங்காலரைவெலகுவரே. (௧௫)

வெல்லம்பழங்கராமொழித்தாயெனுமெல்லியலா
ணல்லம்பழகுறுநேத்திரத்துக்கேற்றநாயகன்றா
னெல்லம்பழனவலிதாயம்போற்றினெடுங்கயிலை
யில்லம்பழவினையீர்த்தளிப்பானன்பர்க்கென்பர்களு. (௧௬)

என்புறுந்தேகமெடுத்தவர்க்காருரினிற்சிறந்த
வின்புறுங்காசித்தலமிறந்தோர்க்குமெழிற்புலியூர்
முன்புறுங்கோலங்கண்டேத்தினர்க்கெய்திடுமுதநில
மன்புறுநாதன்வலிதாயத்தீகுவனாத்திகரே. (௧௭)

ஆத்திவலம்புரிபொன்னிதழ்க்கொன்றையலர்குறித்துச்
சாத்திவலம்புரிகண்டத்தெந்தாயைச்சதுமுகளே
டேத்திவலம்புரியான்சேர்வலிதாயத்தீச்சுரனைப்
போற்றிவலம்புரிவார்கண்மெய்ஞ்ஞானத்துப்புண்ணியரே ௨௦

புண்ணியம்பாவங்களின்னனவென்றுயர்போதகர்பா
னண்ணியம்பாதம்பணிந்தறிந்தேபுகழ்நன்னலத்தை
யெண்ணியம்பாம்பிழித்தாயம்மைதாவியவீசனடிக்
கண்ணியம்பாதவரேரூர்பவத்தின்கடற்கரையே. (௨௧)

கடலம்புலிககணிபாம்வலிதாயத்தைக்காண்மினிந்த
வுடலம்புகுமுயிர்போமுனந்தாயம்மையோடரன்றன்
மடலம்புயநிகர்தாள்களையெண்ணுமின்மாயவினைப்
படலம்புறஞ்செலுமார்த்தாண்டனைக்காண்பனியெனவே. ௨௨

பனிக்கமலஞ்செறிநீர்த்தடத்தாயப்பதிக்குமந்தா
கினிக்கமலங்குபொற்கோடரனுக்குக்கிளர்மறையின்
கனிக்கமலம்பெறுங்கற்பகத்துக்குக்கருத்தினசை
னிக்கமலங்கணமக்கறும்வாழ்த்தென்றனிமனமே. (௨௩)

தனிச்சங்கமாநுமான்நீர்த்தப்பாடித்தலத்திலகும்
அனிச்சங்கமுலுடைத்தாயம்மைநேசனடியிணையே
யினிச்சங்கையின்றிமெய்யன்பர்களீட்டத்திருந்தகத்தி
லுனிச்சங்கமாம்பவமோடபுகழினையோதுதுமே. (௨௪)

ஒதுங்கலெவெருத்தீந்தவன்சென்னிக்குமொள்வாளினுன்
மோதுங்கலையரிவடிட்டாயர்க்குங்கரமுன்பருள்பூ
மாதுங்கலேமகளும்புகழ்தாயெனும்வல்லிபதி
மீதுங்கலேநிகர்நெஞ்சற்றுருகுமின்வீணர்களே. (௨௫)

வீணரவாரங்கனீக்கிவன்றாயத்துமேவியராப்
பூணரவானவன்றயெனுஞ்செல்விப்புருடனையச்
சேணரவாக்கொண்டசெவித்துநிற்குந்திருவருளே
மாணரவாழ்த்திடவம்மின்எள்காலன்வருமுன்னமே. (௨௬)

வருதும்பிதோலுரி, தான்வலிதாயத்தில்வானுலகங்
கருதும்பிரானருட்டாயம்மைநேசன்முக்கண்ணுதலோன்
பொருதும்பியாலுங்கடுக்கையங்கண்ணிபுனைந்தபயந்
தருதும்பிரார்த்தித்தபேருக்கென்றன்பினிற்றங்கினனே. (௨௭)

தங்கந்தரங்கபத்தன்வீசதிண்சிலைதன்மலர்போற்
பொங்கந்தரப்புனைந்தாரைப்புகழ்மலிபுண்ணியரைத்
துங்கந்தருந்நாயகரன்னைத்துணைவெரு
மங்கந்தரத்தரைப்பொன்வலிதாயத்தடுத்தும்மினே. (௨௮)

அடுத்தப்புரந்தரனாதியர்போற்றவவர்க்கபயங்
கொடுத்துப்புரந்தரவோட்டியமாயக்கொடியர்களைக்
கடுத்தப்புரந்தரைசெய்தவன்றாயத்தைக்காண்மின்வினை
தடுத்தப்புரந்தரன்மீளாப்பதந்தருந்தாரணிக்கே. (௨௯)

தாரணித்தியவ்ருணிகுழ்வலிதாயபர
ணைப்பொற்சடையாறணியற்புதனண்டர்பிரான்
பேரணியுற்றிடுவாரணிகொங்கைபெறுஞ்சிவையாம்
பூரணியம்பிசைநாரணிமன்னனைப்போற்றுதுமே. (௩௦)

போற்றிக்குவளைகடலலைநோர்துயர்போக்குதுங்காண்
சாற்றிக்குவளைமதனனூர்பண்ணையிற்றங்குகளை
மாற்றிக்குவளையெறிவலிதாயனைவாண்முகத்தி
னீற்றிக்குவளைசேர்கைத்தாயம்மாளுக்குநேசனையே. (கக)

நேசத்தலங்கலமார்தினந்தொழுகின்றபல
தேசத்தலங்களுங்குள்ளேசிறந்ததுசீர்த்தமலர்
வாசத்தலங்கருங்கூடந்தற்றாபம்மையின்மன்னனுறை
மாசத்தலங்கம்வலிதாயமென்றுமதிப்பார்களே. (கங)

மதிக்கப்பரைபெனுந்தாயம்மைபென்பாட்குமாலையிட்டோன்
விதிக்கப்பரைசுரமேந்தியவீசன்விமலமுள
துதிக்கப்பரையிரங்கிககாத்தவன்றாட்டுணையகத்திற்
பதிக்கப்பரசுமெய்ப்பண்பார்களேயெம்பரமர்களே. (க௭)

பரமரம்போசகத்தன்னனத்தார்தந்தைபார்ப்புடனே
பிரமரம்போசகத்தார்வலிதாயத்திற்பிஞ்ஞகர்பூப்
பிரமரம்போதிநிறத்தரேத்துஞ்சுப்பிரமரருள்
வரமரம்போல்விழுந்தாட்பிவார்க்கென்றன்வந்தனமே. (கச)

வந்தனந்தானசையாற்செப்தபேர்க்குஉலிபலினை
சுந்தனந்தானகளுத்தம்மைபாடனஞ்சேர்பரமன்
கந்தனந்தானவதனத்தனத்தன்கழுதுபல
தந்தனந்தானவெனும்வலிதாயஞ்சரித்தனனே. (கடு)

சரித்திரங்கொள்ளையவற்றுட்குருதியைச்சார்ந்தவையே
சரித்திரமென்றவற்றுட்கூறுஞ்சத்தாந்த்னிப்பெயருச்
சரித்திரங்கித்தொழுமெய்யடியார்சுமுசந்தசஞ்சஞ்
சரித்திரந்தய்யும்வலிதாயமாம்பதிசார்மனேன. (கசு)

சாரம்பரவுவலிதாயத்தண்ணலைத்தண்மதியோ
டரம்பாவுமுடித்தகோடரத்திறைவரைச்சீர்
சேரம்பரவுலகத்தார்தினம்பணிதேவரையெந்
நேரம்பரவுமெய்ஞ்ஞானிய்பேரபவந்த்வரே. (க௭)

நீத்தத்துவந்தெறியெடுத்திரேற்றியநின்மலரா
மாத்தத்துவந்தெரிசம்பந்தர்வாழ்த்தியவண்புகழான்
பூத்தத்துவண்டினஞ்சூழ்வலிதாயமாம்பொற்பதியை
யேத்தத்துவண்டிரியும்பவமாவனவீனர்களுே. (௯௮)

நானரியம்பரிதாம்பவச்செய்கையிழந்தரக்க
நூனரிபம்பரியம்புயன்காணவுயர்கயிலேத்
நானரியம்பரிவர்த்தித்தொலிவலிதாயத்துவாழ்
கோனரியம்பரிபாங்கியதேவரைக்கூடுமினே. (௯௯)

கூடுங்களத்தனத்தாலலபாதுகொடியநஞ்ச
மாடுங்களத்தனைத்தாயம்மைகோன்றினையாலையினின்
றோடுங்களத்தினையும்பாய்வலிதாயவொண்டலத்தை
நாடுங்களத்தனைநாகப்பூணரனைநல்லவரே. (௧௦)

நல்லானையானனைச்சூனாயுளினன்கழித்த
வல்லானையாவருமேத்தவயிர்த்தருள்வானவனைப்
புல்லானையுநம்வலிதாயக்கோமா?னப்போற்றிமறை
கல்லானையென்படைத்தான்விதாதாவிந்தகாசினுக்கே. (௧௧)

காசித்தலங்கலந்துப்பவர்க்காம்பலன்கைவருங்காண்
நேசித்தலங்கலணிந்துமுப்போதுநன்னீதிகளை
வாசித்தலங்கருங்கூந்தற்றாயம்மைமணமனைப்
பூசித்தலங்கண்வலிதாயத்தின்கட்புரிபவர்க்கே. (௧௨)

புரிபதத்தானிரைப்பாவலிதாயப்புரிவிமலன்
அரிபதத்தாலுங்குழலம்மைபார்பதியன்றுபுலி
உரிபதத்தானபுனைந்தவெம்மான்றனுபயவிதழ்
விரிபதத்தாமரைகட்ககமேவரும்விட்டரசே. (௧௩)

வீட்டும்பிரகிருதித்துறுமாயைபைமேதையரைக்
கூட்டும்பிரமரக்கூட்டத்தினைப்பூங்குரீஇக்குழவை
யூட்டும்பிரசப்பொழிவ்வலிதாயத்தினுத்தமன்பேர்
காட்டும்பிரமநிலயடுத்தியம்மின்கயவர்களுே. (௧௪)

கபத்தானாவானையடிக்கும்பாடிக்கண்கலசநிகர்
 குயத்தானாவானைவடுவினாவேலைக்குவனையெவல்
 நயத்தானையம்புயநேர்விழித்தாயைநயந்தவன்பங்
 கயத்தானானையென்றோதாதணுகனற்காரியமே. (சூரு)

காரைர்க்குத்தமாலேச்சரமாக்கிமுன்கண்டகர்முன்
 றாரைர்க்குத்தவற்கேர்வலிதாயமாமொண்ணகரிற்
 சேரைர்க்குத் தடுத்துப்பூசனைநாளுஞ்செய்துவரும்
 பேரைர்க்குத்தானேராகவெண்ணுவர்பேதையரே. (சூசு)

பேதித்துநெஞ்சையலைக்குமொராறுபெருங்கள்வரைச்
 சேதித்துவஞ்சநமன்றன்பலத்தினச்சேவடிபாற்
 சாதித்துமஞ்சலுக்காயுளியும்வலிதாயடரா
 போதித்துவந்துன்சீரைப்புரந்தருள்புல்லனுக்கே. (சூஎ)

புல்லங்கறைமிடற்றுப்பாடித்தேவைப்பொருபகையை
 வெல்லங்கறையிற்கந்தனையின்றருள்வித்தகனைக்
 கல்லங்கறையக்கருதும்பரியோர்கழுவிணைகள்
 சொல்லங்கறையறுபேரின்பலீட்டுச்சுகந்தருமே. (சூஅ)

சுகந்தக்கணெண்டுமென்றன்மனமேமுன்புதொன்முனிவர்
 மகந்தக்கவாறியற்றிப்பேறுபெற்றவலிதாயரா
 குகந்தக்கமானயக்குமுலாசம்மையினெண்கணவன்
 சுகந்தக்கழற்கமலங்கட்கணிபலதூமலரே. (சூக)

தூமத்தைநோக்கிநெருப்புளதென்றுதுணிவதுபோல்
 காமத்தையேதருமில்வலகத்துறுகாட்சியினால்
 ஊமத்தைருடும்வலிதாயனுண்டவ்வொருவனுயர்
 நாமத்தைத்தீமொய்த்தவீமத்தைக்கூடுமுனம்புமினே. (தூரு)

நம்பவஞ்சங்கரித்தேழையைநாளுநலிந்திடச்செய்
 வெம்பவஞ்சங்கரித்தாள்வலிதாயவிமலவெழில்
 பம்பவஞ்சங்கரிணிக்கிணையாநடைப்பச்சைநிற்க
 கொம்பவஞ்சங்கரிதாயம்மையேமகிழ்கொற்றவனே. (தூசு)

கொற்றவரான்மதிக்குஞ்செல்வமுற்றெனல்கூர்ந்திடிவென்
மற்றவராலிகழும்குழுப்பெற்றென்மன்னுத்தத்
துற்றவராலினந்தாம்வலிதாயத்திலுத்தமன்பேர்ந்
கற்றவராலருள்பெற்றுமெய்ஞ்ஞானத்தைக்கண்டபின்னே. (1)

கண்டலஞ்சேற்கிணையாருந்தாயம்மைமன்கஞ்சுமுளைத்
தண்டலஞ்சேற்றினுழையப்பிறழ்வலிதாயத்தினின்
மண்டலஞ்சேண்மதிமாதுமையாதனைவாழ்த்தலரை
யண்டலஞ்சேர்குவமல்லும்பகலுமெய்யன்பரையே. (2)

அன்பரையாதரிக்குந்தயாமூர்த்தியையாரணஞ்சொன்
முன்பரையானனைமைந்துடைபாரைமுயன்றணிந்த
வென்பரையானந்தவாரியைப்பாடியிலீசர்தமைத்
துன்பரையாநொடியிற்போகவேண்டிடிற்சொல்லுமினே. (3)

சொல்லுங்கருமத்தொடர்பிலாப்பேருஞ்சொருபமுமே
கல்லுங்கருவார்பிறப்பெனவுள்ளங்கரைந்தெல்லியும்
அல்லுங்கருநாதவர்க்குக்கிடைப்பரிதாகுமெழில்
புல்லுங்கருமாக்களவலிதாயத்தன்பொன்னடியே. (4)

பொன்னம்பரமன்னம்வேண்டிநற்பாவினிற்புல்லக்களை
யின்னம்பரசுகதவெற்றுக்குக்கன்னெஞ்சுமேயினத்தோ
டன்னம்பரவும்வயல்வலிதாயத்தருமபதியின்
மன்னம்பரன்மறையின்பதிக்காற்றுவணக்கத்தையே. (5)

வணக்கஞ்சனகசனந்தனராதுயர்வந்துதினங்
கணக்கஞ்சநாண்மலர்ப்பண்ணைகுழ்பாடியின்கண்ணியற்ற
விணக்கஞ்சயிலத்துமங்கையுடன்கொண்டவீசுவென்றன்
பிணக்கஞ்சலித்திடவிஞ்ஞானறுகாத்தருள்பிள்ளையென்றே. (6)

பிள்ளைமதிக்குஞ்சிப்பாடிநாதன்றிகழ்பிஞ்ஞகனல்
வள்ளைமதிக்குஞ்செவித்தாய்மணைன்வலிகொடுத்தப்
புள்ளைமதிக்குந்திழ்வலியாக்கிப்புரந்தவன்சீர்
உள்ளைமதிக்குங்கவலைபயன்றேபாழித்திடமே. (7)

ஒழித்தாழைமூன்றையுமெல்லாவயிரொடுமொத்தவராய்
யழித்தாசையேபுரியைவரைகின்றனையண்டினரைப்
பழித்தாசைதோறுந்திரிந்தநாயேற்குப்பரிந்துதெருள்
விழித்தாசைபென்னல்வலிதாயநாதவிரைந்துவந்தே. (௧௦)

விரைக்கமலஞ்செங்குமுதங்குவினாமிநடவயல்க
டிரைக்கமலம்புமணிபால்விளங்குந்திருப்பாடிவாழ்
துரைக்கமலம்புபறுப்பிஞ்சுஞ்சுக்குத்துநிசையால்
உரைக்கமலங்களறுமென்றனர்தெளியுள்ளத்தே. (௧௧)

உள்ளத்தைத்தாபெனுமெல்லிஞ்சுநாயகனும்பந்தி
மெள்ளத்தைச்செஞ்சடையேற்றவன்பாதவிரைமலரிற்
கள்கைதநீச்சியமெய்யடியாரைக்கலந்துதின
தெள்ளத்தைலத்தாரைபோனினைப்போரெங்கடேசிகரே. (௧௨)

சேசத்தவர்புகழண்ணுமையினத்தேசிகர்தூர்
வாசத்தவரொழியாற்கந்திருவர்கள்வாசொபாடு
வாசத்தவப்புழுதுப்பூனையாகிவலம்வரப்புன்
பாசத்தவறொழித்தானவலிதாயப்பதியண்ணலே. (௧௩)

பதிபார்மனத்தில்வலிதாயநாதன்பதாம்புயத்தைத்
துதியார்பலர்சிலர்முக்குறும்பைத்தள்ளித்தூயவராய்
விதியார்சிரங்கரங்கொண்டவனன்றியெயில்கில்லாக்
கதியார்தருகுவரென்றேறத்துவாரிக்கடலிடத்தே. (௧௪)

கடத்தந்திதேர்மாவலாம்வலிதாயக்கவிற்பதியி
னிடத்தந்திவண்ணனிருக்கின்றனன்வினயின்றொடர்பு
விடத்தந்திடைத்தாயென்மாதொடுபோற்றிவினரொழுகப்
பிடத்தந்திருபதங்காப்பானென்றெண்ணுமின்பத்தர்களே. (௧௫)

பித்தராவாரலர்நின்றிருநாமங்களபேசுமவர்
முத்தராவாரலர்வைதேதிரிதருமூடசனர்
இத்தராவசியராஞ்சநேயன்குருவின்னமுள
பத்தராவார்பணியும்வலிதாயத்துப்பண்ணவனே. (௧௬)

1 ண்ணவரும்பூதலத்தவருந்துதிடன்னிசிதம்
 ' ண்ணவரும்பூதநாயகனேநனியின்சுவைத்தேதன்
 ண்ணவரும்பூதளிக்காவலிதாயமுற்றவெளி
 ண்ணவரும்பூதரத்தவெனக்கருள்வண்பதமே (௬௬)

1 ண்ணனையூர்ந்துகுமபக்குசத்திச்சிறுவானிடைச்சி
 2 பண்ணுனபானடைச்சித்தாயென்பாளொடுபதையர்முன்
 3 ண்ணனாமேதையர்பால்வருங்காமாணைநக்கணமுக
 4 ண்ணனமாவலிதாயத்திலேவந்துகாணுமினே. (௬௭)

1 காணாசகண்களைப்புண்களென்பார்தாயாங்குன்னிகையென்
 2 பாணாசனைம்முனைப்புயத்திலையடுத்திருகிப்
 3 பாணாசகருஞ்சினைக்கல்லென்பர்கண்மப்பிணியகற்றும்
 4 மாணாசகீர்த்தியில்லாமுதியேயரிந்தமாளத்தே. (௬௮)

1 மானினங்கண்டுமருள்விழியென்றிடுமங்கையர்சொல்
 2 தேனினங்கண்டுக்கிக்குமென்றுட்புகழ்செப்பவொழித்
 3 ளானினங்கண்டுசடர்வொரின்வாழ்வலிதாயமடி
 4 வனினங்கண்டுபரித்தெண்ணுதிருக்கின்றிரேஊழயரே. (௬௯)

1 னையுயிருக்குபதேசமென்செய்யினுமேற்ககில்லீர்
 2 ஊழையுருக்குமறைமொனனவண்ணமொழிக்கவென்றால்
 3 வாயையுருக்கும்வலிதாயமாம்பதிவந்துளங்
 4 டேகாயையுருக்குமுண்டேவர்க்குந்தேவனைக்கூவுமினே. (௭௦)

1 னவத்திலேகுமுதஞ்சர்வலிதாயக்கொற்றவனே.
 2 பாவத்திலேவலையெனனச்சிக்கிப்பரதவித்தேசன்
 3 ஆவத்திலேபிறவிக்கடலேற்றிநின்னம்புயத்தா
 4 ணுவத்திலேதாங்கிபாதரிப்பாயிந்தனூலத்திலே. (௭௧)

1 னூலத்திலேயுயிரெல்லாங்கடைத்தேறகண்பொடிமுற்
 2 காலத்திலேமலரான்மாலனுமான்கருதவுயர்
 3 சீலத்திலேவாய்த்தென்பார்முதியோர்திருமிடறு
 4 நீலத்திலேலதிகழ்பாடிவாழ்சனினைத்தலமே. (௭௨)

நிலைக்கும்பதத்தருஞ்சன்மங்கடோறுநன்னீர்மைகெட
வலைக்கும்பதகங்கடர்க்கும்வலிதாயமாந்தலத்தில்
மலைக்கும்பதத்தியின்றேரூல்போர்த்திருந்தவன்வல்லினை யைச்
கலைக்கும்பதன்றாய்மணவாளனைக்கூறுங்கல்விகளே. (௭௩)

கல்விக்குமெட்டாத்திறல்வீரற்கொண்டுதக்கன்மகத்தை
பெல்லிக்குஞ்சீர்த்திவலிதாயநாதவியன்றையெனுஞ்
செல்லிக்குங்கங்கைக்குமாமணவாளதிகம்பரவென்
சொல்லிகுங்காற்குழறாதந்தகாரந்துடைத்தருளே. (௭௪)

துடைக்குஞ்சனனச்சிறையினையெமன்றொடர்வழியை
படைக்குஞ்சதுமுகனையெமாற்றுமனையெனுமெல்
லிடைக்குஞ்சரடைச்செயெனும்வல்லியெமெல்பண்டம்
படைக்குஞ்சதுரனன்மாவுக்கான்மாவாணன்பாசுரமே. (௭௫)

பாசுபாதத்திரம்பற்குனற்கீந்தபரமவிறை
வீசபதாபுபனைவலிதாபவிமலமறை
பேசுபதாசுத்தநீயன்றிவேறில்லைபிரியமொடு
தாசுபதானசன்மசசிறதைநீக்கென்றன்சஞ்சலமே (௭௬)

சஞ்சலஞ்சேற்கருளம்பகததாபெனுந்தையலுட
னஞ்சலஞ்சேவென்றுரைத்தாளரைகொடிபஞ்சுள
சஞ்சலஞ்சேரத்தவசிகடோயுருணிகடொறும்
அஞ்சலஞ்சேதாம்பலார்வலிதாயத்திபதிபே. (௭௭)

அதிரசம்போலிவடையப்பந்தோசைபமைத்தனத்தோ
டதிரசம்போசனமென்றுண்டுமங்கையராற்குரத
முதிரசம்போகத்திவிச்சையுளீர்கன்வர்மூவிருவர்
அதிரசம்போவலிதாயநாதாவென்றற்றுமினே. (௭௮)

அரவக்கோடரப்பாடிக்கோனைவேண்டாமலப்புவியோர்
பரவக்கோடிசுரராயிருந்தாலுமென்பாவமறங்
குரவக்கோடமலரிட்டுப்பராவியக்கொற்றவனை
விரவக்கோடெரணமிக்கணமேபோம்வினப்பகையே. (௭௯)

வினையைத்தொடரும்பிறவிக்குவாலறவீடுபெற
வினையகங்களிக்குங்குயிலைக்கிளியையநலம்புயத்தின்
நனையைப்பொருவுநகிலானேமவியநாயகனை
மனையைச்சகிசர்வலிதாயத்தானமனங்கொண்மினே. (௮௦)

மனனஞ்செயாமுழுமுடரையேமாறிமாறியெழு
சனனஞ்செயிர்செயுந்தாயம்மைகோவினைத்தாவுசுட
ரினனஞ்செறியொளிமாமணிமாடத்தெழிலுமணி
யனனஞ்செயிலார்வலிதாயத்தின்கண்ணிலாதரித்தே. (௮௧)

ஆதரித்தாரணஞ்சொன்முறையாலேயகத்திலுறுந்
தீதரித்தார்பணிசெங்கமலகணன்றேனாமிறு
போதரித்தாலும்வலிதாயநாசரின்பொன்னடியிற்
முதரித்தாமரைக்கண்ணிட்டுப்பெற்றனன்சக்கரமே. (௮௨)

சக்கரத்தானுஞ்சதுமுகத்தானுவஞ்சந்ததமஞ்
சக்கரத்தாற்றுதிசெய்யும்பரமரமுலவனஞ்
சக்கரத்தாரீவணியார்வலிதாயத்தரந்தகனவஞ்
சக்கரத்தார்வடந்திண்டாமலன்பரைத்தாங்குவரே. (௮௩)

தாங்கார்மன்றமர்கோபித்துமேவுந்தருணத்தினிற்
யீங்கார்செயலேபுரிவாருறவினர்தீர்த்தவரைப்
பூங்கார்தவழ்தண்டலைப்பழச்சாறுபுகுந்துவினை
பாங்கார்வலிதாயத்தாயம்மைகோனைப்பணிநெஞ்சமே. (௮௪)

பணிலம்பரவைகளமல்குலென்றென்றுபாவையரை
பெணிலம்பதங்கிடையாதென்றுமூத்தோரிடம்பொருந்தி
கணிலம்பரும்பவன்னெஞ்சங்கரையக்கலந்துரிதம்
விணிலம்பரவும்வலிதாயத்தானவிரும்புமினே. (௮௫)

விரும்புஞ்சருக்கரைகற்கண்டுதேமாவிரைப்பலவுங்
கரும்புஞ்சவைகெடப்பேசுந்தாயம்மைகணவனருள்
வரும்புன்செயலெலாமாறுங்கமலத்தின்மாமகஞஞ்
சரும்புஞ்சரிக்கும்வலிதாயமாம்பதிழுப்புக்கே. (௮௬)

சூழ்வார்சமங்களாநினுந்தோயந்தவன்றுயுவன்பி
லாழ்வார்பெறுகுவரெஞ்ஞான்றுமீனாவரும்பதத்தை
யேழ்வார்சடைத்தவர்சொல்வலிதாயத்தையேம்பலொடு
போழ்வார்பவத்தின்பிறங்கலையென்றுபுகலுவரே. (அ௭)

புகரானனத்தந்திதேர்சூழ்வலிதாயப்பொன்மயமா
நகரானனத்தந்திசாமுகன்போற்றிபநக்கனைத்தே
'சுகரானனத்தந்திசூழ்கண்டத்தாயெனுஞ்செல்லியொடு
பகரானனத்தந்திதம்பாநரகம்படிந்திடுமே. (அ௮)

படித்தஞ்சனவிழித்தாய்ப்பிசீரைப்பவளநிக
ரடித்தஞ்சமெனவந்தம்போருத்தினருங்கிழங்கைக்
கடித்தஞ்சமுலவுஞ்செய்வலிதாயத்தின்கண்விரத
முடித்தஞ்சரும்புலன்வென்றேரெவரினுமூத்தவரே. (அ௯)

மூத்தவர்போற்றிபசாத்துவிகத்தினுன்மோகமெலாம்
நீத்தவரநீற்றவரைம்புலக்கள்வரைநீக்கியமுத்
தீத்தவர்பார்க்கவராதியர்க்கின்பம்பொற்சேவடியி
லீத்தவர்பாடிபாரெவ்வுலகங்கட்குமீச்சுரரே. (௧௦)

நச்சுரர்க்குப்பாமிநாயகர்க்கன்பாரிதயத்தினு
லீச்சுரர்க்குத்தேன்பனிநீரன்னந்தயிரேர்தருங்கா
ராச்சுரர்க்கும்பாலபிடுகமாற்றார்க்கடுக்குமென்ப
லீச்சுரர்க்கும்புன்குரம்பைப்பிறவிப்பெரும்பினியே. (௧௧)

பெரும்பாக்கியமென்றுபாடியினுதனைப்பேணுமவ
நிரும்பாக்கிவெஞ்சுத்தைக்காமத்தின்பாலேயிழியுடலைத்
துரும்பாக்கிவேம்பெனவெண்ணுங்கசடர்க்குத்துயசுவைக்
கரும்பாக்கிறசிவநாமப்பெருமையைக்காட்டுவரே. (௧௨)

காட்டத்திறீமொப்த்துடலெரிக்காமுன்கருத்திடத்தில்
நாட்டத்தித்தீக்குஞ்சிவநாமமோதிரகத்தினிற்
கூட்டத்தித்தீரத்துதித்துக்குலாவிக்குரக்கினங்க
டோட்டத்திறீங்கனியுண்வலிதாயஞ்சலாவும்னே. (௧௩)

சலாவுமாவுங்கமுஞ்ஞெங்கும்புன்னையுந்துமதரப்
பலாவுமராத்நருவுஞ்சூழ்படப்பைநப்பாடியெனுந்
தலாவுமாநாதவலிதாயதேவதவறுபுரிந்
துலாவுமாந்தர்க்குட்சிகாமனியாமெற்குதவிசெய்யே. (௯௪)

உதரத்தைக்காப்பாற்றவெண்ணங்கொண்மனவுலுத்தரையு
மதரத்தைப்பானஞ்செயாசையாற்பெண்களழகினையு
மிதரத்தையும்பாடினென்பாடிநாதவினியருளச்
சுதரத்தைமைந்தருச்சுனன்பூசித்த்தொல்பொருளே. (௯௫)

தொல்லலையார்பிறவிக்கடன்மூழ்கித்துயர்ப்படுமென்
னல்லலைநீக்கியருளென்றுகூவியுமாபத்திலே
கல்லலைபாவம்வலிதாயநெஞ்சக்கமலத்தினிற்
புல்லலையென்செயவெண்ணங்கொலோவெள்ளிப்பூதரனே. ()

பூதங்களுக்கெலாநாயகன்பாடிவாழ்புண்ணியனவ்
வேதங்களுக்கறியப்படாச்சீர்த்தியான்விண்ணவர்கள்
பாதங்களுக்கலர்நூவிப்பராவப்பயன்றருவா
னேதங்களுக்கிடையூறுசெய்வானடியெண்ணுமினே. (௯௭)

எண்ணும்படிவரமீந்தருள்பாடியினீசநிதம்
விண்ணும்படியும்பராவமகிழ்கொள்விமலகொலை
பண்ணும்படிநன்வெங்காழகக்கள்ளப்பதகனெனை
நண்ணும்படிவச்சிறைவிட்டுநின்றனநாடுதற்கே. (௯௮)

நாடும்பலசமயத்தவருந்தெளிஞானத்தினுற்
றேடும்படிவமெடுத்தவ்வவர்கட்குந்தீமைபற
நீடும்பதமருள்வானெங்கனன்னையானேரிழையா
ளோடும்பர்போற்றவலிதாயத்துற்றனனோர்நாயம்மினே. ௯௯

ஓர்ந்தார்க்கும்பர்க்குங்கிட்டாப்பெரும்பேற்றையுவந்தளிக்கு
மார்ந்தார்க்கும்வண்ணிலம்பந்தாட்செறிதாயாமப்பிகையைச்
சேர்ந்தார்க்குளிர்திக்கண்ணிவலீசன்றிருப்பதியைச்
சார்ந்தார்க்குஞ்சீர்தருங்கங்காதான்பத்ததாமரையே. (௧௦௦)

சுவாமி திருநாமம்:—வலிதாயநாதர். அம்பிகை திருநாமம்:—தாயம்மை. பிரமவிஷ்ணுக்கள் பிரகஸ்பதி முதலிய தேவர்களாலும் பாரத்துவாசர் முதலிய முனிவர்களாலும் அதுமார் முதலிய அன்பர்களாலும் வழிபடப்பெற்றதாகியும், எண்ணியவர்களை எண்ணியவாறே தந்தளிப்பதாகிய பாரத்துவாச தீர்த்தம் அதுமதீர்த்தமுதலிய தீர்த்த விசேடங்களுடையதாகியும் விளங்குகின்றது. பொன்னிநாட்டை யரசாண்டுவந்த விக்கிரம சோழனென்னு மரசன் நெடுநாள் புத்திரப்பேற்றின்றி ஏங்கியிருக்குநாளில் சிவசின்னத்தோடு விருத்தவேதியபொருவார்வர எதிர்கொண் டபசரித்துத் தன்மனக்குறையை விண்ணப்பிக்க வேதியர் அரசனைநோக்கி 'அன்பனே! என்பால் புண்ணியருப மாநிப ஷேத்திரக்கோவையென்னுமோர் தூலிருக்கின்றது. இன்று சோமவாரமாயிருத்தலின் இதனை யன்புடனேபூசித்துக் கயிறுசாத்திப்பார்ப்பையேல் அதிலெந்த புண்ணியத்தலங்காணப்படுகிறதோ அத்தலத்திற்குச்சென்று அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பையேல் புத்திரப்பெறுண்டாம்' என்றனர். அங்ஙனமே அரசன் கயிறுசாத்தலும் திருவலிதாய ஷேத்திரம் வரக்கண்டு அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்து அத்தலத்தினை யிப்போதேதரிசிக்கவேண்டுமென்று தனதரசினை யிமைச்சர்பாலொப்புவித்துத் தனது கற்பினிற் சிறந்த மனைவியுடன் வெளிப்பட்டு திருவலிதாயத்தினை யடைந்து தீர்த்தமாடி ஆலயத்துட் சென்று சிவார்ச்சனைபுரிந்து கண்குளிரத்தரிசித்து துதித்துவணங்கி உலகமாதாவாகிய தாயம்மையைப்பூசித்துக் குறையிரந்துநிற்க; அம்மையார் திருவுளமிரங்கி புத்திரசந்தானமுண்டாகும்படி வரந்தந்தருளினர். அரசன் மனமகிழ்ந்து மீட்டும் வணங்கி ஓராண்டளவும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து புத்திரப்பெற்றுக் களிகூர்ந்து அநேக தானதருமமியற்றி திருவலிதாயநாதனையும் தாயம்மையையும் சரிசித்து விடைபெற்றுத் தனது நகரத்தினையடைந்து புத்திரபெளத்திரர்களை வாய்ந்து சுகமாய்வாழ்ந்து சிவப்பேற்றெய்தினன். இத்தலத்தை பலிதாயமெனவும், வலிதாயமெனவும், பாடியெனவும் வழங்குகின்றார்கள். பலி=பூசை; தாயம்=உரிமை. பலிதாயநாதர் = பூசையை யுரிமையாகக்கொண்டவர். பலிதாயமென்றது. தமிழில் வலிதாயமென்றாயிற்று. வலியன் + தாயம், வலிதாயமெனினும் பொருந்தும், வலியன் = பாரத்துவாசர். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

உஉ.—வடதிருமுல்லைவாயில்.

—0:—

காப்பு.

நேசைவேண்பா.

தீமாத வல்வினைக டர்க்குந் திபக்கமறப்
பேராத ஞானம் பெருக்குமே—தாரார்
புபங்க ளிலங்கப் புகழ்முல்லை மேவும்
வயங்கொளத்திமாணடியைவாழ்த்து.

நடராசர்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாழிய நகைபுரிந்த புனிதாபோற்றி
புட்பண்ணை மதனெரித்த கண்ணு போற்றி
பரமன்சிர மறுத்தநக னுதியாய் போற்றி
பிரசண்ட மாருதிபல் லுதிர்த்தாய் போற்றி
கரியுரித்துக் கலைதறித்த கையா போற்றி
கிதித்தசலர் தரணுரத்தைக் கடிநதாய் போற்றி
அறவிதனை வீழ்த்துமலர்ப் பதத்தாய் போற்றி
மன்னியபே ரம்பலத்தாய் போற்றி போற்றி.

சிவகாமியம்மை.

எழிசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமல ரிமையோ ரிரைக்கமா தவர்கள்
போற்றிடக் கஞ்சனுந் துளவத்
தாமனுஞ் செங்கை சிரமிசைத் தாங்கித்
தங்கடம் வினைவிட வேண்டச்
சோமன்மே லாட வாடராப் புலிக்காய்ச்
சோர்விலா நடம்புரி யெந்தை
வாமம்விட் டகலா வருட்சிவனாம
வல்லிதாள் புல்லிவாழ்க் திடுவாம்

மு ல் லை வ ன ந ா த ர்.

நேரிசைவேண்பா.

சுந்த னையன்மாற் கதிரோ னமரர்கோ
 னந்தமிகு மிந்து வகமகிழ்ந்து—சந்ததமு
 மேத்னங் குசலவரு மெங்கடொண்டை மானுடலர்
 சாத்துமுல்லை யீசனடி சார்.

கொடியிடைநாயகியம்மை.

எ ண் னீ ரீ கீ க ழி நெ டி ல டி யா சி ரிய வி ரு த் த ம்.

பகருகின்ற பணிவனையின் புத்ரியாகிப்
 பரசிவன்ற னிடைமருவும் பன்னியாகி
 மகிமைபெறு மாதவன்றன் றங்கையாகி
 மகபதியின் மகடனக்கு மாமியாகிச்
 ஈகலவுழி ரீந்தளிக்குந் தாயுமாகித்
 தனிச்சுருதிக் கெட்டாத தனியளாகிச்
 ஈகமகிழுங் கொடையிடையாய் முல்லைமேவுந்
 தாயடிக ளெம்முடிமேற் றரிப்பமாதோ.

சு ப் பி ர ம ணி ய ர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேத னினைத்திட வெங்காலன் சோர்ந்திட வெய்யகலி
 நாத னகைத்திட நானுரு வாகி நடிப்பதெல்லாம்
 வாதினை யாகி வலிக்கவொட் டாமல் வலியமுல்லை
 நாதனைப் பாடவந் தாதரிப் பாய்வள்ளி நாயகனை.

தி ரு ந ந் தி தே வ ர்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

வந்தித்து மாலயனு மறியாத விமலனடி
 சிந்திக்கு மாதவனாஞ் சிலாதரனற் றவப்புதல்வன்
 பந்தித்த வல்வினைக்கோர் பீரசெனக்கைய் பிரம்பேந்து
 கந்திப்பொற் பாதமலர் நம்முடிமேற் குடியாமால்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூத்தம்.

கன்னி யொருத்தி நோயகற்றிக்
காளே யொருவன் விடநீக்கி
மன்னு மெலும்பைப் பெண்ணாகி
மங்கை தன்னை யடிபடுத்தித்
துன்னுஞ் சமணைக் கழுவேற்றித்
தூய நீற்றை மலிவித்த
மின்னு மெயில்கூழ் காழிவரும்
விமல னடிகள் முடிக்கணிவாம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூத்தம்.

நீற்றை நெருப்பை வென்றும்
நீண்டகோ டிபத்தைக் காய்ந்தும்
மாற்றரும் விடத்தை யுண்டு
மறிகடல் நீந்திச் சென்றும்
பாற்றரு மரவான் மாண்ட
பாலனை யெழுப்பித் தந்தும்
போற்றுசை வத்தைப் போற்று
மரசினைப் பரசி வாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

கோச்சகப்பா.

வண்டறையுந் துளபமணி மாலயனு மாமறையுங்
கண்டறிய மாட்டாத கண்ணுதலெம் பெருமானை
மண்டிடுநல் விரவுதனின் மாதினிடந் தூதுவிடுந்
தண்டமிழ்சொல் வன்றொண்டர் தாளினையென் றலைக்கணியே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புத்தரை வென்றும் புதுப்புன லழைத்தும்

புகுநரி பரியெனக் கொண்டும்

மத்தமு மதியுஞ் சூடுமெம் பெருமான்

மணிமுடி யிடத்துமண் ணேற்றிச்

சுத்தவே தாந்த மடங்கலுஞ் சுருக்கிச்

சொல்லருந் தமிழினிற் சொன்ன

வுத்தம வாந ஓரர்தந் திருத்தா

ளுன்னிடின மன்னிடா வினையே.

சண்டேசுரர்.

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரு முனிவ ரசுரர்மூ வுலகத்

தவர்களு மற்றுமுள் ளோருங்

கண்டதி சயிக்கக் கண்ணுதற் பெருமான்

கழலருச் சனைபுரிந் தரிய

வண்டறை கொன்றைத் தாரிடப் புனைந்து

வளஞ்செறி சேய்ஞ்ஞலூர் வந்த

தண்டியெம் மடிக டாளினை தொழுது

தகர்க்குவம் பண்டைவல் வினையே.

பிரமதேவர்.

அறுதீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அந்தமிலான் வகுத்தமான் மியமுணர்ந்தே யப்பெருமா

னருளினைக் கொண்

டெந்தைவளர் திருமுல்லை வனமெய்தி சிவானந்த

மில்ங்கப் பெற்றுக்

கந்தமலர் தூவிநின்று கைகூப்பித் தொழுதிறைஞ்சிக்

கண்ணீர் பாய்ச்சிச்

சுந்தரஞ்சேர் விழாச்செய்த பிதாமகனை யெந்நாளந்

தொழுது வாழ்வாம்.

சரஸ்வதி.

நேரிசை வெண்பா.

படிப்பின்றிக் கேள்வியின்றிப் பற்றின்றி நின்பாற்
றுடிப்பின்றி மெய்யன்பர் சூழல்—நடிக்கின்ற
வேழைக் கிரங்கியரு ளீந்தாள்வெண் கஞ்சத்து
வாழுந்தா யேயருள்வை வந்து.

குசலவர்கள்.

எண்ணீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

அண்டர்துயர் தீரவென வயோத்தி வந்த
அரவணைச்செல் வன்னருளும் புதல்வ ராகி
எண்டிசையோர் துதிபரவு முலகை யாண்டே
இன்பமின்றி யெம்பெருமா னிணைத்தா ளுன்னித்
திண்குலவுந் திருமுல்லை வாயி லீசன்
திருவடியை யருச்சித்துத் திகழ்தா னந்தத்
தொண்டரென வுலகுரைக்கத் தூய ஞானத்
தொழும்பராங் குசலவர்தாள் துதிசெய் வோமே.

தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

தொண்டைவள நன்னாட்டிற் குறும்பரகச் செருக்கொழித்துத்
தூய செங்கோற்
கொண்டரசு புரிந்துமுல்லைக் கொடிவழியே யளிமுரலுங்
கொன்றை வேணித்
துண்டமதிப் பெருமானைத் தொழுதெமக்குக் காட்டிவைத்த
தொண்ட ரான
தொண்டைமா னடிக்கமலம் பவக்கடலைக் கடக்கவொரு
தோணி யாமால்.

ப தி க ம்.

நேசை வேண்பா.

கரும்பாசக் காட்டிற் கவலையுற்ற நெஞ்சே
திரும்புவா யோர்வேலை தேடி—சுரும்பார்க்கும்
வாசமலர்க் கொடியை வாமமுற வைத்தருளும்
மாசிலா மாமணியை வாழ்த்து.

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

மணித்தலை யரவ மாணுமங் கையர்கண்
மதர்விழி வலையினான் மயங்கிப்
பிணித்தலை யடைந்திவ் வுலகினின் றுழலும்
பேயனேற் குனதரு ளுளதோ
பணத்தொடு பொலியும் பாப்பிடை சேர்ந்த
பரமனே பிரமன்மா லறிபா
வணத்தொடு நின்ற வளம்பயின் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே. (௧)

பெருமநின் னருளைப் பெற்றிடு மடியர்
பேசருங் குழுவினிற் சேர்ந்து
கருமவாழ் வனைத்துங் கழன்றிட வெண்ணாக்
கடையனேற் கருடர லென்றோ
திருவுடைத் தொண்டை மானய னாதி
தேவருந் தொழுபதத் தவனே
வருவீடை பிரியா வடதிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே. (௨)

வண்டுநின் றறற்றும் வனப்புறுங் குழலார்
வஞ்சக மொழியினான் மயங்கி
விண்டன னெளியேன் விண்ணவ ரேத்த
விடத்தினை யருந்திய நீல

கண்டநெஞ் சுருகிக் கண்கணீ ரரும்பக்
கைம்மலர் குவித்தடி யிறைஞ்சேன்
மண்டுலா வியபூஞ் சோலைகுழ் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௩)

பழிக்குநல் லோர்கண் மொழிக்கு மஞ்சாது
பலவிதப் பகட்டினுற் பொருளைக்
கொழிக்குமென் மொழியார்க் கல்லதுன் னடியார்க்
கொருபொரு ளீந்திடாக் கொடியேன்
றழைக்குநல் லுணவை வயிறதற் கடைத்துச்
சதிரொடு திரிந்தனன் முத்தம்
வழுக்குறும் வயல்க ணெருக்குறு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௪)

கஞ்சனை வதைத்த கடவுளர்க் காழி
கருணையி னுலளித் திட்ட
தஞ்சனே தில்லைத் தலத்தனே தேவர்
தலைவனே யெனப்பணிந் தேத்தா
நஞ்சினுங் கொடிய நெஞ்சினே னைய
நரகிடை புகாதுநீத் தருள்வாய்
மஞ்சலா வியபூஞ் சோலைகுழ் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௫)

பொன்னையே கொடுத்தும் பெறுவதற் கரிய
பொருளனை யாயுனைப் போற்றி
அன்னையே யென்றே யலறிடு மடியா
ரகத்திருள் கடிந்தவா ரிதியே
உன்னருந் தெய்வ நாமக மணியே
யும்பரார் தொழுதெழு மவனே
மன்னும்வல் வினைக ளொழித்திடு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௬)

அன்பொடுன் னடியா ரடிமலர்ப் பணியே
னருடிரு நீற்றினைப் புனையேன்

வன்பவப் பிணிதீர் விழிமணிப் பூணென்
வாயின லஞ்செழுத் தோதேன்
புன்புலால் யாக்கைப் பொதிசுமக் கின்ற
புலையனேற் கருடர லென்றே
மன்றலங் கமழும் வடதிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௭)

நின்னடிக்க கமலத் திமையன வேனு
நிற்கிலா திழிமடந் தையரைக்
கன்னலிற் கருதிக் கலந்துற வாடிக்
கழித்தன னுளிரை யவமே
மன்னுமா தவத்தின் மகிமையொன் றறியா
மார்க்கட மனமுடை யேனை
வன்மை செய்திடலும் வழக்கதோ முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௮)

கன்னிய ராகுங் கானிடைப் பட்டுக்
களைத்துட விளைத்துகா ரிருளின்
மின்னலை யனைய வெம்பிறப் படைந்து
மெலிவுறா தருள்கவென் றடியார்
உன்னிய வண்ண மளித்துமேற் பதவி
புதவிட வுலகநா யகனாய்
மன்னிய தெய்வ மகிமைசேர் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௯)

படுபொருள் வேட்டும் பலநிலம் வேட்டும்
பாவையர் மனமகிழ் கலவி
திடமுற வேட்டு மளியனா டோறுந்
திசைத்தனன் மனவலி கெட்டேன்
விடமுட றானே விண்ணிறை தினமும்
வீழ்த்திறைஞ் சிடுவிரை மலர்ச்சே
வடிபெற வருளாய் வடதிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௧௦)

அவுசீர்க்கழிநேடி.லடியாசீரியவிருந்தம்.

அரியயனுக்கெட்டானையனங்கனுடலெரித்தானை

யனல்கையானைப்

புரமழியச்சிரித்தானைப்புண்ணியநீறணிந்தானைப்

புனலேற்றானை

வரையெடுத்துவளைத்தானைவாளரக்கனெறித்தானை

வரம்பிலானை

மறைபரவுந்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனை.

(௭)

புனலோடுஞ்சடையானைப்புள்ளித்தோலுடையானைப்

புரிதன்றன்னைக்

கனலாடுங்கண்ணானைக்காளியுடனடித்தானைக்

கலைவல்லானைச்

சினவரவையணிந்தானைச்சிலந்திநனக்கரசவரித்த

சிறப்பினானை

மனமுருக்குந்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனை.

(௮)

செங்கண்மால்லிடைமாலானைச்சிரமாலையுடையானைச்

செய்யுடையானை

மங்கையிடமுடையானைபுதமலர்முடித்திட்ட

மருடத்தானைப்

பங்கயன்கம்பறித்தானைப்பரிதிக்குக்கண்ணளித்தப்

பண்பினானை

மங்கலஞ்சேர்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனை.

(௯)

பஞ்சினுமெல்லடியானைப்பரவையின்கண்டியின்றானைப்

பண்கொண்டானை

நஞ்சணிகண்டித் தோநான்மறைமேனிற்பானை

நஞ்சானை

அஞ்செழுத்தானைபயப்பலத்தினடித்தானை

மஞ்சலவுந்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

கட்டியசெஞ்சடையானைக்கந்தபிரற்கருள்செய்த
 கருணையானைப்
 பிட்டிடமண்சுமந்தானைப்பிரம்பினடிப்பட்டானைப்
 பிறவாதானை
 நெட்டரவக்கச்சானைநேரியனுக்கருள்சுரந்த
 நேர்மையானை
 மட்டுநுநற்றிருமுல்லைமாசிலாமணியானை
 மறக்கிலேனே.

(ரு)

தாயினுந்தண்ணளியானைத்தாரகமாய்நின்றானைத்
 தாயானானை
 மாயபசுவதைத்தானைமறைமுனிக்குப்பசுவீந்த
 மரபினானைச்
 சேயுணவையுண்டானைச்சிவபுரத்தையழைத்தானைச்
 சிறந்தநல்லோர்
 வாயுமெழிற்றிருமுல்லைமாசிலாமணியானை
 மறக்கிலேனே.

(சு)

அஞ்சுமணியணிந்தானைக்கொக்கிறகுபுனைந்தானை
 யடியருள்ளப்
 பக்குவமதறிந்தானைப்பரமகுருவானானைப்
 பந்தபாசச்
 சிக்கறுத்துவிட்டானைச்சித்திரகர்மனுக்குமருள்
 செய்திட்டானை
 ஸமங்குலவுந்திருமுல்லைமாசிலாமணியானை
 மறக்கிலேனே.

(௭)

தலையில்பலியேற்றானைத்தரக்கினதருடையானைத்
 தருமிக்கன்று
 விலையில்கிழித்தானைவிறகெடுக்குமாளானை
 விரிவாய் நாரை
 நிலையறிந்துகாத்தானைநீள்பாபந்தீர்த்தானை
 நிகரில்கைலை
 மலையினையதிருமுல்லைமாசிலாமணியானை
 மறக்கிலேனே.

(௮)

நரிபரியாய்க்கொண்டானை நகுதலையைப்பூண்டானை

நக்கீரர்க்காய்ப்

பரிவிலருள்செய்தானைப்பாண்டியநாடாண்டானைப்

பகராமூலங்

சுரிக்குருவிக்குரைத்தானைக்கடல்சுவறக்கண்டானைக்

கண்முன்றானை

வருக்கைசெறிதிருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(க)

கணப்பொழுதிற்கல்லானைக்கரும்பருந்தத்தந்தானைக்

கவிவாணன்றன்

பிணங்கறுக்கின்றானைப்பிறங்குமணிமழைதன்னைப்

பெய்வித்தானை

யணிவளையலிட்டானையட்டித்தியுரைத்தானை

யணிசேர்முல்லை

மணங்கமழுந்திருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(கப)

போற்றி.

காட்டைக்கூலிப்பா.

போற்றியம்புவியெங்குநிறைந்தவ

போற்றியன்பருளங்குடிக்கொண்டவ

போற்றிமுந்நீர்வருந்ந்சமுண்டவ

போற்றிவெண்ணீறணிந்திடுமெய்யவ

போற்றிகங்கைசுரத்திலணிந்தவ

போற்றிமங்கையோடிங்கிதஞ்சொன்னவ

போற்றிசொண்டைமான்மன்னனேர்வந்தவ

போற்றிமுல்லைவாயிற்பதிபுங்கவ.

கொடியிடைநாயகியம்மை.

பஞ்சரத்தினம்.

—:0:—

பஞ்சரிநீரீகீழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரிலகுமணிமௌலியணிமுடியுவானிலெழு

சீதமநிநிறைவதனமுந்

திலதமிடுவோநுதலுமிலகுமீன்கண்களுந்

தேசுற்றகுமிழ்நாசியும்

பேரிலகுநற்பனிங்கொக்குங்கேபாலமும்

பேசரியதுப்பிதழ்களும்

பிறைபோலவொளிவிடுங்கம்மலிடுசெவிகளும்

பெருகெழிற்பசிபமிடறும்

வாரிலகுதனபாரவரைகளும்நல்லறம்

வளர்த்திட்டசெங்கைமலரும்

மன்னுயிரொலம்பூத்தளிக்கின்றதிருவயிறும்.

வாய்ந்தமேகலையினிடையும்

ஆரிலகுநுபுரத்தானையுங்கண்டுநித

மடியேன் ஞெழிப்பெறுவோ

அடிபவர்கன்மியதனைநொடியில்பொடிபடவருன்செம்

கொடியிடைப் பெண்ணமுதமே.

(க)

தொலையாதனம்மக்கருப்பைக்குளேசிறிய

சுக்கிலசுரோணித்ததாற்

குக்மவுருவாய்ப்பண்டிவினையினதுதொடர்பினால்

தொல்லுலகில்வந்துதித்து

நிலையாதவைம்புலக்கொலேவேடர்கையினும்

நெருக்குகாமாதிசுளினும்

நீங்கரியசமுசாரப்படுகுழியினும்வறுமை

நிகரிந்பெருஞ்சேற்றினுங்

குலைபாதவஞ்ஞானவல்லிருளினும்மொரு

கொடும்பசியெனுந்தழலினுங்

கூறரியதுன்பப்பெருங்கடலினும்முளங்

குன்றிமிகவாடிநின்றேன்

அல்லையா துன்பத உலர்ச்செதரிசு நந்தத்தென்மே

வன்புனைவத்தருள்முல்லைவாழ்

அடியவர்க்காமிடிபதனை கொடியில்பொடிபடவருள்செய்

கொடியிடைப்பெண்ணமுதமே. (௨.)

உன்னுடையகோயிறீனவலமாக வந்தபேர்

உலகெலாமரசாளுவார்

உனதுமெய்த்தொண்டுபுரிவோர்க்கு வினையகல

வயருமெய்ஞ்ஞானியாவார்

பன்னுநின்பாதமலர்பலகாலமுன்னுனுவார்

பகாருமுத்திசேர்வர்

பாடலுபர்கள்வன்னெஞ்சப்பாசத்தூளெகிகிப்

பரசவித்தறிவழிந்து

தன்னிகரிலாதநின்னன்பர்கடொழும்பனாப்

சார்ந்துவாழ்த்திடவறிகிலேன்

தலையாழ்வராலுநின்னடிபணிந்துமர்ச்

உனையுதுகாண்கிலென்யான்

அன்னைபேயின்னமுஞ்சன்னம்வராதபடி

யருள்சுரந்தெனையாளுவார்

அடிபவர்க்காமிடியதனை கொடியில்பொடிபடவருள்செய்

கொடியிடைப்பெண்ணமுதமே. (௩.)

பண்டைநாளிற்பதுமநாரணனிரவிசசி

பகரிந்திரன்குசலவர்

பண்ணவர்க்குமுனிவரொடுவண்ணரியதேவரும

பனிமலர்க்கொண்டுநிதமுந்

தொண்டுபுரிசெய்கையிற்சோர்வுறு துன்னடித

தொழுதடைந்தனர்வேண்டுவ

துட்டனைநமனிஹமெட்டதிகமாதருடன்

சுற்றமுற்றறிவழிந்தேன்

தண்டிளவணிந்தவன துந்திவழிவந்தவனி

தக்கபிரமன்றம்பியைத்

தகனரிநிமுளரிக்கணத்தனுநாவிற்பாதி

தழுவிக்குழைந்தவடிவே

அண்டிபுவியின்கணுணையன்றிவேறிங்கென்னை
பாதரிப்பவரார்சொலாய்
அடியவர்கன்மிடியதனைநொடியில்பொடிபடவருள்செய்
கொடியிடைப்பெண்ணமுதமே. (ச)

சீராரந்தொண்டைநாட்டெல்லையிற்றிகழுமொரு
திருமுல்லைவனமதனிலே
சீயவர்குறும்பரதுகோட்டையையழித்திடத்
திருவருட்கொண்டுமுன்னம்
பாராளுந்தொண்டைமானரசனுண்மகிழுவே
பரிவாகநந்தியைவிடப்
பண்பினில்வெற்றிகொண்டேகவவனுக்கருட்
பரிசுதந்ததுமன்றியுங்
காராருங்குழலியையர்வலமாகவுங்
கடிதிலருள்தந்ததிலையோ
கருதரியபிள்ளைகட்கண்ணையல்லாமலொரு
கதியுமுண்டாங்கொல்புகலாய்
ஆராலுமறிபாதமுக்கணர்க்கின்பருளு
மன்னையேவண்ணமயிலே
அடியவர்கன்மிடியதனைநொடியில்பொடிபடவருள்செய்
கொடியிடைப் பெண்ணமுதமே. (ச)

வாழி.

ராதிரீக் கழிநேடிலடியாசியாவிநுத்தம்.

வாழியநால்வர்வாழியவொருநான்
மறையொடாகமபலநூல்கள்
வாழியமதமால்கனிற்றுேவற்கந்தன்
வயங்கறுபத்தொருமூவர்
வாழியமாசிலாமணியரனார்
வாழியகொடியிடைவல்லி
வாழியவெண்ணீரக்கமுமென்றும்
வாழியவையெனுமறையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தத்தலம் தொண்டைநாட்டு முப்பாணிபண்டு கேஷத்தி ரங்களுள் ஒன்ற. சென்னைக்கு மேற்கில் 10 மயிலிலும் அம் பசுநூர் ஆவடிஸ்டேஷன்களுக்கு முறையே 2-3 மயில்களிலு முள்ளது. மிக்கதெய்வீகமுடையதும், அன்பர்கள் வேண்டிய சித்துக்களை எளிதில் பாலிக்கவல்ல இலதாமத்யாம்பிகாசமேத நர்மலமணீசுவரர் வீற்றிருப்பதுமானது. இங்குப்பெருமானுக் கும், பெருமாட்டிக்கும், தலத்திற்கும் பல திருநாமங்கள் வழங் கும். அவற்றைக்கீழே குறிப்பாம்.

இந்நலத்தீர்த்துக் கிருதயுகமுதல் துவாபரயுகம்வரையும் சுலபாணபுரம், ஸ்திரகேஷத்திரம், பிரமபுரம், ஜராவதகேஷத்தி ரம், இரத்தினபுரம், பல்வாரணியம், சம்பகாரணியம், என்றும், இக்கலியுகத்தில் மாலதகேஷத்திரம், மாலதீபுரம், மாலதீவனம், யூதிசாபுரம், வடதிருமுல்லைவாயில் என்றும்;

பெருமானுக்குக் கிருதயுகமுதல் துவாபரமிறுதிவரையும் பிரமசாதேசுவரர், இரத்தேசுவரர், இரத்தபுரீசுவரர், வில்வேசுரர், பசுபதீசுவரர் என்றும், இக்கலியில் அகளங்கரத்தேசுவரர் நிர்மல மணீசுவரர், சுமத்யாபதீசுவரர், மாசிலாமணீசுவரர் என்றும்;

அப்பிகையாருக்குச் சென்ற மூன்று யுகங்களிலும் நிர் துஷ்டாரத்நநாயகி, சித்ரமத்தியாநாயகி, சுமத்யாநாயகி, பிரம னாதநாயகி, மனோபிரமணீநாயகி, சாந்தமத்தியாநாயகி யென் றும், இவ்யுகத்தில் அகளங்கரத்நநாயகி மாலதீவனநாயகி, யூதி சாபுரநாயகி, இலதாமத்யாம்பிகா, நோடியிடைபார்வை என்றும்;

தீர்த்தங்களுக்கும் முன் மூன்று யுகங்களில் கோயிற்குக் கிழக்கிலுள்ள திருக்குளத்திற்குப், பிரமதீர்த்தம், ஜராவததீர்த் தம், இரத்தினதீர்த்தம், சித்திதீர்த்தம், என்றும், கலியில் கலி யாணதீர்த்தம், சுப்பிரமணியதீர்த்தம் என்றும்; புராணத்துட் பெயர்கள் கூறியிருக்கின்றன.

மற்றும் புராணத்துள் கூறியுள்ள பதுமதீர்த்தமென்னும் இந்திரதீர்த்தத்தை இப்போது செந்நெற்குட்டையென்றும், அக்கினிதீர்த்தத்தைப் பரமனேரியென்றும், இயமதீர்த்தத்தைச் சச்சன் குட்டையென்றும், நிருதிதீர்த்தத்தைத் திருமஞ்சனக்

குட்டையென்றும், வருணதீர்த்தத்தைக் கருமான் குட்டையென்றும், குபேரதீர்த்தத்தை வாழைக்குளமென்றும், வழங்கி வருகின்றார்கள். வாயு ஈசானதீர்த்தங்கள் இவ்விடத்தில் இன்ன பெயருடனிருக்கின்றனவென்றணரப்போகவில்லை.

இவைபன்றிச் சூரிய சந்திரதீர்த்தங்க ளென்றிரண்டுண்டு. அவை நகருக்குத் தகழிணத்தில் மன்னுதசுவாமி மரகதாசலவம்மையார் சநிதிக்குச் சூடபாரிசமாகவிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் அவை ஒரேதீர்த்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டு இளமங்கை தீர்த்தமெனச் சின்னாள் வழங்கி, இப்போது தாமரைக்குளமெனக் காரணப்பெயரைச் சூழி நிற்கின்றது.

மூர்த்திலதீர்த்த விபவங்களுடைய இந்தக்ஷேத்திர புராணம் பதினெண்புராணங்களுள் பவிஷ்ய புராணத்தின் உத்தரபாகத்தில் சிவக்ஷேத்திரகண்டத்தில் மார்க்கண்டேய சம்பரிஸதயில் மத்திபபாகத்தில் அம்பிகையாருக்குச் சிவபெருமானே உபதேசித்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தலத்தில் பிரம சேவர் வழிபட்டுப் பெருமானுக்கு விழாவெடுத்ததாயும், சூரியசுடவுள் தேவஸேநாதிபத்தியம் பெறுமாறு பூசித்து வரமடைந்ததாயும், பிருகு முனிவர் துவாதசவருடக்ஷாமம் நிவிர்த்திபாம்படி வழிபட்டு இரத்தினவருஷம் வருஷிக்க அனுக்கிரகம்பெற்றதாயும், வசிட்டமுனிவர் யாகசம்ரக்ஷணத்தின்பொருட்டு வழிபட்டுக் காமதேனுவைப்பெற்றதாயும், சந்திரன் தாராசங்கமதோஷவிவாரணத்தின் பொருட்டுப் பூசித்தருளடைந்ததாயும், அசுவனி முதலிய நாண்மீன்கள் தமது நாகத்தை சந்திரன் விஷயமாக அபசாரப்பட்ட பாவவிமோசனமரம்படி அம்பிகையாரை வழிபட்டியந்ததாயும், சூரியன் தக்கபாகத்தில் சிவந்தை கேட்ட தோஷநிவார்த்திக்காக வழிபட்டு இழந்த கண்ணையும் அடைந்ததாயும், குசலவர்கள் தமது பிதா இராமபிரானிடம் எதிர்த்துச் செய்யாதன செய்த அபராதக்ஷமைக்காக வழிபட்டுப் பந்ததாகவும், துவாசமகருஷி இந்திரனிடங் காட்டிப் போபத்தால் விளைந்த பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்ள வழிபட்டதாயும், சிவப்பிரசாதத்தை அவமதித்த ஐாவதம் அப்பாவப் போமாறு பூசித்து அச்சாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டதாயும்,

இத்திராணி தனது கணவன் பிறர் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் கரந்துறைப நேர்ந்த தோஷம் போமாறு அம்பிகையாரை வழிபட்டதாயும், அப்போது வெளிப்போந்த இத்திரான் சுவாமியை வழிபட்டு உற்சவம் செய்வித்ததாயும், இந்தக்ஷத்திரத்தில் ப்ரதோடம் சக்கிரவாரம் மஹோதய அருத்தோதய முதலிய விசேடதினங்களில் செய்யும் சிவ புண்ணியங்கள் இந்தப் பலனைத் தருமென்பதாயும், தேவமித்திரனென்னும் ஆசாரவீனனானவப்பிரன் அபுர்தியாற் செய்த புண்ணியத்தாற் கதியடைந்ததாயும், சம்புதாஸர் என்னும் அடியவர் ஸத்கைங்கரியஞ் செய்து முத்தியடைந்ததாயும், சித்திர கர்மனென்னும் அந்தணன் அபுத்தி பூர்வமாப்ச் செய்த கைங்கரியத்தால் பரமபதமடைந்ததாயும், இக்கலியில் ஆதொண்டைசக்கிரவர்த்தியாரை வலிந்தாளத் திருவுளங்கொண்ட சிவபெருமான் முல்லைப்புதருளி நுந்தட்டி அவரேறிய யானையைத் தகைந்து அவரால் வெட்டுப்பட்டும் நிர்மலமணீசுவரராய் அவருக்கு முததியைப் பாலித்ததாயும், கூறியிருக்கின்றது. இத்தலத்தைப் பற்றிய வேறு துதிதூல்களில் விஷ்ணு அருச்சுனன் முதலிய பலரும் வழிபட்டதாகவும் கூறியிருக்கின்றன.

இத்தகைய ஸிபவங்களின் விவரங்களையும், சந்தி அந்தாளாயண்டபத்தில் எருக்கந்தூ ணிரண்டமைத் திருப்பதற்கும், ஈதிதேவர் வனையதலங்களைப் போவது புஷ்டபாகங் காட்டி விற்பதற்கும், அம்பிகையார் வலமாக எழுந்தருளியிருப்பதற்கும் காரணங்களையும் அந்தக்ஷத்திரத்திலுள்ள ஷே. தேவஸ்தானம் ஸ்தானீசர் ஸ்ரீமத் நாகேசுவர சிவாசாரிபாரிடமிருந்த வடமொழிப்பாணத்தின்படி ௨-௩-௩-ஸ்ரீ வித்வான். க. வ. திருவேங்கடநாயடவர்கள் தமிழிலமொழிபெயர்த்தது அச்சிட்ட வசன ரூபப்புராணமும்; ௨-௩-௩-ஸ்ரீ வித்வான். திருமயிலை - சண்முகம். பிள்ளை யவர்கள் செய்தச்சிட்ட கெய்யுள்ரூபப்புராணமும் நன்கு விளக்கும். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாற் நிரூப்பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரு.—திருவேற்காடு.

நான் மணி மாலை.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

கடற்பாரும்பொன்னுலகுங்கண்டுநிதம்போற்றுங்
கடக்காரிபழகத்துக்கன்றே — கடுக்கைமலர்த்
தேன்மணிமாலேச்சடையான்சீர்த்திருவேற்காட்டிசன்
நான்மணிமாலேக்கருள்செய்நன்கு.

சமயாசாரியர்கள்.

நேரிசைவெண்பா.

புகலிப் பிரானெம் புரைதவிர்த்தா ஞந்தான்
டகச்சதுர னம்பி யவிருஞ்சுகக்கடலாம்
வாசவூர் மாமணியா மாதவத்தோ ரல்லதுவே
ஞேதவோர் தேவுண்டோ வுற்று.

நூல்.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னையார்செங்கமலம்பூத்தொளிருந்தண்குளத்தின்
மின்னையாராதிருவேற்காட்டின் — மன்னுமறை
நாவாற்பழிச்சவளாநம்பனடிப்பதுமப்
பூவாற்பழிச்சனனம்போம்.

(க)

கூட்டளைநிகலிந்துறை.

போமரும்பாதகந்தீமுன்பருத்தியைப்போலபரந்
தாமருந்தாமரைமேலயனாருஞ்செபதியுங்
காமருஞ்சோமருமாதித்தியருங்கருதுமெழி
லாமரும்பார்பொழில்வேற்காட்டரனையடுத்தவர்க்கே. (உ)

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடுத்துச்செல்வர்தமைப்பேணி

யருஞ்செந்தமிழ்ப்பாவோதாமல்

தொடுத்துப்பன்மாமலர்குட்டித்

தொண்டாவார்க்குத்தொண்டாகி

விடுத்துக்கள்ளவினையினத்தும்

வேற்காட்டின்கண்வாழ்வோரைக்

கடுத்துக்காலபடரென்றுங்

காணர்கோபம்பூணரே,

(ந)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூணரங்கொள்பாணர்மொழியார்

சொற்கந்தனையுமக்கந்தினையும்

வடவரையென்றுங்குடமுடியென்றுஞ்

சலசரமென்றுங்காலேசரமென்றுங்

பலபலபுகழ்ந்தேயலமரலெப்திக்

காலங்கழித்துமாலும்புலவீர்

குறுமுனிவன்மனக்குறைபதுகீர

துருமணக்கோலமருவிவேற்காட்டின்

மன்னிபபரமன்பொன்னடிநிலையின்

மணமலர்தூவிச்சுணமொடுவாழ்த்திக்

கள்ளந்தவிர்ந்தொழிலுள்ளங்கரைந்து

கண்ணீர்துவிர்வெண்ணீரெண்ணீர்

புமான்த்தெயிலருமெய்ஞ்ஞானத்தவர்பான்

மேவித்தினந்தொறுஞ்சேவித்துயம்மின்.

நரைதிரைமூப்புரணுகுமுன்

உரைதவறாதுவிரைமின்ஸீரே.

(ஊ)

நேரிசை வெண்பா.

நீரேற்றசெஞ்சடையானேரார்தமுப்புரத்தைப்

போரேற்றிநீரூக்கும்புண்ணியன்றன்—காரேற்ற

சண்டலையார்வேற்காட்டைச்சாரந்தோர்மனத்துயரங்

கொண்டலையாரென்பார்குறித்து.

(ஐ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

குறிக்கும்பொருடருவேற்காடுறைதருகொற்றவனை
மறிக்கும்மரைமலர்ந்தோனப்போற்றிவணங்ககில்லீர்
பொறிக்குங்கருணவண்பச்சடிக்கும்புளியடுத்த
கறிக்கும்பரதபித்தேக்குற்றுவாமுங்கசடர்களை.

(௬)

எண்ணிநீங்குநெடியடி யாசிரிய விநித்தம்.

கசடறச்சிந்தாமணிகாரிகைநன்னூலாதி

காப்பிபங்கற்றுவென்னகாசினியோர்போற்ற

கசரதமாசிவிகைமுதல்வாகனமூர்ந்தென்ன

கனகமணியாபரணங்கலந்தணியினென்ன

மசகமெனநிலையிலுடலினிமினுக்கினென்ன

மரகதமாமயில்வரன்வண்மலர்கடுவி

நசையொடுபூசினபுரிந்தேவற்காட்டுநாதன்

நளினபதப்புகழ்பரவார்தாகர்தமிழ்பரவார்.

(௭)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வார்சினதளிர்ந்துவளமுற்ப்பசந்த

மாந்தளிர்மாதர்காந்தியுமுல்லை

முறுவலுங்கமுகமுறுவறுகளனு

முருக்கெழிலிதமுந்திருக்கழைசோளுங்

கபலுமரும்புபங்கபமுங்கலந்து

நாட்டமுங்கச்சணிரவிமுகங்காட்டுங்

குளமுந்துருமமும்வளம்பெறச்சுழுங்

திருவேற்காட்டமர்தருவேயினிச்சுங்

கனியேதன்னந்தனியேதொண்ட

னுயிருக்குயிரேசெயிர்தீர்பரமே

புலித்தோலுடையாயளித்தாளுடையாய்

மாணிக்கருவிபமாண்டினையுணர்ந்து

நீபெகருவியனகினைந்து

காயேயினின்றுநலுங்கின்னீறனை.

(௮)

நேரிசைவேண்பா.

நின்றுசனனந்தோலுநீங்காதுயிரிடுளுதி
தூன்றும்வினையகற்றச்சுழாம—லென்று
மருள்வேற்கண்ணாவிக்குமாரகத்தினீவந்
தருள்வேற்கண்ணாண்மணவாளா.

(க)

குட்டளைக்கலித்துறை.

ஆளாகிவேற்காட்டரனார்க்கன்பாற்றினதுவினைக்கோர்
வாளாகியீர்க்குமென்றெண்ணிநெஞ்சேயந்தமாதுபங்கன்
முளாகியமலர்க்கேபூசைசெய்பவர்ச்சார்ந்தவர்க்குந்
கேளாகிநாளும்பணிபுரிவார்க்கென்றுங்கேடிலையே.

(க1)

எழுதீர்க்குழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தார்.

கேடிலாமறைதேர்ஞானசம்பந்தர்
கிளத்தியபதிகமாந்தெரியல்
தோடலர்கொன்றைமாலையோடுலலாத்
தோட்கணிவேற்கணிசொழாரா
வாடிபடைபார்கூழ்முகிலினேநோக்கும்
வகையெனநினதுபேரளியை
காடினெனிந்தநாயினேற்கின்று
நயந்தருடருதனின்னயமே.

(கக)

நேரிசையாசிரியப்பா.

நயமெனக்களித்தசயம்லாவிந்த
சடமெனுந்தேரமர்விடயமாம்பரியை
மனமெனுங்கயிற்றில்வனைந்துபுத்தியாஞ்
சாரதிசெலுத்தப்பாரகந்தனிலே
புல்வழியொரீஇநல்வழிபடர்ந்து
வீடெனும்பதத்திற்குடிடவேண்டின்
ஐம்பொறிவேட்கைக்கலபந்தம்ம
செம்பொருள்வேண்டுஞ்சின்னாட்புலவீர்
தேமாங்கனிரதம்போம்ருகி
யேயந்தவண்சாலிபாய்ந்துவளர்க்கும்

வேற்காட்டரசனார்க்காட்பட்டுப்
பல்புகழ்பாடிச்சொன்மலர்தூவிப்
பாணித்திடாதுபரிந்து

வேணத்தியானம்விரைந்துசெய்ம்மின்னே, (கஉ)

நேரிசை வெண்பா.

மின்னையார்கண்வலையில்வீழ்ந்துதிருவேற்காட்டு
மன்னையார்வத்தான்மதிப்பவர்தம்—பொன்னடியிற்
முழார்கடநரகந், ப்பிப்பேரின்பத்தில்
வழார்கணன்குடகிழ்ந்து. (கங)

கிட்டினாக் கலித்துறை.

மகிழார்கடவாய்நரகக்குழியினின்மாய்வர்பசுஞ்
சிலிவாகனன்தீர்த்தமாடிவேற்காட்டுச்சிவன்புகழை
மகிபார்சுநிக்குமெய்யன்பர்கள்கூட்டமருவின்மா
குகாமெனுநயனத்தவராசையைமாய்த்தெண்ணியே. (க)

எழுநீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிநுந்தம்.

எண்ணியெண்ணிமாரவேனெடுத்தெறிந்தவாளியாற்
கண்ணிவேபந்தகூந்தன்மாதர்கண்ணிரங்கனீர்க்கிவேற்
கண்ணிராயன்றினக்கருத்திருத்துவோர்க்கெலாம்
புண்ணியடபுரிந்திலார்கன்புலமையென்னபுலமையே. (கரு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

புலையாமுடலிதைச்சலனமிலாமற்
புரிந்திடவெங்குந்திரிந்துழன்றுழன்று
பொய்க்கரிகளவுபுரிந்துரைத்தீட்டும்
பணத்தினைவிழைந்துக்குணத்தினைநீக்கி
உண்ணாஅதுடாஅதுறங்காததனைக்
காத்துதொட்டுப்பார்த்துப்பார்த்து
வறியோர்சங்களைவறிதினிற்காணவும்
பேசவுமவர்குறையாசையிற்சேகட்கவுந்
தீமைசெய்குருடாபூமையாய்செவிடாய்
அலையாதோடியிலைவாய்கழுநீர்

படப்பையைச்சாவியைத்திடத்தொடுவளர்ச்சு
திருவேற்காட்டின்மருவியபரமன்
செந்தாமரைநேர்திருத்தான்
வந்தனைசெய்துசிந்தனைபுரிமினே.

(க௭)

நேரிசைவேண்பா.

சிந்துரஞ்சோலசுணந்தேன்பதங்கம்போல
ஐந்துபெயராலழிபவரே—வந்து
நிதந்தவத்தகத்தியற்காநின்றவேற்காட்டிசன்
இத்தனைப்பெற்றுய்வீரினி.

(க௮)

கட்டளைக்கலிந்துறை.

இனித்தும்பையாத்திபொற்கோடரந்தன்னிலிலகுபரன் [ண்
தனித்தும்பித்தோலுடுத்தோன்றிருவேற்காட்டுத்தாணுவைக்க
பணித்துப்பரவிப்புகழுமின்வீணிற்படிப்பதென்னே
சனித்துமிறந்துமுழுவந்தொழிவினத்தள்ளுதற்கே.

(க௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தம்.

தள்ளிமாயவினக்குழுவைப்புத்தமுவியவேற்காட்டிற்
றெள்ளியோர்பரவக்குடிகொண்டருடேவன்னடிமலரை
வுள்ளிநாளுமவப்பர்முனிவர்களும்பர்போற்றநிதந்
வெள்ளிமாமலையீதுகளிப்பொடுவீற்றினிதிருப்பாரே.

(க௧௦)

நேரிசையாசியப்பா.

இரும்பிணக்காந்தப்பொருப்பிழுப்பதுபோல்
எனதுயிர்தன்னினதுருமலேதான்
ஈரப்பதெற்றைக்கோபார்ப்பதிக்கொழுநா
தவளையுழக்குநீர்க்குவளைகளரிவையர்
கண்களைக்காட்டிம்பண்கள்செய்யரிசுழ்
கருப்பமர்வேலிச்செருப்பொலிவேற்காட்
டப்பணிசடையோயொப்பினையிகந்தோய்
பண்ணவனேதுதற்கண்ணமர்பகவ
பெண்ணரைபொலியும்பெரியோய்
வெண்ணிறணியும்வண்ணமேனியனே.

(௨௦)

நேரிசைவெண்பா,

மேனிக்கணியாகமெல்லியலைப்பாகங்கொள்
தேனிக்கனையதிருநாமா—நானிக்
குவலயத்திலேபிறந்துகூற்றுவன்பாற்செல்லுங்
கவலையற்றிருக்கப்பார்கண். (உச)

கட்டளைக்கூலித்துறை.

கண்ணைமணியேகருவூலமேகற்பகத்தருவே
பண்ணைகருணையென்றநாளிற்றேர்படைத்தலைவன்
உண்ணைந்தவன்பாற்றுதிக்கவேற்காட்டினிலுற்றவனை
மண்ணையனலேயுடலுண்ணுமுன்சேர்மடமனமே. (உஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தார்.

மடமாலைக் கரத்தினுஞ்செம் மேனியினும் வைத்தருளு
மலைவி லானை

வடமாநன் னீழலிலே நால்வர்க்கன் றோத்துதனை

வகுத்திட்டானை

இடமாகத் திருவேற்காட் டினிலமர்ந்த பெருங்கருணை

யிறைவன் றன்னைக்

கடமாலி னுரியானைக் காதலொடு கருதில்வினை

கலைந்து போமே.

(உ௩)

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

கலைதொரிசுறுமுனிபலபலவேத்துப்

பழிச்சிடவவர்க்குச்செழித்தருள்கொண்டு

மணமலிகோலங்குணமலிந்தருளுங்

சுமலத்தடஞ்சூழ்விமலவேற்காட்டில்

வீற்றிருந்தருளுமேற்றுடைக்கடவுள்

பிறவிக்கடற்குப்பெறலருவங்கமே.

(உ௪)

நேரிசைவெண்பா,

வங்கப்பயக்கடலுள்வாய்த்தருஞ்சமுண்டிலரே

லெங்கடிருவேற்காட்டிலீச்சுரனா—சங்கணிந்த

நாரணனாரணனாநாட்டமீரைஞ்ஞாற்றுவெள்ளை

வாரணனார்சீரணமாவார்.

(உ௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரிற் பொலிமுலைவேற்சணிநாயகன்வந்தவரைச்
சீரிற்புரந்தருள்வானென்றுபன்முறைசெப்பியுந்தண்
ணீரிற்பொறித்தவெழுத்தெனச்செய்குவர்நீசர்நல்லோர்
தேரிற்றிகழ்சிலையக்கரமாக்குவாரசித்தத்திலே. (௨௬)

எழிசீர்க்குழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

சித்தங்கலங்கியெங்குந்திரிந்துசிந்தாமணிக்குநிகரா
மத்தன்மதிக்குடைக்கீழ்பொருந்துமரசேபடிக்கண்ணையா
ரொத்திங்குளார்களெனவேயுலோபருக்குப்புனைந்தகவியீர்
மத்தம்புனைந்தேவற்கண்ணிமேவும்வள்ளற்றுதிக்கமதியீர். (௨௭)

நேரிசையாசிரியப்பா.

சுந்நிபுற்குரியகூர்ந்திடுவாரொடு
தேர்ந்நுதாட்டிலார்ந்தபொற்றேடிப்
பார்ச்சுட்டிவனடியார்க்கமுதருளிய
மூர்க்கநாயனாக்கேற்கும்பதந்தருங்
கடவுளென்றுன்றனடியிணையடுத்தேன்
துன்றுசெங்கமலநின்றுகையேற்பக்
கொன்னறவள்ளலெனப்பொன்றருவேற்காட்
டசமுருககேள்பூசனைபுரிந்த
சரணம்புயமித்தருணங்
தருவாய்விடைமிசைவருவாய்நீயே. (௨௮)

நேரிசைவெண்பா.

வருமிடிகணிக்கியிசைவாய்ந்தபெருஞ்செல்வங்
தருந்திருநூனம்பலிக்குந்தக்க—திருவேற்காட்
டத்தன்புகழாலென்றாய்ந்தபரதத்துவந்தேர்
முத்தர்மொழிந்தாரிம்மொழி. (௨௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மொழியுமுடலுமணமுங்கவறருமுன்வினையும்
பழியுந்துடைக்குமுன்பாதாம்புயத்தைப்பணிபவர்க்கே
வழிவழியாட்படவேண்டும்வேற்காட்டினில்வாழமயில்
விழியின்கொழுநாலாரணங்கூறியவித்தகனே. (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வித்தாரமறைபொலியும்வாச்சியத்தினொலியுமரு

வேற்காட்டிசன்

நக்தானகளத்தயிற்றணங்கைமருவியதோளன்

நூனமூர்த்தி

யித்தாரணிக்கணமையினிப்பிறவாதருளுவனென்

நெண்ணிநாளும்

பித்தாயகொடுமனமேசிறந்தவவன்புகழெடுத்துப்

பேசுவாயே.

(கஉ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பேசங்கிளிக்ருழாம்வாசம்புரியும்

விண்டொடுதண்டலவேற்காட்

டண்டர்பிரானையருள்கமாமணியே.

(கஉ)

நேரிசைவேண்பா.

மணிபொன்மாதாதந்தைமக்கண்மனைகல்வி

யெனுங்கடவுளாசிரியரெல்லாம்—அணிமேவுஞ்

சத்திரவீதித்திருவேற்காட்டிசன்மலர்ப்

பத்திரஞ்சோப்பொன்னடியாம்பார்.

(கக)

கூட்டலாகிநலித்துறை.

பாருங்கனலுமாகாயமுங்காற்றும்பரவிநின்ற

நீருங்கதிருமதிபமுமாயினனீறணிந்தோன்

காருஞ்செயுந்தவழ்சோலைவேற்காட்டிக்கண்ணுதலோன்

ஆருங்கருதுமரவாபரணத்தரும்பரனே.

(கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புதொறு மறுபதங்கொள் பொறிச்சரும்ப ரனியினையே

யருந்தி நாளும்

விரும்பியுறை பொழில்சூலவுந் திருவேற்காட் டினிலமரும்

விமல மேலைக்

கரும்புகளை மதனெரித்த கண்ணுதலே கழலடியைக்

கருத சித்தந்

திரும்புவகை யெளியேற்குத் திருவருளின் றிறலதனால்

செய்வை யின்றே.

(௩௫)

நேரிசையாநீரியப்பா.

செய்தனிலன்னம்மைவிழியார்போல்

திரிவேற்காட்டின்மருவுவேலாயுத

தீர்த்தத் துறையிலார்த்தியான்மூழ்கின்

பழமறையந்தணர்குழவிகளரிவையர்

கோவதைமுதலியமாவதைப்பவங்களுங்

களவுகள் பொய்யென்று ளவிவற்றால்வரும்

பாதகமுட்போமாதலினாலே

நன்றெனமதியினினாட்டி

இன்றுநீவீர்கள்சென்று குடைமினே.

(௩௬)

நேரிசைவேண்பா.

குடையாநத்தண்மதியைக்கொண்டாணச்சுட்ட

விடையாணத்திண்புலியின்மேதை—யுடையாண

எண்ணுமவருக்குதவியேபுரி குவார்குழுவை

நண்ணுமவருக்கடிமைநான்.

(௩௭)

கூட்டளைக்கலிந்நுறை.

நான்காமறைநடவும்பெருமான்றிகழ்ஞானவள்ளல்

தேன்காமரம்புகல்கொண்ட நயங்கண்ணியன்றேவர்ப்பிரான்

மீன்காவணந்தவழ்வேற்காட்டரன்பதிமேலிரென்னில்

வன்காணென்வார்த்தையெண்ணுதலேகின்றிரீனர்களை. (1)

அறுசீர்க்குநழிநெடிலடியாசிரியவிந்நீதம்.

ஈனக்கொடுப்பாவியெற்குன்றனருண்மேவ

புலக்காலமோ

வானத்தவர்க்கிந்தஞாலத்தவர்க்கென்றும்

வைப்பென்னவாழ்

பீனத்தனத்தாளயிற்கண்ணியெம்மோய்

பிரிந்திட்டிடா

ஞானத்தரேத்துற்றவேற்காட்டினிலவுற்று

நண்ணுவோனே.

(ருக)

நேசையாசிரியப்பா.

நண்ணியவெளியேன்கண்ணியவரமருள்

நாகமிரண்டையுமாகம்வினங்குற

உரித்தும்வளைத்தும்தரித்திடுமெந்தாய்

சின்மொழிபுகன்றுபன்முறையேத்தும்

அளியன்மாற்றமுமிகழாதேற்றருள்

தூயராழர்க்கநாயனாகத்தியர்

சுப்பிரமணியரொப்புடன்வணங்கும்

மதிமலிசடையோய்சதிரிமிர்பதத்தோய்

உன்னிலையென்னுரைக்கும்பதத்தோ

அற்புதவேற்காட்டரசே

பொற்புறும்பொருளேபுகலரும்பொன்னே.

(சுடு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேற்காட்டச்சுரர், வேற்கண்ணியம்மை, வேலாயுத
தீர்த்தம்; சுப்பிரமணியசுவாமி பூசித்ததலம், பரமசிவன் பார்
வதிசேவியாரோடும் கணபதியோடும் திருமணக்கோலமாய்
அகத்தியருக்குக் காட்சிக்கொடுத்தனர். மகாலிஷ்ணு விசுடக்
கூத்தாடி இத்தலத்திலிருக்கும் பாஞ்சசன்னிய விநாயகரிடத்
துச் சங்கத்தைப்பெற்றனர். சுக்கிரன், வேதம், பரசுராமன்,
இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பூசித்துப் பேறு
பெற்றனர். இத்தலத்திற் சர்ப்பவிஷ உபத்திரவம் நாளது
வரையில் கிடையாது. இந்நகரத்தில் மூர்க்கநாயனார் வேளாள
மரபில் மார்கழிமாதப் புரப்பூசத்தில் திருவவதாரஞ்செய்தரு
ளித் தமதுசெவ்வங் குறைத்தும் சிவனடியாருக்கு அமுதூட்
டலைக் குறைவுபடுத்தாவண்ணம் சூதமாடி யமுசருத்திவந்து
கார்த்திகைமாத மூலநாளில் முத்திபெற்றனர் திருஞானசம்
பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம்பெற்றுள்ளது

திருச்சிற்றம்பலர்.

உச.-திருமயி ஸ.

விநாயகர்.

பிழிநீருநேரிகை வேண்பா.

சன்மமறுங் கல்வியொடுங்.காஞ்சனமுஞ் ஞானமிகும்
நன்மனைமக் கட்பேறு நல்குமே - சின்மயமா
மாணைமுகத் தானைமதத் தானைவதைத் தானைசிறுத்
தானைமிகுத் தானைதுதித் தால்

நடராஜர்

எழிநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

புரமொடு மூரன் பொடிபட விழித்த
புனிதனே போதவா னந்தப்
பரம்பர விமல பார்பதி பாக
பண்ணவர் விண்ணவ ரேத்தத்
திரம்படு மறலி சாயமார்க் கண்டன்
தீவினை தீயவந் தருளே
சூர்தொழு பதத்தாய் நிரந்தர நடத்தாய்
தொழும்பனென் காணவந் தருளே.

சிவகாமியம்மை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறணி வேணியெம் மண்ணறன் பாக மமர்ந்தவளே
காரணி நாரணி பூரணியே கஞ்சன் மான்முதற்குந்
தாரணி பாதத் திருவரு ளாலன்றித் தஞ்சமுண்டோ
சேரணி யேபணி யேதினந் தந்தான் திரிபுறையே.

சுப்பிரமணியர்.

நேரிசைவேண்பா.

சொன்னவுடனேயேமன் சோருமே சோகமறும்
பன்னவுடனேபேறு பாலிக்கும் - வன்னமயில்
ஒப்பிகந்த வாரணத்தா னெள்ளியவே லேந்துகரச்
சுப்ரமணி யென்றதிருச் சொல்.

திருநந்திதேவர்.

கலிவிருத்தம்.

வந்தித் தோர்களுக் கன்றி வழிவிடாச்
சந்தத் தார்புனை தாபதன் சந்ததஞ்
சித்திக் தேத்தச் சேர்த்திடுஞ் சிவகதி
நந்தி நாதனை நண்ணுவ நாங்களே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

கட்டளைநலித்துறை.

சாழியின் மேய கவுணியர் தங்குலக் கண்மணியைப்
பூழிபன் வெப்பினைத் தீர்த்தருள் செய்திடும் புண்ணியனைப்
பாழிசை மூரிப் பதிக மமைத்திடும் பாகுலனை
நாழிசை தோறும் நினைந்தவர் நற்பதம் நாடுவனே.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

வாரா நமனெதிரே வந்தடுக்கும் கல்லவெலாஞ்
சீரார் சிவபதமுஞ் சேர்விக்கும் - பேரான
கல்லைக் கலனாய்க் கடல்கடந்த வாகீசர்
சொல்லை யொருகாற் சொல.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆயுங் சலையுஞ் சுருதியுங் காண்டற் கரியபதந்
தோயும் படிநிலந் தூதுவிட் டென்றுந் துரிசறு பொன்
பாயுந் நதியில் விடுத்துக் குளத்தில் பரிந்தெடுத்துச்
சேயும் பிழைக்க வழைத்தவர் தாண்முடி சேர்க்குதுமே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேதமொழியை விரித்துரை செய்திடும் வேதியனை
நாதனெழுதநற் கோவையைப் பாடிய நாயகனை
வாத புரித்திரு வாளனை மாணிக்க வாசகனை
பாசம்பணியும் பணியே பணியெனப் பாடுவனை.

சண்டேசரர்முதலியநாயன்மார்கள்.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசீரியவிருத்தம்.

தந்தையிரு பதந்சிதைத்துச் சிதையாத பதத்திருந்த
தண்டித் தாளேச்
சிந்தைமிசை குடியிருத்திச் சிறுத்தொண்டர் கண்ணப்பர்
சேரர் சோழர்
முந்தை னக் கட்டறுத்து முழுநீறு பூசியநல்
முனிவ ராதி
எந்தையரா பெமையாண்ட தொண்டர்திரு வடியிணையை
யிறைஞ்ச வாமே.

பதிகம்.

கலிநிலைத்துறை.

மைபார்விழிமாதருமக்களுமற்றனோரும்
வைவாவரனவெண்ணித்தினந்தினம்வாதையெய்திப்
பொய்யாகிபசொல்லியென்சிந்தைபுறத்திலேகி
நையாவரந்தா கபாலீச்சுரநாதனாரே.

வாளுடருமாமுனிவோர்களும்வந்துவந்து
பூறுநிறின்பொன்னடிக்கேபணிந்தேத்திப்போற்றித்
தேனூரமிர்தமுண்டானந்தந்தேக்கினின்றார்
தானாய்வளருங்கபாலீச்சுரத்தம்பிரானே. (௨)

வீடாமோடுமனைமக்களிலாசைவைத்து
காடானதேருமுனின்கழல்கருதிலேனைப்
பாடானவைசெய்தெமன்பற்றிடாப்பான்மைபாராய்
நாடாரிறைஞ்சங்கபாலீச்சுரநாதனூரே. (௩)

அன்பாபொருபோதும்விபூதியணிந்தறியாத்
துன்பாலெமைத்தொட்டவினையின்றொடக்கறுத்துத்
தென்பாலவன்வந்திடும்போதுதிகைத்திடாமல்
என்பாவிரங்காய்கபாலீச்சுரத்தீசனூரே. (௪)

நானோதினம்மாதர்கள்மையலினைந்துரைந்து
தேனோகனிரசுமோவிதழெனத்தேட்டங்கொண்டு
வானோர்தொழுந்தேவனின்பொன்னடிவாழ்த்திடாமற்
போனேனருடாகபாலீச்சுரப்போதனூரே. (௫)

சாவேதனைபடமுடியாதுஜனனமென்னும்
மாவேதனைதரமாகாதிசையினில்மாரெனையும்
பூவேதனைசொலப்போகவறுமையிற்புக்கழுந்து
மாவேதனைதீர்கபாலீச்சுரமன்னனீரே. (௬)

சண்டாளராகிலுங்கிணைதிச்சாருமுன்னம
அண்டாதுகன்மவினையெய்தலாமருளையென்று
பண்டாரணஞ்சொன்னதறிந்துபணிந்துநின்றேன்
தொண்டாக்கிக்கொள்கபாலீச்சுரத்தோன்றலாரே. (௭)

ஆறாததுன்பத்திலாமுடியேன்கலக்கக்
தேறாததற்கென்செய்கேனிங்கொருதிக்கிலாதேன்
பாராதியர்போற்றும்பரனருள்பண்ணிடாயேல்
வேறார்விளம்பாய்கபாலீச்சுரவேந்தனூரே. (௮)

எல்லாருங்கைக்கொள்ளுஞ்சமையமிஃதென்றெனாமல்
பல்லாருநகைக்கப்பல்வேடமதாகிப்பாரில்
செல்லாதவிடமில்லைநின்னருள்செய்வதென்றே
நல்லார்பரவுங்கபாலீச்சுரநாதனாரே. (க)

பொய்யானதெலாம்பொருளென்றுநற்புத்திகெட்டுச்
செய்யாதனசெய்துநல்லோர்சொற்செவிகொளாமல்
ஒய்யாரமதாய்க்கழித்தேநாளையொன்றுக்காணென்
மெய்பாயடைந்தேன்கபாலீச்சுரவேந்தனாரே. (கௌ)

நேரிகைவேண்பா.

தேர்துகிரை யானைத் திரண்ட. படைகுழப்
பார்முழுது மாண்டும் பலனுண்டோ - ஓர்பகலே
சென்றழியு மாமயிலைக் செல்வகபாலீசனருள்
பொன்றா தவர்தம் பொருள். (க)

வாடிசுற்றத் தாரெல்லாம் வந்தாங் கிழவுகொண்டு
ஆடி யழுது வலராமுன் - ஓடிநனித்
தேன்பாயு மாமயிலைத் தேவன் றிருவடியை
என்பாடிப் போற்றா யினி. (௨)

கையிற் றடியூன்றிக் கால்குலையக் கண்ணிருண்டு
மெய்யினின்று மூச்சதுவு மேலேற - வெய்யநமன்
வந்திறுக்கிக் கட்டி வலியாமுன் மாமயிலை
சிந்தித் தடைவாய்நற் சீர். (௩)

அழகும் வயது மதிகரிக்கத் தேகங்
கிழவுத் தனமெய்தக் கெட்டுப் - பழயபடி
சாயா ரிடைபுகுந்து தானழியா முன்னமே
வாயார மாமயிலை வாழ்த்து. (௪)

சேர்ந்தடியார் கூட்டத்துச் செய்யவர்க்கு நல்லபணி
சார்ந்தபல வல்வினையுஞ் சாராதே - ஓர்ந்துடன்
நண்ணுவாய் மாமயிலை நாதனடி யல்லதுவே
மெண்ணுவது மென்ன விழுக்கு. (௫)

எத்தனைதான் சொன்னாலு மெள்ளளவு மேராமல் [யில்
பித்தனைப்போல் செல்கின்றாய் பேதைநெஞ்சே-இத்தரை
வேண்டிவன் வெல்லாம் விரைந்தளிக்கு மாமயிலை
யாண்டவனைச் சென்றங் கடை. (க)

அலைந்து நிதிதேடி யல்லலுக்கே யாளாய்க்
குலைந்துபிண மென்றுகூ ராமுன் - நிலைந்துபுகழ்
மாமயிலைக் கற்பகப்பூ மாதானே மன்னிவளர்
துமணிபைக் கண்டு தொழு. (எ)

ஆக்கைக் கிரைதேடி யையோ வ்லமந்து
காக்கைக் கிரையாய்க் கழியாமுன் - சீக்கிரத்தில்
துஞ்சினரை மீண்டெழுப்புந் துங்கமயிலை ப்பரமன்
கஞ்சமலர் போற்றக் கருது. (அ)

எந்தைபிரான் மாமயிலை யீசன் நிருவருளால்
தந்தவிர்த மானிடத்திற் சாராதே - பந்தமுற்று
வந்த வரவை மறந்தாய் மடநெஞ்சே
எந்தவிதம் வாழ்வா யினி. (ச)

திகையா தருளுந் திருமயிலை யூர்வாழ்
நகையார் புரமெரித்த நாதன் - வகையோடு
சொன்ன மொழிப்படியே சும்மா விருநெஞ்சே
இன்ன மயக்கமுனக் கேன். (க')

வாழி விருந்தம்.

அம்மைவாழி யப்பன்வாழி யானைமா முகத்தனும்
செம்மைவேலும் வாழியே சிறந்தநீறு கண்டியும்
மும்மையு முயர்ந்தனவர் செழுத்தும் வாழிமுழுதுணர்
தம்மை யொப்பிலாதவன்பர் தான்கன் வாழிவாழியே!

கபாலீச்சுரர். கற்பகவல்லியம்மை. கபாலிதீர்த்தம். பிரம
தீர்த்தம். புண்ணவிருட்சம். மைலாப்பூர். மாயூரம். வேதபுரம்.
மந்யாபுரி. எனவும் வழங்குகிறார்கள்.

பிரமதேவன் கர்வநிவாரணர்த்தம் பூசிக்க, பரமன் கடால
மேந்திய கையராய்ப்பிரசன்னரானதால் கபாலீசரென பேருண்
டாயது பார்வதிதேவிபார் மயிலுருவாகி பூசித்தமையால் மயிலே
யெனப் பேருண்டாயது. பூர்வம் வேதங்களைக்கவர்ந்து சென்ற
கோமுகாகரணைச் சங்கரித்த விஷ்ணுவோடு வேதங்களும் பூசித்
தமையால் வேதபுரமென்றும் மாயாபுரமென்றும் வேததீர்த்த
மென்றும் டேராயது. சுக்கிரன் பூசித்து வாமனஞ்விழந்த
கண்ணையும் பலவரங்களையும் பெற்றனன். ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்
கடவுள் பூசித்து வேலாயும் பெற்றனன். திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகள் அவகத்தைப் பெண்ணுக்கியதலம். வாயிலாளுயரு
வேள ண்மரபிலவதரித்து சிவபணியிடைசெய்ய பணமின்மை
யால் ஞானபூசைசெய்து கொண்டிருந்து முத்திபெற்றதலம்.
ஐயடிகள் காடவர்கோனானார் கேடத்திரவெண்பா பாடிய
தலம். மெய்வப்புலமை திருவள்ளுவநாயனார் அவதாரமு மயிக்
கியமுமானதலம். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம்
பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩-திருவான்மியூர்.

வேண்பா அந்தாதி.

காப்பு.

நேசைவேண்பா.

திருவான்மியூர்மருந்தைத் தேவர் பிரானே
ஒருவேனார் தாதிவெண்பா வோதத்—தருமவென்
வாரணத்தான் பூங்கமல வாரீசத்தா னேத்துமுக
வாரணத்தான் பொற்றூண் மலர்.

சு ப் பி ர ம ணி ய ர்.

நேரிசை வேண்பா.

வானசம் பந்தமுறு வார்வாழ்த்துங் காழியில்வந்
துனசம் பந்தமகற் றுத்தமனை - ஞானசம்
பந்தனென வந்தவருட் பான்மையனைத் தென்போரூர்க்
கந்தனைந் நெஞ்சே கழறு.

சமையாசாரியர்கள்.

நேரிசைவேண்பா.

காழிவரு ஞானக் கவுணியருங் கற்புணையா
யாழி மிசைமிதந்த வண்ணலும் - வேழமூர்ந்
தக்கயிலே யுற்றாறு மன்றமுது வாழ்வித்த
மிக்கவரு நற்றுணையா மே.

நூ ல்.

நேரிசைவேண்பா.

பொன்னுலகத் தாரும் புகலவரி தாமென்னி
லின்னலுளத் தேனா வியல்வதோ - தன்னேர்
பெருவான் மயூரம் பிறங்குபொழி லாருந்
திருவான்மி யூரான் சிறப்பு.

(க)

சிறப்புறினு மென்னுஞ் சிறுமை யுறினு
மறப்பனோ வான்மியூர் வுள்ளால் - நறைக்கமலப்
பாதத்தை நான்மறையிற் பன்னும் பொருடெரிந்
தேதத்தைப் தீர்ப்பா யிசைந்து.

(உ)

இசையாத தொன்றை யிசையுமெனு மேழை
வசைதீரச் செய்வான்மி யூர்வாய் - நசைகொண்டு
மன்னுமுனைப் பாடிபார் வாழ்த்தும் பரம்பொருடா
னென்னுமுனைப் பாடியெழுநூது.

(ஈ)

எடுத்துநறு மாமலரை யிட்கி முற்றையா
லடுத்துத் துதிக்க வறியேன் - நடிக்குந்
திருவடியைச் சேர்ந்தேன் திருவான்மி யூர்
கருவடிவை நீக்கக் கருது.

(ச)

கரும மிரண்டுங் களையவே நெஞ்சே
பெருமையுறு வான்மியூர்ப் டேணி - வருமலரைத்
தொண்டினை யுருற்றிடுதி தூயவரே யென்றியம்பச்
சண்டனடுத் திடுமுன் சார்ந்து.

(ரு)

சார்த்தாரெஞ் ஞான்றுஞ் சதானந்த விற்பநலம்
ஆர்த்தாரே யாவரதற் கையமிலை - ஓர்த்தார்கள்
பான்மையூர் நெஞ்சத்தார் பாடிப் பரவுதிரு
வான்மியூர் தன்னை மதித்து.

(சு)

மதிவதன மங்கையர்கண் மாயக் கலவி
புதுனமென நம்பும் புலையர் - பதிதராய்ப்
பாழ்நரகில் வீழ்வர் பழமறைசொல் வான்மியூர்
ஆழ்பொருளைச் சேரா ரறிந்து.

(எ)

அறிபவரே செல்வ றறியாதார் தீய
வறிஞர்களே யாவரிது வாய்மை - நெறிமுழலா
மாதங்கத் தோனெழிலார் வான்மியூர் தங்குமத
மாதங்கத் தோலான் வளம்.

(அ)

வளம்பலவி ளங்குபொழில் வான்மியூர் மேவுங்
களங்கறுத்த ஞானக் கடலே - உளங்கருணை
வையாய் வினைப்பகையை வாட்டிவாய் நஞ்சயின்ற
வையாவெங் கேபடைவே னாய்ந்து.

(க)

எங்குங்கண் டோமியையே யேற்றமுறை பிறழா
தங்கங்கொண் மாமறையா லந்தணர்கள் - பொங்கும்
வசையுந் தியாகஞ்செய் வான்மியூர் மேவி
யசையுந் தியாக ரமுது.

(கர)

அத்குகல்வி செல்வ மறிவொடுவீ டுடய்தும்
பழவினைபோ நெஞ்செவெங் பாவத் - பழிமொழியும்
வாதுநடத் தான்புரிந்தான் வான்மியூர் மான்பரவை
தூதுநடந் தான்புகழைச் சொல். (௧௧)

சொல்லுந் திசையெட்டுஞ் சொன்னவுல குந்திரிந்து
வெல்லுந் திறல்படைத்து மேன்மையிலே - நல்லோர்
துணிந்தேத்தும் வான்மியூர்த் தோன்றா னினையே
பணிந்தேத்தல் செய்யார் பலர். (௧௨)

பலவின் பழச்சாறு பாய்ந்துவளர் பைங்கூழ்
பலவளங்க ளைக்கொழிக்கும் புன்மை - மலியுநதென்
வான்மியூர் மேவி வழிபடுவா ரெற்றைக்கு
மேன்மையுறு வார்கள் விரைந்து. (௧௩)

விரைந்து துதிமின் வியன்வான்மி யூரைக்
கரைந்துருகிக் கண்களாற் காண்மின் - றுரைந்து
பதட்டம்போ தப்பேசிப் பாசுதரன் சீறி
யதட்டம்போ தெண்ண லரிது. (௧௪)

அரிதந்ற மாலு மபனு மறியாச்
ஈரித னெனுமருந்தி சன்றன் - பரதமதைக்
கண்டார் பரானந்தங் காண்பர்வான்மி யூரை
விண்டார் பெரூர்பரம வீடு. (௧௫)

வீடுமனை மக்கள் விரும்புதன் மாடாடு
நாடு பலபொருளை நம்பாது - பீடுபெறும்
வேதத்தா னுடும் வியன்வான்மி யூரைநெஞ்சே
கோதற்றே நீவிரைவிற் கூடு. (௧௬)

கூடுவிட் டாவி குமைத்தோடு முன்னமே
ஒடுகரங் கொண்டாடு முந்தமன் - நீடுமனை
எங்குநிறை வான்மியூ ரொந்தை மருந்திசன்
செங்கமலத் தாண்மனமே சேர். (௧௭)

சேரா பழவினையின் செய்வனவும் வாராநா
லாராயு மேலோ ரஹுதினமும் - நேசா
அடித்துலவு வான்மியூ ரண்ணல் புகழைப்
படித்தவருக் குண்டாம் பதம்.

(௧௮)

பதகன் கொலைஞன் படிற்றா னேனின்
பசமலரி லன்பு பதித்தே - இதம்பெறுத
லெந்தாள் வான்மியூ ரெந்தை மருந்தீசா
கந்தனார் தந்தாய் கழறு

(௧௯)

கழலிணைபை யென்னெஞ்சுக கஞ்சத் திருத்திக்
குழமியவஞ் ஞானத்தைக் கொய்து - விழுமிய
பேறு பெறுவான் பெருவான்மி யூரரசே
கூறுபடச் செய்வாய் குறித்து.

(௨௦)

குறித்துவான்மி யூர்தனையே கொண்டாடப் பேய்காள்
மறித்திடுத ளந்தகனார் வந்து - முறித்தும்மை
மோதும்போ தென்செய்வீர் முக்கண் மருந்தீசரைபெப்
போதும்போற் தீர்கள் புகழ்ந்து.

(௨௧)

புகழ்ந்துபுகழ்ந் துன்னடியைப் போற்றாமற் போனேன்
திக்குத விடைக்கொடியெந் தேவே - சுசந்தமுறு
தண்ணருங்கா விண்ணளவஞ் சார்வான்மி யூராவென்
கண்ணிரங்கா யென்செய்வேன் காண்.

(௨௨)

காணக்கிடையாத கட்டழகன் வான்மியூர்
மாணப் பிறங்கு மருந்தீசன் - சேணருளார்
ஹாடர்களே யாவீர் துயர்களைவான் போற்றுமினோ
பேபர்களே நீங்கும் பிறப்பு.

(௨௩)

பிறந்திறந்து மூதுவகிற் பெற்றதுய ரெல்லாம்
மறந்தனையோ வேழை மணமே - துறந்தனைத்தும்
வந்தாருங் காண்பரிய வான்மியூர் வள்ளலருள்
சிந்தாமற் கொள்வாய்நீ தேர்ந்து.

(௨௪)

தேர்த்தருந்து வோர்கடஞ் சிந்தைப் பரவசமே
யார்ந்திருக்கச் செய்யு மருமறையோர் - சார்ந்துதினம்
பூவிட் டடிமை புரிவான்மி யூரடைந்து
தேவர்க் கமுதளித்த தேன். (௨௫)

தேனோபா கோபாலோ தெள்ளமுதோ கற்கண்டு
தானோ கனியோ தனிரசமோ - வானோ
ரருமா மறைமுனிவ ரண்டவான்மி யூர்வாழ்
மெருமான் மருந்தீசன் பேர். (௨௬)

பேர்பலவா மெண்ணும் பிறப்பும் பலபலவாம்
ஊர்பலவா மோது முறவுபல - சீர்க்கமலப்
பூவினான் போற்றிப் புகழ்வான்மி யூரமுதை
மேவினூர்க் கெல்லாம் விடும். (௨௭)

விடுமி னறுபகையை வெம்பிறவி யேழுந்
தடுமி னிறைந்தவற்றைத் தானங் - கொடுமினோ
சித்திர வீதித் திருவான்மி யூர்சேர்மின்
பத்தி புரிமின் பணிந்து. (௨௮)

பணியராப் பூண்டவனைப் பார்ப்பதியோ டெண்ணத்
துணியாருக் கேழைபங்கன் றூத்தான் - ஈணிநாளும்
பேணருகத்தன் பெரிதவக்கும் வான்மியூர்
காணருக் கேது கதி. (௨௯)

கதிரோன் பரிகமுகஞ் சோலை தடுக்கு
பதிவான் மி யூரைப் பணிந்து - மதிபழியின்
பங்குதிருப் பாற்கடலும் பாக்கியமும் தந்திடுவான்
பொங்கு திருப்பாற்கடலின் பொன், (௩௦)

வாழி வெண்பா.

வாழி மறை யாகமங்கள் வாழி திரு வெண்ணீறு
வாழி பர னக்கமணி வாழி பரோ - தாழ்வில்
திருவெழுத் தஞ்சந் திருவான்மி யூர்வாழ்
ஒரு மருந்தி னந்தாதி யும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோநந்தீச்சூர். மருந்தீச்சூர் நடனத்தியாகேசர். சொக்கநாயகியம்மை. வான்மீகதீர்த்தம். சமுத்திரதீர்த்தம்.

வெண்ணிறமான சுயம்புலங்கம் ஒர்பசுத் தனது பாலேச் சொரிந்து பூசித்து முத்தியடைந்தது வான்மிகருஷி பூசிக்கத் திருநடன தரிசனக்கட்டளை யிட்டருளியதலம். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் றிருப்த திகம் பெற்றாள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உகா.—திருக்கச்சூர்.

மாலை.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

திருவகலா தோங்குந் திருக்கச்சூர் மேவும்
பெருவயிற்றெறம் புண்ணியனைப் போற்ற—விருப்பி
ஆதரிப்பான் காப்பான் அளிப்பான் சுகானந்த
போத முணர்த்துவானிப் போது.

சமயாசாரியர்கள்.

மட்டுவிடுத்தம்.

நஞ்சுட்டிப் பாலருத்தி நாயந்தோலைச் சுருள்காட்டி
யெஞ்சாத தூலருளி யிவ்வுலகிலாட்கொண்ட
துஞ்சாத பெருமாற்குத் தூயதமிழ் மறைபாடெம்
விஞ்சபுகழ் நால்வர்பத முடிமலரா மிலைந்திவொம்

நூல்.

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசியவிந்தார்.

காரார்மேனீமாலபனுங்கவினும்மறையுப்புரசரனு
மோராரென்னிலொருநாயேனுணரும்பரிசையுடையே னே
வாரார்சிலைமெய்மாதங்கம்வாய்ந்தவரசே, திருக்கச்சூர்
சீராராலக்கோயிலவர்சிகுணேதேவர்செழுஞ்சுடரே.

சுடரேசோதிவானவனேசயம்பேவடியாருளம்புகுந்து
 இடரேயகற்றியின்னமுதையிதமாய்ப்பொழியுஞ்சுகக்கடலே
 நடமேபுரியுந்திருவடிபைநாயேன்காணக்கடவேனோ
 இடமேபடுநற்றடஞ்சுமுமெழிலார்ச்சங்குநாணுதலே. (௨)

நுதலார்திவதமிட்டொளிநு நுணங்குமிடையாரொடுநாளும்,
 இதமேபேசியிரப்பவர்ங்கொன் றீயாதிருந்தேனினிப்பிழைக்கு
 ம், விதமொன்றுணராவெறிநாயேன் வீணைகழித்தேன்விரைக்
 கமலஞ், சதமென்றடைந்தேன்றிருக்கச்சு ராலக்கோயில்சார்ந்
 தானே. (௩)

சார்ந்தவடிபார்க்கருளளிக்ஞ்சார்ந்தநீதியேதற்பரமே
 ஆர்ந்தவடவாலிடமமருமமுதப்பெருக்கேவருங்கனியே
 நேர்ந்தபொல்லாவியேனேநேடியாளாய்திருக்கச்சுந்
 சேர்ந்தவாலக்கோயிலமர்ச்செவ்வநாண்க்குருமணியே. (௪)

மணியேமணியின்றிகழொளியேமுறைதேர்நாவலூரன்பசிப்
 பினியேபகலச்சென்றிரந்தபெருமான்விருநதிட்டிச்சுரனே
 பணியேனினையல்லாவென்றுபாசத்துழுவும்பரதெய்வம்
 அணியேவள்ளங்குந்திருக்கச்சுராலக்கோயிலம்பரனே. (௫)

பரனேபாபவினையகற்றிப்படியிலாளாய்ப்பழமறையின்
 சிரமேநடிக்குஞ்சின்மயமேசின்தாமணியேசிறந்தசீ
 தரனேயேறுவிடையாகுந்தகமைவாய்த்ததனிக்கைத்துழக்
 கரனேவித்யாதரப்பணியுங்கச்சுராலக்கோயிலனே. (௬)

கோயில்சுகிகாடெனக்கொள்ளுங்கோதிலமுதேகுணக்கடலே
 பாயுநரைமால்விடையிவரும்புண்பாவடியார்ச்சுற்றதுயர்
 மாயும்வகையேயுளங்கொண்டிமாண்டபுசுழ்சேர்திருக்கச்சுந்
 வயுமாலக்கோயிலமெந்தாயென்னையாண்டருளே. (௭)

அருளேவடிவாயவனிதனில்நிறவந்தவன்றெண்டர்
 தெருளேவழங்குஞ்சிவநெறியைச் செழிக்கப்பாடுந்திறத்தினுந்
 இருளேமுழங்குநள்ளிரவிலியைநுதுதுசென்றவனே [கு
 கருளேயகற்றக்கடைக்கணிப்புய்ச்சுராலக்கற்பகமே. (௮)

மகாமகோபாதயாய -
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
திருவிடைச்சூரம், சென்னை 20.

சுசுந

பகவேயன்னதுண்மருங்வேய்ப்பண்பாரமுதர்ப்பிகையாரின்
 அகமேகளிக் கத்திருநடனமாடுமரசேவானந்த
 சுகமேவியநல்வீடுதவுந்துரியாதீதப்பழம்பொருளே
 ககமேசுவணமுடையானேகச்சூராலக்காதலனே. (க)

தலனேதிகழ்நற்றிருக்கச்சூர்தலைவாதமியேன்றனைகளும்
 மலமேயுழலாதுனதடியைமறவாதேத்துவரமருள்வாய்
 சலமேவியசெஞ்சடையானேதையல்சேரொருகூறுடையாய்
 தலனையரவாக்கொண்டவருட்கண்ணாரமுதம்பொழிகாரே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருந்திட்டச்சூரர். அமுதத்தியாகேசர். அஞ்சனாட்சி
 யம்மை. அமுதத்திர்த்தம். வித்தியாதரர் பூசித்ததலம். சுந்தர
 மூர்த்திசுவாமிகள் பசியால்வருந்திக் களைப்புற்றிருத்தலை
 யறிந்து திருவருள்கரந்து சிவபெருமானே ஓர்மறையவரா
 யோடேந்திச்சென்று அமுத யாசித்தருளியதலம். சுந்தர
 மூர்த்திசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள - திருவிடைச்சூரம்.

காப்பு

நேரிவைவேண்பா.

சுல்லியொடு செல்வங் கதித்துவரு மெம்ஞ்ஞானம்
 வல்லினையு நீங்கி வழிவிடுமே - தொல்லை
 கெடுத்தாளுங் கண்டிர் கேடுறு தெம்மைத்
 தடுத்த ஞந் தந்திமுன றுள்.

சு ப் பி ர ம் ணி ய ர்.

நேரிசைவேண்பா.

மெய்ஞ்ஞான மெய்துமே மெய்யடியா னுக்குமே
அஞ்ஞானம் விட்டே யகலுமே - எஞ்ஞான்றும்
நீறுட டி மேனி நின்மலனா ரீன்றெடுத்த
கூறுவடி வேவன்றான் கூடு.

தி ரு ந ந் தி தே வ ர்.

விநுத்தம்.

பூத லத்தினிற் புண்ணியஞ்செய்திடாப் புலையேன்
மாதர் மையலிற் சிக்கியே மாணடி மறந்தேன்
வாது செப்திடும் வல்வினை வராமலே நந்தி
நாச னுந்திருத் தாளினை நான்மற வேனே.

ச ம ய ர ச ரி ய ர் க ள்.

நேரிசைவேண்பா.

ஆளுடைய பிள்ளை யரசுகம்பி யோட்டிகள்
தாளுடையே மென்னுந் தருக்கினால் - நாளுந்
மதிக்கே நெருவரையும் மன்னுபிற தெய்வந்
துதிக்கே னிதுவென் றொழில்.

நூ ல்.

எண்ணீர்க்கழிநேடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

திருவே கருணைக் கடலே யமுதச்

செறிவே பொதுவிற் றிருநன் னடனம்

புரிகா ரணமே புனிதப் பொருளே

போற்றுந் தவருட் பொலிகின் றவருட்

குருவே நினதா லாயலா துளமே

குறியேன் கொடியேன் குறைதீர் பழம்பஞ்

சுரமே நிகர்சொல் லவர்கா டுமிடைச்

சுரமே வியவின் ணவர்கா யகனே.

கரிசுற் றபுலக் கயவர்கீ கடியேன்

கவல்கின் றனனென் செயவல் லனெனக்

கொருசுற் றமெனப் பலகர் லுனதா

ஞழைநா டுநரைத் தெளியே னுலகிற்

நிரிகுற் றயர்வேன் றீனையான் டருள்மை

செறியூங் குழன்மா மலைமங் கையுமை

துரிசற் றவுளத் தினிஞ டிமிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவர்கா யகனே.

(உ)

வல்லேய் முலைமா தர்மயக் கதனான்

மயர்வுற் றனனின் மலரன் னகழல்

வல்லே யடைகிற் பவர்கே யமதே

மனநா டகிலேன் றீனையான் டருள்வாய்

கொல்லே றுடையாய் மழுமர் னுடையாய்

குழவிச் சிறுமா மதியச் சடையாப்

தொல்லா கமநா டியநல் லவிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவர்கா யகனே.

(ஈ)

கடியே றுமலர்க் கீணகொண் டுகொடுங்

காமன் பொருகின் றனனின் னருளேப்

படிமே லடைவார் தமைநா டகிலேன்

பரமா பனிமா மதிசூ டியவா

மிடியே றுமனத் தவனென் புரிவேன்

விடையார் கொடிமே தருசே வகனே

தொடிமே வுகரத் துமைநா டிமிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவர்கா யகனே.

(ச)

தேன்றூழ் குழன்மா தர்மயக் கதனான்

சிறியே னுனின் தலைகின் றனனின்

மூன்றோ டமோரைந் தெனனின் றவுரு

முன்னித் தொழுகின் றிலனெம் முடையாய்

சான்ற முனைநா டெனதன் றுகொலோ

சலசத் திருமங் கைமன ளன்றக்

தோன்ற லெனவன் பொடிமேர் துமிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவர்கா யகனே.

(ரு)

கலையான் றலையோர் விரல்கொண் டிமுனங்
 கழியப் புரியுங் கருணைக் கடலே
 மலையான் றருமா தொருபா கசெழு
 மழுமா னுடையாய் மலையோர் சிலையாக்
 கொலையே புரிமூ வர்புரங் கொளுவக்
 குறிவைத் தெயுமெண் குணவா ரிதியே
 தொலையா தபவந் தெறுகிற் குமிடைச்
 சுரமே வியவிண் ணவந்நா யகனே.

(சு)

விண்ணத் தொருமூ வெயிலெய் தவநின்
 வியன்சே வடிநா டியறிந் தறியேன்
 மண்ணிற் பலவெம் பிறவித் தொடர்பான்
 மனைந் தயர்வேன் றனையாண் டருள்வாய்
 கண்ணற் குமலர்க் கண்ணற் குமதிக்
 கண்ணல் கியகா மருதன் னிலையாய்
 சுண்ணப் பொடிபூ சியநல் லவிடைச்
 சுரமே வியவிண் ணவந்நா யகனே.

(௭)

பொன்னே பொடியா டியமே னியனே
 பொருவே கருணைப் புயலே படிமேல்
 அன்னே நினைதா னாவழுத் தகிலே
 னயர்கின் றனனென் செய்வனா னுடையாய்
 மின்னா ருமிலைக் கழுமுட் பட்டையாய்
 விடையாய் மதிமே வியசெஞ் சட்டையாய்
 தன்னார் தமைநா டகிலா தவிடைச்
 சுரமே வியவிண் ணவந்நா யகனே.

(௮)

அன்பே யுருவங் கொடுகிற் பணிவோ
 ரகநா டிபவா ரணமா முடிவே
 இன்பார் கவியே யுமையம் மைவலத்
 தெழிலார் வடமுல் லையிடத் தவனே
 வன்பே யுமனக் கொடியே னுனையே
 வழிபா டிசெயேன் வறியேன் படுவெந்
 துன்போ வவருட் கண்பார் கவிடைச்
 சுரமே வியவிண் ணவந்நா யகனே.

(௯)

வேதப் பயனே விமலா வெனநின்
 விரையார் கழல்வேண் டகிலேன் மிளிரும்
 பாதிப் படிவைத் துமையம் மையையான்
 பாடும் பரிசே பரிசா வருளாய்
 கோதிப் படியிற் புரிநின் தனனென்
 குறைதீர்த் தருளா மையென்கோ மளமே
 சோதித் திடவெம் முடையாய் நவிடைச்
 சுரமே வியவின் ணவாநா யகனே. (௧௮)

நேரிசை வெண்பா.

கழல்கண்டு போற்றாக் கயவரிரு கண்ணைத்
 சழல்கொண் டெமன்தமர்கள் தாக்க—விழல்கண்டு
 தாளா திடைச்சுரத்தைத் தாழ்ந்தார் தமக்கடிமை
 யாளாக வந்தே னடைந்து. (௧)

ஆசைப்படாத பொரு ளில்லை யவனியிலே
 மாசற்ற சோதி மலரடிக்கே—நேசமற்று
 வாளா கழித்தின்று வந்தே னிடைச்சுரத்தில்
 ஆளாதிருப்ப தென்கொ லாய்ந்து. (௨)

கட்டையிலே வைத்துறவேரார் காணச் சுடலைகரை
 முட்டையிலே வைத்தனலை மூட்டாமுன்—கெட்டநெஞ்சே
 நல்லாத் தனைபுரிந்து நம்ப னிடைச்சுரத்து
 செல்வனடிக் கன்புரிதஞ் செய். (௩)

நடக்கையிலே நிற்கையிலே நண்ணலிலே நாடிக்
 கிடக்கையிலே கர்வித்துக் கேத்—மடமனமே
 சால்புடைய நல்லோர்கள் சாரு மிடைச்சுரத்து
 மால்விடைமேல் வந்தானை வாழ்த்து. (௪)

செல்லாக் கயவரிடஞ் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை
 சொல்லாதே சொற்கேட்டுக் கோராதே—கன்மனமே
 கொண்டனவெ லாந்தன்பாவு் கோதி விடைச்சுரத்து
 அண்டர்பிரா ணுண்டங் கணை. (௫)

எல்லாந் தெரியு மிறைவா வெனக்கிருக்கும்,
பொல்லாத தொல்வினையைப் போக்கியே—நல்லடியார்
சூழு மிடைச்சுரத்துத் தோன்றலே நிண்ணடிக்கீழ்
வாழும் வரந்தருவாய் வந்து. (௬)

பொல்லாப் பிறவிதனக் கீடான பொய்யுலகை
வெல்லாப் பெரும்பாவி மேலான—கல்லாத
மூடனேன் பாழ்நரகில் மூழ்கா திடைச்சுரத்தை
நாடித் தொடர்ந்து நட. (௭)

வாடுமுகங் கொண்டேனை வாடா திடைச்சுரத்து
நீடுங் கருணை நிறைவாளன்—வீடுபெற
வைப்பா னருளை வழங்குவான் வள்ளலவர்க்
கொப்பாவா ருண்டோ வுரை. (௮)

தீவினையோ முன்செய்த தீங்கோ திருவருளோ
கூவி யழைத்துங் குறைகேளா—தோவியம்போல்
வான்புகு மிடைச்சுரத்தான் வாய்திறவா னுமாகில்
நான் பிழைப்ப தெவ்வாறு நாட்டு. (௯)

ஆவி யுடல்விட் டுகன்றிடுமுன் னேமலரைத்
துவிப் பணிந்து துதியாதே—பாவிகெஞ்சே
வாணாள் கழித்தனையே வள்ள லிடைச்சுரத்துப்
போனாலென் சொல்வாய் புகல். (௧௦)

குறள் வேண்கேந்துறை.

அன்புகொண் டிடைச்சுரத் தமர்ந்த நாதனை
இன்புறநாளு மிறைஞ்சி வாழ்த்துவாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இடைச்சுரநாதேச்சுரர். ஞானபுரீச்சுரர். இமையமடக்
கொடியம்மை. கோவர்த்தனும்பிகை. கோவர்த்தனகிரி. இந்
கிரதீர்த்தம். கௌதமருஷி சணர்க்குமாரருஷி பூசித்ததலம்.
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றர்ப்பலர்.

௨௮.—திருக்கழுக்குன்றம்.

—:0:—

கரப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

கல்லதெலாம் வந்தெய்தும் நம்பு மடியவர்கள்
தொல்லையெலாம் விட்டுத் தொலையுமே - வல்ல
மதுரமொழி மாதுமையான் மைந்தனர விந்த
பதமலரைப் பற்று பவர்க்கு.

ஸ்ரீ நடராஜர்.

கலிவிருத்தம்.

வீணில் நாளை வெறுமனே போர்க்கினாய்
நாணி லாய்மட நெஞ்சே நவிலக்கேள்
ஆணிப் பொன்னம்ப லத்துள்வா ழத்தனைப்
பேணிஞல் பெறு வாய்பெரும் பேற்றையே..

சிவகாமவல்லி.

கோச்சகக்கலிப்பா.

ஆரணத்தி னுட்பொருளா யானந்த மயமாகி
காரணகா ரியங்கடந்த கருணைசெறி வடிவான
பேரணங்கு முலைச்சுவடு பிறங்கசிவத் தோடுறையஞ்
சேரணங்குஞ் சிவஞான செல்விமலர்த் தாள்போற்றி.

சுப்பிரமணியர்.

நேரிசைவேண்பா.

கின்று நினைமனமே நீயடைவாய் நற்பேறு
குன்றுடையான் கீரன் குறுமுனியோ - டன்றபர்க்கும்
ஒதி யுயிர்காத் துரைத்துத் தனைவைத்து
மாதுக் களித்தமலர்த் தாள்.

திருநந்தி தேவர்.

கலிவிருத்தம்.

பாவி மாதர் படுகுழி வீழ்ந்திடர்
மேவி மேனி மெலிந்து மடிவுகொண்
டாவி யேங்கி யலையாம னந்திதான்
சேவித் தேத்தித் தகர்த்துதுந் தீமையே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.

விருத்தக்கலித்துறை.

சுருவினிற் புகுதார் நரகினிற் பயிலார் கடுங்காலன்
பெருவிட மதியார் வேள்விடு கணையால் விரகெப்தார்
பொருவிடை வருவா ரருள்பெறு புகலிச் சம்பந்தன்
திருவடி பணிவார் திருவரு ளடைவார் தேர்வரே.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

கல்லாற் சமைந்த கதவைத் திறந்து மொரு
கல்லாற் கடலைக் கடந்துபெருங் - கல்லாய
நெஞ்சுடைய புத்தரிடு நீற்றறையி னின்றெழுந்தார்
கஞ்சமலர்த் தாளே கதி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

கலிவிருத்தம்.

ஆத்தனை யுல கம்மை யிடத்தனைப்
பித்த னென்றும் பிணங்கு பரவைபால்
எத்தித் தூதுகொண் டேவியுந் தோழமை
வைத்த நாவலூர் வன்றொண்டை வாழ்த்துவாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

வீணில் மடநெஞ்சே மெலிந்து மயலாழ்ந்து
மாணித் திரிகின்றாய் நானிலத்தில் - கேணி
கருவா தனையொழித்துக் காக்குமே யெங்கோன்
திருலாத லுரர்திருத் தான்.

ச ண் டே ட சு ர ர்.

கலிவிருந்தர்.

தன்னை யென்று மறிந்தவன் றுளினை
சிந்த வெட்டிச் சிதைத்தரன் பூசையில்
முத்த நின்ற முனிவன் முளரித்தான்
எந்த நாளு மிறைஞ்சுது மேத்தியே.

நெட தலத்தில் பூசித்தடைந்தவர்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

சீரார்கோடியுருத்திரருஞ்சிறந்தந்திமாயீகன்
பேரார்காமதேனுவசுபிரமணியந்திரன்முனிவர்
பாரார்தொழுநாரதர்கணங்கள்பரிதிக்குருபதஞ்சலியும்
ஆராதனைசெய்தருளடைந்தாரடியென்முடிமேலண்பெனே.

ப தி க ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

பூவாலிட்டமன்மனைப்பொடியவிழித்தாய்பெருங்கல்லே
ஏவாலிட்டசாக்கியனையெல்லாச்செல்வமுறவைத்தாய்
காவாவென்றேதொழுதேத்தாக்கசடனேனைக்கண்பாராய்
தாவாமுவாமணிவிளக்கேதருவேகழுக்குன்றுடையானே. (௧)

அழுதபிள்ளைக்கேபாலையுண்ணவளிப்பாளன்னையென்பர்
அழுவேவலியில்லாப்பிள்ளைக்களிப்பததுவுமவள்கடனே
தொழுதுதுதிக்கின்றோர்க்கன்றித்துட்டன்றைக்குமெளிவந்து
பழுதிலாதவருடருவாய்பரனைகழுக்குன்றுடையானே. (௨)

ஐந்துபுலனுமுள்ளடக்கியறிவைநிறுத்தியநண்டமய
 சிந்தைசெய்யுமடியரைவிட்டகந்தைசெய்தபாதகனை
 முந்தைவினைதீர்த்தருளளித்தமுதல்வாவுன்றன்பெருங்கருணை
 எந்தவிதமோயானறியேனெந்தாய்கழுக்குன்றுடையானே. (௧)

முந்தப்பதினாரும்வயதுமுறையோடளித்தான்முன்னிருக்க
 வந்திங்கழைத்தகாலினையேவலியவுதைத்தாயிதுவென்னே
 சிந்தைமயக்கந்தெளியாதசிறியேன்செய்ததீமையெலாம்
 வெந்துவிழவுன்னருடருவாய்விமலாகழுக்குன்றுடையானே. (௨)

ஆவினெய்யிற்றிருவிளக்கையமைத்தானிருக்கநெய்திருடத்
 தாவுமெலிக்குத்தராதலத்தைத்தானாளுந்தரமீந்தாய்
 சேவித்தடியார்பணிவிடையிற்செல்லாப்பொல்லாப்பாவிலி
 மேவியலையாதருடருவாய்மேலாங்கழுக்குன்றுடையானே. (௩)

அழுவார்தொழுவார்க்கீயாமலகந்தைபுரியுமந்திக்கு
 வழுவாவரமுஞ்செங்கோலும்வலிதிலளித்தாய்வன்பென்னே
 புழுவால்மலிந்தபுன்குரம்பைப்பொதியேசமந்தபுன்மையனை
 நழுகாவரந்தந்தாட்கொள்வாய்நாதாகழுக்குன்றுடையானே. (௪)

வரைந்தவடிவாமெனதுளங்காவல்லதவத்திஞ்ஞரிருக்க
 விரைந்துகதறுமண்கேம்விரும்பாமுன்னேவிரிநிலத்தைப்
 புரந்துவாழ்கவெனக்கருணைபொழியுமுகிலெப்பொல்லாதேன்
 கரைந்தமனத்தோடுனைப்பணிந்தேன்கண்பார்கழுக்குன்றுடை
 யானே. (௫)

மடிமைவிளையாட்டதனாலுமனத்திஞ்ஞருமையிலாதாலும் [ல்
 கொடுமைபொருமைதம்மாலும் கோவையொருகால்நினைவாரே
 படியிற்பதினாரும்பெற்றுப்பதமும்பெறுவரெனமறைகள்
 முடிவின்னொலிக்கக்கேட்டுவந்தேன்முதல்வாகழுக்குன்றுடை
 யானே. (௬)

பாவிமொழிந்தமொழிகேட்டும்பாராதிருப்பதழகையோ
 கூவியழைத்துங்குறைகளாக்கொடியேன்செய்தகுறையேயோ
 தாவிபகிலசராசரமுந்தானுய்முனைத்தமுதலேயோ
 ஆவியலையாதருடருவாய்சேகழுக்குன்றுடையானே. (௭)

அழியுமுடலிலுறுநோயையகற்றவரியமருந்தருந்திக்
கழியும்போகநுகர்ச்சியினிற்காலங்கழித்தேன்கல்லாதேன்
இழியும்வினக்கேயிடுமருந்தையிறைவாதேடிப்பிடியாத
பழியைபகற்றிப்பதமருள்வாய்பரனேகழுக்குன்றுடையானே.)

நேரிகைவேண்பா.

சீர்நிறைந்த சிந்தை சிதையாமற் செவ்வனே
நீர்நிறைந்த வேணி நிமலனை - ஓர்ந்து
நெறியால் கழுக்குன்றம் நின்று நினைவார்க்குக்
குறியால் வரங்கொடுக்குங் குன்று. (௧)

குன்றுபோல் செல்வமுளார் கூடுந் தலைவாயில்
நின்றுநின் றேங்குகின்ற நெஞ்சமே - இன்றுமுதல்
தூசுக்குங் காசுக்குந் தொல்பசியைத் தீர்த்தற்கும்
பூசிக்க வேதகிரி போ. (௨)

போயடைந்த வன்பரெலாம் பொல்லா வுடற்கமையு
மாயப் பிறவிப்பிணியு மாற்றியே - ஆயுங்
கழுக்குன்ற நாதன் கழலிணையின் கீழே
வழுக்கின்றி வீற்றிருந்தார் வாழ்ந்து. (௩)

வாழ்ந்தாலும் வையமொடு வானவரும் வந்துதினந்
தாழ்ந்தாலுமென்ன தனிகளே - வீழ்ந்தொருகால்
ஈசா கழுக்குன்றத் தேந்தலே யென்றன்பால்
பேசா தவன்பெரும் பேய். (௪)

பேயகலும் நோய்விலகும் பேசரிய பெண்டுதவுஞ்
சேயளிக்குஞ் செவ்வஞ் செழிக்குமே - தீயவழி
செல்லா திழுக்குஞ் செலுத்துஞ் சிவபதத்தில்
நல்லார் கழுக்குன்ற நாடி. (௫)

வாழி.

சுந்தவிருந்தம்.

ஈசன்வாழி யிறைவிவாழி யிலங்கு மைங்குரத்தனும்
மாசிலாத சுந்தன்வாழி மறைகள்வாழி மன்னுசீர்
நேசர்வாழி நீறுவாழி நிலவிய கழுக்குன்றமும்
பேசுநூலும் கண்டவாழி பெருகுசைவம் வாழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திரகோடீஸ்வரர், வேதகிரீசர், பெண்ணினல்லாளம்
மை சங்குதீர்த்தம், வசுதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், பட்சிதீர்த்தம்.
நான்கு வேதங்களே ஒரு மலையுருவாகின்றது. அஷ்டவசுக்கள்,
திருநந்திதேவர், மாயீசன், இந்திரன், யமன், திருமால், நாரதர்,
கணங்கள், சூரியன், பதஞ்சலி முதலாயினோர் பூசித்தனர். கள்.
பசு, வராகம் முதலியவை பிரதக்ஷணம்வந்து தேவ உருப்பெற்
றன. திருப்பாற்கடலைக்கடைய மந்தரகிரியைப் பெயர்த்தபோ
து அதிலுண்டாகிய கோடிராட்சதர்களைக்கொன்ற கோடி உரு
த்திரர்கள் பூசித்துப் பேறடைந்தனர். கிரேதாயுகத்தில்
சண்டன், பிரசண்டனெனும் கமுகரசர்களும், திரேதாயுகத்
தில் சம்பாதி, சடாயுவென்னும் கமுகரசர்களும், துவாபரயுகத்
தில் சம்புகத்தன், மாகுத்தனெனும் ருஷிகன் சத்திபெரிது சிவ
ம்பெரிதெனத் தர்க்கித்து அவ்விருவரும்வந்து கூறியதையும்
சம்மதியாமற் பெற்ற சாபவசத்தாற் கமுகுருவுடையோராயிரு
ந்த அக்கமுகுகளும் பூசித்து முத்தியடைந்தன. அதுபோலவே
கலியுகத்தில் பூடா, விருத்தாவென்னு மிரண்டு தவசிகள் சிவ
பெருமானருளிய திருவார்த்தையைமறுத்து உடனே முத்தி
வேண்ட, எதிர்மொழிந்த தப்பித்திற்காக கமுகுருபம்பெற்றுக்
கலியீற்றில் முத்தியடைய கண்காட்சியாக இன்றும் வழிபட்
டுக்கொண்டிருக்குந்தலம். ஸ்ரீமன் மாணிக்கவாசகவாமிகள்
குருவடிவந்தொழும்பெற்று “காட்டினும் கழுக்குன்றிலே” எனத்
திருப்பதிகம் பாடியருளினர். இத்தலத்தில்மாத்திரம் சமயா
சாரியர்களுக்குப் பிரத்தியேகமாக திருக்கோயில்களிருக்கின்
றன. சமயாசாரியர்கள் நால்வர்களாலும் திருப்பதிகம் பெற்
றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உக. - திரு அச்சிறுபாக்கம்.

—:0:—

காப்பு.

நேரவைவண்பா.

சந்தித்தோர் வல்வினையைச் சேதிக்குஞ் சிற்பரனாங்
சந்துகரி யானனைக் கன்மனை - சந்ததமுங்
காவளஞ்சே ரச்சிறுபாக் கத்துறையுங் கண்ணுதலை
காவளம்பா டித்திரிய நாடு.

அறுகீர்க்கழ்நேடிலடியாசியவிருந்தர்.

ஒன்றான நிலையானப் பலவாகி விரிந்தானே

யும்ப ரேத்தும்

நன்றான பதிபலவுங் கொண்டாலே யெனையாள

நயக்கின் றானே

அன்றாத வனுமதியு மல றத்திடவே யனல்விழிபை

மலர்த்தி னானேக்

குன்றாத புகழானே யச்சிறுபாக் கத்தானேக்

குறித்து வாழ்வாம்.

(க)

தூரண்டான வருவானே யெரிகாற்றொ டகிலமற

லிந்து வானந்

திரண்டாருங் கதிருயிரு மாணை மாணைச்

சிரமீ தொன்றக்

குரண்டாசு ரன்னிறகைக் கூட்டியணி யழகனையென்

குறைதீர்த் தானே

அரண்டார்தம் புரமெரித்த வச்சிறுபாக் கத்தானே

யடைந்து வாழ்வாம்.

(உ)

மூன்றான கண்ணனை முடியாத நிலையானே

முடித்த வேணி

தான்றாழ நின்றாந் தன்மையனை துண்மையனைத்

தலைகை சேர்த்த

வான்றமு மழகையென் னுளம்புக்க வடிவானே
வான மேய

தேன்றமுந் துடவைசெறி யச்சிறுபாக் கத்தானைத்
தெளிந்து வாழ்வாம். (௬)

நாலான மறையானே நல்லோர்க ளுளத்தென்று
நணுகு வானே

மேலான நிலையானே வெண்ணீறு சண்ணித்த
வேடத் தானே

ஆலாரும் பெருமானே யடியேனை யாட்கொண்ட
வண்ண லானைக்

கோலாக மாலாக்கு மச்சிறுபாக் கத்தானைக்
குறித்து வாழ்வாம். (௭)

ஐந்தான முகத்தானே யழலாருங் கரத்தானே
யமர ரேத்தும்

இந்தாரு முடியானே யீற்றினிலு முடியானே
யெண்ணு ருள்ளம்

வந்தார வருளானே முனமானே யழைத்தானே
மருவி னானைக்

கந்தாருங் களிற்றூரிசே ரச்சிறுபாக் கத்தானைக்
கருதி வாழ்வாம். (௮)

ஆறடங்கு முடியானே பாறடங்க வடியேனை
யாளுங் கோனை

வேறிடங்கொண் டோடாதே தன்னடியை விரும்பிடவே
வேட்கை தந்த

சூறிடங்கொள் குமார்க்குக் குழைவான கோலமார்
குழையி னானைப்

பாறிடங்கொள் வேலானே யச்சிறுபாக் கத்தானைப்
பணிந்து வாழ்வாம். (௯)

ஏழான பொழின்முற்று மையாவென் றேத்தெடுக்க
வீய வீயத்

தாழாத வருளுடைய தலையானைத் தலையானைத்
தனையன் றன்னைப்

போழாரு மாகத்தே யணைத்தெடுத்து மகிழ்வெய்தும்
புனிதன் றன்னை
வீழாக சடைமுடித்த வச்சிறுபாக் கத்தானை
மேவி வாழ்வாம். (எ)

எட்டானை யாவர்க்கு மெழில்வாத லூரர்க்கா
விலங்கக் கொண்ட
கொட்டானை யட்டபுயக் குலவரையி லழகாகக்
கோக்க னெட்டும்
பட்டாக வுடையானை யுடையாக வுரியுடுத்த
பண்பி னானை
மட்டாருந் தண்டலைகு முச்சிறுபாக் கத்தானை
மதித்து வாழ்வாம். (அ)

ஒன்பதா கியகோலச் சடையானை யச்சடையா
வுயர்வி னானைத்
தின்பதா கியவுணவு நஞ்சாக வுடையானைத்
தேவர் யாரும்
அன்பதா கியநீரும் பச்சிலையு- மிட்டளவே
யருள்செய் வானை
என்பதா கியமாலையச் சிறுபாக் கத்தானை
யேத்தி வாழ்வாம். (க)

பத்தான செயலுடையார் நிதம்போற்ற வவருள்ளம்
பாங்கா கக்கொண்
டெத்தாலு மொவ்வாத நிலையமென வமர்வானை
யியங்க னோங்க
முத்தாலு மணியாலு மானமா னத்தமரர்
முறைவர் தேத்த
நத்தாலுந் தடமாரு மச்சிறுபாக் கத்தானை
நாடி வாழ்வாம். (ஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாக்கபுரிச்சுரர். ஆதிசுந்தரமின்னம்மை. தேவதீர்த்தம். கொன்றைவிருட்சம். தேவர்கள் பூசித்ததலம். திரிபுராதிகளைச் செயிரும் பொருட்டுச் சிவபெருமானுக்குச் சகலதேவர்களுந் திருத்தேராய் உந்தபொழுது அத்தேவர்கள் தம்முதலியாலன் றிச் சிவபெருமான் திரிபுரத்தைச் செயித்தல் எவ்வாறு கூடு மென நினைத்த நினைப்பையுணர்ந்த சிவபெருமான் தேரின்மீது திருவடி வைத்தான்ற அத்தேரின் அச்சுகள் ஒடிந்ததலம் திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றர்பலம்.

௩௦.—திருவக்கரை.

—:0:—

காப்பு.

அருங்கீழ்நெடிலடியா சிரியவநீநீநம்.

புயல்காட்டு மலையரையன் மகடருநற் கரிமுகத்துப்
புனிதன் றன்னை
மயல்காட்டுஞ் சகலாழ்க்கை யறவொழித்தோர் தம்முருவ
மருவி மேவுஞ்
செயல்காட்டும் டெருங்குரணைத் திருநயன முடையானைத்
தெளிவார் ஞானத்
தியல்காட்டுந் திறலான யிரவுபக லெஞ்ஞான்று
மிறைஞ்சி வாழ்வாம்

கலித்தலைநீதுறை.

உலகுபடைத்தோன் றனை வலங்கொண்டவுத்தமனே
கலகம்பயில்வழியார் யான்ம ழுங்கிக்கலங்காமுன்
சலசமலர்ப்பதையேத்திடவருளா ப்சங்கரனே
திலகம் மனவொளிர்மாநகர் திருவக்கரையானே.

(௧)

பாழிநற்றோளாபண்ணவனென்பவவேலை
தாழுப்படிக்கேவந்தருள்செய்வாய்தக்கோனே
வீழிப்பதியற்கச்சுருளப்பெறும்தக்கனாங்
காழிப்பதியோன்கருதிடுதிருவக்கரையானே. (2)

பையாரரவமசைத்தருளெங்கள்பரமேட்டி
மையார்பொழில்சூழ்ந்திலகிப்பகலவனொளிமாற்று
மையாறுடையாயனுடிமான்மழுவமர்கிற்குங்
கையாயெளியனையாண்டருடிருவக்கரையானே. (3)

பாணர்வீழியுடைசேனும்பிகைமகிழ்வானமுதே
ஊனாருடல்கொடுத்திரிதருநாயேனுருகிநிதந்
தேனார்கமலத்திருவடியேத்துந்திறனுரையாய்
காணர்ந்திலங்கிக்கவன்மெறுதிருவக்கரையானே. (4)

தெருளேயோங்குஞ்சுந்திரசேகரத்தெள்ளமுதே
பொருளேபொருண்முடிவானவனெனினப்போற்றகிலென்
மருளேகொண்டிங்மயர்வடைகின்றேன்மாயையினாற்
கருளேநீக்கிக்கடைக்கணிதிருவக்கரையானே. (5)

நாகமணிந்தாய்நாகம்வளைத்தாய்நாகவரி
யாகமில்ங்கப்போர்த்தவனெனதிசுழச்சுதனோர்
பாகம்விளங்கும்பானோநீற்றாய்பசுபதியே
தேகமெடுக்காவகையருடிருவக்கரையானே. (6)

வந்தேசரணம்புகுந்துனையேத்துமதிக்கருளைத்
தந்தேபரிவுடனாண்டருள்சீவாதரப்பொருளே
அந்தமிலின்பமெய்திடவந்தருளர்க்கருளாங்
கந்தமலர்ப்பதமீந்தருடிருவக்கரையானே. (7)

மாலேறுடையாய்மதகரியுரியாய்மலைமகளோர்
பாலேயுடையாய்பவளநிறத்தாய்மரம்பரனே
வேலேயுடையாய்வேளைமுனிந்தாய்மிளிர்தண்டைக்
காலேயுடையாய்காததருடிருவக்கரையானே. (8)

சிற்பரமேசிவமேயெனநாளுஞ்சீர்மிகுந்த
 சிற்பரஞானியர்நாடிடுஞானநாயகனே
 சிற்பரனேதனிமாதவனேதண்ணளியாருங்
 சிற்பகமேயெனைக்காத்தருடிருவக்கரையானே. (௯)

குருமாமணிசுடரானவனேநின்குரைசமுலைத்
 தருமாமலர்கொடுபரசிடவெண்ணேன்றண்ணமுதே
 கருமாலொழியக்கடையனையாள்வதன்கடனலவோ
 திருவாழ்மல்குமாநகர்திருவக்கரையானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்திரசேகரேச்சுரர்; தேனும்பிகையம்மை, வக்கிரதீர்த்தம்,
 குண்டலமகாமுனியும், வக்கிராகுரனும், சந்திரனும் பூசித்ததலம்,
 திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழுந்தியார் பட்டியெனவழங்கும்
 ஙக.—திரு அ ர சி லி.

கா ப் பு.

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

பூமேவு நான்முகனு மணிவண்ண நெடுமாலும்
 பொற்பின் மிக்க
 நாமேவு மலர்த்தொடையல் வானவருஞ் சசிபதியுங்
 கவிந்து நின்று
 நாமேவுந் துதிபுகல நலத்தகுபே ரருட்டிறத்தை
 நல்கி வாழ்ந்
 தேமேவு கொன்றைமுடி குஞ்சரப்பொற் செஞ்சரணஞ்
 சென்னி சேர்ப்பாம்.

அருளித் தழீநெடியடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்வரு விடநிறை களமுடையிறைபவன்
கண்ணு ரமுதனையான்
கடல்யனை யாள்பவன் கலைமதி முடியவன்
திரவனெயிறுதிர்த்தோன்
படமுடையரவணி பசுபதி பண்ணவன்
பகரரு ஞானியரை
யடைவொடு காத்திட வமருந் திருப்பதி
யரைசிலி யம்பதியே.

(௧)

ஞீரணிய னுரங்கிழித் தெழுநர மடங்கலை
யீர்த்திடும் புயலவியான்
முரணிய தனஞாயன் வில்லடி பட்டவன்
முககணு டைப்பரமன்
கரணிய மேனியன் கண்மலர் சாத்திடக்
சருதரும் பரிசீந்தான்
அரணை யெரித்தவ னமருந் திருப்பதி
யரைசிலி யம்பதியே.

(௨)

திரைகடல் வளர்திரு மாலயன் மகபதி
திகழ்முனி வரரறியா
வரைசிலை மான்மழு கரங்கொளும் வானவன்
வளமறை கோவணத்தான்
குரைகழ லீந்தென துளம்புகுங் கொற்றவன்
கூறரு மலைமகளை
யரைமெயி லுடையவ னமருந் திருப்பதி
யரைசிலி யம்பதியே.

(௩)

கடகரி யுரியினைக் கலையென வணிந்தவன்
கலைமறை முடிநடித்தோன்
புடைசெறிந் தளியிசை யிதழியந் தொடையவன்
புரமூன் றினையெரித்தோன்

வீடையுடை கொடியவன் வியன்கணப் படைபவன்
 வினையுட லகற்றிடவே
 உடைபவர் தமைமாண் டவனமர் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே. (சு)

காலனை யுதைத்தவன் காமனைப் பொடித்தவன்
 காடகடற்படியார்
 சிலமோ டடிமனங் கனியவே யேத்திடச்
 சீரகந் தந்திடுவான்
 சால் கடுஞ்ஞாயர் நீக்கிடுஞ் சங்கரன்
 சலந்தர னுரங்கடிந்தான்
 ஆல் மிடற்றின னாமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே. (ஈ)

தோணியம் பதிக்கிறை தொழுதிடும் பரம்பரன்
 றுகளறும் பொற்பதத்தான்
 வாணியு மவன்மா மியுமிரு விழியென
 வைப்பவள் சேருதத்தான்
 வேணிமேல் வேணியை வியன்பெற வைத்தவன்
 விதிசிர மசுழ்சரத்தான்
 ஆணிப்பொன் னனையவ னாமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே. (சு)

பழவனைக் கயிற்றினிற் பல்லுயி ராடிடப்
 பசஞ்சலி யாடடத்தான்
 மழவிளங் குழவியை மகிழுடன் பாற்கடன்
 மடுத்திட செய்தபிரான்
 மழைவளர் பொழில்செறி மதுரையி லுறைபவன்
 மறைச்சிலம் பிணையணிந்தோன்
 அழகுறு மேனிய னாமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே. (எ)

கடுவளி கனல்புனல் கதிரவ னுடுபதி
 ககனமொடகலிடமும்
 படிமிசை நீளுயிர் டடிவ மவைக்கொளும்
 பாணிற மேனியுளன்
 முடைதலை பலியி ரக் கொண்டிடு முத்தமன்
 மூதறி வோர்தினமும்
 அடியினை டணியவே யமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே.

(௨)

மடலவழி மலர்கொடு மனநிலை பெற்றிட
 மாணடி பைப்பணிவோர்க்
 கிடரை யகற்றிடு மிறையவன் முடியினி
 விர்தாறணிந் திடுவோன்
 படியளந் தவனொடு பதுமனு மடிமுடிப்
 பார்ப்பதற் கரியபரன்
 அடியினை யாள்பவ னமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே.

(௩)

குலமும் பாசக் கயிறுங் கொண்டெம
 தூதர்கள் வருமுன்னங்
 காலம தறிந்தெனைக் கடைக்கணித் தாள்பவன்
 கண்ணுத லெம்பெருமான்
 ஞாலம துண்டவன் மருகின் யின்றவன்
 ஞானசி தம்பரத்தோன்
 ஆலடி யுறைபவ னமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே.

(௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரைசிலிநாதேச்சுரர், பெரியநாயகியம்மை. அரசடித்தீர்த்
 தம். வாமதேவன் என்னும் ரூபியாற் பூசிக்கப்பெற்றதலம்
 ஏழுந்திபார்ப்படியென வழங்குகின்றது. திருஞானசம்பந்த
 சுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௨-திரு இரும்பைமாகாளம்

பஞ்சரத்தினம்.

—:~:—

காப்பு.

அந்நிநீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தம்.

புகழ்பூத்த கோபாலன் மருமானைக் கோபாலம்

பொருத்தி னுனை

புகழ்பூத்த நரையூரி லமர்தானைப் பெண்ணுருவோ

டானு மான

திசுழ்பூத்த கோட்டானைத் திருவருள்சேர் வீட்டானைச்

சிறகு மன்பர்

இசுழ்பூத்த மலந்துயிர்கு மித்துமுடி யானடியை

யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

பன்னிநீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தம்.

கங்கையஞ் செஞ்சடையு மதியும மத்தையுங்

காமனை யெரித்தழித்த

கனல்விழியு மாடகக் குலவரை வலஞ்செயுங்

கதிர்மதிக் கண்களுஞ்செங்

குங்குமங் குலவுகொங் கைக்குயின் மொழித்தொரிலை

கொண்டதொ ரிடப்பாகமுங்

குலவமர ருயவலைக் கார்கோ ஞ்சித்துவரு

கொடுவிட மமைந்தகரமும்

அங்கதப் பல்லணியு மாதரவ தாகவே

யறிவிலேன் காணவருவாய்

அன்றுகாழியில்வந்த ஞானசம் பந்தனுரை

யமுதகவி மாலைகொண்டோய்

மங்குலுறு சோலையிற் கங்குலங் குழன்மாதர்

மகிணரொடு மகிழிரும்பை

மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர

மாகாள கண்டவரனை.

(க)

காதலொடு ஞானசம் பந்தனுக் கன்றுபொற்
 கலசமுலை வழியொழுதுநீங்
 கலசங் கொடுத்துப் பரானந்த மாமறிவு
 காணவரு டந்ததாயாஞ்
 சேமதி வதனமுந் தீதில்வா ணயனமுஞ்
 செறிந்தவற லொத்தகுழலுஞ்
 சிலைகொண்ட துதலினிடை யிலகுமொண் டிலகமுந்
 திகழ்தருங் குழலம்மையோ
 டாதரத் தொடுமேவி நாயினுங் கடையேனை
 யானுநா னெந்தநாளோ
 அன்புகொடு மாகாளர் புரிபூசை கைக்கொண்ட
 வண்ணலே பவளமலையே
 மாதிரம் பரவுபுகழ் சீதரன் பொற்கஞ்ச
 மலரடன் றேடுபரமே
 மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர
 மாகாள கண்டவரனே.

(உ)

ஒதரி ப மறைமுடியி லொளிர்கின்ற பிரமமே
 யொப்பரிய முத்திமுதலே
 ஒருபொழுதி னும்பரவி யேத்தாத வெண்ணை யுன்
 றொப்புடைச் சோதிவீட்டில்
 நாதசீ வைத்தியோ கைவிடுதி யோவறியே
 னக்கனே யாதிருமர்த்தி
 நாரணன் பிரபநா ரறிவாதற் கரியவொரு
 ஞானச்செழும் பிழம்பே
 த துலாஞ் சோலைசெறி தண்காழி நகர்வருந்
 தனிஞான சம்பந்தனார்
 சாற்றுமது ரப்பனுவன் மாலையொடு கொன்றையத்
 தார்குலவு மணிமாற்பனே
 மாதவத் தோரரூப் போதுசேர் துடவையார்
 மாங்குயின் மொழிக்கணவனே
 மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர
 மாகாள கண்டவரனே.

(ங)

வீழியங் கனிவாய் மடந்தையர் வசத்தனாய்
 வீணை சுழித்துநின்றேன்
 விண்ணவர்க் கரசாய வண்ணலே யுன்பாத
 மிளிர்ந்தா மரைப்போதிலோர்
 நாழிகைப் பொழுதேனு மன்புவைத் தறியேனரி
 னற்பதங் காண்பதென்றே
 நாகாரி வாகனனு நான்முகனு மோதுவெளி
 நகச்சிவமேய மணியே
 குழிமத யானையுரி போர்த்தருளு மெய்யனே
 துயரக மணிவிளக்கே
 தொல்லா ரணங்கட்கு மெட்டாத வையனே
 துரிசின்மா ளாளுமனிவர்
 வாழிய வணங்குபர னேமாதர் சாயலென
 மஞ்ஞைதிரி பெழிலிரும்பை
 மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர
 மாகாள கண்டவரனே.

(ச)

நஞ்சார்த்த கண்காட்டி நகையூட்டி நகையூட்டி
 நகுமுலையி னெஞ்சைவாட்டி
 நகைகூட்டு மாதரார் மையல்வலை யிற்சிக்கி
 நாணுந் மெலிவெய்தினேன்
 கஞ்சா தனத்திநற் கொழுநனுங் காணாத
 கழலடித் துணைவருந்தக்
 கருதுதிரு வாருரி லாலால சுந்தரர்
 கருத்துக் கிசைந்துமாதர்
 பஞ்சாரு மெல்லடிப் பரவைபா லுற்றன்று
 பனிமொழி பணித்தாரனே
 பாவியே னுய்யவொரு பொழுதாயி னுஞ்சிறிது
 பட்சம்வைத் தினிதாளுவாய்
 மஞ்சார்வ மொடுசோலை மீதுலா விக்குமுற
 மயினடன மிடுமிரும்பை
 மாகாளநாதபர மாகாள முற்றகர
 மாகாள கண்டவரனே.

(ரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீலா போற்றி சிவைமகிழுஞ்
செல்வா போற்றி செழுங்கமலக்
காலா போற்றி காலனுயிர்
கவர்ந்தாய் போற்றி கவிண்மறையின்
மூலா போற்றி முனிவர்துதி
மூர்ச்சி போற்றி மோனமருள்
ஆலா போற்றி யடியேனை
யாண்டாய் போற்றி போற்றியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாகாளேசர், குயின்மொழியம்மை. மாகாளதீர்த்தம். அரி
கரடந்திரரது சேனைத்தலைவராகிய மாகாளர் பூசித்தலம். திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் நிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகமெலாந் தானாகித் திருவிளையாட் டியற்றுமெந்தை
யுயர்பூங் கச்சித்
தலமுதலா மாக ள மீரமுப் பானிரண்டு
தலங்கண் மீது
தொலைவில்பவத் தொடக்கொழிய மோசூர்வாழ் முனிசாம்
துதிக்கும் பாடல்
கலமலிதொண் டைப்பதியின் நிருக்கோவை யெனவிசைய
நவின்ருன் மாதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்போரூர்.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

வருவா யரனளித்த வாரணமே கண்ணே

அருவா யுருவாகு மைபா—திருவாகத்

தாத்திரிப்பாற் போரூர்வாழ் சாமிக்கி யானுரைக்குத்

தோத்திரப் பாவுக்குத் துணை.

வேல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருத்தம்.

எட்டிமா மலைகள்கரி யெட்டுநா கங்கடிசை

யெட்டுந் திரும்பியாட

ஏமன் பயந்துவரு காமன் வெகுண்டுமலர்

பூமன் னயந்துநாட

கட்டடங் காக்காளி நட்டமிடு காலையுங்

கண்டிலே மென்றுகூட

காகமொடு நாய்நரிக ளலகைபூ தங்களுங்

கனவிருந் தென்றுதேட

துட்டதா னவர்கள்விடு பட்டுத் திடுக்கிட்டு

துயரத் தழுந்திவாட

துயமா தவர்தெளிவி லாயுமறி வாலிஃது

தோற்றமே தென்றுநீட

வட்டமிடு மயிலேறி யுகர்மொடு ரூர்கிளைகள்

கொட்டம தடங்கிஜாட

வருமுருக னரிமருக னிருகரத் தேந்துமணி

வாய்ந்தவடி வெற்றிவேவே.

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தொழுதகைமா தவர்கித்த ருரகர்மன மறுகிநனி
சோர்வுற் றந்தோ
அழுதகண்ணீர் துடைக்கமலை மகண்மகனுக் காதரவா
யன்ற ளித்த
எழுநடற்கப் பாற்கொக்கை நெடுங்கிரியைக் கொடுகுறை
யிரையாய்க் கொண்டு
பழுதகற்றும் வடிவேலை யெனதுவினை களைதவிர்க்கப்
பணிசூ வேனே.

மயில்.

எழுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாரணைக ளுதிரவை ராவதம் பெதரமுத்
தலமுமுதுஞ் சாய வசுரர்
ஆரவா ரங்கொண்டு கூச்சலிட் டோடவே
அண்டர்தவர் பய மாறவே
பாரமுடன் வட்டமிடு சிறைவேக நம்மைப்
பகைத்துவரி வீழ்த்து மென்னுஞ்
சாரம தறிந்துவளி யோடவறு முகவனார்
தருமயிலை யஞ்ச ல்ப்பாம்.

சேவல்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகுயிர்கள் குறிக்கொன்ன வுயர்மலையை வலமாகி
யொளிரும் வெய்யோன்
அலைகடலி னிடைமுளைக்கக் கூவுதலு மன்றிமிசூ
வடியர் கூட்டம்

கடு

நிலைகலங்கா தகவிருளைப் பறக்கடித்துத் தலைநீட்டி
சிறகை யாட்டி
வலமயிலோன் வரவுரைக்குங் கொடிசேவ லடிமுடிமேல்
வைப்ப மன்றோ.

வீரவாகுதேவர்.

கடர்கொண்ட புயலிடத்தே மின்னொளிகள் தோன்றுகின்ற
காகுதி போல
கடர்கொண்ட சடைவெள்ளப் பொடிமெய்யா காயத்தில்
நெர்ந்த நீலச்
கடர்கொண்ட புயற்களத்தான் மேனோக்கப் பதச்சிலம்பு
தெரித்த தானல்
கடர்கொண்டிங் குதித்ததிரு வீரவா குவினிணைத்தா
ளிணை முடிப்பாம்.

நவவீரர்கள்.

உயிர்சிதறக் கொடுமைபுரி தானவர்கள் களைந்தெறிந்த
வுக்ர வேலே
பயிர்செய்குடி வைத்துடுமோ ராயுதம்போ விருந்ததுவோ
களையப் பார்க்குள்
பெயிரறுமோர் பணியாகிக் கூறிட்டுப் போரிட்டுத்
தேவர் கூட்டம்
புபர்வறச்செய் நவவீர ரடிமுடிக்கே யணிபவருக்
கன்பு கூர்வாம்.

சிதம்பரசுவாமிகள்.

புனைகண்டு கொடியேறிப் படர்ந்தவதி சயங்காட்டும்
பண்பு வீறும்
புனைகொண்ட கொடியேறு விதங்களைந்துள் ளிருந்தருளும்
விமலன் றன்னை

ஈனவிண்ட மனமலரிற் குடியேற வைத்ததென
நன்கு சார்ந்த
கனதொண்டு செய்வந்த சிதம்பரசுவா மிகளடியைக்
கருத்துள் வைப்பாம்.

தெய்வயானையம்மை.

கலித்தாழிசை.

மதியற்றயான் றுதிசெய்திட மன்னித்துமே மகவான்முனைய
அதிருத்தவ மதையாற்றிய வயிராவதன் றருகன்னியே
சதிசூரணைக் கொலைசெய்திடுஞ் சமராபுரிக் கொருநாயகி
கதிதந்துநீ யெனையாளுவாய் கனதெய்வயா னையெனம்மையே.

வள்ளியம்மை.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

சீனயாகி மான்வயிற்றிற் செறிந்துவள்ளிக் கொடிசீழல்
சிறந்த ஞான
நினைவாய்ந்த மகவாகி நீணிலத்தி லவதரித்து
நிறைவு கொண்டு
தினமூலந் தேனுணவாங் குறிஞ்சிமக்கள் பால்வளர்ந்த
செய்ய மாதை
நனைவாய்ந்த மரந்தமூவும் வள்ளியம்மை பதமுடிமேல்
நாட்டு வாமால்.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

பொன்னே பொலிவே பூரணமே
புனித வாலே தருகதனை
என்னே யுன்னைப் பணியாதே
யிருந்தே னின்பே ரருள்வலியால்

கண்ணே ருள்ளங் கரைந்தின்பக்
கடலுண் மூழ்கிக் களிக்கின்றேன்
மண்ணே மணியே போரிவளர்
மருந்தே முருகப் பெருமானே.

மோகந் தருமா மாயையிலே
முழுகிக் கிடந்திங் கயர்வேனைச்
சோகந் தவிர்த்திட் டியுமாறு
துணைமா மலர்த்தா ளென்றீவாய்
மேகந் தவழு மலையரையன்
மகண்மென் முலைப்பா லமுதூட்டத்
தாகந் தவிர்ந்து போரிவளர்
தருவே முருகப் பெருமானே.

பாழா கியபொன் னாசையினூற்
பணமே தேடிப் பாவையர்கள்
தோழா மைக்கொண் டவரேவுந்
தொண்டு புரிந்தே னந்தோநான்
தாழா தடியார் தாளிணையைத்
தவிர்த்தே நாளேத் தனிநரகில்
ஆழா தருளாய் போரிவள
ரரசே முருகப் பெருமானே.

தாரம் பிள்ளை தமர்செல்வந்
தம்மி லமுந்தித் தாண்மறந்து
ஈர மில்லா நெஞ்சினனா
யெண்ணு தெண்ணி யேங்குகிறேன்
சூர னுரமுங் கிரியோடு
தொளைபட் டிருவுஞ் சுடர்வேலா
வீரம் விளங்கும் போரிவளர்
விமலா முருகப் பெருமானே.

பட்டி மாடு போற்றிரிந்து
பாபம் பழியென் றஞ்சாமல்

எட்டி மரம்போ லீவின்றி

யிருந்தே னிறந்தா லேமனென்னைக்

கட்டி நெருப்பி விடுமுன்னே

கருதிற் றொடரா நெனக்கேட்டு

ஒட்டி யுவந்தேன் போரிவள

ரொளியே முருகப் பெருமானே.

(ரு)

கற்றுங் கேட்டுங் காரிகையார்

காமக் கடலின் மூழ்கிநிதஞ்

சற்று நெஞ்சிற் றுயிரின்றிச்

சதிரா யிருந்தேன் சாவென்னைப்

பற்று மென்னும் பயமீர்த்துப்

பற்றித் துரத்தப் பாலடைந்தேன்

வெற்றி வேலைய் போரிவளர்

விமலா முருகப் பெருமானே.

(௭)

காடே யடைந்து மலையேறிக்

கடிதா மரிய தலமியற்றி

காடே திரிந்து நதிமூழ்கி

நற்காய் கிழங்கு சருகருந்தி

யோடே யெடுத்து முடைதரித்து

முனையே பணிய வறியாதார்

வீடே விரும்பார் போரிவளர்

வெற்பே முருகப் பெருமானே.

(எ)

எப்போ துமுனின் புகழ்பாட

வெப்போ துமுனின் பதநாட

எப்போ துமுனின் கதைகேட்க

வெப்போ துமுனின் நெழிஞோக்க

எப்போ துமுனின் பணிசெய்ய

வெப்போ துமுனன் மலர்கொய்ய

எப்போ தடைவேன் போரிவள

ரெந்தாய் முருகப் பெருமானே.

(அ)

பாரை யாளவே ண்டாவப்
 பலதே வர்கடம் பதிவேண்டா
 நீரைச் சொரிந்து மலர்தூவி
 நீனை ஞ்ரு மழ்பார் பணிவேண்டும்
 சீரைக் கொண்மா தர்களிருவர்
 சிறக்க மயின்மீ தேறிவரு
 வாழைக் காணேன் போரிவளர்
 வாழ்வே முருகப் பெருமானே.

கன்னி தனக்குக் கையீந்தாய்
 கவிபாற் கீரற் குயிரளித்தாய்
 மன்னும் பொய்யா மொழியார்க்கு
 மலர்மே லயற்கு மதிகொடுத்தாய்
 மின்னும் பொதுகை முனிசிவற்கு
 மீளாப் பொருள்சொன் னீரெனக்கே
 என்ன வுரைத்தாய் போரிவள
 ரிறையே முருகப் பெருமானே.

வாழி விருத்தம்.

வள்ளிதெய்வ யானைபதம் வாழி வாழி
 மாமயிலுஞ் சேவலுமே வாழி வாழி
 கள்ளவினைக் கட்டறுத்தோர் வாழி வாழி
 கடம்பனிதும் பன்கழல்கள் கதித்து வாழி
 துள்ளிவருஞ் சூரனுரங் கிழியேல் வாழி
 துலங்குகர மும்பதமுந் தோன்ற வாழி
 தெள்ளியநீ ரொடுமணியா நெழுத்தும் வாழி
 திருப்போரூர் தோத்திரப்பா வாழி வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்திரம், டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
உடையது, சென்னை-20.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெண்பா அந்தாதி மாலை.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

குஞ்சரமு கச்சொற்றைக் கோட்டானே காக்கையே
நெஞ்சகச் திற்கொண்ட நிமலனே—யஞ்சலென
வெண்பாவந் தாதிதுணை நற்போரு ரான்மலை
வெண்பாவந் தாதிசொல வே.

நூல்.

சீர்கடப்ப மாலை திகழுந் திருவுரத்தான்
பேர்கடம்ப் நெனங்கள் பெருமான் - போரிதனில்
வள்ளிதெய்வ யானை மருங்கிருப்ப வீசர்செவி
கொள்ளுமறை யோதுங் குரு. (க)

குருவாகி வந்து குறுமுனிக்கு முன்னே
திருவா மறைபணித்த தேவே - முருகாபுன்
மாநக ரெழிலான் மயங்கினேன் போரூரா
நீதமுட நென்பவத்தை நீக்கு. (உ)

நீக்கப் பிரியா நினைக்கமறக் கக்கூடாப்
போக்கு வரவற்ற பொருளையே - தேக்கமற
உண்டுதிருப் போரிவன ருத்தமனார் நற்பதத்தைக்
கண்டென்று கொள்வேன் களி. (ஈ)

களிப்பகலக் காலன் கதித்துவர நோக்கி
யிளிப்பதனா லென்னபய நெய்தும் - பளிச்சென்று
மூச்சப்போ முன்பே முருகனடிக் கென்னெஞ்சே
பூச்சொரிந்து போக்குவாய் போது. (ச)

போதப் பழிக்கும் புழுமலிந்த புன்குரம்பை
 ஏதுக் கினிப்பிழையா தென்னமுன் - மாதுகுற
 வள்ளிதெய்வ யானையொடு வாழும் திருப்போரூர்
 பிள்ளைமுரு கையனடி பேசு. (ந)

பேசுவார் பேச்சைப் பிரியமாய்க் கேட்டந்தோ
 வேசமுட லத்தையெடுத்தேமாந்தேன் - மாசுபடு
 சிந்தையே னெந்து தியங்குகிறேன் போரிவளர்
 எந்தையே நீயிருப்ப தெங்கு. (சு)

எங்கும் பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்
 கங்குல்பக லற்றவிடங் காணுதேன் - சங்கையற
 வந்துரையாய் போரிவளர் வாழ்வே சிவனுக்கு
 முந்தி யுரைத்த மொழி. (எ)

மொழிக்குமொழி தித்திக்கு மோனக் கரும்பே
 விழிக்கு னொளிரும் விளக்கே - பழிப்பிறங்காச்
 சேணர் தொழும்போரிச் சேயே கினைமறந்தேன்
 வீணை வாணளை விட்டு. (அ)

விட்டவிடத் தேயடுத்து மேவியிருக் கும்பரிசு
 தொட்டுக்காட் டாய்போரித் தோன்றலே - பட்டப்
 பகலாகப் பார்த்தேன் பரவெளியை யுற்றுப்
 புகலா யிதற்கோர்நற் பூட்டு. (க)

பூட்டில்லாக் கோட்டையினுட் பொல்லா மணிவிளக்கை
 நாட்டும் வகையறிந்து நாட்டாமல் - சேட்டையினால்
 ஆடாத வாட்டமெலா மாடிப்போ ருராணைப்
 பாடாதே போனேனற் பா. (கௌ)

பாவிபடுங் கண்கலக்கம் பார்த்திரங்கி வாராக்கால்
 ஆவிக் கொருதுணையா ரையா - மேவிய
 துன்பத் தினையோட்டித் தாய்போரூர் வாழ்வேபே
 ரின்பத் தருவாயி சைந்து. (கக)

இசைந்திருகா லோடிமன மேரார் சுழிமுனைக்கண்
ணையா திருத்த வறியேன் - தசையுதிரப்
பாண்டஞ் சுமந்து பரதவித்தேன் போரிவள
ராண்டவனே செய்வா யருள். (௧௨)

அருள்சுரந்து வந்தடுத்த வன்பர் துயர்நீக்கித்
தெருள்வளர்க்கும் போரூர்வாழ் தேவே - மருளாங்
களைபறித்தன் பாம்பைங்கூழ் காத்தெனது நெஞ்சில்
நளினத் திருவடியை நாட்டு. (௧௩)

நாட்டியம யூர நடாத்தக் குயிலிசையைக்
கூட்டிவளர் போரூர் குருபரனே - வட்டி
லெழுதவடங் காப்பவஞ்செய் தெய்த்தே னினியென்
பழுதனைத்து மோட்டியருள் பார். (௧௪)

பாராண்ட மன்னவரும் பாசதரன் கைச்சிக்கு
யேராள மாக விறந்தார் - போரூரா
வாதலினு னுயே னபயமெனப் புன்பிறவி
யேதமற வந்தடுத்தே னின்று. (௧௫)

இன்றுனக்கு நானடிமை யேய்ந்ததனா லெந்தாய்நற்
஁ன்றினுக்குப் பெற்றங் கனிவதுபோல் - நின்று
சுரந்தருளைப் போரிவளர் தூயவனே காட்டாய்
நிரந்தரநீ நிற்கு நிலை. (௧௬)

நிலைத்த வினையிரண்டு நீக்கிநா யேனுக்
கிலைப்பிறவி யென்ன வியற்றிப் - பலவண்ணக்
கந்தமலர் வாவி கவின்கெய்போ ரூரானே
சந்ததமு நெஞ்சகத்திற் சார். (௧௭)

சாரூ மடியேன் பெறுசலத்தைச் சங்கரிப்பா
ராருங்கா ணேன்கா ணமலனே - தாருமினிப்
பேர்கதிக்கும் போரியனைப் பேசுவார்க் கின்பருளுஞ்
சீர்கதிக்குஞ் செம்பொற் கழல். (௧௮)

கழற்பெய் குடம்போற் கலங்காதே நெஞ்சே
தழற்க ணுறுதகப்பன் சாமி - கழற்கால்
அமரரேத் தப்போரூ ரம்பதியில் வாழும்
குமரனடி யாருறவு கொள். (௧௧)

கொள்ளக் கிடைபாக் குருவே கொதிப்பகல
வெள்ளக் கருணைபொழி வேலவனே - யுள்ளுள்ளே
நின்ற நிலையோ நினைவிலேன் போரூரிற்
சென்று பணிவதென்று செப்பு. (௧௨)

செப்புவதென் நெஞ்சே திறமில்லை யோசிறிதும்
மைப்படிந்த கண்ணி மகிழ்ந்தளித்த - ஒப்பிலான்
வாழ்கின்ற போரூரில் வந்தடைந்த வன்பரெலா
மாழ்கின்ற ரின்பத் தகம். (௧௩)

ஆகரம்போ லேயுலகுக் காதியாய் நிற்கும்
பகவற்கு போரிநகர் பாலன் - புகன்றான்
மகரமரை மாத்திரையே மன்னிரீண் டிச்சரிக்கும்
ஒகரமதை முன்னு ளுகந்து. (௧௪)

உகந்துனது பொண்ணடிக்கே யோயாதாட் செய்யுட்
சுகந்தத் தஞ்ஞானந் துரந்தே - நிகழ்ந்தெழில்செய்
மட்டவிழ்தார் வள்ளிசுர மாதங்கங் காதலிக்குங்
கட்டழகா போரிநாய கா. (௧௫)

காசினியோ டண்டங் கதறப் பொருகுரன்
நாசமுறச் செய்தும்பர் நாணுந் - தேசபெற
மன்ன வமைத்தவெழின் மாறப்போ ரூரானே
நின்னருளுக் கேவரவுண் ணேன். (௧௬)

கேர்விந் திருந்து கிலைக்குத் தலந்தனிலே
பார்ந்தி பாலென்றாய் பார்த்திலேன் - தேர்ந்த
வருந்தவத்தோ னுக்க வருன்போரூ ரையா
பெருஞ்சிறப்பு கொண்டெடிப் பேன். (௧௭)

பேயோடா டிக்குகந்த பின்ளாய் சரவணத்தில்
தீயோ டிருந்து திகழ்ந்துவளர் - சேயே
கொடியாடு மாளிகைத்தென் கோமளப்போ ரூரா
வடியேனுக் கோயின் றன்பு. (௨௬)

அன்பரெலா மின்ப மருந்திடவு நானொருவன்
றுன்புறுத னன்றோவென் றேன்றலே - யென்புருகி
வாடுகின்றேன் போரூரில் வாழ்வா யடியிணையைத்
தேடுகின்றேன் காணேன் றிகைத்து. (௨௭)

திகைத்துப்பே ராசையெனுந் தீப்பேய் பிடிக்க
நகைத்திடநா டின்புற்று நாளு - மிகச்சீர்சேர்
கண்ணகன்ற போரூரிற் கந்தனடி காணாதார்
விண்ணொடுமண் ணாண்டாலும் வீண். (௨௮)

வீண மயற்கடலில் வீழ்வேனோ போரூரா
நீண ளுனதருளே நேசித்தும் - சேனாடர்
கண்டுதினந் தொண்டபுரி கட்டழகா வண்டிளருந்
தண்டெரியல் கொண்டபுயத் தாய். (௨௯)

தாயுந் தமப்பனுஞ் சாருமுற வுங்குருவுஞ்
சேயுங் கடவுளுமெச் செல்வமுந் - தோயுந்
தயீர்தொட்டுண் டான்மருகன் தண்போரூர் வாசன்
செயிர்விட் டகன்றொளிருஞ் சீர். (௩௦)

போற்றி.

வேலாபோற்றி சூர்கடிந்த விமலாபோற்றி விடையனருள்
பாலாபோற்றி நவவீரப் படையாய்போற்றி பக்தரனு
கூலாபோற்றி போரிவளர் குமராபோற்றி குலவுதண்டைக்
காலாபோற்றி யடியேன்கண் காணவருவாய் கழல்போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தணிகை.

வேண்பா அந்தாதிமாலை.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

திண்பா ரெலாம்போற்றுஞ் செவ்வே டிருத்தணிகை
வேண்பாவந் தாதிமுப்ப தும்விளம்ப - பண்பாகும்
ஐம்முகத்த னுந்துதிக்கும் ஆரணத்தி னுட்பொருளங்
கைம்முகத்தன் செம்பொற் கழல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய நிருத்தம்.

அருமறையின் முடிவினட மிடுபரம னுதல்விழியி
ஹபொறிய தாய்த்தோன்றியே
யழகுபெறு சரவணத் திடைதவழந் தறுவர்முலை
யமுதருந் திக்கடலனைப்
பருதளைக் கொடுகட்டி யண்டகோ ளங்களைப்
பரிந்தரசு செய்தரு
பதுமனோ டசுரகுல மறவேலெ டித்தமரர்
பயம்வேர் களைந்தகுமரன்
கருதரிய மகபதியி னகமகிழ்கு மாரியொடு
கனகுறவர் குமாஸதயுங்
கவின்வதுவை செப்துமிகு சதிரொடுதி ரிந்துவரு
கலபமயின் மிசையிவரந்து
திருமகட னுதறிலத மெனவொளிர்வ ளஞ்செறி
திருத்தணிகை மேவிநாளுந்
திகழடியர் வினையொழிப வருமமல விறைகுகன்
றிருமலர்ப தம்டனிகுவாம்.

நேரிசைவேண்பா.

சீர்கொண்ட வேணிச் சிவபெருமா நெற்றிவிழி
யேர்கொண்ட வாறுபொறி யெம்மானே - போர்கொண்ட
வேலோய்! திருத்தணிகை வித்தகனே! யாதொன்றும்
ஏலென்மேல் வாதே னினம். (௧)

இன்னமருள் செய்யா திருந்திடில்யா நென்செய்கேன்
வன்னத் தணிகை மலைவீரா! - கன்னன்
மொழியழைப்ப வந்த முருகா வருளும்
பொழிகருணை யுள்ளமெங்கே போச்சு. (௨)

போச்சுதென்பொல் லாவுழ் பொறைத்தணிகை கண்டவன்றே
வாச்சுதுநல் லாழ்தா மரைத்தாளா - மூச்சுவிட்டுப்
போகா முனநிற் புணையாக்கொள் வாரன்றோ
சாகா வரம்பெறுவர் சார்ந்து. (௩)

சார்வுறுமாற் றுப்படையாற் சங்கடந்தீர்த் திப்புலியிற்
கீர்த்தமை யாண்டதணி கேசாகேள் - தாரணியிற்
செந்தமிழே பேசத் திறமற்ற விவ்வேழைக்
கந்தவிதி வாய்ப்புறுமோ வாள். (௪)

ஆளாளுர்க் கன்றோ வடிமைப் படவேண்டும்
வாளாக் கழித்தேனென் வாணுளைத் - தேளாம்
பசியாற் களைத்தேன் பருஉத்தணிகை யையா
மிசையாற் களித்தேனுள் வெந்து. (௫)

வெந்து பிடிசாம்ப ராகி வியனுலகில்
வந்து பிறந்ததொகை மட்டில்லை - இந்து
தவழ்தணிகை யுச்சித் தடவரையா யென்புன்
பவமொழிய வைப்பாய்நின் பண்பு. (௬)

பண்புறுதி ருத்தணிகைப் பண்ணவனே! பாவைகடங்
புண்படுகை நீக்கிப் புரந்தருள்வாய் - எண்ணியெண்ணி
மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீர் விடுத்துமொழி வாய்குமுறிக்
கைகுவித்து நின்றேனைக் கா. (௭)

கார்கொண்ட மேதியுகை காலன் வருங்கானின்
சீர்கொண்ட நாமத்தைச் செப்பியழைத் - தேர்கொண்டு
சந்தியே னேல்தணிகைத் தேவசே னுபதியே
எந்தனுக் குண்டோ விடம். (௮)

இடஞ்சுற்றம் பெண்டிர்நல் வில்லமுமிவ் வாவி
உடம்பைவிட் டேகும்போ துண்டோ - கடம்பலங்கற்
றோளா! திருத்தணிகைச் சுப்பிரமண் யாவடிமை
பாளாக நல்லூ முருள். (௯)

அருள்வழிவி லோசனங்க ளாறிரண்டு பூத்த
சுருவே! தணிகையினின் ருயே - மருவெளிபேன்
நின்ற நிலைபெய்ரா நீர்மை மனநினைவா
லொன்றச்செய் வாயே யுனை. (௧௦)

உனைத்தவிர் வேறொருவ ருற்றதுனை காணேன்
கூனத்தணிகை மாமலையிற் றுன்னும் - தனித்தகதிர்
வேன்முருகா! பாற்கடற்கண் மேவி யறிதுயில்கொண்
மான்மருகா! காணவென்முன் வா. (௧௧)

வாயார வேத்தி வழிப்படா தங்குமிங்கு
காயாய்த் திரிந்து நலிவுற்றேன் - மாயாமுன்
வாசிப் பரியேறி வண்டணிகை மேவியுனைப்
பூசிப்ப னோவருளிப் போது. (௧௨)

போதாதோ யான்பெற்ற புல்லியசன் மக்குவையல்
வாதேதோ வின்னம் வறியேன்மேற் - நீதரித்தே
யந்தோ தணிகைவள ரம்மானே நின்னருடான்
வந்தாளா தோவுள் ளுவந்து. (௧௩)

வந்துன் னருளேயென் வல்வினையைப் போக்குமெனற்
சின்னையே நிற்கடிமை செய்விக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சாயுச்சயந் தன்னைத் தருந்தணிகை யாளாயான்
வீயச்செய் யாது விழை. (௧௪)

விழையன்ப ரீட்டத்துண் மேவுவிப்பா யோபுன்
பிழைநண்ப ரிற்புகுவிப் பாயோ - சுழுமுனையிற்
கண்டார்க்கின் பே! தணிகைக் கற்கண்டே! நன்னெறியை
பண்டார்க்குண் டோநின் னடி. (க௭)

அடியாருக் காட்பட்டே னில்லையே யம்பொற்
றொடியார்க்காட் பட்டேனித் துன்பன் - மிடியசலப்
பார்ப்பவர்பார் காண்டணிகைப் பன்னிருதோ னாவெனத்தற்
காப்பவரயா ருன்னைவிடக் காட்டு. (க௮)

காட்டினெளி தானின் கழல்காட்டி டாயேவென்
கூட்டுணர்வாற் காண்பரிதாங் குஞ்சரியும் - வேட்டுவர்தம்
பைங்கொடியும் வாழ்தணிகைப் பன்னிருகை வேலவா
இங்கெனைவிட் டேகா திரு. (க௯)

இருந்துந் தவழ்ந்து மெழுந்துநடந் தும்பின்
மரிந்துஞ் சுகிப்பதெவண் வல்லாய் - பிரிந்திடுமுன்
ஒண்டணிகை தன்னி லுயிர்நிலைப்பிப் பாய்நினது
தொண்டரொடு கூடித் தொழ. (க௯)

தொழுவரா துள்ளந் துவளிலெமெய் கண்ணி
லழைவரா தென்செய்கே னையா - புழைதிரட்கை
யானைக் கிளையதணி காசலனை! யெவ்வகைநா
யேனுக்கிளகு மிதம். (க௯)

இதங்கவேண் டுந்தணிகை யீசனை! நிற்பொற்
பதங்களன்றி யுண்டோவோர் பற்று - நிதங்கலிக்கும்
பேரோசை யுள்ளே பிரிந்தெழுந்த ரீங்காரச்
சீரோசை கேட்கவருள் செய். (௨௦)

செய்ப கமலத்தாட் டிருமருக னேதணிகை
யானே யான்தே டருமருந்தே - மைவிழியார்
வள்ளிதெய்வ யானை மருவு மணிக்குன்றே!
அள்ள லகற்றிசுத்த மாக்கு. (௨௧)

ஆக்குவோ னேச்சிறையி லாக்கி யரற்கொருசொற்
 றேக்கி யுரைத்த சிவக்கொழுந்தே! - தூக்குபல
 வேந்துந் திருத்தணிகை யேந்தலே நின்னருளே
 போந்ததுணை யாயிற் புணை.

(௨௦)

புணையருளா லென்புன் பிறவிப் புணரி
 யணையினேசேர்ந் தின்ப மடைவேன் - தணிகைக்கண்
 மேவுஞ் சிவக்குருந்தே மெய்ஞ்ஞான விண்மணியே!
 யாவுஞ் செயுநின் னகம்.

(௨௧)

அகமும் புறமு மடங்காவா நந்த
 சுகமே! தணிகைச் சுயம்பே! - இகபரங்க
 டம்முட் பயனே! தமிழேன் றனித்துன்பம்
 எம்மைக்கும் வாரா தியல்.

(௨௨)

இயலு மிசைநா டகமு மெனக்கு
 நயமுறச்செய் வாய்தணிகை நாதா! - வியனுலகி
 னின்னையே பாட நினவு தரக்கடவாய்
 பன்னரிய வேலாகண் பார்.

(௨௩)

பார்வதிதன் கையாற் பரிந்தணைப்ப வோருருக்கொ
 ளாரணனே! நற்றணிகை யண்ணலே - ஓரறுமீன்
 கொங்கையமு துண்டு குதித்தாடு மூவிரண்டாம்
 அங்கமுரு காவெனக்கிங் கார்.

(௨௪)

ஆரறிவா ருன்னை யரனறிவான் ருயறிவாள்
 நாரணனு மேயறியா னுகிலய - ஞர்முதலாய்
 விண்ணறியு மோதணிகை வேலா! விரும்படிமை
 மண்ணிலறி வானெவ் வகை.

(௨௫)

வகையாய் வகுத்த வகையாவு நின்றன்
 தொகையா மவையிலொன்றாய்த் தோன்ற - திகழ்வுபெறும்
 அற்பனுக்கு நின்றணிகை யண்ட விடந்தருமோ
 உற்பவமா யென்று முளாய்.

(௨௬)

உள்ளாய்ந் தெடுத்தியற்று முண்மைப் பயனின்னைக்
சொள்ளார்க்கு முண்டோ குணப்படுகை - கள்ளாரும்
பொங்கர் வளத்தணிகைப் புண்ணிபனே! நின்கருணைத்
துங்கமலர்த் தாளே துணை. (௧௬)

துணைவள்ளி தெய்வானை தோகைமயில் வேலுந்
துணைநின் னடியார் தொகையுந் - துணையான
கஞ்ச மலர்ப்பதத்தைக் கைதொழுதே னுக்கருள்வாய்
செஞ்சொற் புலமைவளச் சீர். (௧௭)

கோச்சகக்கலிப்பா.

சீருதிக்கு மன்பரெலாஞ் சிற்சுகந் கடன்மூழ்கக்
காருதிக்கு மனக்கொடியேன் கலகவிழி யார்மயலாற்
பாருதிக்கும் வினைச்சழக்கிற் பட்டிழிந்து வாடுவதே
ஐருதிக்குந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே, (௧)

தண்டழிழா வினன்குடிவாழ் தண்ணமுதே தனிவாழ்வே
துண்டமதிச் சடையரனைச் சூழவலம் வரும்பெரியோய்[ருளா
தொண்டெனநின் றாட்பணிந்தேன் றெல்லாவீனை தொலைத்த
யண்டாந்தொழந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௨)

கல்லினைய கடுநெஞ்சேன் கடலினைய கன்மமுளேன்
வல்லினைய முலைமாதர் வஞ்சவிழிப் பட்டிழிந்தேன்
மலலமருந் தோளுடைய மறலிபய மென்றெழிவினே
னல்லலறு தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௩)

பிறவியெனும் பெருந்தளையிற் பிணிப்புண்ட புன்மையனேன்
றுறவடைந்து பெரியோர்பாற் றுகளறுக்கச் செல்லாதே
னறவிதழிச் சடைப்பெருமா னல்குகம்ப நிற்பனிய
புழித்திலனே தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே, (௪)

அஞ்சபெரு வறுமையினு லலைப்புண்டு வவனிமிசைத்
 ஈஞ்சமென வடைந்தவரைத் தாங்கறியாத் தன்மையனென்
 மஞ்சலவுந் தணிகைவரை மன்னுமர கதமயின்மே
 வஞ்சவென வந்தருள்வா யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௫)

பித்தனாய்த் திரிந்துழன்று பேருலகி னுசைகொண்டு
 பத்தியென்ப தோரணுவு மறியாத பாவியனே
 னெத்தினநாட் செல்லுமந்தோ விடர்க்கடல்விட் டேறுதற்கிங்
 கத்தனே தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௬)

விடங்காட்டு மரவமெலாம் விழப்புடைக்கும் வியன்மயின்மே
 னடங்காட்டுந் தாட்பணியே னல்லன்பர் தமைநாடேன்
 மடங்காட்டும் வாழ்வியே மதித்தலைந்துக் கெட்டேனே
 படல்காட்டுந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௭)

பாவியெனப் பலரிகழ்ந்தும் பதமலரைப் போற்றாம
 லாவிகொடு திரிதருமில் வவலனென் றனைத்தழவின்
 மேவவிடி னுந்தண்ட மெதுசெயினுந் தீராதே
 யாவின்னஞ் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௮)

பானேரு மதிதவழும் பரங்கிரியி லுறைவோயே
 யானேறு சடையரற்கன் றருமறையின் பொருளுரைத்தோய்
 மானேரு விழிமடவார் மயற்கடல்விட் டருட்கடலில்
 யானேறு மாறருளா யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௯)

கோளுடையார் காணக் குருபரனையீராறு
 தோளுடையாய் கடப்பமலர்த் தொடையுடையாய் செங்கமலத்
 தாளுடையா யங்கையினிற் சதியுடையாய் தமிழேனை
 பாளுடையாய் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௧௦)

தெஞ்சொடு கிளத்தல்.

சீரணியும் வெண்சோறுஞ் சிறப்பொடுநன் மாதரையுந்
தாரணியும் வேண்டியிவண் டயங்குமட நெஞ்சேநீ
பூரணமாய்ப் பூரணத்தின் பொலிவான புண்ணியன்ற
ஞரணங்க டொழுத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௧)

அறுசமயந் தனைவிளக்க வறுமுகங்கொண் டமர்ந்தருளு
நெறியறிய மாட்டாது நீடுயர்கொ ளென்னெஞ்சே
குறுமுனிக்கன் றருள்செய்த குகப்பெருமா னுறைதருந்
னறுமலர்சேர்ந் திடுதணிகை நற்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௨)

இம்மா நிலவாழ்வுக் கிருநீதிக்கே யலமந்து
சும்மா விருக்குஞ் சுகமறியா வென்னெஞ்சே
செம்மான்றன் மகடமுவுஞ் செல்வன்றிரு மான்மருக
னம்மான்றன் செருத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௩)

சிரந்தமுவுஞ் சிவநெறியைத் திருநீற்றி னரும்பொலிவை
யரம்பெறவே நாடாதிங் குணர்வழியு மென்னெஞ்சே
மரந்தமுவு மான்மகளை மகிழ்வலம் வைத்தவன்ற
னரந்தையறு செருத்தணியெ னரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௪)

செப்பாடு முலைமடவார் திருக்கதனி லகப்பட்டே
யிப்பாடு படவுனக்கிங் கெவருரைத்தா ரென்னெஞ்சே
கைப்பாலில் வேலேந்திக் கடம்பணிந்த காங்கெயன்ற
னப்பாடுஞ் சனைத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௫)

உண்டதையே மீண்டுண்டு முடித்ததையே யுடித்துப்பினுங்
சுண்டதையே கண்டுதினங் களிப்படையுங் கன்னெஞ்சே
பண்டைமறை காணரிய பரமனருள் சரவணன்றன்
மண்டிலவுஞ் செருத்தணிகை வளப்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௬)

கந்தமுடை மலர்கொண்டு கழலிணையை யருசித்துப்
பந்தமறப் பரமனையே பாடாவென் பாழ்நெஞ்சே
செந்தினகர் வருமெந்தை சிவக்கொழுந்தி னுறைவிடமா
மந்தமிலாத் திருத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௭)

எண்ணரிய பிறவீதனை யெடுத்தலைந்த தென்பொருட்டோ
 எண்ணின்பஞ் சதமென்று மதிமயங்கு மடநெஞ்சே
 கண்ணியநன் மறைப்பயனே கடவுளே யென்றேருதி
 விண்ணிறைதாழ் செருத்தணிகை வியன்பதிசேர்ந் துய்வாயே.

சூலமொடு பாசமது சுற்றியே தூதருடன்
 காலன்வருங் கால்கண்டு கலக்கமுறு மென்னெஞ்சே
 நீலமிடற் றினனருளு நித்தியா னந்தனெனும்
 டேவலனது செருத்தணிகை வியன்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௯)

போனவைவீண் போனாலும் புதுநாள்வீண் போகாமல்
 மானவாழ் வதுநாடி வந்தனைசெய் தென்னெஞ்சே
 மோனவா னந்தமதை முக்கணற்கன் றருள்செய்த
 ஞானநாயகன்றணிகை நற்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (௧௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நோயற்ற வாழ்வுங் குறைவற்ற செல்வமு தும்மடியார்
 பாலுற்ற தொண்டு மளித்தருள் வீர்பழ னங்கடொறுஞ்
 சாலுற்ற வெள்வளை யூருந் திருத்தணி காசலத்தின்
 மேலுற்ற நாயக மேயறு கோண விழுப்பொருளே.

வாழி.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செரித்துபுர மெரித்தபரன் சேயனறு முகவேள்செம்
 பொற்றாள் வாழி

விரித்தசிறைச் சிவவாழி யயில்வாழி யிருமருங்கு
 மின்னார் வாழி

ஒருத்தனிவா சணத்தொடுந் துருத்திராக் கழுமடியா
 ரொருங்கு வாழி

திருத்தணிகை வெண்பாவந் தாதிரூப்ப தும்வாழி
 தினமு மாதோ,

திருச்சிற்றம்பலம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்வளாயார்.

—:0:—

காப்பு.

குறள் வெண்பா.

சிந்துர முகத்தன் திருவடி பணிவேன்
பந்த மகற்றப் பரிந்து.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிடுத்தம்.

சீர்வளர் புறவ நகர்புரி தவத்தாற்
றிகழ்தருங் கவுணியர் மரபிற்
பேர்வளர் தெய்வ வடிவினை யெடுத்த
பேசருந் தனிப்பரஞ் சுடரே
வர்வளர் பருவ மூன்றினி லுமையா
ளெழில்குலா முலையமு தருந்தி
நார்வளர் பனுவ னயந்துரை செய்யும்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(சு)

வாரியங் கடல்குழ் மலர்தலை யுலகின்
மழவிடை யுடையவெம் பெருமான்
வேரியங் கமலத் திருவடி வணங்கி
வியன்பெறு கவிகையுந் தரளஞ்
சேரியங் கிடுநற் சிவிகையும் பொன்னுஞ்
சிறப்பொடு பெற்றநற் பரிசை
நாரியந் தொடையோ யார்பெற வல்லார்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(உ)

மன்னவன் மகளை வலியினுன் மிகவும்
வருத்திடு முயலகன் றவிர்த்துங்
கன்னலம் பழனஞ் சூழ்திரு மருநற்
காளையை யெழுப்பியு மன்றித்

சொன்னலம் விளைக்கு மங்கையர்க் கரசி

தொடும்புசெய் திடவரு ளினையால்
நன்னல மருளாய் நாயினே னுய்ய

ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௩)

மண்ணிப தடஞ்சூழ் மயிலேநன் னகரின்

மன்னிய வென்பினைப் பெண்ணாய்ப்

பண்ணிய பரனே புகலிமன் னவநின்

பான்மையா ரறிந்திட வல்லார்

புண்ணியப் பயனே புகழொளி விளக்கே

பொருவரு மாணிக்க மலையே

நண்ணியே நாயேனுய்யுமா றருளாய்

ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௪)

பழித்திடும் வேறு சமயஞ்சென் றுழலும்

பாண்டியன் சுரப்பினி யகற்றிப்

புழுத்தலை யமணப் பேய்களைக் கழுவிற்

பொருந்திடச் செய்துசற் சைவந்

தழைத்திட வந்த தனிப்பெருந் துணையே

தமியனேன் வினைப்பெருக் கனைத்து

நழுவிட வருளாய் நான்மறைப் பயனே

ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௫)

ஆரண மூழுவே யாண்டசற் குருவே

யமுதமே யாருயிர்த் துணையே

தாரணி தன்னிற் சலசமா மலர்த்தா

டமியனேற் கருளுகா னுளதோ

பூரண நிலையே பொருவில் சாரூபம்

புகழ்பெறு கச்சிமா நகரி

ஔரண னரிய நலம்பெற வருளும்

ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௬)

அஞ்சுகம் பயிலு மாமூரான் டகையா

ரருமறை வனத்தடை கதவ

ஈஞ்சுகந் தேத்தித் திறந்திட வதனை

நீதியா யடைத்திடு நினைஞ்ப்

பஞ்சினை யினையேன் பாசம தகலப்
பார்த்திரு ணீக்குமா றரிதோ
பஞ்சணி களத்த னருள்பெறுந் தகையே
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௭)

அலகில்சீ ரோத்தூ ரரனரு ளாலே
வாண்பனை பெண்பனை யாக்கி
நிலவுநன் மதுரைப் பாண்டியன் கூனை
நிமிர்த்தியுங் கணல்புன றனிலே
குலவிய வேட்டை யேறிடச் செய்து
குவலய முய்யுமா நெண்ணி
நலமிருந் திலங்குந் தமிழ்மறை யளித்தோய்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௮)

தாண்டகம் பாடு மாண்டகைப் பெருமான்
றணிவில்பொற் காசினைப் பெறநீ
பாண்டவ னிடத்து வாசினேர் காண
மடைந்தது மென்கொலோ வறையாய்
காண்டகு சுடரே கருணையங் கடலே
காத்தனின் கடனென வடைந்தேன்
நாண்மலர் செறியுங் காழியம் பரனே
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௯)

நண்ணகன் ஞாலத் திருவகைப் பவஞ்சங்
காட்டினை யன்னவற் றுள்ளே
யெண்ணரும் பிறவி யெடுத்தெடுத்த தூழன்றே
னேழையே னென்செய கிற்பேன்
பண்ணிலே யுள்ளா ரனைவரும் வதுவை
வந்துகாண் மெனப்பெரு வீடு
நண்ணியே யுதவுங் காழியர் தவமே
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையவரசு.

—:0:—

எழுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்கட லுடுத்த நெடும்புவி போற்று
நிகரிலாச் சிவபெரு மானே
கார்திறப் பாசக் கட்டறுத் தளிர்குங்
கடவுண்மா மணியெனக் காட்டி
ஏற்பெறு சைவ நெறிதனக் குரிய
விணையிலா நீறொடு கண்டி
ஆற்பெற வணிய மன்பதைக் குரைத்தோ
யாண்டருள் தாண்டக மணியே.

(+)

பததிர்க ளுள்ளங் குடியெனக் கொள்ளும்
பசுபதி பரஞ்சுட ரெங்கள்
கொத்தலர் கொன்றைக் குழகன்முன் னினக்குக்
கொடுமைசெய் குலைநோ யுதவி
இத்தரை சைவப் பயிர்தழைத் தோங்க
விரங்கியாண் டருளின னென்னின்
அத்தின் பெருமை யுரைப்பதென் றரமோ
வாண்டருள் தாண்டக மணியே.

(-)

பாற்றரு விடத்தை யருந்தியுந் துணிவாப்
மறிகட னீந்தியு மன்றி
நீற்றறை தன்னிற் றுன்பிலா திருந்து
நீண்டகோட் டிபந்தனைக் காய்ந்த
சாற்றரு நினது புகழினை யோதச்
சார்பிலேன் நனக்கெளி தாமோ
ஆற்றரு நீழ லமர்சிவற் கன்பே
யாண்டருள் தாண்டக மணியே.

(=)

தோணியம் பதியி லவதரித் தருளெந்
தோன்றலா ஞானசம் பந்தன்
பாணிமா சடைகொள் பரமர்தம் மாட்டுப்
படியிலா வன்புடை யாயென்

நேணிவா நேச முதிர்வினா லப்ப

ரேனவழைத் திடுவரே யென்னின்
ஆணிப்பொன் னேநின் நிறனென்னே யறைவே
ஞாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ச)

உலகெலாம் போற்று முயரொளிப் பிழம்பை

யுத்தம ருள்ளுறை சுயம்பைக்
கலனெலா மரவாக் 'கொண்டகற் பகத்தைக்
கவின்மறைக் காட்டினிற் கதவம்
நல'வெலா மடையத் திறந்துடன் காட்டு
நாயக நாயினேன் றனக்கென்
அலமெலாந் தீர்ப்ப தரிதுகொ ணினக்கே
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ரு)

அரவினான் மாண்ட பாலனைத் தந்த

வத்தனே யாமூர ரரசே
கரவுடை மனத்தேன் கழலினை பணியக்
கடைக்கணித் திடுவதெந் நாளோ
கரனுயிர் மாய்த்த மாயவன் கஞ்சன்
கழன்முடி நேடியுங் காணா
அரனடி பரசு மண்ணலே யென்னை
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (சு)

பழிப்புறு பிறவிக் கடவினின் நேறப்

படிநனைற் குன்னடித் துணையாஞ்
செழிப்புறு புணைய தின்னெளி னெளியேன்
சீலனாந் தன்மையு முளதோ
தழைத்திடு சோலை சூழ்திரு வதிகைச்
சங்கர னருள்பெறுந் தகையே
அழிப்பிலாச் சைவ குரவனே யென்னை
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ஏ)

ஒழிவிலா தருளுங் கற்பகம்போல

வோதினோ ருறுபய னடைவான்
இழிவிலா முத்திக் கரைவயி னேற்றி
யிலகிடு மென்னினா யடியேன்

கழிவிலா நினது பனுவலின் நிறத்தைக்
 கசடற வுரைக்குமா நெளிதோ
 அழிவிலாப் பொருளை யடைந்தவெம் மிறையே
 யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (அ)

அப்பனே யரசே யருமறைக் கொழுந்தே
 யலையொழி யமுதசா கரமே
 ஒப்பிலா தருளுங் கற்பகக் கணியே
 யூலுறு முடலினுக் குயிரே
 துப்பிதழ் மடவார் மயலுழந் தேங்கித்
 துயருற வகையெனக் கருளு
 மப்பணி வேணி யரனருள் பெறுவோ
 யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ஆ)

உண்ணிறை யற்புப் பெருக்கினு னின்றிங்
 குலையிடு மெழுகென வருகி
 எண்ணுகெ னென்னுந் தமிழ்த்திரு மறையை
 யிமையவர் போற்றிட வருளிக்
 கண்ணுதற் பெருமா னடியிணைக் கீழே
 கலந்தரு ளமுதவா ரிதியே
 அண்ணல்சீர் குலவுந் தாண்டகம் பாடி
 யாண்டருள் தாண்டகமணியே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சரத் தினம்.

—:0:—

ப ள்ளிநுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திலகவல் லிக்களை வளைத்திட வளைப்புண்டு
 செறியத்தி தோன்றுமரசின்
 செம்மைபெறு வேரியந் தாளினிற் பிணியுண்டு
 திகழ்தமிழ்ப் பூமலாந்திட்

டிலகுநா கத்தகப் பட்டசிறு சேய்தன்னை
 யெழில்பெறத் தழைவித்துமே
 யேங்குதிரை யரியினிற் கல்லாற் பிறங்கிவன
 ரெங்களர சைப்பணிசுவாம்
 அலகிலடி யார்குழாந் தன்னிலே யடியனா
 யண்டிவாழ் வுறும்பேறிலா
 னாயினேன் முந்திற்று னடியருக் கடியனா
 யாதரித் திடவேண்டிவேன்
 திலகமென வாழ ரமர்ந்தபர தெய்வமே
 தேய்வநா யகருவக்குந்
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(க)

வருணவா சாரநெறி பத்திரெறி கல்விநெறி
 வாய்ந்தவப் பூதியடிகள்
 வாசீச நென்னுநின் பேரொன் றறைந்திட்டி
 வளரன்பி னாலுறுக்குண்
 டருணகிர ணக்கமல வடியிற் புகச்செறிந்
 தானந்த முற்றனன்முனா
 ளடியனே னொன்றுமில் லேனெனினு மென்னையோ
 வாட்படப் பத்தியில்லேன்
 இருணகும் புன்னெஞ்ச ரிடுநீற்றி னறைமேவி
 யேதுமோ னுறுமின்றே
 யெல்லிற் பொலிந்தவெம் மிறைவனே யிறையேனு
 மிங்கொர்துணை பெற்றறிகிலேன்
 திருமலிந் தொளிரதிகை யானருட் குலையுஞ்
 செல்வமென மேற்கொண்டவா
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(உ)

சிரநடுக் குற்றமொழி குழறிவிழி பீளையொடு
 செயலற் றழிந்திடாமுன்
 திசையெனத் தோறிரைந் தேதவ ரெனத்தனு
 செறிந்துகோ லூன்றிடாமுன்

வீரவுற்ற மனைமக்க னொடுசுற்ற முற்றுமே
 வெய்துரை வழங்கிடாமுன்
 வேலையென வேவருங் கோலவிய மன்றஞல்
 வீயாமு னெனையாளுவாய்
 கரவுற்ற குண்டரா மமணரே விடுமதக்
 கயம்வீ றழித்தசதுரா
 கருதவரி தாயசிங் கியையமுத மென்னவே
 காமாரி போலயின்றாய்
 சிரபுரக் கவுணியத் தேவரப் பாவெனச்
 செறிந்ததவ யோகதீரா
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(௬)

எந்நாளு நின்றிருச் சேவைசெய் தேத்தவு
 மிலங்கும் பணிக்கொராளா
 யிருப்பவு மருப்பொலியு மலர்தூய் வணங்கவு
 மெளியேன்ற னுன்கடம்மைக்
 கொன்னே யொழிந்திடா துனதுதிரு முறைகளைத்
 குறித்துப் படித்திடவுமே
 குறைகொண்டு பிறர்மனைச் சென்றேற் றிடாமலே
 கொண்டதிலு மோகையருள்வாய்
 பின்னே ரிடுஞ்சடைப் பெருமான் னருள்வீறு
 பெண்ணினும் பொன்னினனும்
 பிறங்கிடச் செய்தவர்ப் பிரசநா றடிமலர்ப்
 பேணிமுடி கொண்டபெரியோய்
 தென்னே தெனாவெனப் பொறிவண்டு பண்பாடி
 செறிதுடைவை சூழமதிக்கத்
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(௭)

வேலையலை போலவரு மின்னலிற் பல்கால்
 வெதும்பிப் பதைத்தலைந்தேன்
 வெய்யமட வார்தமைத் தெய்வமென் றுன்றுணை
 விரைத்தாண் மறந்திருந்தேன்

ஏலவே கோள்கரவு கற்றுச் சமத்துவ
 மில்லே னெனச்செருக்குற்
 றிருந்தன னிருந்தநாள் பல்லவினி யேனுநின்
 னிணையடிக் காளாக்குவாய்
 கோலமுறு நீற்றினைக் கோலத் தினும்பவக்
 கோடையை யகற்றுமேன்மை
 கொண்டவஞ் சக்கரத் தினைநெஞ் சகத்தினுங்
 கொண்டமதி கொண்டகோவைச்
 சீலமுற வுறவழுத் திக்கவின் புகலூர்த்
 திகம்பரனை மேவுமணியே
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே. (௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையநம்பி.

— :0: —

கொச்சகங்கலிப்பா.

பூமேவுங் கொன்றைபுனை புண்ணியனுக் கார்வமுடன்
 பாமேவு மாலையணி பரங்குணை வாரிதியே
 சேமேவு நின்னடியென் சிந்தையுற வைத்தருளாய்
 மாமேவு நாவலூர் வன்றொண்ட மாமணியே, (க)

குத்தியின்சேய்க் காரருளைக் கொடுத்தாண்ட கோமாணச்
 சந்தித்தே பித்தனெனச் சாற்றிடுநின் றிறம்புகல
 நிந்தையிலா மாதவர்க்கு நீணிலத்தி லரிதென்றால்
 வந்திப்ப தென்றறமோ வன்றொண்ட மாமணியே. (உ)

பொங்குபாற் கடலெழுந்த பொருவிடத்தை யரனார்க்கு
 அங்கையினு லேற்றிட்ட வாலாவ சுந்தரனே
 துங்கமுறு நின்னடியேன் றூய்மைபெற வருளமிர்தை
 மங்கலிலா தெனக்கீவை வன்றொண்ட மாமணியே. (ங)

கொங்குசெறி கொன்றைவளர் கோடரச் சங்கரன்றன்
பங்கயநேர் தாளிரண்டும் படிதோய்ப் பரவையிடந்
தங்கியது தாகவிடுந் தனித்தலைமைப் புலவோய்நீ
மங்குலென வருள்பொழிந்தாள் வன்றொண்ட மாமணியே. (ச)

கனக்கருமைக் கந்தரத்தார் கனிந்தீந்த காணமெலாம்
அளப்பரிய மணிமுத்த வணிந்தியி லிட்டாளுர்
குளத்தெடுத்த குணக்குன்றே குரைகழற்கா ளாக்கிடுவாய்
வளக்கழனி சூழ்நாவல் வன்றொண்ட மாமணியே. (சு)

எஞ்சுமிடை யஞ்சநடை யெழிலமைந்த சங்கிலியைக்
கஞ்சமலர் வாவின்குழ் கவினொற்றி மாநகரில்
விஞ்சமண வினைமுடித்த வித்தகனே யாண்டிடுவாய்
மஞ்சமரும் பொழிநுவல் வன்றொண்ட மாமணியே. (சு)

காணுந்த வவிநாசிக் கவினகரிற் கராமுண்ட்
தேனாந்த மொழிமதலை தெளிவுடன்றந் தளித்தோயே
ஊனாந்த தேகமதி லுள்ளமூக்கை நீக்கிநல
வானாந்த பேறருளாய் வன்றொண்ட மாமணியே. (எ)

பரம்பரனைக் கலைகளெலாம் பகரரிய பரவெளியைத் தீய்தோய்
திரம்பெறத் தோழமைகொண்டு திருத்தொண்டத் தொகைசெ
உரம்பெறநின் பெருமைதனை யுரைத்தடியே னுய்யும்வகை
வரந்தருவாய் நாவலூர் வன்றொண்ட மாமணியே. (அ)

ஆடுகின்ற சிற்சபையி லாரணத்தி னுட்பொருளைத்
தேடுகின்ற மாலயனுந் திகைப்புறச்செங் கல்லையெலாம்
நாடுகின்ற பொன்னாக நயந்துரைசெய் நாயகனே
வாடுகின்ற வெற்கெளிதோ வன்றொண்ட மாமணியே. (க)

சங்குடையான் றுமரையான் சதமகனும் வானவரும்
அங்கைசிரங் கூப்பமுர ணணித்தவள யானையின்மேன்
மங்கையுமை பங்குடையான் மனமகிழ்ச் சேரனெடும்
வங்கமலைக் கெழுந்தருளும் வன்றொண்ட மாமணியே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடைய வடிகள் .

—:0:—

கோச்சுகக்கல்ப்பா.

மாநாக மணிந்தாடு மாமறையாங் கோவணத்தெங்
கோளுறு புனைசடைமேல் கொண்டதுமண் வியப்பன்றே
வாளுரு மண்ணோரும் வந்திங்க வாசகமாந்
தேனாய மழைபொழியுந் திருவாத வூர்மணியே. (க)

நாரணனு நான்முகனு நான்மறையு நாடகிலா
ஆரணத்தி னுட்பொருளை யாய்ந்தறிந்த வுணர்வினர்போல்
பூரணமாய் முகையிறுந் பேசவித்த புண்ணியமாங்
காரணநின் கழல்பணிவோர்க் கருள்வாத வூர்மணியே. (உ)

ஆணிப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வெம்பெருமான்
மாணிக்க வாசகனென் றிட்டழைக்கு மாண்பினே
பேணித் துதித்தறியாப் பேதையனே னெஞ்சமுன்றன்
ருணிர்க வைப்பாய் தனிவாத வூர்மணியே. (ங)

மாயவருக் கொண்டுள்ள முயக்குகின்ற மங்கையர்தந்
தீயதொழிற் காளாய் தினமுமுழன் றலேவேளை
நேயமொடு பேறுபெறும் நியதியையெற் களித்தாண்ட
தூயவருட் சற்குருவாந் துரைவாத வூர்மணியே. (ச)

பட்டமரம் போலுலகிற் பாவையர்கள் கூட்டுறவால்
கெட்டலமந் தேகாமே கிளத்துதிரு வாசகத்தைத்
தொட்டெடுத்திங் கோதுந் திறனென்கின் றருளுதியேல்
நிட்டையிலே நிற்பேன் நிகழ்வாத வூர்மணியே. (ரு)

முத்திரை முக்கண் முதல்வனொரு மாவேறி
பித்த ஷலகிற் பிறப்போ டிறப்பகற்றும்
அத்திரைக் கோல மகங்கனிந்து கண்டோதும்
வித்தககிற் போற்றுவனோ வியன்வாத ஷர்மணியே. (௬)

கொத்தலர் கொன்றை குராமதியம் வாளரவம்
வைத்துடைய செஞ்சடில வள்ளலொருத் திக்காளாய்
பித்த நெனநடித்துப் பிரம்படிகொண் டெவ்வுயிர்க்கும்
ஒத்தநிலை காட்டச்செய் யுயர்வாத ஷர்மணியே. (௭)

மண்ணாய் விண்ணகி மறைந்தொளிநு மாமணியைக்
கண்ணற் கருத்தாற் கண்டுகளித் தேநடித்த
அண்ண வுடற்பொருளோ டாவியுமங் கைக்கணருள்
உண்ணைய மென்னோ வொருவாத ஷர்மணியே. (௮)

ஓயாத பம்பரநேர்ந் தொழியாக் கவலைதனில்
வீயாமற் பொல்லேன் வினைநிகள வீக்கொழித்துத்
தூயோ ரணையுஞ் சுகநெறிதந் தாண்டருள்வாய்
தாயேயாய் நின்ற தனிவாத ஷர்மணியே. (௯)

வன்புத்தப் பேய்கள் மயக்கையகற் றும்பரமே
அன்புருவத் தாயே யருளார் கலியேயிங்
குன்பதமே நாடி யுருகவருள் செய்வாயே
செம்பதமே தெய்வத் திருவாத ஷர்மணியே. (௧௦)

நேரிசைவேண்பா.

மன்னுபுகழ்க் கச்சிமுதன் மாகாள மீறாகத் [யமாய்
துன்னுதொண்டைச் சோதிதலத் தோத்திரத்தைச் - சொன்ன
மோசூர் முனிசாமி முற்றுவித் தச்சிட்டான்
றேசூரச் சிந்தை தெளிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதித் தோத்திரக்கோவை
முற்றிற்று.

